

मिरा भाईदर महानगरपालिका

महापालिका सभागृह कार्यालय,
तिसरा मजला,
दि. १८/०२/२००५

आज दि. १८/०२/२००५ रोजी सकाळी ११.०० वाजता मिरा भाईदर महानगरपालिकेची मा. महासभा सुचना क्र. ०७, दि. ०९/०२/२००५ रोजीच्या विषयपत्रिकेवर विचार विनिमय करणेकरिता महापालिका सभागृह, ३ रा मजला येथे मा. महापौर यांच्या अध्यक्षतेखाली भरली असता खालीलप्रमाणे सदस्य हजर होते.

उपस्थित सदस्य

१)	श्रीम. मेंडोसा मायरा गिल्बर्ट	महापौर
२)	श्री. वैती चंद्रकांत सिताराम	उपमहापौर
३)	श्री. पाटील मोहन मधुकर	सभापती, स्थायी समिती
४)	श्री. कोलासो लिओ इजिदोर	सभागृह नेता
५)	श्री. पाटील परशुराम दामोदर	विरोधी पक्षनेता
६)	श्रीम. आल्मेडा जेन्वी युस्टस	सभापती, महिला बालकल्याण
७)	श्रीम. सपार उमा विश्वनाथ	उप-सभापती, महिला बालकल्याण
८)	श्री. बोर्जीस हॅरल जॉर्ज	सदस्य
९)	श्रीम. गोविंद हेलन जॉर्जी	सदस्या
१०)	श्री. पाटील चिंतामण कमलाकर	सदस्य
११)	श्री. पाटील अशोक बळवंत	सदस्य
१२)	श्री. पाटील अनंत रामचंद्र	सदस्य
१३)	श्रीम. म्हात्रे संगीता विजय	सदस्या
१४)	श्रीम. डिसोजा ज्युडी थॉमस	सदस्या
१५)	श्री. शेख आसिफ गुलाब	सदस्य
१६)	श्री. ठाकुर नितिन गोपीनाथ	सदस्य
१७)	श्री. म्हात्रे मिलन वसंत	गटनेता
१८)	श्री. तिवारी सुरेंद्रप्रसाद मुरलीधर	सदस्य
१९)	श्रीम. म्हात्रे नयना गजानन	सदस्या
२०)	श्री. अग्रवाल धनराज नंदलाल	सदस्य
२१)	श्री. अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधरजी	सदस्य
२२)	श्रीम. करंबेळे प्रियांका प्रकाश	सदस्या
२३)	श्रीम. गोहिल शानु	सदस्या
२४)	श्री. सिंग मदन उदितनारायण	सदस्य
२५)	श्री. पाटील रोहिदास शंकर	गटनेता
२६)	श्रीम. पाटील प्रभात प्रकाश	सदस्या
२७)	श्री. भुदेका शिवप्रकाश प्रल्हादराय	सदस्य
२८)	श्री. भोईर गजानन लक्ष्मण	सदस्य
२९)	श्री. नलावडे दिनेश द.	सदस्य
३०)	श्रीम. पाटील सुनिता कैलास	सदस्या
३१)	श्रीम. पाटील लिला गुरुनाथ	सदस्या
३२)	श्री. पाटील प्रफुल्ल काशिनाथ	सदस्य
३३)	श्री. पाटील जयंत महादेव	सदस्य
३४)	श्रीम. सावळे निर्मला बाबूराव	सदस्या
३५)	श्री. माळी रविंद्र भीमदेव	गटनेता
३६)	श्री. घरत केशव रामभाऊ	सदस्य

३७)	श्रीम. हसनाळे ज्योत्स्ना जालिंदर उर्फ शिंदे पुजा प्रताप	सदस्या
३८)	श्रीम. वाडे जिवी हिरा	सदस्या
३९)	श्री. गावंड आत्माराम बाळाराम	सदस्य
४०)	श्रीम. पाटील अनिता जयवंत	सदस्या
४१)	श्री. म्हात्रे परशुराम पद्माकर	सदस्य
४२)	श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण	सदस्य
४३)	श्रीम. भोईर जयाबाई यशवंत	सदस्या
४४)	श्री. पटेल आसिफ गुलाम	सदस्य
४५)	श्री. भोईर सुर्यकांत अनंतराव	सदस्य
४६)	श्रीम. गायकवाड सुरेखा यशवंत	सदस्या
४७)	श्री. मोदी चंद्रकांत भिकालाल	सदस्य
४८)	श्री. खान शफीक अहमद	सदस्य
४९)	श्रीम. सय्यद नुरजहाँ नझरहुसेन	सदस्या
५०)	श्रीम. फॅरो ग्रिटा स्टीफन	सदस्या
५१)	श्री. मेंडोसा स्टिवन जॉन	सदस्य
५२)	श्री. पाटील रोहिदास आत्माराम	सदस्य
५३)	श्री. कुरेशी याकुब इस्माईल	सदस्य
५४)	श्री. पाटील अशोक पांडुरंग	सदस्य
५५)	श्रीम. भामरे उर्मिला कोमल	सदस्या
५६)	श्री. घोन्सालवीस जोजफ जॉन	सदस्य
५७)	श्री. कोलासो जेम्स इजिदोर	सदस्य
५८)	श्रीम. पाटील भानु भगवान	सदस्या
५९)	श्रीम. जैन गिता भरत	सदस्या
६०)	श्री. रॉड्रिक्स मॉरस जोजफ	सदस्य
६१)	श्रीम. शाह रिटा सुभाष	सदस्या
६२)	श्रीम. चौहाण महेंद्रसिंग	सदस्य
६३)	श्री. पाटील ध्रुवकिशोर	सदस्य
६४)	श्रीम. नरावत भवरीकुंवर चैनसिंह	सदस्या
६५)	श्री. पाटील रतन कृष्णा	सदस्य
६६)	श्री. पाटील शरद केशव	सदस्य
६७)	श्रीम. गोयंका सुधा लक्ष्मीकांत	सदस्या
६८)	श्री. भोईर शशिकांत जगन्नाथ	गटनेता
६९)	श्रीम. रांजणकर मुक्ता प्रविण	सदस्य
७०)	श्री. पाटील प्रेमनाथ गजानन	सदस्य
७१)	श्रीम. नाईक शुभांगी सिताराम	सदस्या
७२)	श्री. मेहता नरेंद्र	सदस्य
७३)	श्री. म्हात्रे तुळशिदास दत्तू	सदस्य
७४)	श्रीम. शाह रक्षा एस.	सदस्या
७५)	श्री. पाटील मिलन गोविंदराव	सदस्य
७६)	श्री. जैन रमेश धरमचंद्र	सदस्य
७७)	श्री. ठाकूर प्रकाश पांडुरंग	नामनिर्देशित सदस्य
७८)	श्री. दुबोले प्रकाश शंकर	नामनिर्देशित सदस्य
७९)	श्री. संजय नारायण पांगे	नामनिर्देशित सदस्य
८०)	श्री. सुवर्णा रोहित मोहनचंद्र	नामनिर्देशित सदस्य
८१)	श्री. टेरी पॉल परेरा	नामनिर्देशित सदस्य

गैरहजर सदस्य

१)	श्री. पांडे हंसु कमलकुमार	सदस्य
----	---------------------------	-------

रजेचा अर्ज दिलेले सदस्य

१)	श्री. शहा शशिकांत रतिलाल	सदस्य
२)	श्रीम. जानी कैलासबेन दिनेशचंद्र	सदस्या

वरीलप्रमाणे महासभेकरिता आवश्यक असणारा कोरम पूर्ण झाल्याने मा. महापौरांनी सभेच्या कामकाजास सुरुवात करण्यास सांगितले. त्यानुसार वंदे मातरम् राष्ट्रगीतानंतर सभेच्या कामकाजास सुरुवात झाली.

मा. महापौर :-

नमस्कार. आदरणीय उपमहापौर, उपायुक्त, स्थायी समिती सभापती, महिला व बालकल्याण समिती सभापती, सभागृह नेते, विरोधी पक्ष नेते, सर्व गटनेते, उपस्थित सर्व नगरसेवक, नगरसेविका, सर्व खाते प्रमुख आणि पत्रकार बंधु, भगिनी. आजच्या सभेत अत्यंत महत्वाच्या अशा परिवहन समितीच्या सदस्यांच्या निवडीचा निर्णय घ्यावयाचा आहे. मी सर्व उपस्थित सदस्यांना हार्दिक शुभेच्छा व्यक्त करते. तसेच, आगामी वर्षाचे अंदाजपत्रक सदस्यांपुढे मंजुरीसाठी आणलेले आहे. आपण मला यापूर्वी दोन अंदाजपत्रकाच्या मंजुरीसाठी सहकार्य केले होते. त्याचप्रमाणे या अंदाजपत्रकाच्या रूपाने आपल्या महापालिकेचा विकास साधण्यासाठी या अंदाजपत्रकाची मंजुरी द्यावी. आजची सभा खेळीमेळीच्या वातावरणात पार पाडावी ही विनंती. उदया साजरा होणा-या छत्रपती शिवाजी महाराजांच्या जयंती निमित्ताने त्यांच्या स्मृतीस अभिवादन करते. सचिव, कृपया सभेच्या कामकाजास सुरुवात करावी. धन्यवाद.

(प्र. सचिवांनी विषयपत्रिकेचे वाचन केले.)

प्र. सचिव :-

मागील सभेच्या प्रश्नोत्तराच्या तासाने या सभेला सुरुवात करुया. प्रथम सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांचा प्रश्न आहे.

रिटा शाह :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलते, माझा पहिला प्रश्न असा आहे की गौरव गार्डन येथील अनधिकृत नळ कनेक्शन महासभेच्या ठरावानुसार कापले गेले होते. ते नळ कनेक्शन पुन्हा लावण्यात आले का? मला प्रशासनाने त्याचा जवाब असा दिलेला आहे की गौरव गार्डन येथील नळ कनेक्शन महासभेच्या ठरावानुसार कापले गेले होते. तदनंतर बिल्डर श्री. दिलीप पोरवाल यांनी ते नळ कनेक्शन पुन्हा लावले आणि श्री. दिलीप पोरवाल कोर्टात गेले. श्री. दिलीप पोरवाल यांनी ते नळ कनेक्शन पुन्हा लावले तर त्यांना ते कोणी करून दिले. प्रशासनाने कापलेले नळ कनेक्शन पुन्हा त्या बिल्डरने लावले तर प्रशासनाने लावून दिले की कोणी केले?

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)साो.) :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांनी प्रश्न क्रमांक २५ चे जे मुद्दे उपस्थित केलेले आहेत. त्याच्यामध्ये सन्मा. सदस्या रिटा शाह आपण विचारलेले आहे की ते नळ कनेक्शन कोणी लावलेले आहे? त्याबद्दल मला असे सांगायचे आहे की ते नळ कनेक्शन महानगरपालिकेच्या कर्मचा-यांनी लावलेले नाही. त्या बिल्डरने ते नळ कनेक्शन स्वतः लावलेले आहे आणि दुसरे म्हणजे त्याच्यामध्ये कोर्ट मॅटरदेखील आहे.

रिटा शाह :-

मी हे मान्य करते. पण मागच्या वेळेला प्रशासनाने मला हे उत्तर दिलेले नव्हते. तरीसुद्धा मी हा प्रश्न पुन्हा पुन्हा विचारते की त्या बिल्डरचे नळ कनेक्शन आपल्या प्रशासनाने ठरावानुसार कापले. प्रशासनाने ते नळ कनेक्शन कापल्यानंतर त्या बिल्डरने कायदा हातात घेउन ते नळ कनेक्शन परत लावून घेतले आणि नंतर कोर्टात जाउन त्या बिल्डरने स्टे आणलेला आहे की जसे आहे तसे तिथे राहू द्या. मग त्यावेळेला कुठली स्थिती होती? कापलेल्या नळ कनेक्शनची स्थिती असायला पाहिजे होती की, लागलेल्या कनेक्शनची स्थिती कारण आपल्या कार्यवाही अंतर्गत लागलेले नळ कनेक्शन करून ते कापलेले होते. तिच स्थिती रहायला पाहिजे होती. पण त्या बिल्डरने आपल्या प्रशासनाची मजाक उडवलेली आहे. संपूर्ण शहराचा कायदा हातात घेउन त्या बिल्डरने ते नळ कनेक्शन लावून आपल्याला कायदयाच्या बंधनामध्ये बांधून घेतलेले आहे. आपले अधिकारी वर्ग, आपले कर्मचारी वर्ग आणि आपल्या पॅनलवर जे वकिल आहेत ते आपल्याला एकच सल्ला देतात की, ही स्थिती जशी आहे तशी स्थिती ठेवायला पाहिजे. पण आपल्या ठरावानुसार नळ कनेक्शन कापलेली स्थिती होती. ती स्थिती त्या बिल्डरने कायदा हातात घेउन निर्माण केलेली आहे. आपण त्याच्यावर साधा एफ.आय.आर.सुद्धा

नोंदविला नाही. तो बिल्डर कोर्टात गेलेला आहे. परंतु, आपण काहीच केलेले नाही. उलट तो बिल्डर मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या विरोधात कोर्टात गेलेला आहे. पण मिरा भाईंदर महानगरपालिका प्रशासनाने त्याच्यावर साधा गुन्हा पण नोंदविला नाही. मग ही काय दुःखाची गोष्ट नाही आहे का? प्रशासनाने याच्यावर काय केले?

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

सदर बाब ही सन २००२ मधील घडलेली घटना आहे. त्या घटनेचे जे सध्याला डॉक्युमेन्टरी एव्हिडन्स किंवा जे डॉक्युमेन्टेशन माझ्याकडे उपलब्ध आहे त्या उपलब्ध माहितीवरून आपण त्याच्यामध्ये एवढेच मत काढू शकतो की त्या परिस्थितीमध्ये जेव्हा नळ कनेक्शन कट केले होते. नळ कनेक्शन कट केल्यानंतर त्या बिल्डरने ते नळ कनेक्शन परस्पररित्या बेकायदेशीरपणे लावून घेतले आणि बेकायदेशीर लावून घेतल्यानंतर हा जो मिनिमम शॉर्ट पिरियड होता. मागच्या वेळेस याच्यामध्ये त्याची तारिख निहाय चर्चा झालेली होती की, त्यानंतर त्या बिल्डरने कोर्टातदेखील खोटी माहिती सबमिट करून त्याने स्टे घेतलेला आहे. हीदेखील वस्तुस्थिती आहे. प्रत्यक्षात त्याच्या अगेन्स्ट कोर्टात गेल्यानंतर पुन्हा वस्तुस्थिती मांडलेली आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, सॉरी फॉर इन्टरप्शन. आपण जे बोललात ते मी मान्य करते. प्रशासनाने तिथे कोर्टात काय केले? त्याबद्दल मी विचारत नाही. आपण जेव्हा नळ कनेक्शन कापून घेतले तेव्हा त्या बिल्डरने कायदयाचे उल्लंघन करून कायदा हातात घेऊन शहराचे संपूर्ण वातावरण दुषित करून त्याने ते नळ कनेक्शन परत लावून घेतले. पण आपल्या प्रशासनाने त्याच्याविरोधात साधा एक गुन्हासुध्दा नोंदविला नाही. उलट तुम्ही गुन्हेगार आहात, प्रशासन गुन्हेगार आहे. म्हणून तो कोर्टात गेला आणि त्याने स्टे आणलेला आहे. ही दुःखाची गोष्ट आहे. संपूर्ण प्रशासनासमोर मी हया तिस-या मिटींगमध्ये पुन्हा पुन्हा माझा प्रश्न मांडत आहे. मी पाणी खात्याचा निषेध व्यक्त करते. कारण पाणी खात्याने त्या बिल्डरवर साधा गुन्हासुध्दा नोंदविला नाही. उलट त्या माणसाने आपल्या प्रशासनावर कायदेशीर कारवाई करून स्टे आणलेला आहे. ही गोष्ट आपल्या विभागासाठी शरमेची बाब आहे. साहेब, पाणी खात्याच्यावर जे आपल्या पाणी विभागाचे अभियंते होते. ते आता ट्रान्सफर झालेले आहेत हे मी मान्य करते. त्या जागी बारकुंड साहेब नवीन आलेले आहेत. मला माहिती आहे की ते नवीन आहेत, त्यांना आता हया विषयावर जास्त माहिती नाही असाच जवाब मला त्याच्यावर मिळणार. तुम्ही हा विषय पुढच्या मिटींगमध्ये घ्या अशी माझी रिक्वेस्ट आहे की, हे तुम्ही पुढच्या मिटींगमध्ये घ्या. पण ह्या बाबीवर तुम्ही एफ.आय.आर. आणि गुन्हा का नोंदविला नाही? हयाचा मला जवाब पाहिजे. तुम्ही कोणाला घाबरून गुन्हा नोंदविला नाही. कोणाच्या प्रेशरखाली तुम्ही गुन्हा नोंदविला नाही. एखादी व्यक्ती हया गावात उठून तुमचा कायदा आणि तुमच्या माल मिळकतीची वस्तू हातात घेऊन स्वतःच्या मालकीची करणार आणि परत तुमच्या विरुद्ध ती व्यक्ती कोर्टात जाणार मग आपले प्रशासन काय बांगड्या घालून बसलेले आहे का? मी आज तुम्हाला हे ठाम शब्दाने विचारते. मला हा शब्द वापरायचा नव्हता. सभागृहनेता, मी माफी मागते की जेव्हा एखादया कुठल्याही कार्यकर्त्याच्या किंवा नगरसेवकाच्या प्रश्नाचा पुन्हा पुन्हा जवाब मिळत नाही. तेव्हा आवेशात येऊन ते काहीही बोलतात. मला हा शब्द बोलायला नको होता. परंतु, प्रशासनाने याच्याविरुद्ध काय केले? एक बिल्डर उठून आपल्या अख्ख्या शहराला नाचवतो, प्रशासनाला नाचवतो, महापौर तसेच आपल्या बॉडीला नाचवतो आणि त्याच्याविरुद्ध आपण काहीच करू शकत नाही. ही सन २००२ ची गोष्ट आहे. आपण मान्य केलेले आहे. हे तिसरे वर्ष चालले आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

आपण परत जे अनेक प्रश्न निर्माण केले. त्याच्यामध्ये प्रशासनावर जे ताशेरे उठले आहेत. पहिल्यांदा मी आपल्याला दोन-तीन मुद्दयांचा खुलासा करतो की ही गोष्ट २००२ मध्ये झालेली आहे. याचा अर्थ मी त्यावेळेला नव्हतो. त्यावेळेला घडलेल्या घटनेला मी जबाबदार नाही असे आमचे म्हणणे अजिबात नाही किंवा त्यावेळेस पाणीपुरवठ्याचे इंजिनियर वेगळे होते. आता नवीन इंजिनियर आले. म्हणून आमचे हया बाबीकडे अजिबात दुर्लक्ष नाही. ही गोष्ट त्यावेळेस त्याची जर क्रमवार उतरण पाहिली तर नळ कनेक्शन कधी कट केले, नळ कनेक्शन कट केल्यानंतर परत कधी जॉईन्ट केले. त्यानंतर तो बिल्डर कोर्टात गेला आणि तो कोर्टात गेल्यानंतर ताबडतोब आपल्याला स्टे कधी मिळाला. आपण जर हया सगळ्या तारखा पाहिल्या तर त्या तारखा इतक्या लगत लगतच्या आहेत की, महानगरपालिकेच्या प्रशासनाने त्या बिल्डरवर अॅक्शन घ्यायची जरी ठरविले किंवा त्याच्यावर एफ.आय.आर. दाखल करण्याचे ठरविले तरी ते प्रॅक्टिकली शक्य नव्हते. परंतु, प्रशासनाने बांगड्या तर निश्चित भरलेल्या नाहीत. याच्यापुढे मला अशी गोष्ट सांगायची आहे की, आपण जे सांगितले

त्याच्याबद्दल आम्ही जबरदस्त निश्चितपणे कारवाई करू. परंतु, आज आम्ही कायद्याने बांधील आहोत. प्रत्यक्षात ही न्यायप्रविष्ट बाब असल्यामुळे मला डिस्कस करता येत नाही. आपल्यालासुध्दा डिस्कस करता येत नाही. परंतु, त्याच्या उपरोक्त त्याच्या ज्या इतर बाबी आहेत की अशी जी गोष्ट झाली त्याच्याबद्दल आम्ही निश्चित कार्यवाही करू.

रिटा शाह :-

ठिक आहे. मी आवेशामध्ये बोलली. माझा प्रश्न तेवढाच आहे. हया सभेत आपण उत्तर देऊ शकत नाही. मला पुढच्या सभेत त्याचे उत्तर द्या. पण माझा एवढाच प्रश्न आहे की, जेव्हा नळ नळ कनेक्शन लागले होते. ते नळ कनेक्शन कोणाच्या परमिशनने लागले आणि ते नळ कनेक्शन कापले तर ते कोणाच्या परमिशनने कनेक्शन कापले. ते नळ कनेक्शन कापल्यानंतर स्टे कसा आला? हे तीन महत्वाचे माझे प्रश्न आहेत. मला त्या तिन्ही प्रश्नांची उत्तरे पाहिजेत.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

मागच्या महासभेच्या प्रश्नोत्तराच्या तासाला या तिन्ही प्रश्नाचे समर्पक उत्तर तुम्हाला दिलेले आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, नळ कनेक्शन कशाला कापले?

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

हया प्रश्नाचा शेवटचा (ब) पार्ट शिल्लक राहिलेला आहे. आपण परत त्या प्रश्नापासून सुरुवात केलेली आहे.

रिटा शाह :-

आपण त्यांचे नळ नळ कनेक्शन का कापून घेतले? हया एकाच प्रश्नाचा जवाब मला द्या.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

याचे संपूर्ण उत्तर मागच्या वेळेला दिलेले आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, मला ते उत्तर मिळालेले नाही. त्याचे कनेक्शन कापायचे कारण काय आहे? त्यांनी कनेक्शन लावले होते. ते कनेक्शन प्रशासनाने का कापले?

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

याचे उत्तर प्रशासनाने मागच्या सभेमध्ये दिलेले आहे.

रिटा शाह :-

मागच्या सभेत काहीच मिळालेले नाही म्हणून पुढच्या सभेत आलेले आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

हया सभेत आयुक्तांचे प्रयोजन असे आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, मला मागच्या सभेचे कारण दाखवून उत्तर देऊ नका. आपल्याला उत्तर द्यायचे नसेल तर गोष्ट वेगळी आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

याच्यामध्ये उत्तर द्यायचा प्रश्न निर्माण होत नाही. यामध्ये जी योग्य ती कार्यवाही केलेली आहे. ती काय कार्यवाही आहे? कशा अनुषंगाने ती कारवाई केलेली आहे. याचे सविस्तर उत्तर त्यावेळेला दिलेले आहे.

रिटा शाह :-

मला सविस्तर उत्तर मिळालेले नाही. मागच्या सभेत पण आपण प्रश्नाच्या उत्तरामध्ये हेच उत्तर दिलेले होते. मी एवढे उत्तर मागितलेले आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

त्या बिल्डरने बेकायदेशीर नळ कनेक्शन घेतले होते. म्हणून महानगरपालिकेने त्याचे नळ कनेक्शन कट केले. मी तुम्हाला त्यावेळेलासुध्दा सांगितले होते. आता परत सांगतो.

रिटा शाह :-

बरोबर आहे. त्या बिल्डरने जेव्हा बेकायदेशीर कनेक्शन घेतलेले होते. तेव्हाच महानगरपालिकेने त्याच्यावर एफ.आय.आर. आणि गुन्हा नोंदवायला पाहिजे होता. पण प्रशासनाने ते काही केले नाही.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

गुन्हा का नोंदविला नाही? महानगरपालिकेचे जे प्रशासन आहे. समजा त्या प्रशासनाचे सगळे हे पाहिले. आपण ज्या दिवशी नळ कनेक्शन कट केले. त्या दिवशी नळ कनेक्शन कट केल्यानंतर त्या बिल्डरने ते नळ कनेक्शन परत लावले आणि त्याने ताबडतोब कोर्टामध्ये धाव घेतली. तो बिल्डर कोर्टामध्ये गेल्यामुळे हा जो मधला पिरियड आहे. आम्हाला त्याच्यावर एफ.आय.आर. दाखल करण्यासाठी प्रशासनाला वेळ मिळाला नाही. परंतु, जर प्रशासनाला थोडासा वेळ मिळाला असता तर प्रशासनाने कार्यवाही केली असती. आता आमच्या प्रशासनाच्या दुर्दैवाने म्हणा तो बिल्डर ताबडतोब कोर्टात गेला आणि त्याला त्याच्या सुदैवाने स्टे मिळालेला आहे. ज्यावेळेला हा स्टे रिलीज होईल. त्यावेळेस अत्यंत कडकपणे त्याची कार्यवाही केली जाईल असे या ठिकाणी मी महापौरांच्या परवानगीने सांगतो. या उपर आपल्याला कुठल्या कॉमेन्टस् करायच्या असतील तर करा.

रिटा शाह :-

साहेब, दुसरे म्हणजे मला कोर्टाचे विचारायचे नाही. आपण एफ.आय.आर. करण्याबद्दल बोललात. तर मला असे वाटते की, कनाकीया पोलिस स्टेशन काय लंडन, फॉरेन एवढे फार लांब नाही. तिथे जायला एक व्यक्ती बस झाली. दहा मिनिटात आपण एफ.आय.आर. नोंदवू शकतो. ते जाऊ दे. आपल्या प्रशासनाने ते केलेले नाही. ते उघडकीस आलेले आहे. दुसरी गोष्ट म्हणजे तीन वर्षे झाली. आपल्या अधिका-यांनी तिथे काय पुटअप केलेले आहे.? वकिलांकडे काय सादर केलेले आहे?

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

याची परिस्थिती अशी की तुम्ही मला डिटेलमध्ये बोलायला भाग पाडू नका. कारण हे प्रकरण कोर्टामध्ये प्रलंबित असल्यामुळे मला तुम्हाला डिटेलमध्ये सांगता येणार नाही. त्याच्यामुळे कोर्टाचा अवमान होतो.

रिटा शाह :-

मी कोर्टाचे विचारत नाही. कोर्टात काय झाले ते मी विचारत नाही. साहेब, आपण कोर्टात जाता. साहेब, मी सुध्दा या महानगरपालिकेची एक सदस्य आहे. मला विचारायचा अधिकार आहे. माझ्या मालकीची वस्तू आहे. माझ्या मालकीच्या वस्तूमध्ये कोणी अतिक्रमण केलेले आहे. तिचा अनधिकृत ताबा घेतलेला आहे आणि त्याच्याविरुद्ध तो कोर्टात गेलेला आहे. तर आपल्या वकिलांनी अँज ए मालिक, अँज ए प्रतिनिधी म्हणून तिथे काय पुटअप केलेले आहे हे विचारण्याचा मला अधिकार आहे. मी कोर्टात जजने काय केले? तिथे काय डिस्कशन झाले? ते विचारत नाही.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

ज्यावेळेस त्या बिल्डरला कोर्टामधून न्यायालयीन स्थगिती मिळाली. त्या स्थगितीनंतर किंवा महानगरपालिकेने स्थगिती प्राप्त झाल्यानंतर महानगरपालिकेच्यावतीने आम्ही वकिल दिलेला आहे. प्रत्येक तारखेच्यामध्ये त्या वकिलाची त्याच्या पुढची कार्यवाही चालू आहे. आता वकिलांनी काय कार्यवाही करावी हे स्पेशलाईज वर्क आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, मी वकिलाचे विचारत नाही. वकिलांनी आपली केस हातात घेतली. माझ्या दुस-या प्रश्नामध्ये आहे बघा की आपल्या अधिका-यांनी केस घेताना बिल्डिंगचा नकाशा वगैरे काय काय पुटअप केले? आपल्या वकिलांकडे काय काय कागदपत्रे दिलेली आहेत. त्याच्यावर काय रिपोर्टिंग केलेले आहे. मी आपल्या महानगरपालिकेचा भाग विचारते. महानगरपालिकेच्या अधिका-यांनी काय रिपोर्टिंग केलेले आहे? त्यांच्याकडे काय कागदपत्रे दिलेली आहेत? काय परिस्थिती आहे? आपण त्यांना काय उपलब्ध करून दिलेले आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

महानगरपालिकेने वकिलांकडे कुठली कागदपत्रे दिली. हे सगळे आपल्याला दाखविण्याची व्यवस्था केली जाईल.

रिटा शाह :-

साहेब, व्यवस्था केली जाईल ही गोष्ट वेगळी आहे. मला व्यवस्था नको आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

ताबडतोब व्यवस्था केली जाईल. प्रश्नोत्तराच्या तासामध्ये सगळी कागदपत्रे वाचून दाखवू शकत नाही. त्याचे वाचन करायला आपल्याला चार दिवस लागतील.

रिटा शाह :-

मी कागदपत्रे वाचून दाखवायला सांगत नाही. कुठले कुठले पेपर जसे प्लॅन दिले तर त्या प्लॅनची कॉपी दिलेली आहे. रिपोर्ट दिलेले आहेत तर त्या रिपोर्टची कॉपी दिलेली आहे असे सर्व मला

सविस्तर सांगा किंवा फक्त टॉपीक सांगा. मी त्याच्यामध्ये काय लिहिलेले आहे ते सांगत नाही किंवा मी ते विचारत नाही.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

कोर्ट मॅटरसाठी जी आवश्यक कागदपत्रे आहेत. ती सर्व कागदपत्रे दिलेली आहेत.

रिटा शाह :-

साहेब, जेव्हा महासभेत कुठलाही प्रश्न चर्चेला येतो. त्यावेळेला फक्त आपण दिलेले आहे, झालेले आहे असे चालणार नाही.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

तुम्हाला ती संपूर्ण माहिती सभेनंतर ताबडतोब देण्यात येईल.

रिटा शाह :-

साहेब, मला सभेनंतर माहिती नको आहे. मला हया सभेतच माहिती पाहिजे आहे. सभेनंतर काहीही होऊ शकते. मला सभेत माहिती पाहिजे. हा माझा मागायचा अधिकार आहे. सभेनंतर काहीच मिळत नाही आणि काही होणार नाही. ते तुम्हाला सांगते कारण हयाला तीन वर्षे झालेली आहेत.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

मी तुम्हाला जबाबदारीने सांगतो आपण जनरल स्टेटमेंट करू नका की काही मिळत नाही. मी तुम्हाला सगळे खात्रीने किंवा मी तुम्हाला व्यक्तीशः आश्वासन देतो.

रिटा शाह :-

साहेब, मी एक सांगते तुम्ही जे सांगता ना. मला अनऑफिशियल तुमच्याकडे केबीनमध्ये येउन काहीच घ्यायचे नाही. जे दयायचे ते मला ऑफिशियल महासभेत द्या. सभागृहनेते सॉरी. प्लीज, माझा प्रश्न आहे. मला लढू द्या.

लिओ कोलासो :-

आपल्या प्रश्नाशी आम्ही सहमत आहोत. मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलू इच्छितो की गेली दोन वर्षे या ना त्या माध्यमातून याच्यावर चर्चा होत आहे आणि उपायुक्तसाहेब आपण आजची सभा ऑफिशियल करित आहात. आपल्याला आता राईट ऑफ इन्फॉर्मेशनस या कायदयाप्रमाणे आहे नाही ते सुध्दा, नाही आहे ते आणि आहे ते सन्मा. सदस्यांना, सन्मा. नागरिकांना दाखविण्याची आपल्याला जवळजवळ बंधने आलेली आहेत असे मला वाटते. आता अशा परिस्थितीमध्ये एखादी सन्मा. सदस्या या प्रश्नामध्ये एवढ्या पोटतिडीकीने बोलत आहे. तर प्रशासनाने त्याची दखल घ्यायला पाहिजे. आम्हाला त्याच्यामध्ये सत्ताधारी पक्ष म्हणून काही वावगे वाटत नाही. परंतु, मी सन्मा. सदस्यांना अशी विनंती करिन की, जेव्हा सभागृहामध्ये अॅट द टाईम आपण कागदावर कागद मागाल तर ते व्यवस्थेच्या दृष्टिकोनातून शक्य होत नाही.

रिटा शाह :-

सभागृह नेते साहेब, सॉरी इन्टरप्ट करते. तुमचा एक नेते म्हणून मी आदर करते. तुम्ही बोललात त्या गोष्टीचादेखील आदर करते. हया सभागृहामध्ये आपला हा प्रश्न आहे. त्या प्रश्नासंबंधी त्याच्या कागदपत्रे आणि कार्यवाहीसाठी टोटल माहिती अधिका-यांनी आणायला पाहिजे होती. ते तुमच्याकडे नाही. ठिक आहे. मॅडम, हा विषय पुढच्या मिटींगमध्ये घेण्यात यावा.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

मॅडम, याची संपूर्ण माहिती प्रशासनाकडे आहे. संपूर्ण कागदपत्रं आमच्याकडे आहेत. २६ तारखेला ही केस आहे. २६ तारखेला जर निकाल लागला तर आपल्याला ताबडतोब कार्यवाही करता येईल. दि. २६/०५ ची लांबची डेट नाही.

रिटा शाह :-

साहेब, २६ तारखेला काय आहे? त्याचे भविष्यामध्ये काय होणार आहे? ते मला विचारायचे नाही. मी काय सांगते माझा प्रश्न आजच्या तारखेचा आहे. मॅडम, तुमच्याकडे त्याचे कागदपत्र नसेल तर तुम्ही माझा हा प्रश्न पुढच्या सभेत घ्या.

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

एक मिनिट सुनिए । मै इस उत्तर के संदर्भ में बता रहा हूँ । यह पुरा हाउस चुप है । महासभा का यह अपमान है । महासभा ठरावानुसार कापले गेले. तदनंतर दिलीप पोरवाल यांनी पुन्हा नळ कनेक्शन केले व कोर्टात गेले. कोर्ट कहाँपर है । भाईदर मे कोर्ट है तो बताईये । यह आपका जवाब है । यह प्रशासन का जवाब है । मै सिर्फ आपका यह ध्यान खिचना चाहता हूँ । यह एकही नगरसेवक रिटा शाह नहीं है । मुझे लगता है सभी नगरसेवकोंकी यह कही न कही व्यथा है । पीठासीन अधिकारी यह कैसी व्यथा है? आप इसका जवाब दिजिए ।

प्रफुल्ल पाटील :-

वह हमारी व्यथा नहीं है । आप आपकी व्यथा बताईये । हमारे बारे में बोलने का अधिकार आपको नहीं है । आप कुछ भी स्टेटमेंट अपने बारे में और नगरपालिका के बारे में किजिए । हमारी व्यथा क्या है यह मत पुछो । तुम्हारी क्या व्यथा है यह बताईये ।

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

यह सबजेक्ट आपको दिया है । यह उत्तर आपने दिया ।

प्रफुल्ल पाटील :-

सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहाण आपण अजून संस्कार शिकलेले नाहीत.

लिओ कोलासो :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांनी जे मुद्दे उपस्थित केलेले आहेत. सन्मा. सदस्या रिटाजी, आपल्याला जी काही कागदपत्रं बघायची आहेत. ती आम्ही दाखवितो असे मा. उपायुक्तांनी सभागृहामध्ये मान्य केलेले आहे. आपण त्याच्यावर विश्वास दाखवायला पाहिजे. ते कागद आपल्या सोयीप्रमाणे आपण बघावे अशी माझी विनंती आहे.

रिटा शाह :-

सभागृह नेते, आपण मला मिस अंडरस्टँडिंग करता असे मला वाटते. कारण मी तुमचा आदर करते. मी पुन्हा बोलते की मी कागदपत्रं मागितली नाही. मला कागदपत्रं दाखवा, वाचा ही प्रक्रिया मी सांगितलेली नाही. तुम्ही कागदपत्राची काय यादी सादर केली? तेव्हाचे अधिकारी कोण होते? कुठल्या अधिकाऱ्यांच्या पिरियडमध्ये ती नउ नळ कनेक्शन झाली? कोणाच्या बोलण्यावरून ती नउ नळ कनेक्शन झाली? आता मी स्पष्ट बोलते की ते नळ कनेक्शन कोणाच्या प्रेशरवर झाली? जसे सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहाण साहेबांनी मुद्दा उठविला की त्या माणसाचे कनेक्शन कापल्यानंतर तो ठाण्यापर्यंत पोहोचला. कारण भाईदरमध्ये कोर्ट नाही. आपले पोलिस स्टेशन भाईदरमध्ये कनाकियामध्ये आहे. आपले अधिकारी त्यावेळेला काय करित होते? चोर सावकार झाला आणि तुम्ही सावकार असून चोर साबित होता. मग त्याचा अर्थ काय? प्रशासनाची त्याच्यामध्ये भूमिका काय आहे?

परशुराम पाटील :-

उपायुक्त साहेब आणि उपमहापौरांच्या परवानगीने बोलतो की, ज्यावेळेला आपण केबल लाईनना जे कनेक्शन दिले तर त्या पध्दतीने आपण ज्या टाईमला त्यांचे कनेक्शन कट केले तर त्या पध्दतीने त्यांनी कनेक्शन जॉईन्ट केले. जॉईन्ट केल्यानंतर ते कनेक्शन तोडायचा तुमचा अधिकार नाही का? दुसरा मुद्दा असा आहे की ते नळ कनेक्शन तोडून तो बिल्डर आपला स्टे मिळवितो. ते फक्त एक नळ कनेक्शन नाही. नउ नळ कनेक्शन आहेत. त्या पध्दतीने आपण हया कनेक्शनसाठी त्या बिल्डरने जसे जॉईन्ट केले तसे तुम्ही तोडू शकता. असे तोडू शकत नाही असे तुमच्या नियमात नाही का? आपण हयाच्यावर जो वकिल ठेवलेला आहे. त्याचे स्टे घेतील. तसे स्टे का अॅडॉप केले नाही? आणि त्याच्यानंतर जे काही आपल्या कोर्टांमध्ये चाललेले आहे. सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहाण म्हणत होते की कोर्ट ठाण्याला आहे. तो एक वेगळा भाग आहे. प्रशासनाला माहिती पाहिजे की ही कनेक्शन केल्यानंतर आपण ताबडतोब त्या बिल्डरचे कनेक्शन परत तोडायला पाहिजे होती. त्याचे तोडण्याचे कारण नाही असे का म्हणता? म्हणजे त्याचे कनेक्शन का तोडले नाही. त्याचे उत्तर दयाल का? आता तिसरी सभा चालली आहे. तिस-या सभेमध्ये आपण त्यांना सांगता की कागदपत्र नाही. पण कागदपत्र नाही तर तुम्ही ही कागदपत्र कुठे ठेवता? मग हा प्रशासनाच्या अब्रुचा सवाल आहे. म्हणून अशा पध्दतीने अनधिकृत बांधकाम तुम्ही याच पध्दतीने कोर्टाने जसा नगरपालिकेचा अपमान करून त्यांना जो स्टे दिलेला आहे. त्या स्टेचा विचार न करता कनेक्शन ताबडतोब तोडण्यात यावे अशी आपल्याला विनंती आहे.

रिटा शाह :-

महापौर मॅडम, एक दुःखाची गोष्ट म्हणजे प्रशासनाने या बिल्डरला सावरायला हे जे प्रश्नाचे उत्तर दिलेले आहे. ते हया बिल्डरला कुठेही गुन्ह्यामध्ये सापडू नये अशा पध्दतीने तेव्हाच्या अधिकाऱ्यांनी काम करून दिलेले आहे. त्या बिल्डरने ते नळ कनेक्शन कापले. तेव्हा आपल्या प्रशासनाने महासभेच्या ठरावा अंतर्गत ते नळ कनेक्शन अनधिकृत होते म्हणून कापून घेतलेले आहे. तो बिल्डर ते नळ कनेक्शन लावून परत कोर्टात गेला आणि त्याने स्टे आणला. पण ऑन द पेपर आपल्याकडे रेकॉर्ड होते की ते नळ कनेक्शन महासभेच्या ठरावा अंतर्गत कापले गेले. कोर्टाने आदेश दिले आहेत की जसे आहे त्या स्थितीत ठेवायचे. मग आपले कोर्ट काय बघायला आले नव्हते की तिकडे नळ कनेक्शन लावलेले आहेत की कापलेले आहेत. आपण ते नळ कनेक्शन पुन्हा जाउन कापायचे की कोर्टांमध्ये रिपोर्ट सादर करायला पाहिजे होता की ते कापलेले नळ कनेक्शन होते. आमच्या ठरावा अंतर्गत आम्ही

कापलेले आहे. पण आपण त्या बिल्डरला वाचविण्याचा खूप प्रयत्न केलेला आहे. म्हणून तुम्ही ते महासभेत आणलेले आहे की त्या बिल्डरने ती नळ कनेक्शन परत लावून घेतले. तुमच्या प्रशासकीय रिपोर्ट अंतर्गत, महासभेच्या ठरावा अंतर्गत ते नळ कनेक्शन कापून झालेले आहे. ही वस्तुस्थिती होती आणि तुम्ही अजूनही ते नळ कनेक्शन कापू शकता.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

मॅडम, मी आपल्याला परत अशी विनंती करतो की ही जी फाईल आहे. त्याच्यामध्ये सगळे डॉक्युमेंटेशन आहे. परंतु, हयाच्यावर आपले जे लिगल अॅडव्हाईजर आहेत, ओ.एस.डी. ऑन लिगल आहेत. त्यांनी दिस मॅटर इज सबज्युडिशियस, ईट वील बी नॉट डिस्कस इन द महासभा असे दिलेले आहे. महासभेत हे डिस्कशन करता येणार नाही, ही न्यायप्रविष्ट बाब आहे असा पूर्ण अहवाल याच्यामध्ये दिलेला आहे. त्याच्यामध्ये मला थोडीशी तांत्रिक अडचण येते.

मुक्ता रांजणकर :-

साहेब, महापौरांच्या परवानगीने बोलू इच्छिते. साहेब, मी सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांच्या प्रश्नाला धरून बोलत आहे. हा जो प्रश्न आहे. हा प्रश्न आज तीन-चार वेळा येत आहे आणि आपण तीन-चार वेळा आश्वासन दिलेले आहे की आम्ही तुम्हाला पेपर सादर करू. परंतु, आजपर्यंत आपण पेपर सादर केलेले नाहीत. तुम्हाला आम्ही पेपर सादर करू असा शब्द तुम्ही आज परत बोलतात. मागच्या दोन सभेलासुद्धा आपण असेच बोललात पण हे पेपर सादर केलेले नाहीत.

मिलन म्हात्रे :-

हे दिवे लावणा-या लिगल ऑफिसरचे काय नाव आहे? ते दिवे कोणी लावले ?

तुळशीदास म्हात्रे :-

महापौर मॅडम, एकच प्रश्न विचारतो. आपण नेहमी स्टेचे सांगता कोर्टात होईल महापालिकेत तेच चालले आहे. स्टे सोडा पण एखादी आवश्यक पाणी पुरवठा सेवेची लाईन आहे ती लाईन घाईघाईने जोडताना ती पाईप लाईन तोडली असती आणि त्या व्यक्तीने स्टे घेतला असता तर त्यांनी पाईप लाईन रिपेअर केली नसती का? तुम्ही रिपेअर केली नसती का? आम्हाला पब्लिकला पाण्याविना मारले असते का?

जयंत पाटील :-

रात्री-अपरात्री किंवा कधीही तिचं माणसे घेउन ते नळ कनेक्शन अनधिकृतपणे तोडत आहे. नगरपालिकेचे कर्मचा-यांनी ते नळ कनेक्शन काढलेले नाही. एक नगरसेविका पोटतिडीकीने या सभागृहात बोलते. तिचा काही वैयक्तिक स्वार्थ आहे का? प्रशासनाचे जे काम आहे. प्रशासन काय प्रशासनाने बिल्डरवर क्रिमिनल केस का केलेली नाही. त्या बिल्डरने नगरपालिकेच्या हक्कावर गदा आणल्यानंतर तुम्ही त्याच्यावर फौजदारी गुन्हा का दाखल केला नाही? त्या बिल्डरने स्टे आणला आणि आपले वकिल काय करतात? अर्थसंकल्पामध्ये आपण जी तरतुद करता किंवा आजसुद्धा ती तरतुद आहे. मग ती तरतुद कशासाठी करता? एकही केस जर आपल्याला वकिल जिंकून देऊ शकत नसतील तर अर्थसंकल्पामध्ये एकही रुपयाची तरतुद करू नका. तुम्ही कोर्टामध्ये वकिल कशाला ठेवता? म्हात्रेसाहेबांनी सांगितले की उदाहरणार्थ जर उदया त्या बिल्डरने मेन पाईपलाईन तोडली असती तुम्ही रिपेअर नसती केली का? तो बिल्डर कोर्टामध्ये गेलेला आहे. त्या बिल्डरने स्टे आणलेला आहे. म्हणून त्यांनी तसे थांबविले असते. अतिशय वाईट प्रसंग आहे. आपण आपले अधिकार वापरू शकत नाही.

तुळशीदास म्हात्रे :-

साहेब, ही प्रशासनाची सध्या परिस्थिती काय आहे? तुम्ही घरपट्टी नोटिसा लोकांना लेट दिल्या. लोकांचे कनेक्शन कापले गेलेले आहेत. लोक नगरसेवकांना शिव्या देतात. प्रशासनाला कोण शिव्या देत नाही. साहेब, अनेक प्रश्न आहेत.

मुक्ता रांजणकर :-

साहेब, तुम्ही ते नळ कनेक्शन कापताना घरपट्टी वसूल झाली नाही. त्याचे व्हीडीओ शुटिंग काढलेले आहे. अनधिकृत नळ कनेक्शन काढताना तुम्ही त्याचे व्हीडीओ शुटिंग घेतलेले आहे. ते व्हीडीओ शुटिंग दाखवून स्टे व्हॅकेट का करून घेतला नाही?

मिलन म्हात्रे :-

महापौर मॅडम, उपायुक्तांनी आता जी खुलासेवार चर्चा केली. त्याच्यामध्ये जो पहिला गुन्हा घडला तो कोर्टामध्ये असल्याचे दृष्टिपथास आलेले आहे.

मा. महापौर :-

तुमचा विषय आहे. तुमच्या विषयावर तुम्ही बोलता की तुम्ही त्यांना बोलायला देता. तुम्ही तुमच्या विषयाशी संबंधित बोला. तुम्हाला टाईम दिला म्हणून पाहिजे तेवढा वेळ तुम्ही बोलू नका.

मिलन म्हात्रे :-

मी विषयाला धरून बोलत आहे आणि परवानगी मागत आहे. हा जो घडलेला आहे हा दुसरा गुन्हा घडलेला आहे. या दुस-या गुन्हावर काही कारवाई केलेली नाही.

मा. महापौर :-

तुम्ही खाली बसा. सध्या मी परवानगी दिलेली नाही. त्यांचे त्यांना बोलू द्या.

रिटा शाह :-

महापौर मॅडम, मी सारखे एकच विचारते की आपण जेव्हा अनधिकृत नळ कनेक्शन कापतो. तेव्हा ते अनधिकृत नळ कनेक्शन कापायच्या अगोदर आणि कापल्यानंतर आपण त्या व्यक्तीविरुद्ध फौजदारी गुन्हा नोंदवितो. कारण आपल्या वस्तुचा त्या बिल्डरने गैरउपयोग केलेला आहे. आपली मेन पाईपलाईन त्या बिल्डरने जोडलेली आहे. मॅडम, ती नउ-नउ नळ कनेक्शन आहेत. फक्त एक कनेक्शन नाही. त्या बिल्डरने ते नळ कनेक्शन अनधिकृतपणे कापलेले आहे. ते नळ कनेक्शन कापताना आपण फौजदारी गुन्हा नोंदवायला पाहिजे. अधिका-यांनी त्यावेळेला तो गुन्हा नोंदविला नाही. कोर्टात काय होणार ते होउ दे. आपण त्या अधिका-याला निलंबित करा अशी मी मागणी करते.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह आपल्याकडून हा प्रश्न वारंवार या सदनासमोर आलेला आहे आणि जवळजवळ सर्व सदस्यांनी या विषयात एक नक्की माहिती पडलेले आहे की, सदरचे नळ कनेक्शन महानगरपालिकेने महासभेच्या परवानगीनुसार कापले होते आणि ते कापल्यानंतर त्या बिल्डरने कोर्टातून जैसे थे ची ऑर्डर आणलेली आहे. स्टेटेस्को मेन्टेन केले होता. आपण जेव्हा कनेक्शन कापले होते. ते नळ कनेक्शन त्या बिल्डरने पुन्हा लावले असे आपल्याला म्हणायचे आहे. सगळ्या गोष्टी ख-या असल्या तरी संबंधित बिल्डरने पूर्णपणे खोटे काम केलेले आहे. तुम्ही, आम्ही, सगळे जण मानतो. परंतु, हे प्रकरण न्यायप्रविष्ट आहे. उपायुक्तसाहेबांनी आपल्याला संपूर्ण माहिती दिलेली आहे. तरी हा विषय वारंवार या सभागृहासमोर येत आहे. आगामी २६ तारखेला पुन्हा कोर्टाची तारीख आहे. आपण त्यावेळेला आपल्या वकिलाच्या माध्यमातून आपण त्याच्यावर पूर्ण फॉलो अप करत आहोत. जर ही ऑर्डर संबंधित बिल्डरच्या विरोधात गेली तर आपण कुठलीही दया माया न दाखविता ते नळ कनेक्शन कापू. ते नळ कनेक्शन कापताना आपल्याला एक गोष्ट नक्की लक्षात येईल की बिल्डरने सदरची इमारत विकली व तो निघून गेला. आता तिथे राहणा-या नागरिकांवर हा जो काही कनेक्शन कापल्याचा त्रास होणार आहे. तो त्या नागरिकांवर होणार आहे. हा विषय सभागृहामध्ये वारंवार येतो आणि आपल्या हया प्रशासनाकडून कुठेतरी त्यांना समाधानकारक उत्तर दिले जात नाही. त्यांना जी आवश्यक कागदपत्रे आहेत ती दिली जात नाहीत हे स्पष्ट होते. प्रशासकीय, न्यायालयीन, उपायुक्तांना मी आजच्या सभेच्या माध्यमातून आदेश देत आहे की, त्यांना आवश्यक असलेली सर्व कागदपत्रे त्यांना देण्यात यावी. पण या विषयामध्ये लिगल अॅडव्हाईजरशी चर्चा करून आपल्या वकिलांना इथे समक्ष बोलावून त्यांना पुन्हा एकदा निर्देश देण्यात यावेत आणि सदर इमारतीचे कनेक्शन कापण्याबाबत योग्य ती कार्यवाही करावी. हे प्रकरण आता कोर्टात असल्यामुळे सन्मा. सदस्या रिटा शाह आपण कुठलीही कार्यवाही करू शकत नाही. परंतु, या विषयी प्रशासन कुठल्याही प्रकारे, कोणालाही पाठाशी घालणार नाही असे आदेश देत आहे. जेव्हा हे नळ कनेक्शन तुटतील त्या दिवशी तातडीने संबंधित बिल्डरवर फौजदारी गुन्हा दाखल करण्यात यावा.

रिटा शाह :-

वैती साहेब, मला चांगला निर्णय दिलेला आहे की, त्यांचे कनेक्शन जर कापले गेले तर. प्रशासन जर आणि तर वर अशीच कामे करित आहे. कारण जर झाले तर कोर्टाने आदेश दिले की ठिक आहे. तिथे माणसे राहतात आणि तेथील माणसांना कुठेतरी पाण्याची गरज आहे. ते नळ कनेक्शन कापून घेउ नका. परंतु, त्यांना पेनल्टी लावा. हे करा, ते करा. ते सर्व मान्य आहे. तिथे माणसे राहतात. त्यांनी काय गुन्हा केलेला आहे. त्यांना पाण्याची गरज आहे. त्यांनी फ्लॅट विकत घेतलेले आहेत. पाणी जीवनावश्यक वस्तु आहे.

मा. उपमहापौर :-

या प्रकरणी संबंधित वकिल किंवा लिगल अॅडव्हाईजर मा. महापौर मॅडम, उपायुक्त साहेब यांच्याबरोबर आपण २६ तारखेच्या आधी प्रत्यक्ष चर्चा करू. सन्मा. सदस्य रिटा शाहजी, आपण त्याच्यावर निश्चित काही कार्यवाही करू शकत नाही.

रिटा शाह :-

साहेब, एक मिनिट. मला समजून घ्या. मी कारवाई करा असे विचारत नाही किंवा सांगतही नाही की तुम्ही कारवाई करा. कारण प्रशासनाने कारवाई केलेलीच नाही.

मा. उपमहापौर :-

संबंधित अधिका-यांवर कारवाई करण्याचा प्रश्न जरी आला.

रिटा शाह :-

साहेब, तसे नाही.

मा. उपमहापौर :-

म्हणजे आपल्याला आदेश बोलायचे आहेत संबंधित अधिका-यावर.....

रिटा शाह :-

एक उपमहापौर म्हणून माझा काय बोलायचा अर्थ आहे तो तुम्ही समजावून घ्या. तुमच्याकडे ऑन द पेपर जेव्हा तुम्ही कनेक्शन कापले आणि तो बिल्डर कोर्टात गेला. तेव्हा तुमच्याकडे ऑन द पेपर काय रेकॉर्ड होते की महासभेच्या ठरावा अंतर्गत ते कनेक्शन कापले गेलेले आहे असे आपल्याकडे ऑन द रेकॉर्डवर होते. बरोबर आहे. त्यांनी स्टेटेस्को आणले. त्याचा अर्थ आहे की ते नळ कनेक्शन ज्या स्थितीत आहे त्या स्थितीत ठेवायचे आहे. आपल्या रेकॉर्डप्रमाणे ते नळ कनेक्शन कापलेले होते. मग कापलेलेच रहायला पाहिजे होते. त्या बिल्डरने ते नळ कनेक्शन पुन्हा लावले की नाही ते आपल्या रेकॉर्डवर आणायची गरजच नाही. हे बिल्डरने सर्वांना शिकवलेले आहे आणि हे शिकवितो कोण? आपले अधिकारी तुम्ही असे करा म्हणून त्यांना शिकवितात. आम्ही कायदेशीर बाब विचारतो.

तुळशीदास म्हात्रे :-

मग एकच काम प्रशासन करू शकतो की त्या बिल्डरने गुन्हा केलेला आहे. त्याच्याविरुद्ध केस करू शकता. हया कोर्टाचे काम नाही तर दुस-या कोर्टात केस करा.

रिटा शाह :-

ऑन द रेकॉर्ड तुमच्या महासभेच्या ठरावा अंतर्गत ते नळ कनेक्शन कापलेले आहे.

मुक्ता रांजणकर :-

साहेब, मला एकच बोलायचे आहे की ज्या दिवशी नळ कनेक्शन कापले. त्या दिवशी तो बिल्डर कोर्टात गेलेला नाही. दुस-या दिवशी कोर्टात गेलेला आहे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

उदया चोर नगरपालिकेची तिजोरी लुटून नेईल. समजा, मी उदया तुमच्या नगरपालिकेची तिजोरी लुटून नेईन. जे रोजचे पैसे जमा होतील. त्याची तिजोरी घेउन जातो आणि कोर्टात जाउन स्टे घेतो. मी इथे तिजोरी आणली. काही पैसे जास्त गेले होते. तर तुम्ही काय माझ्यावर कारवाई करणार आहे? तुम्ही त्याच्यावर आताही फौजदारी गुन्हा नोंदवू शकता.

रिटा शाह :-

आतासुध्दा ते कापू शकतात.

मा. उपमहापौर :-

आपल्याला हयाच्यावर फौजदारी गुन्हा दाखल करता येतो का? किंवा कसे? हयाबाबत आपण कायदेशीर सल्लामसलत करून जर गुन्हा दाखल करता येत असेल तर तातडीने गुन्हा दाखल करण्याची कारवाई करता येईल.

रिटा शाह :-

साहेब, आता मला फक्त दोन मिनिटे द्या. हा प्रश्न नेहमी नेहमी सन्मा. सदस्या रिटा शाह विचारते आणि सन्मा. सदस्या रिटा शाह एकही प्रश्न वापस वापस पुछती है । असे हया प्रश्नासंबंधी प्रशासनाला वाटते. आम्ही बसू त्याच्यावर विचार करू असा मला एकच जवाब मिळतो. आम्ही बघू ते काय होउ शकते. मग हा माझा प्रश्न येण्यापूर्वी सर्व विचार करायला पाहिजे होता. कारण कुठला प्रश्न उद्भवणार हा जवाब प्रशासनाला दयायचा आहे, मला दयायचा नाही. महासभेच्या ठरावा अंतर्गत तुम्ही जे कनेक्शन कापलेले आहे. तुमच्या ऑन द रेकॉर्डवर आज पुन्हा तेच बोलत आहे की तुम्ही ते कनेक्शन कापून घेतलेले आहे. त्या जागेवर नळ कनेक्शन कापलेले आहे.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह आपण या विषया संदर्भात काय करू शकतो ते तुम्ही स्पष्ट सांगा. त्याप्रमाणे होत असेल तर ते केले जाईल.

रिटा शाह :-

तुमच्या या नउ कनेक्शनबद्दल तुमचे ऑन द रेकॉर्ड काय आहे? ते मला सांगा. ते नळ कनेक्शन कापलेले आहे की लावलेले आहे. तुमचा रेकॉर्ड काय बोलतो?

तुळशीदास म्हात्रे :-

वास्तविक हा महासभेचा अपमान झालेला आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

मॅडम, तुम्हाला राहून राहून परत तेच सांगतो की याच्यामध्ये कोर्टाची ऑर्डर आहे. नॉट द डिस्कनेक्ट अॅनी कनेक्शनची ऑर्डर हयाच्यामध्ये आहे. सन २००३ मध्ये ती ऑर्डर फॉलो अप का केली नाही? संबंधित अधिकारी कोण होते? हे सगळे मुद्दे त्याच्यामध्ये आहेत. तुम्हाला काय बोलायचे आहे ते आम्हाला समजते.

रिटा शाह :-

साहेब, मी काय बोलते? मी कनेक्शनच्या आर्डरबद्दल विचारत नाही. साहेब, हे बघा. तुम्ही कोर्टाचा बहाणा घेउन तुम्ही मला दाबण्याचा प्रयत्न करु नका. मी कोर्टाबद्दल तुम्हाला विचारत नाही. तुमचा ऑन द रेकॉर्ड त्या कनेक्शनबद्दल काय आहे? ते मी तुम्हाला विचारते. नळ कनेक्शन कापलेले आहे की लागलेले आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

तुम्हाला ते नळ कनेक्शन चालू आहेत की बंद आहेत याची माहिती पाहिजे ना.

रिटा शाह :-

मी काय बोलते? तुम्ही तुमच्या कायदेशीर ऑन द पेपर रेकॉर्डवर नमुद केलेले आहे की ते कनेक्शन चालू आहे असे तुमच्या रेकॉर्डवर ते आहे का?

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

मॅडम, हयाच्यामध्ये टेक्निकल अशी अडचण आहे की तुम्ही त्या प्रश्नाविषयी मला विचारता हयाच्यावर कोर्टाची ऑर्डर आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, मी तुम्हाला कोर्टाचे विचारत नाही. ते नळ कनेक्शन चालू आहे की बंद आहे ते सांगा.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

तुम्ही बोलता की मी त्या मॅटरबद्दल काही विचारत नाही. पण हळूहळू बरोबर त्या प्रश्नाच्या आतमध्ये जातो. त्या प्रश्नाच्या आतमध्ये गेल्याशिवाय आम्हाला त्या प्रश्नाबद्दल चर्चा करता येत नाही.

मोहन पाटील :-

सचिवसाहेब, प्रश्नोत्तराची वेळ झाली का? काय असेल ते आम्हाला नंतर सांगा.

मा. उपमहापौर :-

कोर्टाची ऑर्डर नॉट टु डिस्कनेक्ट द कनेक्शन अशी आहे.

रिटा शाह :-

वैतीसाहेब, माझा हा विषय नाही. मी कोर्टाचे मॅटर विचारले नाही. मी तुमच्याविषयी विचारलेले आहे.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह तुमचा प्रश्न कोणच सोडवू शकणार नाही. कारण तुम्हाला काय म्हणायचे आहे तेच तुम्ही सांगत नाही.

रिटा शाह :-

साहेब, तुम्ही पण अनाडी नाही. मी काय विचारते तुम्हाला माहिती आहे.

मा. उपमहापौर :-

तुमचा प्रश्न कोणाला समजणार नाही. मी जेव्हा तुम्हाला स्पष्टपणे सांगतो तेव्हा तुम्हाला काय म्हणायचे आहे त्याप्रमाणे आपण ऑर्डर देतो. तर ते तरी स्पष्ट करा. आपली वेळ संपलेली आहे. आपण शॉर्टमध्ये सांगा. तुम्हाला काय करायचे आहे त्याप्रमाणे आपण ऑर्डर देउ या. हा विषय संपवून टाकू. काय म्हणायचे ते सांगूनच टाका.

रिटा शाह :-

साहेब, मी आता एकच प्रश्न विचारलेला आहे की आपल्या ऑन द पेपरवर ते नळ कनेक्शन लागलेले आहे की कापलेले आहे. हया एकाच प्रश्नाचे मला उत्तर द्या.

मा. उपमहापौर :-

ज्या अर्थी त्या बिल्डरला पाण्याची बिले जातात, ज्या अर्थी पाणी चालू आहे. त्या अर्थी आपल्या रेकॉर्डला ते चालू आहे.

रिटा शाह :-

मग तुम्ही बिले कशी दिली?

मा. उपमहापौर :-

पाण्याची बिले त्या बिल्डरला देत नाही. पाण्याचे कनेक्शन चालू आहे.

रिटा शाह :-

तुमच्या रेकॉर्डला नोंद असेल.

मा. उपमहापौर :-

आपल्या रेकॉर्डला काहीही नोंद नाही. आपल्याकडे जे नळ कनेक्शन तोडले होते आणि आपण कोर्टात गेलेला आहे की सदरची नळ कनेक्शन अनधिकृत आहेत. ती नळ कनेक्शन तोडावीत म्हणून आपण कोर्टात गेलेलो आहे. २६ तारखेला तारिख आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, आपण कोर्टात गेलेलो नाही. आपल्या विरोधात तो बिल्डर कोर्टात गेलेला आहे.

मा. उपमहापौर :-

तो बिल्डर कोर्टात गेलेला आहे. आपण त्यावेळेला कोर्टात हजर होतो. आपले वकिल २६ तारखेला कोर्टात हजर होणार आहेत.

रिटा शाह :-

साहेब, माझ्या प्रश्नाचे उत्तर मिळालेले आहे. आपल्या रेकॉर्डवर ते नळ कनेक्शन कापलेले दाखविते. बरोबर आहे. ज्या स्थितीत आहे त्या स्थितीत ठेवायला पाहिजे असा कोर्टाने स्टेटसको दिलेला आहे. मग आपल्या रेकॉर्डप्रमाणे ते नळ कनेक्शन जागेवर कापलेले दिसायला पाहिजे. पहिले ते कनेक्शन कापून घ्या. नंतर तुम्ही कन्टेन्ट ऑफ कोर्ट करा. तुमच्या रेकॉर्डवर असेल तशी परिस्थिती तुम्ही दाखवा.

मा. उपमहापौर :-

बिल आकारणी झाली.

रिटा शाह :-

बिल आकारणी झाली काय?

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

मॅडम, मी तुम्हाला याच्यावर परत माहिती देतो. अॅक्चुअल हा विषय डिस्कस करण्याचा नाही.

तुळशीदास म्हात्रे :-

मग ते पाणी फुकट पितात का?

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

ते नळ कनेक्शन जॉईन्ट केल्यानंतर महानगरपालिकेने ते नळ कनेक्शन बेकायदेशीरपणे कट केले.

रिटा शाह :-

मी असे काही विचारलेले नाही. कोर्टाचे मला काही विचारायचे नाही.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

तुम्ही कोर्टाचे मला विचारू नका. पण तो प्रश्न कोर्टाशी संबंधित आहे. हा प्रश्न १०० टक्के कोर्टाशी संबंधित आहे. आपण जरी नाही विचारत असे म्हटले तरी नळ कनेक्शन महानगरपालिकेने कट केल्यानंतर त्या बिल्डरने ते मीन व्हाईल जॉईन्ट करून कोर्टातून जैसे थेची ऑर्डर घेतली. म्हणजे त्या बिल्डरने प्रत्यक्षात ते नळ कनेक्शन जॉईन्ट करून घेतलेले आहे. आता ते नळ कनेक्शन प्रत्यक्षात चालू आहे. परंतु, जैसे थे आणि नॉट टु डिस्कनेक्ट. जर नळ कनेक्शन तिथे नसते तर नॉट टु डिस्कनेक्टची ऑर्डर येऊ शकत नाही. त्या बिल्डरने त्या संधीचा फायदा घेतलेला आहे हे आम्हाला कळते.

रिटा शाह :-

कोर्टाने ते नळ कनेक्शन डिस्कनेक्ट करायचे असा स्टे नमुद केलेला आहे का? असे त्याच्यामध्ये दिलेले आहे का?

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

नॉट टु बी डिस्कनेक्ट अशी कोर्टाची ऑर्डर आहे. त्या बिल्डरने त्या संधीचा फायदा घेतलेला आहे. हे आम्हाला पण कळते. प्रत्यक्षात तो बिल्डर कोर्टात गेला. कोर्टात जाण्यापूर्वी बेकायदेशीररित्या त्याने परत ते नळ कनेक्शन जॉईन्ट करून घेतले आणि कट करू नये म्हणून त्याने कोर्टाचे आदेश घेतलेले आहेत.

रिटा शाह :-

साहेब, कोर्टाचे आदेश आहेत. स्टेटेस्कोचे आदेश आहेत. मी ते मान्य करते. आपल्या ऑन द रेकॉर्डवर ते नळ कनेक्शन कापले गेलेले आहेत असे रेकॉर्डमध्ये आहे. ते नळ कनेक्शन चालू आहे असे तुम्ही त्या रेकॉर्डमध्ये घ्या.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

मॅडम, त्याने कोर्टामध्ये आपला स्टे दाखल केलेला आहे.

रिटा शाह :-

तुम्ही कोर्टामध्ये जाऊ नका. मी कोर्टाबद्दलचे विचारत नाही. मी आपल्या प्रशासनाचा भाग विचारते. ते नळ कनेक्शन डिस्कनेक्ट आहेत असे आपल्या रिपोर्टमध्ये आणि आपल्या ऑन द पेपरवर असे रेकॉर्ड आहेत. ते न करता तुम्ही असे ऑन द पेपर घ्या की ते कनेक्शन चालू आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

ते नळ कनेक्शन चालू आहे.

रिटा शाह :-

ते रेकार्डवर घ्या.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

नळ कनेक्शन कट करण्याची परवानगी मिळवून आपल्या कोर्टासमोर स्टे आहे.

रिटा शाह :-

असे चालणार नाही. तुम्ही ते रेकॉर्डवर घ्या.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

ठिक आहे. मी पाणीपुरवठ्याच्या अधिका-यांना तसे आदेश देत आहे.

प्र. सचिव :-

प्रश्नोत्तराची तासिका संपलेली आहे. एक लक्षवेधी सुचना आलेली आहे. सन्मा.सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांची लक्षवेधी सुचना मालमत्ता कर नोटिसीबाबत आहे. लक्षवेधी सुचनेवर चर्चा करावी.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सचिव साहेब, लक्षवेधी वाचून दाखवावी.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम, मघाशी जे रुलिंग झाले. ते उपायुक्त रणखांबसाहेबांनी केले की आपण केले या सगळ्या एवढ्या वेळानंतर त्याला लिगल बेस काय आहे. आपण पीठासीन अधिकारी आहात. आपले रुलिंग काहीच आलेले नाही.

मा. उपमहापौर :-

हया विषयी मी आधी रुलिंग दिले होते.

मिलन म्हात्रे :-

मला आपले रुलिंग नको आहे. मला मॅडमनी खाली बसायला लावले. आम्हाला त्यांचे रुलिंग पाहिजे. त्यांनी मला आदेश देऊन खाली बसविलेले आहे. मघाशी त्यांनी मला आदेश दिला मी खाली बसलो. त्यांनी काय कार्यवाही करायची आहे तो आदेश द्यावा. त्या पीठासीन अधिकारी आहेत.

मा. महापौर :-

मी उपमहापौरांना बोलायला परवानगी दिलेली आहे. ते बोलतील.

मिलन म्हात्रे :-

मघाशी आपण मला बोललात म्हणून सांगतो इन्क्वायरीसाठी काय करावे लागते तो आपण आदेश देता का?

मा. महापौर :-

मी तुम्हाला बसायला सांगितले कारण त्यांचा विषय होता. नंतर ते बोलतील. मग मला वेळ मिळत नाही. पुढच्या मिटींगमध्ये घ्या असे बोलतात म्हणून त्यांचे संपु द्या. तुम्ही तर नेहमीच बोलतात. तुम्हाला मी नेहमीच बोलायला देते.

मिलन म्हात्रे :-

मॅडम, मघाशी चार-पाच सदस्य बोलले. आपण त्यांना बसविले नाही. आपली परवानगी न घेता भरपूर बोलत होते. तरी त्यांना बसविले नाही.

मा. महापौर :-

लेडिज आहेत. त्यांना विचारा मी बसा बोलली की नाही. सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहाणसाहेबांना पण मी बसविले. मला सर्व सारखेच आहेत. माझे कोणाशी नाते लागत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

आम्हाला त्याबद्दल काही हरकत नाही. कारण आता जो तुम्ही निर्णय दिलेला आहे. त्याबद्दल आपल्या पीठासीन अधिका-यांकडून डिसीजन व्हावा.

मा. महापौर :-

लक्षवेधीचे वाचन करण्यात यावे.

मिलन म्हात्रे :-

पहिले तुम्ही डिसीजन वाचा. लक्षवेधी नंतर वाचा. तुम्ही रुलिंग दिले. या सभेमध्ये रुलिंग आयुक्त देत नाहीत किंवा प्रभारी देत नाहीत. पीठासीन अधिका-यांनी रुलिंग दयायचे असते. ते आपण दयावे.

मा. उपमहापौर :-

मी आधीसुद्धा हयाची वाच्यता केली होती. सन्मा. सदस्या रिटा शाहजी, आपल्याला नेमके काय म्हणायचे आहे? हया विषयात २६ तारखेला तारिख आहे. सदरचे नळ कनेक्शन अनधिकृत आहेत असा आपण आपला स्टे दाखल केलेला आहे. ते नळ कनेक्शन डिस्कनेक्ट करायचे नाही अशी कोर्टाची सरळ ऑर्डर आहे. परंतु, जर आपण आपल्या फेवरची ऑर्डर झाली तर ती नळ कनेक्शन कट करुन फौजदारी गुन्हा दाखल करायचा आहे आणि याबाबत पाणीपुरवठा खात्याला तसे आदेश देण्यात आलेले आहेत.

रिटा शाह :-

एक मिनिट. ठिक आहे. लिगल काय आणि इललिगल काय? असे मत मी उपस्थित केले नाही. रुलिंग कोणी दयायचे आणि कोणी दयायचे नाही. ठिक आहे. पीठासीनवरुन काय रुलिंग आले? अॅक्चुली, डेप्युटी कमिशनसाहेबांना रुलिंग दयायचा काय अधिकारच नाही. ठिक आहे. ते कायदयाच्या बाबतीत आपल्याला सांगणार. वैतीसाहेबांनी सांगितले की २६ तारखेला कोर्टात तारिख आहे. हयाच्यामध्ये नउ नळ कनेक्शनबद्दलची तारिख आहे. त्याच्यामध्ये माझा मुद्दा (अ) आणि मुद्दा (ब) आहे. तुम्ही (अ) मुद्दयाचा जवाब मला दिलेला आहे. मुद्दा (ब) मध्ये कोर्टात वरील संदर्भात कोणते आदेश पाठविलेले आहेत. त्याबद्दलचे उत्तर मला दिलेले आहे. त्याचे डिस्कशन हयाच्यामध्ये झालेले नाही. ते पुढच्या सभेत घ्यावे.

मा. उपमहापौर :-

हा विषय मा. महापौरांच्या दालनामध्ये आपण संबंधित लिगल अॅडव्हाईजरला बोलावून.....

रिटा शाह :-

साहेब, मी तुम्हाला सांगते की मी लोकप्रतिनिधी म्हणून मी काय विचारायचे आहे ते महासभेत विचारणार. मी कुठल्याही दालनामध्ये येणार नाही. अनऑफिशिअली मी कुठे येणार नाही. ऑफिशिअली महापौरांनी मला पत्र पाठविले तर मग मी त्यांच्या दालनात येणार.

मा. उपमहापौर :-

ऑफिशिअली तुम्हाला पत्र पाठवून बोलावून हया विषयात चर्चा करुन घेतील.

रिटा शाह :-

मॅडम, माझे ब चे उत्तर हे अधुरे राहिलेले आहे.

प्र. सचिव :-

मी लक्षवेधी वाचून दाखवित आहे.

रिटा शाह :-

मॅडम, मला रुलिंग दया. पुढच्या सभेत ब म्हणजे नउ नळ कनेक्शनबद्दलचे नाही. जे आहे ते पुढे येणार. त्यानंतरचा माझा प्रश्न अधुरा आहे.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाहजी, आताच मा. उपायुक्त रणखांबसाहेब यांनी कोर्टाचे आदेश वाचून दाखविले. तो आपल्या मुद्दा (ब) चा प्रश्न आहे. आपल्या (ब) चा प्रश्न काय? कोर्टाचे आदेश काय? नॉट टु डिस्कनेक्ट द कनेक्शन हे कोर्टाचे आदेश आहेत. हे कोर्टाचे आदेश आहेत. हे त्याचे उत्तर आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, मी नळ कनेक्शनबद्दल विचारत नाही. कोर्टाने मालमत्तेबाबतचे पुरावे बाबत तुम्ही त्याच्यामध्ये वाचा. मला याबद्दल डिस्कशन करायचे आहे. मला माझ्या त्या प्रश्नाचे उत्तर मिळाले नाही. ते पुढच्या सभेत घ्यावे अशी मी विनंती करित आहे.

याकुब कुरेशी :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलू इच्छितो,जर कोर्टाने तो आदेश दाखविलेला आहे. आपल्या वकिलांनी आपल्याला सांगितले की इकडे डिस्कशन करायचे नाही.

रिटा शाह :-

रुलिंग झाल्यानंतर तुम्ही परत डिस्कशन कशाला घेतात?

याकुब कुरेशी :-

मग हा विषय पुढच्या सभेत घेण्याचे कारण आहे का? असे विचारत आहे.

रिटा शाह :-

रुलिंग झाल्यानंतर कुठलेही डिस्कशन नसते. रुलिंग झालेले आहे. याच्यावर चर्चा करू नका.

मा. महापौर :-

वेळ संपलेली आहे. आता कोणी बोलायचे नाही.

(प्र. सचिवांनी लक्षवेधी सुचनेचे वाचन केले.)

प्र. सचिव :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांची लक्षवेधी सुचना आहे.

प्रकाश दुबोले :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, आता जी लक्षवेधी वाचून दाखविलेली आहे. ती लक्षवेधी कधी आलेली आहे?

प्र. सचिव :-

ती लक्षवेधी सुचना दि. १७/२ ला आलेली आहे.

प्रकाश दुबोले :-

विषयपत्रिका तयार झाल्यानंतर त्या विषयपत्रिकेमध्ये लक्षवेधी असा उल्लेख केलेला नाही त्यासाठी मी तुम्हाला विचारले.

प्र. सचिव :-

लक्षवेधी सुचना दोन तास अगोदर घ्यायची अशी तरतुद आहे.

प्रकाश दुबोले :-

विषयपत्रिका तयार झाल्यानंतर त्यामध्ये तसा उल्लेख नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

महापौर मॅडम, प्रशासनाने याबाबत खुलासा करावा. ही जी लक्षवेधी दिलेली आहे. त्याबद्दल प्रशासनाचे काय म्हणणे आहे? त्यानंतर आमचे गटनेते रोहिदास पाटील या विषयावर माझ्यावतीने आपले मत मांडतील.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल आपला आवाज बरोबर येत नाही.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, आपण लक्षवेधी मांडलेली आहे. सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी लक्षवेधी मांडलेली आहे. तरी प्रथमतः प्रशासनाने त्याच्यावर उत्तर कसे द्यायचे?

रोहिदास पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी या जगातील अत्यंत ज्वलंत प्रश्नाला वाचा फुटावी आणि सर्वसामान्य नागरिकांना निर्णय मिळावा म्हणून लक्षवेधी मांडण्याचा प्रयत्न केला. आता त्यांचा आवाज बरोबर नाही. म्हणून त्यांनी मला बोलण्याची विनंती केली. मी बोलण्याचा प्रयत्न करतो. संपूर्ण सभागृह या गोष्टीकडे अत्यंत गांभीर्याने आणि सन्मा. सदस्य परशुराम पाटील तुम्हाला विनंती करीन तुम्ही विरोधी पक्ष नेते आहात. आपली भुमिका आपण पूर्ण बजावाल असा मी विश्वास ठेवतो. या विषयाकडे संपूर्ण सभागृह गांभीर्याने लक्ष देईल. त्याचबरोबर या सभागृहाच्या बाहेर बसलेले सर्वसामान्य नागरिक आहेत. सभागृहात उपस्थित असलेले, सभागृहाच्या बाहेर बसलेले अधिकारी आणि पत्रकार आपण या सर्वसाधारण प्रशासनाच्या कामकाजाबद्दल नेहमीच वेगवेगळ्या पध्दतीने आपापली मते मांडत असतो. एक गोष्ट तर नक्की आहे की महापालिकेला कर मिळाल्याशिवाय किंवा घरपट्टी मिळाल्याशिवाय महापालिका काम करू शकणार नाही. घरपट्टी

कोणत्या अधिकारात कधी वसुल करावी. त्याचे निश्चित आहे की ही जी बिले आहेत. ती कर वसुलीची बिले घरपट्टीची बिले नागरिकांना कधी दयावी. माझ्या माहितीप्रमाणे ती बिले नागरिकांना जून महिन्यात द्यावयास पाहिजे. जून अखेरपर्यंत म्हणजे एप्रिल, मे, जून. जून अखेरपर्यंत ती बिले नागरिकांना पोहोचायलाच पाहिजेत. पण सुरुवातच झाली नाही. आपली बिले काही नागरिकांना ऑगस्टमध्ये गेली. ती १० टक्के गेली. सगळ्या नागरिकांपर्यंत ती बिले पोहोचलीच नाहीत. ज्या नागरिकांनी ऑगस्टमध्ये पैसे भरले त्यांना बिल दिले. काही नागरिकांनी सप्टेंबरमध्ये पैसे भरले. काही नागरिकांना ती बिले उशीरा मिळाली. जेव्हा आपण म्हणतो की ही घरपट्टीची बिले दिल्यानंतर, नोटिस बजावल्यानंतर १५ दिवसांनी तुम्ही ही देयके भरली पाहिजे. भरली नाही तरी तुम्ही थकबाकीदार किंवा थकबाकी हा शब्द तुम्ही वापरता. आमच्या हे लक्षात येत नाही थकबाकी काय? आणि थकबाकीदार काय? एकतर पहिल्यांदा आपण बिल देण्यामध्ये उशीर केला. उशीर करतेवेळी ते सगळे संबंधित अधिकारी आहेत. उशीर गेलेल्या बिलाचे तुम्ही त्यांच्याकडे पण नोटीस बिल पाठवले. त्यासंबंधी त्याच्यावर थकबाकी लावली. नोटिस फी लावली. नोटिस फी लावतेवेळीसुद्धा त्याच्यात चार प्रकार आहेत. मी या सभागृहाच्या समोर चारही प्रकार सविस्तर मांडतो की जसे मघाशी म्हटले गेले की आपण एखाद्या माणसाला कोणत्याही मनपातील करदात्याला मानसिक, शारिरीक आणि आर्थिक छळ करण्याचा या महापालिकेच्या सत्ताधारींना किंवा अधिकाऱ्यांना कोणताही अधिकार नाही. महापालिका हद्दीत राहणाऱ्या प्रत्येक नागरिकाला त्याच्या नागरी सुविधा देणे हे आपले कर्तव्य आहे. कर्तव्यातच कसुर करुन आपण एक प्रक्षोभ निर्माण केला. आपण जी डिसेंबर, ऑक्टोबर, नोव्हेंबरमध्ये बिले दिली. ती डिसेंबरमध्ये काही लोकांना पोहोचली. आता दिलेल्या बिलांमध्ये ज्यांना ऑगस्टमध्ये बिले पोहोचली होती किंवा ज्यांना सप्टेंबरमध्ये बिले पोहोचली होती. त्यांनी त्यावेळी बिले भरली. काहींनी ती बिले भरली. आपल्या डिपार्टमेंटकडून पुन्हा त्यांना नोटिस पाठविली गेली की तुम्ही बिले भरलेली नाहीत. ज्यांनी बिले भरली होती. त्यांच्याबद्दल एक उदाहरण देतो की एखादा मिस्टर कामावर जाताना त्या मिस्टरने त्या मिसेसच्या हातात पैसे दिले आणि जाउन हे पैसे भरा असे आपल्या पत्नीला सांगितले. त्या बाईने येउन हे पैसे भरले. रितसर पैसे भरले. ती पावती तिच्याकडे आहे. पण परत नोटिस आल्यानंतर आता कदाचित त्या बाईला ती पावती मिळत नाही. मिस्टर विचारतो ही नोटीस कशी आली? म्हणजे त्या मिस्टरचे त्या मिसेस दोघांमध्ये आपण भांडण लावून दिले. त्याचा अविश्वास तिच्यावर व्यक्त झाला. हा जरा एक प्रकार झाला. त्याचबरोबर त्या बाईने पण तुमच्याकडे यायचे तुमच्याकडे आल्यानंतर ती पावती दाखवा. पावती असेल तर पावती दाखवतो. तुम्ही नोटीस फीचे काय? महापालिकेचे लाखो रुपयाचे प्रिन्टिंग खर्च झाले. महापालिकेने लाखो रुपये खर्च करुन त्याचे डिस्ट्रीब्युशन केले. लोकांपर्यंत पोहोचले. आताच आपण महापालिकेत बघतो की फक्त एकच कार्यक्रम चालू आहे. आलेल्यांची पावती बघायची. तुमचे भरले आहेत. तुमचे काही नाही. मी त्याच्याही पलिकडे सांगतो की तुम्ही जेव्हा हे सांगितले की तुमचे काही नाही. त्याला मानसिक त्रास झाला त्याचे काय केले? तो इथपर्यंत आला त्याचे काय झाले? आणि ज्यावेळेला तो नोटिस भरायला येतो. एक दिवस जरी तुमच्याकडे उशीरा आला तर तुम्ही त्याला पेनल्टी लावता. त्याला दोषी ठरविता. मग ह्याच्यामध्ये आपण नोटिसा बजावून लोकांना त्रास दिला. तुम्ही कोणाला दोषी ठरविणार? कोणावर कारवाई करणार? की तुमची भूमिका काय आहे? की सगळे कायदे आहेत ते फक्त नागरिकांसाठी आणि प्रशासनात बसलेल्यांसाठी हे कायदे लागू आहेत की नाही. त्याच्याही पलिकडे मी तुम्हाला आणखी सांगतो की ज्यांनी बिले भरली. तुम्ही ऑगस्टमध्ये नोटिस दिली. सप्टेंबरमध्ये बिल भरले त्यानंतर पुन्हा दुसरी बिले जातेवेळी ती भरलेली पहिल्यांदा केलेली बिले वाढीव होती. आता बिले कमी केली. आता कमी केलेल्या बिलांचे ते आले तुमची बिले झालेली आहेत. पैसे आले तर तुम्ही पैसे कोणत्या हिशेबाने घेतले. पहिले बिल वाढीव गेले. ते कोणते बिल गेले. एक वाढीव गेलेल्या बिलाची कोणती नोंद नाही. आलेल्या बिलाची कोणतीही नोंद नाही. कोणी पैसे भरले त्याचे तुमच्याकडे ट्रान्सफर होत नाही. अॅडव्हान्स सिस्टीमचे आता इथे बोलले जाते. दीड कोटी रुपये खर्च करुन संगणक लावले. उदोउदो करण्यासाठी तुम्हाला अनेक माणसे मिळतात. अनेक पुढारीही मिळतील. अनेक नेते भाषण करणारे मिळतील. त्याचे इफेक्ट कुठे आहे. हे एक संगणक चालू होते. म्हणून संगणक चालू होईल अशातले नाही. संगणकासाठी काम करणारे दीड वर्षांपूर्वी आपण अधिकारी आणले. दीड वर्षांपूर्वी संगणक शिक्षणाचे प्रशिक्षित म्हणून आपण माणसे तयार केली. त्या प्रशिक्षित माणसाचे रिझल्ट काय आहे? तीस माणसे त्या संगणकावर बसली. आता केन्द्र सुरु झाले. दीड कोटी रुपये गेले. लोकांना काय मिळाले? लोकांना मानसिक त्रास मिळाला. त्याच्याही पलिकडे ज्यांच्याबद्दल उपायुक्तांनी त्या दिवशी उत्तर दिले की हे पैसे भरलेले आहेत. हे पैसे भरल्यानंतर ती माणसे खुशीने गेली की पैसे भरले. विषय संपला. परंतु, पुन्हा पुन्हा आपली माणसे तिथे पैसे वसुलीला गेली. पैसे वसुलीला गेल्यानंतर

रस्त्यावर ते भांडण झाले. रस्त्यावर भांडण होतेवेळी नगरसेवक उत्तर देउ शकत नाहीत किंवा अधिकारी उत्तर देउ शकत नाहीत. हयाच्यासाठी कोण उत्तर देणार? हयाच्यात आणखी एक तांत्रिक मुद्दा आहे की तुम्ही अनेकांचे पैसे गोळा केले. जे वाढीव पैसे गोळा केले. ते आजपर्यंत देत नाही. पुढच्या बिलात अँडव्हान्स म्हणून जमा करा. मग जर लेट भरले तर तुम्ही सांगता पेनल्टी लागू होते. आम्ही जर असे म्हटले की कदाचित त्यांनी भरले नाही. पुढच्या वर्षी भरेल ते मान्य करू शकता का? जर चार नगरसेवकांनी सांगितले साहेब, त्याची परिस्थिती गरिब आहे. मिसिस आजारी आहे. मुलाची फी भरायची आहे. तो रितसर करधारक आहे. या वर्षी भरू शकत नाही. मग त्याच्यावर तुम्ही त्याला मान्य करणार का? की कोणतेही व्याज न लावता, कोणतीही पेनल्टी न लावता, कोणतीही तक्रार न करता पुढच्या वर्षी घेणार असे करता का? तुम्ही असे करत नाही. आता तुम्ही उगाच तो व्हीडीओ कॅमेरा घेउन पाच-पंचवीस माणसांचे तुमचे बटालियन जाते आणि शहरामध्ये तुम्ही एक दहशत निर्माण करण्याचा प्रयत्न चालवलेला आहे. हा कर हया कालावधीमध्ये वसूल व्हायला पाहिजे. हया सभागृहातील कोणताही नगरसेवक विरोध करणार नाही. पण तुमच्या पध्दती काय आहेत? तुमची कामे तुमच्या टाईमात होत नाहीत. ही कामे न होता तुम्ही फक्त लोकांना, नागरिकांना वेठीस धरतात असे चित्र तयार झालेले आहे. पण दुसरा एक तांत्रिक मुद्दा असा आहे की तुम्ही ज्यांचे पैसे घेतात. घरपट्टी म्हणून घेतल्यानंतर त्यातील काही परसेन्टेज गव्हर्नमेन्टला जातो. तुमच्याकडे जमा झाल्यानंतर त्यातील किती पैसे तुम्ही कोणत्या अधिका-याला ते परत देउ शकता. तुम्ही ते परत करू शकत नाही. तुम्हाला त्यातील पार्टली कापून तुम्ही दिलेले असतात. मग तुम्ही कोणती अमाउन्ट परत करणार? एकही अधिकारी नीट खुलासा करू शकत नाही. संपूर्ण शहर त्रस्त आहे. याबाबत लोकांमध्ये या एकंदरीत कामाबद्दल प्रक्षोभ आहे. या गोष्टीसाठी एकतर पहिल्यांदा निश्चित धोरण व्हायला पाहिजेत की सन २००४-०५ साठी जप्ती करायची की नाही. आमचे मत आहे की सन २००४-०५ चा जो टॅक्स आहे. तो तुम्ही मार्चपर्यंत वसूल केला पाहिजे. विनंती करा. वेगवेगळे सन्मानित मार्ग वेगवेगळ्या पध्दतीने शोधा. आता सभागृहात मा. आयुक्तसाहेब नाहीत. मी आधी बोललो होतो की आयुक्त साहेब, तुम्ही आता आलेले आहात. तुमचे आमच्याकडे फोटो आहेत की भिवंडीमध्ये तुम्ही पैसे वसूल करतेवेळी ताशा वाजवत गेले होते. शिंदेसाहेब बाजुला उभे आहेत आणि ताशा वाजविणारे टॅक्स भरा म्हणून दवंडी पिटत होते. जेणेकरून नागरिकांना मानसिक, शारिरीक आणि आर्थिक त्रास न होता सन्मानाने या महापालिकेचे देणे त्यांनी भरले पाहिजे. तुम्ही हुकुमशाही पध्दतीने, तुम्ही दादागिरी करून हे पैसे वसूल कराल तर हया पध्दतीने चांगले नाही. भारतीय जनता पार्टी म्हणून आम्ही याचा निषेध करतो. तुम्हाला पध्दती अवलंबायला लागेल. तुम्हाला निश्चित पध्दत आणि निश्चित सांगायला लागेल. सन २००३-०४ चे जे टॅक्स भरायचे असतील त्यांचा एक वेगळा विषय आहे की ते गेल्या वर्षाचे थकबाकीदार आहेत. त्यांच्याकडे जाणार त्यांना त्यांच्याकडून वसूल करायला मागणार. हा एक वेगळा भाग आहे. पण तुम्ही सन २००४-०५ साठी ज्या पध्दतीचा देखावा करता आदीवासी लोकांना तुम्ही टॅक्स लावले. आदीवासींच्या टॅक्सला घर किती? जी पडवी तुम्ही ४० फुट मोजली. कसली मोजली? तिथे बकरी बांधतात. त्याचे मोजले का? गुरे बांधतात त्याचे मोजले का? आदिवाश्यांचा उध्दार करायचे धोरण आखत असाल तर तुम्ही आदिवाशांचा काय उध्दार करणार? कशा पध्दतीने तुम्ही आदिवाशांचा उध्दार करणार? सरकार वेगवेगळ्या स्किम राबवते. पण तुम्ही आतापर्यंत हया महापालिकेत कोणत्याही आदिवाश्यांसाठी स्किम राबविली नाही. आज तुम्ही चार दिवस झाले. त्या बाभळीच्या भाटला माणसे कशासाठी पाठविता? हया वर्षाचा टॅक्स आहे. त्याचे टॅक्स आले नाही. कच्च्या झोपडीच्या घरांना तुम्ही पक्का टॅक्स लावला. ती नक्की झोपडीच आहे. तरी त्याच्यावर लोक विनंती करतात. त्याचा न्याय दिलेला नाही. आम्ही तुम्हाला त्याच्यावर पत्र दिले. त्यालाही उत्तर दिलेले नाही की हे पत्र चुक आहे की खरे आहे. महापालिकेतील स्थायी समितीवर हा निर्णय झाला की कोणाचे पैसे वसूल करावे, कोणाचे पैसे वसूल करायचे नाही. आपल्याला महापालिका किती टक्क्याने वसुली करूया. पहिल्यांदा अधिकारी बदलले की त्यांच्या चालीरिती बदलतात. त्याचा आम्हालाही अनुभव आहे. एक अधिकारी आले. सामुदायिक सोसायटी एकच बिल देणार आणि सोसायटीमध्ये झगडे लावून दिले. ते निवळले. आता आपण स्वतंत्र देयके दिली. जेव्हा सोसायटीमधील ही सगळी माणसे आम्ही एकाच सोसायटीत आहेत. मी जर टॅक्स भरत नाही. हया सभागृहातील सदस्यांनी हे टॅक्स रितसर भरलेले आहेत. टाईमात भरलेले आहेत. तुम्ही जाउन त्यांचे पाण्याचे कनेक्शन कापता. त्यांच्या पाण्याचे कनेक्शन कापायला कोणत्या अधिकारात जातात? एक वेळ मी ही भुमिका सभागृहात मांडतो. टॅक्स भरू नका, भरा, भरला तरी चालत नाही, भरला तरी चालतो अशी हया महापालिकेत पहिल्यांदा भुमिका होती. म्हणून आम्ही पहिल्या वर्षी सांगितले की तो महापालिकेचा टॅक्स वसूल व्हायला पाहिजे. याचा अर्थ मिळेल त्याची कनेक्शन कापा असे त्याचा अर्थ होत नाही. तुम्ही जेव्हा सोसायटीत जाउन स्वतंत्र बिलं

दिलेले आहे. मी फक्त त्याला बांधील आहे की मला दिलेले बिलं दयायला मी बांधील आहे. माझ्या शेजा-याने बिल भरले आहे की नाही. माझ्या शेजारणीने बिल भरले आहे की नाही. हे बघायचे माझे कर्तव्य नाही. मी त्याला जबाबदार नाही. आपण जी नोटिस दिली. त्या नोटिसीतील आणि तुम्ही त्या दिवशी खुलासा केला की साठ टक्के कशाचे? ६० टक्के त्याचा काही अर्थ नाही. कोणत्या अधिकारात आहे. त्याचा अर्थ नाही. कोणत्या कायदयात आहे. त्याचा काही अर्थ नाही. तुम्ही ६० टक्के जेव्हा एखादया सोसायटीतील लोकांनी सोसायटीत ६० फ्लॉट आहेत. त्यातील जर ५० लोकांनी पैसे भरले म्हणजे झाले. संपले. तुम्हाला अधिकार दिलेले आहेत. इतरांना वेठीस धरण्याचे कारण काय आहे? जर सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी टॅक्स भरला नाही. तर सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांच्यावर जे रितसर करणे शक्य आहे ते तुम्ही करा. या सभागृहातील कोणी सदस्य तुम्हाला विरोध करणार नाही. एखाद वेळेस संधी दया म्हणून विनंती करिन. पण नियमानुसार आहे ते नियम सोडून तुम्ही या शहरात आम्ही कोणतरी आहोत. आम्ही त्या पध्दतीने पैसे वसूल करू शकतो. उगाच समोर दरबार भरून ठेवायचा हे काम सोडून दया. हयाच्यात काही फायदा होणार नाही. हे निश्चित आहे की ज्या सोसायटीमधील १०० पैकी ८०-८५ लोकांनी फ्लॉटमधील पैसे भरले. तिथे आपला एक कर वसूल करणारा त्या व्यक्तिगत घरातच घेणार. अन्य कोणालाही बोलायचे कारण नाही. त्याचे सिल ठोकायचे आहे. ते एका घराला सील ठोकले पाहिजे. निगोशिएशन करायचे आहे. ते एका करदात्यालाच केले पाहिजे. दुस-या कोणालाही नाही. मॅडम, पाणी कनेक्शनच्या हयाच्यामध्ये मी तुम्हाला सांगतो की उपमहापौर तुमचेही, कोणीही मतदाता असतील. तुम्ही मतानेच निवडून आलात. त्याची तुम्हाला जाणीव आहे. अधिकारीसाहेब, तर निवडणुकीत येतात. अखेर लोकांमध्ये बसायचे आहे. परवाचे तुमचे तुमचे एक उदाहरण आहे. त्याचे काय झाले ते सन्मा. सदस्य धनराज अग्रवालजी तुम्हाला सांगतील की तुम्ही ज्या पध्दतीने ही कर वसुलीची पध्दत आहे. ही सभा पूर्ण सभागृह त्या पध्दतीचा निषेध करते. पाण्याचे एकही कनेक्शन तुम्ही कापायचे नाही ही मी विनंती करतो.

मा. महापौर :-

हयाच्यावर आता कोणी बोलायचे नाही. खूप चर्चा झाली. आता अन्य कोणी बोलायचे नाही.

धनराज अग्रवाल :-

मा. महापौर की परवानगीसे बोलता हूँ। अभी जो विषय उठाया गया है। उसके विषय में मैं आपको छोटासा इन्सिडन्ट लाना चाहता हूँ। एक पत्रकार श्री दलाल। उनका बिल आया। उनको टॅक्स का बिल आया और भर दिया। भरने के बाद उनको फिरसे नोटिस गया। नोटिस जाने के बाद वह विजय पाटील को आके मिले। विजय पाटीलने बोला की ठिक है। आपका बिलं भर दिया है। उसके बाद रणखांब साहब के पास गये। रणखांब साहबने उसको बोला गलती हो गयी। अभी आगे ऐसा नहीं होगा। एक महिने बाद मोरे साहब कल वापीस हमारे वॉर्ड में घुमनेको आये। निरिक्षण करने को आये। भाईदर पश्चिम के अधिकारी। उन्होंने घुमते-घुमते हमको यह वापीस दिया कि आपके यहा बिल्लींग का इनका-इनका टॅक्स बाकी है। हम लोगोने जाके यह फ्लॉटधारकोको नीचे बुलाया। नीचे बुलाने के बाद वह दलाल साहब चप्पल लेकर गाली देके हमारे पास खडे हो गये। गाली क्या दी और चप्पल कैसे मारा? यह मैं आपको यहाँपर बता नहीं सकता। लेकिन यह किसकी गलती है? किसकी गलतीसे यह सब हो रहा है। आपको उसकी बराबर छानबीन करनी चाहिए। आपको बताता हूँ की विजय पाटील जो करमुल्य निर्धारण करते है। उनको भी नोटिस आयी है। आप उनको पुछिए उनको नोटिस आयी है या नहीं आयी। ऐसा महापालिका में कारभार चल रहा है। उसका जबाबदार कौन है? १ करोड ४० लाख की आपने कम्प्युटर की सुविधा की। उस सुविधा की जगह असुविधा हो रही है। हर एक नागरिक उसके लिए बोलता है। यह सब गलत हो रहा है। आपने जब कर भर दिया तो उसकी खतावणी क्यों नहीं हो रही। आप कम्प्युटरवालोंको पुछिए की कर भरते है। तो उसका खाता है। उसमें उसका जमा क्यों नहीं हो रहा है? यह कर कहाँ जा रहा है? कर कहाँ पर गया? आप उनको पुछिए की ऐसा नहीं होना चाहिए। या फिर प्रोग्राम में मिस्टेक है। या उस प्रोग्राम की मिस्टेक आपको सुधारनी चाहिए। यह रोज का जो चालू है। वह नगरसेवकोको बहुत बडा सिर दर्द हो रहा है और आप वहाँ पर नळ कनेक्शन काँटने को जाते है। हमको बताया गया की एक सोसायटीमें ४९ फ्लॉटधारकोको कर बाकी है। जब वहाँपर सिर्फ दसका बाकी था। आपको यह सब गलत जानकारियाँ कम्प्युटर के माध्यमसे मिल रही है। जबकी कम्प्युटर की माध्यम से अच्छी जानकारियाँ मिलनी चाहिये थी। आपको और एक चीज बताता हूँ की पहले ऐसा नक्की हुआ था बोलते है की ८० टक्के फ्लॉटधारकोने कर भरना चाहिए। लेकिन विजय पाटील को पुछनेसे बताते है की ८० टक्के जो अमाउन्ट है। उसका भरना चाहिए। उसका भी आप खुलासा किजिए।

मा. महापौर :-

अधिका-यांनी याच्यावर खुलासा करावा.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश गाडोदिया यांनी जी लक्षवेधी सुचना मांडलेली आहे. त्याच्यावर आपल्या भारतीय जनता पार्टीचे सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी याबद्दलचे निवेदन केलेले आहे. त्याच्याबद्दल मुद्देवार माहिती त्यांनी सांगितलेली आहे. त्याच्यामध्ये त्यांनी जे मुद्दे उपस्थित केलेले आहेत. मी या ठिकाणी स्पष्ट आणि सगळ्यात महत्वाचे काम करतो की हे कर, कायदे कुठल्या अधिका-याचे किंवा प्रशासनाचे नाही. ही तुमची महानगरपालिका आहे. भारतातच नव्हे संपूर्ण महाराष्ट्रामध्ये ज्यावेळेस कर वसुली केली जाते. त्यावेळेस कर कोणी सहजासहजी, सुखासुखी भरत नाही. ही सगळ्यात महत्वाची गोष्ट आहे. कर प्रणालीमध्ये कर भरण्यासाठी कोणी आनंदाने येउन कधी कर भरत नाही. कर भरण्यासाठी सगळ्या प्रकारच्या उपाययोजना कराव्या लागतात. त्यासाठी कायदयामध्ये तरतुदी केलेल्या आहेत. हा कर महापालिकेचा आहे. हा कर आवश्यकत्या उपाययोजना करून वसूल केला नाही तर महानगरपालिकेच्या अंदाजपत्रकाची आज सभा आहे. त्या सभेमध्ये आपण जी नागरी कामे सुचवता ती कुठलीही कामे होणार नाही. याची जाणीव मी आपल्याला करून देतो.

परशुराम पाटील :-

साहेब, मला एक मिनिट बोलायचे आहे. ज्या पध्दतीने नियम आहेत. आपला टॅक्स वसूल केला जातो.

मा. महापौर :-

त्यांना पहिले बोलू दया. तुम्ही ऐका. नंतर बोला.

परशुराम पाटील :-

महापौर साहेब, दोन मिनिट बोलतो. जास्त बोलत नाही. त्या पध्दतीने जर एखाद वेळेस शिवमुर्ती नाईक साहेब होते. त्या पध्दतीने ८० टक्के कर भरला आणि ८० टक्के कर भरत असताना, फक्त त्या लोकांचे टॅक्स बाकी असताना जेव्हा आपल्या लोकांचे कनेक्शन कटिंग करण्यासाठी पहिले जात होते. तेव्हा आम्ही त्यांना विनंती केली होती की ८० टक्के कर तुमच्याकडे भरलेला आहे.

मा. महापौर :-

लक्षवेधी सुचना चालू करा. तुम्ही खाली बसा. तुम्ही काय ऐकत नाही.

परशुराम पाटील :-

साहेब, त्या पध्दतीने बोलतो तुम्ही नियमानुसार टॅक्स वसूल करा. पण ते वसूल कसा करणार? त्याच सोसायटीमध्ये किती लोक आहेत? त्या पध्दतीने तुम्ही वसूल करा. त्यांची वसुली किती झालेली आहे. चार व्यक्तींसाठी तुम्ही एकच कनेक्शन का कट करता? मग हा कुठला न्याय आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

सन्मा. विरोधी पक्ष नेते त्याच्यामध्ये आणखी काही ॲडिशनल मुद्दे उपस्थित केले. याचाही खुलासा मी करणार होतो. परंतु, आपण त्याची परत जाणीवपूर्वक आठवण करून दिली. त्याचा खुलासा मी करतो. करांबद्दलचा जो विषय होता. मी आताच असा खुलासा केलेला आहे की आपल्याला जर निव्वळ ८० टक्के कर वसूल केला नाही. तर शासनाकडून जो महागाई भत्ता अनुदान मिळतो. तो मिळणार नाही. आम्हाला १०० टक्केच करायचे आहे. ही जी कर वसूल करण्याची प्रक्रिया आहे. ही अत्यंत सुखद कधीच नसते. मग खूप लाडीगोडीने तो केला आणि लाडीगोडीने त्यांनी पैसे भरले. हया करामध्ये महाराष्ट्रातच नव्हे तर भारतातदेखील कुठलाही कर सामोपचाराने भरला जात नाही. त्याला जुजबीने प्रत्यक्ष उपचार करावे लागतात. उपचाराशिवाय कार्यवाही करावी लागते. त्याशिवाय कोणीही कर भरत नाही. याच्यामध्ये महानगरपालिकेची एक थोडीशी अडचण झालेली आहे. परंतु, त्या टेक्निकल बाबींसाठी आम्ही दिलगीर आहोत. पहिली गोष्ट अशी की हया वर्षी आमची जी बिले गेलेली आहेत. घरपट्टीची देयके जी गेलेली आहेत. ती उशीरा गेलेली आहेत. ते आम्ही मान्य करतो. त्याचे कारण असे आहे की यावर्षी ही जी संपूर्ण व्यवस्था आहे. ती संगणकीकृत केली आणि ती संगणकीकृत करण्यामध्ये थोडासा कालावधी लागला. सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी सांगितले की जूनमध्ये बिले जायला पाहिजे. सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील, बिलंही जूनमध्ये नाही तर ती एप्रिलमध्ये जायला पाहिजे. ही कायदयामध्ये तरतुद आहे. परंतु, प्रॅक्टिकली तसे शक्य होत नाही. हा कायदा १ एप्रिलला ड्यु होतो. हा ३१ मार्चला भरायचा नसतो. परंतु, आपण सोयीस्कर सभागृहाचे सदस्य आहात. त्यामुळे मला ही जाणीव करून देणे माझे कर्तव्य आहे की हा कर ३१ मार्चला भरायची लास्ट डेट नाही. तो १ एप्रिलला ड्यु होतो. तरीही लोकांच्या हया सगळ्या भावना, स्थानिक परिस्थिती हया सगळ्या गोष्टींचा विचार करून आपण ३१ तारिख अंतिम समजतो. ३१ तारखेला भरले पाहिजे अशी कुठल्याही कायदयात

तरतुद नाही. ३१ तारखेपर्यंत त्याचे आर्थिक वर्ष आहे. त्याची आम्ही आधी पूर्ण कार्यवाही सुरु करतो. आपण याच्यामध्ये सांगितले की काही लोकांना नोटिसा गेलेल्या आहेत. हे आम्ही मान्य करतो. आम्ही त्याबद्दल दिलगीर आहोत. हे मी सभागृहात जाहिरपणे सांगतो. परंतु, त्याच्यामध्ये अशी कारणे आहेत की ज्यावेळेस आमची हया वर्षाची देयके उशीरा गेली. देयके उशीरा गेल्यानंतर ज्या लोकांनी आमच्याकडे देयके भरली बिलाचे प्रदान केले. बिले भरली परंतु आम्ही स्पेसिफाईड डेट आमच्याकडे यंत्रणा उपलब्ध नसल्यामुळे आम्ही एक स्पेसिफाईड डेट निश्चित केली. त्या स्पेसिफाईड डेटला ज्या लोकांनी भरली होती. त्या लोकांची एन्ट्री झाल्यामुळे त्या तारखेच्या लगतची, आजूबाजूच्या सर्व लोकांना नोटिसा गेलेल्या आहेत. त्यांनी कर भरलेले असताना नोटिस गेलेल्या आहेत. परंतु, प्रत्यक्षात आमची ती चुक आहे. मी मान्य करतो की त्या तांत्रिक चुकीमुळे तसे झालेले आहे. त्या तांत्रिक चुकीमुळे ते झालेले आहे. त्याबद्दल पूर्ण हे सरसकट सगळ्यांना नोटिसा गेलेल्या नाहीत. त्याच्या आजूबाजूला जी डेट ठरविलेली होती. त्या डेटपर्यंत सगळ्या बिलाची एन्ट्री करणे आवश्यक होते. ती एन्ट्री घेतल्यानंतर त्याच्या लगतच्या जेवढ्या लोकांनी बिले भरली, जेवढ्या लोकांना नोटिसा गेलेल्या आहेत. परंतु, त्याच्याबद्दल आम्ही सुरुवातीला सांगितले की ती आमची जरी तांत्रिक चुक असली तरी आम्ही ती पुढच्या भविष्यकाळामध्ये करणार नाही. कारण आमच्या हया संगणकीकृत बिलांचा जो उपक्रम आहे. हा पहिल्या वर्षी आहे. तांत्रिक गोष्टींमुळे अनेक अडचणी निर्माण होऊ शकतात. काम करताना अनेक अडचणी निर्माण होऊ शकतात. काही प्रॉब्लेम येऊ शकतात. त्याबद्दल आम्हाला सभागृहाने, या महापालिकेने सहकार्य करावे.

मा. महापौर :-

आता कोणाला बोलायचे असेल ते त्यांनी बोलावे.

दिनेश नलावडे :-

महापौर मॅडम, एक मिनिट बोलायचे होते. आपल्याला आताच हा जो लक्षवेधीचा विषय आलेला आहे.

रतन पाटील :-

आम्हालासुध्दा या विषयावर थोडेसे बोलायचे आहे.

जयंत पाटील :-

सभागृहामध्ये लक्षवेधीवर चर्चा होऊ शकते. ज्यांनी लक्षवेधी आणली त्यांनीच लक्षवेधीवर बोलायचे असा नियम कुठे आहे?

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश गाडोदिया आणि सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांना लक्षवेधीबद्दल तशा प्रकारे प्राधीकृत केलेले आहे आणि लक्षवेधीला त्यांनीच बोलायचे असते.

जयंत पाटील :-

ते मला मंजूर आहे.

मा. उपमहापौर :-

लक्षवेधीला सजेशन मांडू शकतो ना. अन्य सभासदांना त्याच्यावर ज्या काही सुचना दयायच्या असतील तर ते त्या सुचना मांडू शकतात.

जयंत पाटील :-

उपमहापौरसाहेब, जर लक्षवेधीवर कोणाचे पत्र असेल तर त्या पत्रावर विषय आहे. लक्षवेधीवर सभागृहामध्ये चर्चा होऊ शकते. आम्हालासुध्दा या विषयावर बोलायचे आहे.

अशोक पाटील :-

सभागृहामध्ये या विषयावर चर्चा होऊ शकते.

मा. उपमहापौर :-

ज्यांनी लक्षवेधी प्राधीकृत केलेली आहे त्यांनाच बोलू दे.

जयंत पाटील :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी लक्षवेधी प्राधीकृत केलेली आहे. पण सध्या त्यांचा आवाज बसलेला आहे. त्यामुळे ते बोलू शकत नाहीत.

रतन पाटील :-

आम्हाला आमची भुमिका मांडायचा अधिकार आहे. आम्हालासुध्दा या संदर्भात बोलू द्या.

जयंत पाटील :-

लक्षवेधीमध्ये त्यांनी जी सुचना केलेली आहे. ती सुचना बाजूला राहिली. करसंबंधी जी डबल-डबल कागदपत्रे आपल्याकडे पाठविली गेली. त्या खर्चाला जबाबदार कोण? कोण भरणार? ते आम्ही

भरायचे की तुम्ही भरायची की त्यांनी जे काम दिलेले आहे. आम्ही त्यांना मागच्यावेळेला विरोध केला होता की तुम्ही त्यांना मुदतवाढ वाढवून देऊ नका. किती वर्षे ह्या चुकाच करित राहणार आहात? आणि किती वर्षे आपण त्यांच्या चुकांचे पालन करायचे. हे जे अधिकारी बाहेरून आलेले आहेत. मग ते प्रतिनियुक्तवर आलेले असोत. ते नगरपालिकेसाठी उत्तरदायित्व द्यायला तयार नाहीत. नगरपालिकेमध्ये जे नुकसान होणार आहे. त्याला जबाबदार कोण? हा महत्वाचा मुद्दा आहे आणि झालेल्या खर्चाला जबाबदार कोण? तो खर्च तुम्ही त्यांच्याकडून वसूल केला पाहिजे किंवा त्यांना देण्यात येणा-या देयकामधून तो खर्च वजा केला पाहिजे. तरच ह्या गोष्टीमध्ये सुधारणा होईल. कर विभागामध्ये अधिकारी वर्ग कमी आहे. साहेबांना मी अर्ज दिलेला आहे की तुम्ही अधिकारी वाढवा. भाईदर पूर्वेला बंदरवाडीत जे वयोवृद्ध गृहस्थ चक्कर येउन पडले. लाईनमध्ये उभे आहेत. कर द्यायला लोक आलेले आहेत. कोणी नाही, कर घ्यायला कोणी नाही ही परिस्थिती आहे. त्या अर्जाचा काही उपयोग झालेला नाही. साहेब म्हणतात आमच्याकडे लोक नाहीत. तुम्ही इतर विभागातील लोक तिकडे का वर्ग केले नाहीत. लोक कर द्यायला येतात. त्यांनी कर भरले नाही म्हणून आपण त्यानंतर त्यांना नोटिसा पाठवितो, दंड करतो, व्याज लावतो. जर त्यांनी कर भरला नसेल तर पाण्याचे नळ कापण्याचा अधिकार कुठे आहे? कुठल्या नियमात आहे? ते सांगा. लोक कर भरत नाही असे काही नाही. लोक कर भरायला येतात. जे भरत नाहीत त्यांच्यावर कुठल्या त-हेची कार्यवाही करावी हे आपल्या नियमामध्ये आहे. आपण त्यांच्यावर आपल्या वाटेल त्या अधिकारानुसार करू शकतो. आपण नळ कनेक्शन कापू नका. नळाचे कनेक्शन कापण्याचा अधिकार आपल्याला नाही. नळाचे कनेक्शन कापणे हे लोकांच्या हक्कांवर गदा आणतात. एक सोसायटीमध्ये ५० लोक राहतात. दहा लोक कर कधीच भरत नाहीत. ते तिथे राहतच नाहीत. पाच फ्लॅट तर बिल्डरचे आहेत. तो तिकडे येत नाही. तर त्याचा त्रास दुस-या लोकांना होत आहे. प्रॅक्टिकली आम्ही नगरसेवक आहोत. आम्ही त्यांचे प्रतिनिधी आहोत. ह्या गोष्टीमध्ये आम्हाला माहिती पडतात. तर नळ कनेक्शन कापण्याचे आपण बंद करा मी ही विनंती पुन्हा एकदा करतो आणि आपले सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनीसुध्दा केलेली आहे.

रतन पाटील :-

मालमत्ता कर हा मिरा भाईदर महापालिकेच्या विकासाचे एक मुख्य आणि प्रमुख स्त्रोत आहे. आज ज्या पध्दतीने मिरा भाईदरमध्ये जी कर वसुली चालू आहे. महापालिका ज्या पध्दतीने कर वसुली करते. नागरिकांशी ज्या पध्दतीने असभ्य वर्तन करते. मी तुम्हाला त्याचे एक उदाहरण देतो. चार दिवसापूर्वी घरपट्टी वसूल करण्यासाठी माझ्या प्रभागामध्ये एक २०-२५ जणांचा ताफा सगळी कापण्याची हत्यारे हातोडी, पारय वगैरे घेउन आले आणि त्यांनी कोणालाही न जुमानता तिथे कार्यालय आहे. त्या कार्यालयामध्ये त्यांची कनेक्शने आहेत. मी मान्य करतो. मा. महापौर मॅडम, पुन्हा त्यांनी कुठल्याही त्यांच्या सोसायटीच्या अधिका-यांना किंवा त्यांच्या सदस्यांना न जुमानता त्या कार्यालयाची टाळे तोडली आणि कनेक्शन कापायला लावली महापालिकेच्या नियमामध्ये काही नियम आहेत. कनेक्शन कापायचे आहे किंवा नाही हा नंतरचा प्रश्न आहे. पण ज्या सोसायटीमधील काही सदस्यांनी म्हणजे ७०-७५ टक्के त्यांनी कर भरणा केलेला आहे. त्याच्यामध्ये राहिलेले ७-८ जण आहेत. त्यांनी ती कर भरणा केलेला नाही अशा व्यक्तींसाठी तुम्ही अन्य सदस्यांना वेठीस धरता. त्यांना पाणी देणार नाही का? पाणी कनेक्शन कापण्याचा हा कुठला न्याय आहे. ज्यांनी कर भरणा केला म्हणजे ते गुन्हेगार आणि ज्यांनी कर भरणा केला नाही ते सावकार अशी मिरा भाईदर महापालिकेतील प्रशासनाची सध्याची वाटचाल चालू आहे. जनतेमध्ये असंतोष आहे. महापालिका प्रशासनाने याबाबत सारासार विचार करावा. महापालिकेने जो संबंधित नळ जोडणी भरणा केलेला आहे. त्याच्यावर जप्तीचे वॉरंट आणा. त्याच्याकडे त्याच्या घरून वसुली करा अशा पध्दतीने करा की मुख्य पाईपलाईनला हात घालू नका. पाण्याचे कनेक्शन कापू नका एवढेच आपल्याला सुचित करतो.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी मालमत्ता कर नोटिसीबाबत लक्षवेधी दिली होती. त्याला अनुसरून सदस्यांनी मिरा भाईदरमध्ये सध्या असलेल्या वातावरणाचा आढावा घेतला. प्रत्येकाचे म्हणणे असेल प्रत्येकाला बोलायचे असेल परंतु सर्वांच्या भावना आहेत की, महानगरपालिकेच्या अधिका-यांनी सरळ कनेक्शन तोडण्याची जी भुमिका घेतलेली आहे. ती ही अशी भुमिका न घेता आपण सांगितले की त्याला विविध प्रकार आहेत. आपण जप्तीच्या नोटिसा बजाव्यात. शहराच्या विविध परिसरात एखादं दुसरा टी.व्ही. उचलावा किंवा एखादी वस्तु उचलावी. त्याबद्दल जाहिरात झाल्यानंतर लोक आपोआप भरायला येतील. परंतु, जेव्हा आपण डायरेक्ट जाउन पाण्याचे कनेक्शन तोडतो. त्यावेळेला गेलेल्या अधिका-याला सांगितलेले असते की, तुझ्यावर कार्यवाही करण्यात येईल. त्यासंबंधी स्वतःवरची कार्यवाही वाचविण्यासाठी संबंधित अधिकारी ह्या कुठल्याही दबावाला किंवा कशाला बळी न

पडता विनंती ऐकत नाही. कनेक्शन तोडून टाकतो. उपायुक्त साहेब, आपल्याकडे या खात्याचा चार्ज आहे. आपल्याकडून संबंधित कनेक्शन तोडण्याचे आदेश निघालेले आहेत. आपण धमकी द्या. तसे लोकांना बजावा. परंतु, तोडू नका. दुसरी गोष्ट अशी होती की, ज्या विषयात लक्षवेधी आहे. त्याच्यावर मालमत्ता कराच्या नोटिसांमुळे लोकांमध्ये संभ्रम निर्माण झालेला आहे आणि लोकांना डबल-डबल टॅक्सच्या पावत्या मिळाल्या. त्याच्यासाठी आपल्याकडून पावत्या प्रिन्ट करण्यासाठी खर्च झाला. त्याच्यावर कार्यवाही झाली पाहिजे अशा आशयाची लक्षवेधी आली असता आपण पाहिले तर या मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे २ लाख ४ हजार करदाते आहेत आणि त्या पावत्या कर भरल्यानंतर देखील खतवल्या गेल्या नाहीत. एकतर आपण नागरी सुविधा केन्द्राची सुरुवात केली होती. सुरुवातीला आपल्याकडून थोडीशी प्रिन्टींगसुध्दा उशीरा झाली. प्रिन्टींगमध्ये काही मिस्टेक आहेत. नावे चुकीची असणे, फिगर पुढेमागे होणे. परंतु, त्याच्यावर अतिशय वेगाने दुरुस्तीचे काम सुरु केले. हे असताना सर्वसाधारणपणे ८२ हजार पावत्या आजपर्यंत खतवल्या गेल्या. ज्या विभागीय कार्यालयातून पावत्या वेळेवर आल्या नाहीत किंवा ज्या दिवशी खतावणी झाली. त्या दिवशी त्या पोहोचल्या नाहीत. त्यांच्या पावत्या खतावल्या गेल्या नाहीत. म्हणून आपल्याला परत नोटिसी देण्याचे प्रयोजन करण्यात आले. पण हयाच्यामध्ये संबंधित अधिका-यांना त्याचा काय फरक पडला? जनमानसामध्ये कसे वातावरण खराब झाले? म्हणजे माझ्या घरात मी टॅक्स भरल्यानंतर मला परत नोटिस आली. आता हे चुकून झालेले आहे. त्या पावत्या खतवल्या गेल्या नव्हत्या. ८२ हजार पावत्या फक्त खतवल्या तर हयाच्यामध्ये नागरिकांना, या शहरवासियांना नाहक त्रास झाला आणि हा त्रास बघताना लोकांना मानसिकता होती की, हे टॅक्स भरल्यानंतर परत का म्हणून त्यांनी आपल्या कामाचा खाडा करायचा? धावतं धावतं यायचे. आपल्याकडून दोन वेळा चुकीचे निर्णय झाले. आधीचे प्रभारी आयुक्तांनी तसे निर्देश दिले होते की सोसायटीयांनी टॅक्स भरला पाहिजे. सोसायटीचे टॅक्स घेणार, इन्डिडिज्युअल टॅक्स घेणार नाही. आता आपण परत इन्डिडिज्युअल आले तर काही सोसायटीयांचे मत आहे की आम्हाला सोसायटीचाच टॅक्स दयायचा आहे. इन्डिडिज्युअल टॅक्स भरायचा नाही. काही लोक बोलतात आम्हाला इन्डिडिज्युअल टॅक्स भरायचा आहे. ज्या ज्या इमारती आहेत. त्या इमारतीमध्ये एक-दोन, पाच-दहा फ्लॅट किंवा दुकाने ही बंद असतात. मग आपण जेव्हा अॅव्हरेज काढतो. तो ८० टक्याच्याऐवजी कायमस्वरूपी बंद आहेत. त्याचा मालक येत नाही अशा फ्लॅटचा, दुकानाचा टॅक्स राहिलेला असतो. तेव्हा आपल्या अधिका-यांनी त्याच्यावर योग्य तो खुलासा केला पाहिजे आणि आपल्याला जास्तीत जास्त किती भीती दाखवता येईल ती दाखवा. परंतु, ताबडतोब कनेक्शन न तोडता आपल्याला कशी वसुली करता येईल आणि आज या पत्राप्रमाणे जो नागरिकांना त्रास झालेला आहे. संबंधितांनी म्हणजेच सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल, सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील आणि इतर सदस्यांनी चर्चेत भाग घेउन आपल्या प्रशासनाच्या काय चुका आहेत. जनतेला कसा नाहक त्रास होतो. आपण त्यांना कसे जाणीवपूर्वक संकटात ढकलतो. याच्यावर अधिका-यांनी निश्चितपणे एक बोध घेतला पाहिजे की याच्यापुढे अशा प्रकारची चुक होणार नाही. अन्यथा तुमच्यावर कडक कारवाई करण्यात येईल असे प्रशासनाला महापौरांच्या वतीने निर्देश देण्यात येत आहेत.

मिलन म्हात्रे :-

निर्देश देण्या अगोदर मी परवानगी मागितलेली आहे. आपल्या महापालिकेच्या कर विभागातर्फे आणि उपमहापौरसाहेब, आपण स्थायी समितीमध्ये सदस्य होतो. मी सुध्दा स्वतः सदस्य होतो. ज्या मोठमोठ्या बिल्डर लोकांनी आतापर्यंत १०-१५ फ्लॅटचे टॅक्स आतापर्यंत भरलेले नाहीत अशा बिल्डर लोकांच्या सदनिका, अशा मालमत्ता या जप्त करून लिलाव करायचे ठराव पास झालेले आहेत. सदर ठरावावर आपण आजपर्यंत कार्यवाही का करित नाही. आपण जे रुलिंग दिले हे आपल्याला माहिती आहे की या शहरातील कर बुडवे आहेत. त्यांचे मालमत्ता लिलाव करायचे आहेत. हे आपण दोघेही या सद्नात होतो. म्हणजे आपण अनुभिज्ञ आहे अशातला भाग नाही. पण माझी अशी इच्छा होती की आपल्या रुलिंगमध्ये ते यावे कारण ते जे त्याच्यामध्ये इन्व्हेस्टर आहेत. एन.आय.आर. वाले वगैरे फक्त इन्व्हेस्ट करतात. म्हणजे लाखोच्यामध्ये दोन लाख कसे होतील त्याचे फक्त इन्टेंशन त्याचे असते. पण आपल्या प्रशासनाच्यावतीने गेल्या दीड वर्षांमध्ये असली कुठलीही कार्यवाही केलेली नाही. आपला जो स्टाफ आहे. सगळ्यात उत्तम म्हणजे तुम्ही लिलाव पुकारा, जाहिर लिलाव करा. आपण मघाशी बोललात की सोसायटीला माहिती नाही की सोसायटींनी आपले इन्डिडिज्युअल टॅक्स भरायचा की, पर्सनल त्यांनी भरायचा किंवा सोसायटीने स्वतः भरायचा. एक लक्षात घ्या कल्याण केळकरसाहेब असताना त्यांनी एक पेपरला नोटिस काढली होती. आपल्या स्टॅंडिंग कमिटीला ठराव पास झाला होता की, सोसायटीने न भरता प्रत्येक व्यक्तीने इन्डिडिज्युअल भरावे. त्या नोटिसीमध्ये त्यावेळेचे उपायुक्त श्री. कल्याण केळकर साहेब यांनी अशी कुठलीही टिप टाकली नव्हती किंवा त्या टि.व्ही.वर लोकांना

कळविले नाही की, महापालिकेने आता संयुक्तपणे कर वसुली बंद केलेली आहे. ठराव क्रमांक असा, असा. यानुसार कुठलाही नागरिक स्वतःच्या मालमत्तेचा कर हा स्वतः वैयक्तिक, रोख किंवा चेकने आणू शकतो अशाप्रकारची कुठलीही नोटिस आपण काढली नव्हती. त्यामुळे लोक अनुभिज्ञ राहिले. या तुमच्या बजेटमध्ये तुम्ही दिलेले आहे आपण कुठे आहात. बजेटमध्ये तुमची काहीही वसुली झालेली नाही. आपण कशाला तसे बोलायचे? आपला आलेख संपूर्णपणे वाढला पाहिजे. तुम्ही जसे ऑक्टोबरमध्ये २० टक्के दरवर्षी वाढवितो. तशी तुमची वसुली याच्यामध्ये का वाढत नाही? नोव्हेंबरमध्ये तुमची वसुली नाही. तुमच्या रुलिंगमध्ये आणखी एक राहिले कित्येक सोसायटीचा तुमच्याकडे पैसे भरायला अर्ज देउन ६-६ महिने फे-या मारतात. तुमच्या प्रत्येक विभागीय कार्यालयामध्ये प्रत्येक सोसायटीचे शंभर-पन्नास-पंचवीस फ्लॅटचे मोठे गठठे पडलेले आहेत. पण त्याचा निर्णय घ्यायला तुमच्या अधिका-यांना, उपायुक्तांना वगैरे कोणाला वेळ नाही. ते तर एक-एक बिल्डिंगचे लावा. तुमच्याकडे दोन-तीन-चार लाख रुपये एकेका सोसायटीचे येतील. मी हे म्हणत नाही की, कुठल्या सोसायटीचे कनेक्शन कापा किंवा कापू नका. कारण आज इकडे जे सदस्य बोलतात. शिवमूर्ती नाईक साहेबांनी ज्यावेळेला कनेक्शन कापण्याचा एक कठोर निर्णय घेतला होता. त्यावेळेला ह्या इकडचा एकही सदस्य बोलत नव्हता. कारण जे आपले बुडवतात. आपले जे आर्थिक नुकसान करतात. त्याच्यावर तुम्हाला काहीतरी अंकुश ठेवला पाहिजे. मी ह्या मताचा आहे. मी हे म्हणत नाही कोणाला काहीतरी माफ करा. पण असे करित असताना आपल्या वक्तव्यातून समोर आणखी हे आपल्या सभागृहाला कळले. प्रशासनाने चुकीच्या नोटिसा काढल्या. साहेब, मला सुध्दा आलेल्या आहेत. आपण एक केले का? ह्या नोटिसी परत कशा निघाल्या? ते कुठल्या उपायुक्ताचे काम होते. हे कुठल्या अधिका-यांनी बघितले नाही. त्या ज्या नोटिस प्रिन्टींग करणे, पाठविणे ह्याचा जो खर्च आहे. तो तुम्ही काउन्ट केला का? की ह्याला दीड ते दोन लाख रुपये खर्च आला. हे चार अधिकारी सहा अधिका-यांच्या पगारातून आम्ही तो ठराव करून सगळे पैसे कापून घेणार. हे केल्याशिवाय तुम्हाला पुढे जाता येणार नाही. महापौर मॅडम, जे ठराव स्थायी समितीने केले. बघा, शासन तुमच्या इकडे आहे, आमचे नाही. तुम्ही ठराव केलेला आहे की सदनिका लिलाव लवकरात लवकर सदनिकांचा लिलाव करा आणि ते पैसे आपल्या महापालिकेच्या तिजोरीत टाका. पण त्या ठरावाचे जाणूनबुजून पालन केले जात नाही का? तर या शहरातील फार मोठा एक वर्ग दुखावला जाईल. फेरिवाला नको, ना फेरिवाला झोन, अमुक तमुक अतिक्रमण झोपडपट्ट्याबद्दल सगळे बोलतात. पण ह्या सदनिका कोणी विकायच्या, कोणी ताब्यात घ्यायच्या आणि कोणाच्या घ्यायच्या. आपल्या नगरपालिकेच्या स्टाफला आपण क्वॉर्टर्स पण बांधू शकलो नाही. आपले पाच-पंचवीस लोक घेतील ना.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो. सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे आपल्या बोलण्याच्या संदर्भातच मी मा. महापौरांची परवानगी घेउन बोलतो. साहेब, आपण लक्षवेधीवर चर्चा करित असताना महापालिकेच्या उत्पन्नाचे स्रोत वाढविण्यासाठी बजेटच्या वेळी त्याच्यावर चर्चा करू नये. ज्या बजेटचा भाग आहे. त्यावेळेला आपण चर्चा करू शकतो.

मिलन म्हात्रे :-

तुम्ही खाली बसा. आपल्याकडे पत्रकार कॉलनीसुध्दा नाही. ही संपूर्णपणे सदनिका आपण ताब्यात घ्यावी. सभागृह नेते, आपण खाली बसा. हे स्रोतच चालले आहे. जे तुमच्या खिशांमध्ये नाही. ते कशाला दाखविता. बजेट ओढून ताणून वाढवायचे नसते. ते वाढवायला लागते. या सदनिका आपण जप्त केलेल्या आहेत. त्याच्याबद्दल त्यावेळेला तुम्हीसुध्दा सदनामध्ये होतात. आपण जो ठराव पास केला. तो तुम्ही लोकांनी पास केलेला आहे. त्याच्यावर कार्यवाही झालेली नाही. जर ती कार्यवाही झाली तर तुम्हाला लाखो रुपयांचे इन्कम आहे. याबद्दल आपण बोला आणि आपल्या कर विभागामध्ये जी सगळी प्रलंबित प्रकरणे आहेत. साहेब, तुम्ही त्याच्यासाठी एक टाईम बॉन्ड लिमिट तुम्ही द्या की येत्या एक महिन्यामध्ये ही सगळी प्रकरणे प्रलंबित आहेत. ती सगळी निकाली निघाली पाहिजेत. हे आपल्याकडे रुलिंग मला हवे आहे. तरच आपली आर्थिक परिस्थिती काहीतरी सुधारेल.

दिनेश नलावडे :-

मा. महापौर मॅडम, आम्हालाही बोलायला द्या. एकच व्यक्तीला एवढा वेळ दिला. आम्हालाही बोलायला द्या. आमचेसुध्दा या ठिकाणी काही शब्द आहेत. आम्हालाही काही विचार मांडायचे आहेत. मग आम्हालाही आमच्यासाठी विचार मांडायला द्या.

प्रभात पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, एक मिनिट बोलते. मी जास्त वेळ घेत नाही. सगळ्यांनी कर विषयी ब-याच तक्रारी केलेल्या आहेत. मी पुन्हा त्या रिपीट करणार नाही. पण एवढेच सांगेन की तुमच्या ह्या ज्या

नोटिसी गेलेल्या आहेत. त्याचा नागरिकांना जो मानसिक त्रास झालेला आहे. एखादया घरची बाई तिथे चक्कर येउन पडलेली आहे. तिचा नवरा बाहेर कामाला गेलेला आहे. तिला नोटिस मिळाली. घरामध्ये पैसा नाही अशी घटना खुद्द माझ्या बिल्डिंगमध्ये झालेली आहे. जर आता तिला आपल्या बंदरवाडी कार्यालयामध्ये बघितली तर तिथे आपले चार कर्मचारी तिला घाबरून पळून जातात. कारण तिथे जाउन तिने बराच तमाशा केलेला आहे. याच्या पलिकडे जाउन असे सांगेन की या नोटिसीचा जो त्रास झालेला आहे. जी नोटिस फी तर तुम्ही त्यांच्याकडून वसूल करायची नाही. ज्यांनी हया नोटिसा पाठविलेल्या आहेत. त्यांच्या पगारातून वसूल करा. ते तुमचे मत आहे पण आमचा आग्रह आहे त्याच्या पलिकडे जाउन मी असे सांगेन की जेव्हा आपण पाणी येणार नाही किंवा दोन दिवस बंद राहिल म्हणून आपल्या गाडया शहरामध्ये फिरतात किंवा कर भरणा लवकर करा. म्हणून आपल्याकडे सतत फिरत असतात. जे आठ महिने थांबतात आणि राहिलेले तीन महिन्यामध्ये जसे वेगाने फिरतात. तर मला असे वाटते की आपण बारा महिने फिरवाव्यात. त्याच्या पलिकडे जाउन माझी अजून एक सुचना आहे की आता तुमची गाडी फिरली पाहिजे की ज्या गेलेल्या नोटिसीच्या लोकांना त्रास झालेला आहे. कृपा करून आम्ही त्यांची क्षमस्व मागतो अशी नगरपालिकेने संपूर्ण शहरामध्ये अशी गाडी फिरवा. नागरिकांची माफी मागा कारण त्यांना फार त्रास झालेला आहे. आपली प्रभाग कार्यालये चेक करा. मला बोलायला वाईट वाटते आपण सत्तेत आहोत. आपली प्रभाग कार्यालये चेक करा. तिथे नगरपालिकेच्या लोकांनीच काम केले पाहिजे. तिथे दलालांचे काम नाही.

रोहिदास पाटील :-

उपआयुक्तसाहेबांनी मघाशी निवेदनावर मत मांडले.

मा. महापौर :-

त्यांना बोलायचे होते. पण तुम्ही त्यांना बोलू दिले नाही.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

मला बोलायचे आहे. पण प्रत्येक वेळेला दुसरा आणि तिसरा प्रश्न निर्माण होतो. मॅडम, प्रशासनाला शुन्य मत आहे.

रोहिदास पाटील :-

आपल्याला अजून बोलायचे बाकी आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

अजून बाकी बोलायचे नाही. थांबवले म्हणून मी क्रमवार देत नाही. आता हयाच्यामध्ये परत ते सगळे रेकॉर्ड आपल्याला परत वाजवावे लागतील. हयाच्यामध्ये सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील आपण नळ कनेक्शनचा प्रश्न निर्माण केलेला आहे की नळ कनेक्शन तोडू नये हे उपविधी आपणच तयार केलेले आहेत. तर हयाच्यामध्ये आम्हाला मंजुरी दिलेली आहे की तुम्ही नळ कनेक्शन कट करू शकता. सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील मला पूर्ण बोलू दया. हा मुद्दा उपविधीचा राहिला. हया मिरा भाईदर नगरपालिकेचे, महानगरपालिकेचे जे काही उपविधी आहेत. समजा, हयाच्यामध्ये कुठलीही देयक, कुठलीही थकबाकी असेल तर नळ कनेक्शन कट करता येईल असे उपविधी मंजुर केलेले आहे. हे मी काही केलेले नाही. आपणच कोणीतरी त्या सभागृहात असताना मंजुर केलेले आहे. मालमत्ता कराची जी संज्ञा आहे. ज्याची आपण व्याख्या करतो. त्या मालमत्ता करामध्ये काय अंतर्भूत आहे. मालमत्ता करामध्ये प्रॉपर्टी टॅक्स इन्क्ल्युड वॉटर टॅक्स म्हणजे मालमत्ता कर आणि पाणीपट्टी वेगळी. पाणीपट्टी हे वॉटर चार्जेस झाले. मालमत्ता कर जो आहे त्याच्या अंतर्भूत पाणी करदेखील आहे. मालमत्ता कर भरला नाही म्हणून पाणी कर भरला नाही म्हणून नळ कनेक्शन कट केलेले आहेत. नळ कनेक्शन कट करणार. कारण हे आम्ही आमचे व्यक्तिगत स्वार्थासाठी करत नाही. हा महानगरपालिकेच्या आर्थिक उत्पन्नाचा भाग म्हणून महानगरपालिकेचे अंदाजपत्रक आहे. ते कोसळून पडू नये म्हणून, आमच्या नोकरीचा एक भाग म्हणून आम्ही हे करित आहोत. ही आमची जी कार्यवाही आहे. ही आम्ही चालू ठेवणार. त्यामध्ये कर भरणाबद्दलची कोणी जर करासाठी कुणी जाणूनबुजून फक्त ज्याबद्दलच्या नोटिसा गेलेल्या आहेत. त्याबद्दल आम्ही खरोखर दिलगिर आहोत. आम्ही त्यांची जाहिर माफी मागतो की काही नोटिसा गेलेल्या आहेत. पण त्या नोटिसीचे अवडंबर करुन त्या नोटिसा गेलेल्या आहेत. त्याचे जाहिर विडंबन किंवा जाहिर प्रदर्शन करुन ५० लोकांना जर चुकीच्या नोटिसा गेलेल्या असतील लाख लोकांनी त्याचे अवडंबर करुन जो जाणूनबुजून जो छुपण्याचा त्यांचा प्रयत्न आहे. तो प्रशासनाच्या दृष्टिकोनातून अयोग्य आहे. जर आपण सांगत असाल घरपट्टी वसूल करू नका. आम्ही हया क्षणाला घरपट्टी वसूल करणार नाही. मग ते आर्थिक निवेदन बिघडले तर त्याला प्रशासन अजिबात जबाबदार राहणार नाही. सर्व सामोपचाराने कर वसूल होत नाही.

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

यह पार्टीका मत है ।

रतन पाटील :-

साहेब, सामोपचाराने होत नाही. हे माहिती आहे. साहेब, पण ज्यांनी कर भरले नाहीत.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

कर वसूल करण्याची ज्या प्रक्रिया आहेत. त्या पूर्णपणे पाळल्या जातील. याच्यामध्ये सर्वसामान्य माणसांना त्रास देण्याचा उद्देश अजिबात नाही.

रतन पाटील :-

साहेब, मग प्रशासनाने पाण्याचे कनेक्शन कापल्यानंतर सर्वसामान्य माणसांना बिलिंगमधील रहिवाश्यांना ज्यांनी भरलेले आहेत. त्यांना त्रासच होणार आहे. त्यांनी कुठून पाणी प्यायचे?

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

सन्मा. सदस्य ज्यावेळेस तुम्ही आमच्याकडे वेगवेगळी शिष्टमंडळे घेउन येतात. त्यावेळेस तुमच्या हया हाउसिंग सोसायटीमधील सर्व लोकांच्या सहया असतात. मग तुम्ही त्यांना कर भरा असे सांगू शकत नाही.

रतन पाटील :-

माहिती आहे. पण आपलीसुध्दा जबाबदारी आहेच ना. ज्यांनी ज्यांनी भरले नाही. त्यांच्याकडे जाणे किंवा त्यांच्याकडून भरून घेणे ही आपलीसुध्दा जबाबदारी आहे. प्रशासनाचीसुध्दा जबाबदारी आहे. ते आपण तिथे चुकतात.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

प्रशासनाची काय जबाबदारी आहे. ती आम्ही पूर्णपणे पाळू.

रतन पाटील :-

साहेब, जबाबदारी पूर्ण वाटत नाही.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

एखादया सोसायटीमध्ये जर ५० लोक असतील आणि दोन-चार लोकांनी जर भरले नसतील तर आम्ही ते नळ कनेक्शन कट करत नाही.

रतन पाटील:-

आम्ही त्यांच्याविरोधात नाही. महापालिकेला टॅक्स भरला पाहिजे.सगळ्यांनी भरला पाहिजे. १०० टक्के भरला पाहिजे. हया मताचे आम्ही आहोत.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

तुमचे म्हणणे मला खूप आवडले. टॅक्स भरला पाहिजे पण प्रत्यक्षात होत नाही. हे सगळ्यात मोठे दुर्दैव आहे.

रतन पाटील :-

पाच जणांसाठी तुमच्या महापालिकेचे कनेक्शन कापले जाते. हे योग्य नाही. हे मी आपल्या निदर्शनास आणून देऊ इच्छितो. आमचा त्याच्यामध्ये दुसरा कुठलाही उद्देश नाही.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

ते भरताना हे जे उपाय करावे लागतात. ते उपाय करावे लागतील.

रोहिदास पाटील :-

आयुक्तसाहेबांनी पहिल्यांदा तो जो उपविधी आहे. तो उपविधी नीट वाचून दाखवा अशी मी या सभागृहात आपल्याला विनंती करतो. तुम्हीच वाचून दाखवा. जो माईकवरून सर्व पत्रकार आणि सर्व सदस्य ऐकतील.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

प्राधीकृत अधिका-यास नगरपालिकेचा कोणताही मुख्य नळ किंवा कोणत्याही खाजगी जागेत नगरपालिकेकडून खाजगी पाणीपुरवठा करण्यात येत असेल तर ती खाजगी जागा किंवा त्याच्या जोडणीत नळ तोडता येईल किंवा या पुढिल कोणत्याही बाबतीत नगरपालिकेस देय असलेली कोणतीही थकबाकी रक्कम किंवा खर्च वसूल करण्याचा महापालिकेच्या अधिकाराला बाधा येऊ न देता अशा जागांचे पाणी बंद करता येईल.

रोहिदास पाटील :-

साहेब, त्याची काय व्याख्या झाली? काय गोंधळ घालायचा नाही. अजिबात गोंधळ घालायचा नाही. कोणाला विचारायचे नाही. कोणावर प्रेशर आणायचे नाही. मी तुम्हाला तुमच्या कामात डिस्टर्ब करतो असे नाही. तुमचे मन असे बनलेले आहे की आम्ही कोणाला तरी पाठीशी घालण्यासाठी कोणाचा

तरी सुपारी वगैरे घेतलेली आहे अशी काही सुपारी वगैरे आम्ही घेतलेली नाही. तसे काही नाही. प्रत्येकाने कर भरला पाहिजे. कारण तुम्ही मघाशी फार मोठे निवेदन केले. तुम्ही इतके भारी निवेदन केले.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील तुम्हाला सांगतो की प्रत्येक सदस्य किंवा आता हया विषयावर जे बोलले ते कर भरला पाहिजे हे खूप चांगले बोलतात. ते कानालासुध्दा खूप आवडते. पण प्रत्यक्षात त्या प्रक्रियेला कोणी साथ देत नाही. नळ कनेक्शन तोडण्यासाठी गेले. चार लोकांमध्ये अत्यंत कमी कर्मचारी असताना सकाळी सात वाजल्यापासून रात्री दहा वाजेपर्यंत आमचे कर्मचारी काम करतात.

रोहिदास पाटील :-

साहेब, विषयांतर नको. आता जे तुम्ही वाचले त्याची काय व्याख्या झाली? ती सांगा म्हणजे सर्वच सन्मा. सदस्य, पत्रकार आणि बाहेरचे प्रेक्षक तेही व्याख्या ऐकायला बसले आहेत असे मला वाटते. कदाचित मी नसेन पण तुम्ही त्याची व्याख्या काय केली? पण एखादी वाचा आणि सांगा.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

मॅडम, नगरपालिकेचे कुठलेही देणे जर असेल थकबाकी देणे असेल तर आम्ही त्याच्यासाठी कार्यवाही करणार.

रोहिदास पाटील :-

साहेब, ते पुन्हा एकदा वाचा. ते नळ कनेक्शन जर स्वतंत्र असेल तर तो निर्णय तुम्ही घेऊ शकता. सोसायटीमध्ये नाही, मी पैसे भरले तर माझा तुम्ही मानसिक छळ कसा करू शकता? माझे आर्थिक नुकसान कसे करू शकता?

जयंत पाटील :-

वीस लोकांनी टॅक्स भरला असेल.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

मॅडम, आम्ही जे नळ कनेक्शन कट करतो एक सोसायटी असेल ५० लोक असतील तर त्यांनी जर ४५ लोकांनी जर कर भरला असेल तर आम्ही नळ कनेक्शन कट करत नाही.

जयंत पाटील :-

आपल्याला माहिती नाही. आपण आपल्या कार्यालयामध्ये एअर कंडिशन रुममध्ये बसलेले आहात. जनतेमध्ये काय चाललेले आहे. त्याची आपल्याला कल्पना नाही. प्रत्येकाचे ए.सी. बंद करायला लागतील. आपण रस्त्यावर फिरा. लोकांमध्ये आणि काय घडते ते बघा. तुम्ही असे बोललात की जर टॅक्स वसूल झाला नाही तर आमचा पगारही मिळणार नाही. आम्हाला तुमच्या पगाराशी देणं-घेणं नाही. नगरपालिकेचा अर्थसंकल्प मजबूत झाला पाहिजे. हे आम्हाला मान्य आहे. चुकीचा अर्थ लावत असेल तुम्हाला वसूल करण्यासंबंधी मी बोलत नाही. उपमहापौरसाहेबांनी सांगितले की तुम्ही त्यांचे टी.व्ही. उचलून आणा. टी.व्ही. आणा, गॅस आणा, सिलेंडर आणा. आमची हरकत नाही. पण एका सोसायटीमध्ये ४० लोक असतील आणि २० लोकांनी जर टॅक्स भरला असेल तर त्या २० लोकांना तुम्ही त्रास देऊ नका. त्यांची काही चुक नाही.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

त्यांनी मला कायदेशीर तरतुद विचारली.

शरद पाटील :-

तुम्ही आता बोललात की ८० फ्लॅट असतील तर त्याच्यातील ६० लोकांनी पैसे भरले त्यांचे आम्ही नळ कनेक्शन कापत नाही. ८० टक्के लोकांनी पण आपल्या अधिकारामध्ये एक संगनमत होत नाही. श्री. विजय पाटील सांगतात त्या पेमेन्टवर ८० टक्के भरले नाही तर आम्ही कापतो. त्याचा तुम्ही खुलासा करा.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

खुलासा करतो. सर्वसाधारणपणे आता हया विषयावर सर्वाना खुप बोलता येईल कारण हा विषय सर्वांच्या म्हणजेच प्रत्येकाचा जिवाळ्याचा विषय आहे. याच्यामध्ये तुम्हाला एवढाच खुलासा करतो की साधारणपणे एक सोसायटी असेल त्याच्यामध्ये ५० फ्लॅट असतील तर चार-पाच लोकांनी जर भरले नाही तर आम्ही नळ कनेक्शन कट करत नाही. या सुचना दिलेल्या आहेत. या उपर त्या सुचनांची जर कोणी जाणूनबुजून पायमल्ली करित असेल, वेगळाच अर्थ काढत असेल तर त्याचे उदया सगळे क्लेरिफिकेशन दिले जाईल आणि असे होणार नाही. याची काळजी घेतली जाईल. परंतु, एखादया सोसायटीमध्ये ५० टक्के लोकांनी भरले नाही तर नळ कनेक्शन कट करणार. हे मी तुम्हाला जाहिररित्या सांगतो.

रोहिदास पाटील :-

मॅडम, दोन मुद्दे क्लिअर झालेले नाहीत. एक विषय नक्की क्लिअर झालेला नाही. ज्यांनी पैसे अॅडव्हान्स घेतले, ज्यांनी पैसे भरले त्या पैशातून परत करणार तसे आदेश द्या. त्यांनी वाढीव पैसे घेतलेले आहेत. माझ्याकडे त्याची बिले आहेत की पहिल्यांदा बिल पाठविले ते १५ हजार रुपयाचे, दुसरे बिल पाठविले ते त्यांच्या मालमत्तेला ते १५०० रुपयांचे बिल त्यांनी भरले. दुसरे बिल ९०० रुपयांचे आले. म्हणजे जे वाढीव पैसे घेतले ते रिटर्न करण्याचे आदेश द्यायला पाहिजे. उपायुक्तसाहेब, तुम्ही एकदम स्पष्ट करा की तुमची चुकभुल दयावी घ्यावी. हया पध्दतीने केले मान्य करू. शिक्षा करित नाही.

मा. महापौर :-

विषय संपवून टाका.

रोहिदास पाटील :-

मॅडम, तुम्ही असे कसे म्हणता? उत्तरच देणार नाही कसे काय? तुम्हाला मला उभेच ठेवायचे आहे का?

मा. महापौर :-

मघाशी उपमहापौरांनी तुम्हाला उत्तर दिले ना.

रोहिदास पाटील :-

मुद्दा क्लिअर झालेला नाही. उपायुक्तसाहेब, तुम्ही उत्तर दिलेले नाही. हे उत्तर दिले नाही की तुम्ही ज्यांचे पैसे जास्त घेतले नोटिस देणे हा वेगळा भाग आहे. एक असाही प्रकार आहे की तुम्ही ज्यांना नोटिसा दिल्या त्यांनी ऑगस्ट, सप्टेंबरमध्ये पैसे भरले आणि सप्टेंबरमध्ये भरल्यानंतर आता तुम्ही ऑक्टोबर, नोव्हेंबरमध्ये जी बिले पाठविली ती बिले.....

दिनेश नलावडे :-

मॅडम, बोलायला काहीतरी पाच-दहा मिनिटे वेळ द्या. आम्हाला आमचा विषय मांडता येत नाही. परत परत सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांचे तेच तेच विषय येतात. वेगळे काही बोलतच नाही.

रोहिदास पाटील :-

उत्तर देणार नाही म्हणजे कसे काय? कशासाठी लपवता?

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)साो.) :-

जो दोन वेळा पैसे भरल्याचा मुद्दा आहे. तोच आपल्याला सांगतो.

रोहिदास पाटील :-

दोन वेळा पैसे भरल्याचा मुद्दा आहे. तोही आहे. त्यांनी डबल पैसे भरले तो मुद्दा वेगळा आहे. मी जे आता बोलत आहे की एक व्यक्तीला तुम्ही ऑगस्ट महिन्यामध्ये रु. १५००/- ची नोटिस पाठविली. तो प्रामाणिक माणूस होता. त्याने येउन सप्टेंबरमध्ये पैसे भरले. त्यांनी पैसे भरल्यानंतर आता तुम्ही दुसरी नोटिस पाठविली. ती रु. १५००/- च्या ठिकाणी रु. ८७०/- ची पाठविली. म्हणजे त्याचे वाढीव पैसे घेतले. ते पैसे रिटर्न करण्याचे आदेश त्या दयाल की नाही दयाल.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)साो.) :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील आपण जो डबल पैशाचा मुद्दा काढलेला आहे की डबल पैशाबद्दलच्या मेरिटवाईस केसबद्दलचा मुद्दा आहे. त्याला पूर्णपणे न्याय दिला जाईल. परंतु, ती स्पेसिफिक केस सांगा की डबल नोटिस देउन त्यांनी डबल पैसे भरले असे जर असेल.....

रोहिदास पाटील :-

ज्यांनी डबल पैसे भरले तोच मागायला येईल मी थोडीच मागायला येणार आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)साो.) :-

मग त्याला येऊ द्या.

रोहिदास पाटील :-

ज्यावेळेस त्याने पैसे भरलेले आहेत. मी पैसे भरले म्हणून सांगायला रुलिंग द्या. रुलिंग द्या की ज्याचे पैसे वास्तविकपेक्षा पैसे जास्त घेतले आहेत. त्याचे पैसे बाइज्जत परत मिळतील असे सांगा.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)साो.) :-

ती केस पाहिल्याशिवाय मी कसे सांगणार? जर खरोखर जास्त पैसे भरले असतील तर त्याला कायदयाची तरतुद आहे. त्याला ते रिव्हाईस आपल्याला द्यावे लागेल.

मा. महापौर :-

दयावे लागेलच ना.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सो.) :-

त्याचा भरणा परत आकारणार नाही मी त्याचे आश्वासन देतो.

मा. महापौर :-

पुढचा विषय घ्या.

मा. महापौर :-

मी आता बोलू देणार नाही.

प्रफुल्ल पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, मला फक्त त्यांच्या वाक्यावर बोलायचे आहे. फक्त पाच मिनिट बोलायचे आहे. मॅडम, काही गोष्टी महत्वाच्या आहेत. कुठल्याही बाबतीत मला कोणावर काही टिका करायची नाही. या ठिकाणी जे काही मुद्दे इथे उपस्थित झालेले आहेत. त्याच्यावर सरसकट व्यवस्थित जे निर्णय व्हायला पाहिजे ते झालेले नाहीत. मुळात उपविधी जे उपायुक्तसाहेबांनी सांगितले ते उपविधी नगरपालिकेचे आहेत. आता आपली महानगरपालिका आहे. ते उपविधी जरी आता आपल्याला लागू आहेत असे आपण म्हटले तरी त्या उपविधीमध्ये मालमत्ता कर भरला नाही तर पाणी कट करावे.

मा. महापौर :-

थोडक्यात सांगा.

प्रफुल्ल पाटील :-

मॅडम, थोडक्यातच सांगतो. त्या उपविधीची तरतुद सांगतो. मी दुसरे काहीही बोलत नाही. उपविधीमध्ये तशी तरतुद नाही. दुसरी तरतुद अशी आहे की याबाबत महापालिकेचे कुठलेही उपविधी नाही. महापालिकेच्या कायद्याच्या पुस्तकात त्यांनी सांगितले मालमत्ता कर म्हणजे पाणी पण आले. या ठिकाणी कायद्याच्या पुस्तकात त्यांनी १९४९ खाली मालमत्ता कर काय? त्याची व्याख्या दिलेली आहे. मालमत्ता करामध्ये पाण्याचा कर येत नाही. म्हणून मालमत्ता कर जर भरला नाही तर पाण्याचे कनेक्शन कट करणे हे टोटली इललिगल आहे. कृपया, अशाबाबत आपण कुठलीही एक्सप्रिमेन्ट करू नका. दुसरी बाब तुम्हाला आणि प्रशासनाला धन्यवाद देतो की तुम्ही जे टॅक्सेशनचे काम अतिशय अद्ययावत केलेले आहे. आताच ज्या काही गोष्टी आहेत. त्या सुरुवातीला अशा येणारच आहेत. कारण ते अद्ययावत करण्यामध्ये मागचे रेकॉर्ड, डेटा एन्ट्री सगळे फीड करणे थोडेसे विस्तृत बोलतो. परवानगी असेल तर मी विरोधात बोलत नाही. म्हणून तुम्ही मला परवानगी द्याल. डेटा फीड करणे वगैरे ह्या गोष्टीला वेळ लागणार आहे.

मा. महापौर :-

अजून बजेट वगैरेचे किती विषय आहेत?

प्रफुल्ल पाटील :-

एकच विनंती आहे की सेन्ट्रललाईज जी सिस्टीम आहे. ती सेन्ट्रललाईज सिस्टीम आपण डिसेन्ट्रललाईज सिस्टीम करा. कृपया जसे मघाशी म्हटले की ईस्टमध्ये काही लोक गेले. त्या प्रभाग कार्यालयात त्यांना कुठलाही न्याय मिळत नाही. कर भरायचा असेल तर वेस्टला जा. त्याच्यातील काही दुरुस्त्या असतील तर वेस्टला जा. कृपया याचे डिसेन्ट्रललाईझेशन करा. आपण खूप चांगले काम केलेले आहे. याच्यामुळे सगळे प्रॉब्लेम मिटतील. मला वाटते आपले प्रशासन त्याच्यासाठी कार्यक्षम आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

प्रत्येक वेळेला सांगतात केबीनमध्ये या. खुलासा करतो. भुईभाडयाबद्दल आतापर्यंत काय केले?

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी तुमचा आवाज खराब आहे. खाली बसा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मला दोन वेळा सांगितले तुम्ही केबीनमध्ये या.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी आपल्याला आज परिवहन समितीची निवडणुक घ्यायची आहे. बजेटवर चर्चा करायची आहे. कृपया आजच्या दिवशी आपल्याकडून सहकार्य अपेक्षित आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मेरे विरोध मे हर रोज सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहाण साहब खडे होते है। आज खडे नही रहे तो खडा करना पडता है।

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ६३ चे वाचन केले.)

मिलन म्हात्रे :-

आपण पान क्र. २ वर प्रोसीडिंगमध्ये सदर प्रोसिडिंग हे आपल्या कार्यालयातून निघालेले आहे. सगळे बघितले व्यवस्थित झालेले आहे आणि आपण आता चांगल्यापैकी मंजूरीला आणलेले आहे. त्याची आता दुरुस्ती करतो. रजेचा अर्ज दिलेले सदस्य पहिले नाव आहे सन्मा. सदस्य परशुराम दामोदर पाटील आणि मा. महापौर आपले प्रशासन महापौरांच्या भाषणामध्ये ते गैरहजर असताना मा. आयुक्त, मा. महापौर, सभापती, सभागृहनेते, विरोधी पक्ष नेते, आपण यापुढे लिहिलेले आहे. ते गैरहजर आहेत.

प्र. सचिव :-

महापौरांच्या भाषणात ते आलेले होते. तरीसुद्धा दुरुस्ती करुन घेण्यांत येईल.

मिलन म्हात्रे :-

त्याच्यानंतर त्याच पॅरेग्राफमध्ये त्याच्या खाली सर्वांनी पुढाकार घेउन आपणाकडे महाराष्ट्र शासनाने दिलेले २ कोटी रुपये आपण शासनाला मदत करायची आहे. शासनाने सुनामीसाठी आपल्याला २ करोड दिलेले आहेत का? आपल्याला टार्गेट दिलेला आहे की २ करोड वसुल करुन तुम्ही आम्हाला द्या. पालकमंत्र्यांनी जी मिटिंग घेतली त्याच्यामध्ये आपल्या हयाच्यात असे आलेले आहे की महाराष्ट्र शासनाने दिलेले २ कोटी रुपये आणि खाली आपण लिहितो मदत करण्याचे आवाहन करित आहे. साहेब, त्याच पॅरेग्राफमध्ये असे आहे की महापौरांनी चुकीची घोषणा काहीतरी ओघाने सांगितले असेल तर आपण जाउन जरा त्यांना क्लिअर केले पाहिजे की आपण हया विषयावर जी व्यक्ती गैरहजर आहे. आपल्या हयाच्यातून ते वक्तव्य काढले पाहिजे. त्यांच्याच पॉवर्स आहेत. माझ्या शब्दात काही बदल करायचा असेल तर त्यांनी माझी परवानगी घेतली पाहिजे किंवा मी त्यांना रिक्वेस्ट केली पाहिजे की जे जरा वगळून टाका.

प्र. सचिव :-

दुरुस्ती केली जाईल.

केशव घरत :-

सचिव साहेब, पान ३८ फुकटचे स्नेह नाही त्याऐवजी श्रेय हा शब्द पाहिजे.

मिलन म्हात्रे :-

सचिव साहेब, याच्यामध्ये पान क्र. ४ ला सन्मा. सदस्य रतन पाटील यांचे वक्तव्यामध्ये आहे. त्याच्यामध्ये आपले उपनगराध्यक्ष मा. मुजफ्फर हुसेन ते उपनगराध्यक्ष नसून उपमहापौर होते. पान क्र. १७ मध्ये मा. आयुक्त यांनी खालून दुसरा पॅरेग्राफ आहे. बी.एस.टी. तर त्याऐवजी बी.ई.एस.टी. हे जिकडेजिकडे लिहिलेले आहे तिकडतिकडे बी.ई.एस.टी. पाहिजे. पान क्र. ३५ वर बी.ई.एस.टी. पाहिजे.

प्रभात पाटील :-

पान क्र. ४९ वर शान आणि बान झालेले आहे. तिथे मान पाहिजे.

प्रेमनाथ पाटील :-

पान क्र. ६४ वर माझे वक्तव्य आहे. त्या तेराव्या लाईनवर असे लिहिलेले आहे की. साहेब, मग तिथे किती वर्ग आहेत. शाळा आहे. त्या शाळेचे किती क्लास आहेत. विद्यार्थ्यांना बसायला जागा नाही. तिथे बसायला जाणार होतो असे लिहिलेले आहे. दुस-या शिक्षकांना टिचर रुम नाहीत. तिथे क्लास रुम झालेले आहे.

मिलन म्हात्रे :-

पान क्र. ७६ मध्ये आरोग्य विभागातर्फे ठराव क्र. ६५ आपण दिलेला होता. त्याच्यामध्ये हा ठराव मंजुर झाला होता. त्या प्रोसीडिंगला त्याला मान्यता मिळणेकरिता आलेला आहे. आरोग्याच्या दृष्टिकोनातून हा ठराव महत्वाचा असूनसुद्धा आरोग्य विभागातर्फे आपण काही कार्यवाही केली असे मला वाटत नाही. महापौरसाहेब, तो जो ठराव आहे. आरोग्याचा ठराव क्र. ६५ हा ठराव सर्वानुमते मंजुर झालेला आहे. आता एक महिना होत आला आहे. आता ठरावावर काही कार्यवाही झालेली नाही. म्हणजे आपल्याकडे जे ठराव मंजुर होतात. त्याला प्रशासन काय गांभीर्याने घेते की नाही. मी स्वतः व्यक्तिशः त्यांना भेटलो. त्यांना रिक्वेस्ट केली की हया ठरावावर कार्यवाही करा. आपला सर्व्हे चालू करा. उपमहापौर, निर्णय घ्या. जुनी टेन्डर, जुन्या निविदा आहेत. त्या टर्मिनेट करा.

मा. उपमहापौर :-

याबाबत कार्यवाही सुरु आहे, सर्व्हे सुरु आहे आणि आज आपण या विषयाला प्रोसीडिंगमध्ये त्याची चर्चा करू नका.

ज्योत्स्ना हसनाळे :-

पान क्र. ७८ वर पहिला पॅरेग्राफमध्ये शेवटची लाईन घडता शब्द पाहिजे. तिथे घटना झालेला आहे. पान क्र. ७९ वर वरुन पाचवी लाईन तिथे भटाचा पाडा असा शब्द आहे आणि सुंदर असे झालेले आहे तिथे रस्ता पाहिजे.

मिलन म्हात्रे :-

पान क्र. ८२ वर खालून दुसरा पॅरेग्राफ आहे. तिकडे माझ्याच वक्तव्यामध्ये तिसरी लाईन आहे चुकीचे बेसेस ते बेसेस नसून मेसेज आहे. पान क्र. ८४ वर माझ्याच वक्तव्यामध्ये शेवटचा पॅरेग्राफ वरुन चौथ्या लाईनवर ॲक्युशन हा शब्द आलेला आहे. तिथे ॲक्विझीशन हा शब्द पाहिजे.

प्र. सचिव :-

ते आधीच दुरुस्त केलेले आहे.

केशव घरत :-

पान क्र. १०२ वर ती वाक्यरचना जरा जमते का बघा. अमरिशपुरी यांचे दुःखद निधन झाले असून आपण तसेच ही महासभा त्या सर्वांच्या दुःखात ही महासभा सहभागी असून असे वाक्य आहे तर मला असे सांगायचे आहे की जे मेले त्यांचे कसले दुःख.

प्र. सचिव :-

त्यांच्या कुटुंबियांच्या दुःखात सहभागी आहोत असे पाहिजे.

मिलन म्हात्रे :-

हयाच्यामध्ये माझ्याच वक्तव्यामध्ये संरक्षक सल्लागाराच्या ऐवजी संरक्षण सल्लागार व्ही.एन.दिक्षित. पान क्र. १०१ आणि ८४ वर डेलीकेशन ऐवजी डेलिगेशन हा शब्द पाहिजे.

मिलन म्हात्रे :-

मागच्या वेळेला विषयपत्रिकेमध्ये आयुक्तांची पत्रे पत्रव्यवहार हा विषय आला होता. पण हयाच्यात तो निरंक दाखविलेला नाही. आपण कॉलम टाकून तो निरंक दाखविला पाहिजे. विषयपत्रिकेवर आपण ते केलेले नाही. आयुक्तांची पत्रे पुढे निरंक असे आले पाहिजे.

प्रभात पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आज विषयपत्रिकेवर इतर बरेचसे विषय असतानादेखील आजच्या सभेचा मुख्य विषय बजेट आहे. या बजेटच्या संदर्भात आपण उत्पन्नाचे अनेक मार्ग शोधले त्याला अनुसरून माझा एक प्रश्न आहे की सध्या मिरा भाईंदर शहरामध्ये दर दोन मिनिटांच्या अंतराने बारची संख्या अधिक वाढलेली आहे. त्याचे आपल्याला किती उत्पन्न येते. ते मला माहिती नाही. पण कृपा करुन आपण जर प्रशासनाला सांगतो की ही परवानग्या आता बंद करा. हयाचा नागरिकांना फार त्रास होतो. आपल्याला किती उत्पन्न आहे माहिती नाही. ते उत्पन्न एक्सेसला जात असेल परंतु दर दोन मिनिटांच्या अंतरावर मिरा भाईंदर शहरामध्ये बार तयार होतात. आपल्याकडून एन.ओ.सी. नेल्यानंतरच त्यांना पुढचा मार्ग खुला होत आहे. शहराची एक शान आणि बान यापुढे हे शहर जसे जयपूर आपले पिकसिटी म्हणून ओळखले जाते. बॅंगलोर सुनियोजित शहर म्हणून ओळखले जाते. त्याप्रमाणे मिरा भाईंदर हे शहर बारचे शहर म्हणून ओळखले जावू नये याच्याकरिता मी आपल्याकडे तशी विनंती करतो.

मुक्ता रांजणकर :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांच्या वक्तव्याशी मी सहमत आहे.

मा. उपमहापौर :-

या विषयात या सभागृहाच्या सर्वांच्या भावना तीव्र असतील. परंतु, परिवहन समितीच्या विषयानंतर बजेटचा विषय आहे. त्यावेळेला हयाच्यातून किती उत्पन्न आहे आणि हयाच्यापासून आपल्याला किती नुकसान आहे हया विषयी आपण नंतर चर्चा करू. परिवहनच्या निवडणुकीचा विषय आहे. तो आधी घेऊ. बजेटच्या वेळेला आपण चर्चा करू.

प्रभात पाटील :-

जरूर चर्चा करा. परंतु, त्यासंबंधी अधिका-यांना जरूर ती कारवाई करण्यास सांगा.

मा. उपमहापौर :-

आपण नक्कीच चर्चा करू. त्याबाबत प्रोसीडिंगप्रमाणे परिवहनचा विषय होऊ दे.

प्रकरण क्र. ६३ :-

दि. २०/०१/२००५ रोजीचे मा. महासभेचे इतिवृत्तांत कायम करणे.

ठराव क्र. ७० :-

दि. २०/०१/२००५ रोजीचे मा. महासभेच्या इतिवृत्तांतामध्ये मा. सदस्य यांनी सुचविलेल्या दुरुस्त्यांसह इतिवृत्तांत कायम करण्यांत येत आहे.

सुचक :- श्री. मोहन पाटील. अनुमोदन :- श्री. चंद्रकांत मोदी.
ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ६४ चे वाचन केले.)

मिलन म्हात्रे :-

रजेचे अर्ज आलेले आहेत का?

प्र. सचिव :-

रजेचे फक्त दोन अर्ज आलेले आहेत. सन्मा. सदस्या कैलासबेन जानी आणि सन्मा. सदस्य शशिकांत शाह या दोन सदस्यांचे रजेचे अर्ज आलेले आहेत.

रिटा शाह :-

सचिव साहेब, हयाच्यामध्ये सन्मा. शशिकांत शाह यांनी उमेदवारी अर्ज भरलेला आहे. त्याच्यावर मी सुचक म्हणून सही केलेली आहे. परंतु, सन्मा. सदस्य शशिकांत शाह हे गैरहजर आहेत असे मला वाटते. म्हणजे असे वाटते की, ते कायदेशीर मतपत्रिका आणि उमेदवारी पत्रिका आपोआप रद्द व्हायला पाहिजे. कारण आता ते इथे उपस्थित नाहीत. मग कायदयात कशी तरतुद आहे.

प्र. सचिव :-

सुचक, अनुमोदक यांनी तसे माघार घेतलेले पत्र दयावे.

रिटा शाह :-

म्हणजे आम्ही माघार घ्यायची. आम्ही पत्र दिले नाही. तर त्यांची उमेदवारी कन्टिन्यु राहणार काय? ते उमेदवार हजर राहिले नाही तर त्यांची उमेदवारी कन्टिन्यु राहणार काय?

प्र. सचिव :-

त्यांची उमेदवारी कन्टिन्यु राहणार.

रोहिदास पाटील :-

जेलमधून निवडून येतात माहिती आहे. मग सभागृहात ते कशाला पाहिजेत.

प्र. सचिव :-

एकूण नामनिर्देशन पत्रे स्विकारण्याच्या दिवसापर्यंत एकूण १ ते २७ अर्ज आलेले होते. कृपया एक सुचना आहे परिवहनच्या निवडणुकीत जे इतर सदस्य आहेत ज्यांनी परिवहनची नामनिर्देशन पत्रे भरलेली आहेत. त्यांनी मागच्या रांगेत आतमध्ये येउन बसायला हरकत नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

महापौर मॅडम, उमेदवारांना सभागृहामध्ये बोलावण्याची पध्दत आहे का?

प्र. सचिव :-

उमेदवारांना आहे.

रोहित सुवर्णा :-

त्यावेळेला दोन वर्षापूर्वी इलेक्शन झाले होते. तेव्हा आम्हाला कोणाला मध्ये घेतले नव्हते. आम्हाला सगळ्यांना बाहेर उभे केले होते. निवडून आल्यानंतर आम्हाला आतमध्ये घेतले.

मा. महापौर :-

महानगरपालिका आता झाली. म्हणून असे.

प्र. सचिव :-

जरा दुरुस्ती करतो. कृपया सदस्यांनी बाहेर बसले तरी चालेल. आपण निवडून आल्यानंतर आतमध्ये या. आपल्याला बोलावण्यात येईल. दुरुस्ती केलेली आहे. एकूण २४ सदस्य होते. मागे घेण्याच्या दिवसामध्ये चार सदस्यांनी माघार घेतलेली आहे. आता एकूण २० सदस्य सभागृहात निवडणुकीसाठी उभे आहेत. २० सदस्यांची नावे वाचून दाखवितो. उमा श्याम पाटील, उस्मान हुसेन नुरले, किणी दिनेश दामोदर, गुरव अविनाश सखाराम, चंद्रकांत भिकालाल मोदी, ठाकूर शांताराम काशीनाथ, तिवारी अशोक सूर्यदेव, पालांडे संजय दौलत, प्रशांत भगवंतराव पालांडे, बेचवी रेनॉल्ड

गिल्बर्ट, मुनिस विल्यम मनवेल, योगेश श्रीनिवास शर्मा, रतन कृष्णा पाटील, रेवणकर विद्याधर गोपीनाथ, शफिक अहमद खान, शशिकांत आर शाह, श्याम शिवराम मदन, सुरेखा हेमंत पाटील, सुरेखा मारोतराव येवले, संगीता कैलास पाटील असे एकूण २० सदस्य आहेत. आपल्याला १२ सदस्य निवडायचे आहेत. उपविधीच्या तरतुदीप्रमाणे निवडणुकीची प्रक्रिया सुरु करेपर्यंत ज्या सदस्यांना नामनिर्देशन पत्रे मागे घ्यायची आहेत.

मा. महापौर :-

पाच मिनिटांचा अवधी देण्यात येत आहे.

प्र. सचिव :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने, पाच मिनिटांचा अवधी देण्यात येत आहे. तरी सुचनेप्रमाणे खालील सदस्यांनी आपले अर्ज मागे घेतलेले आहेत. त्यांची नावे वाचून दाखवितो. रतन कृष्णा पाटील, शशिकांत रतिलाल शाह, शफिक अहमद खान, गुरव अविनाश सखाराम, किणी दिनेश दामोदर, पालांडे संजय दौलत, योगेश श्रीनिवास शर्मा, सुरेखा हेमंत पाटील या सर्वांनी आपली उमेदवारी मागे घेतलेली आहे. आता फक्त १२ सदस्यांचे अर्ज शिल्लक आहेत.

मा. महापौर :-

सचिवांनी ठरावाचे वाचन करावे.

प्र. सचिव :-

(ठरावाचे वाचन केले.) निवडून आलेल्या बारा सदस्यांची नावे मी मा. महापौरांच्यावतीने नावे जाहिर करतो. उमा श्याम पाटील, उस्मान हुसेन नुरले, चंद्रकांत भिकालाल मोदी, ठाकूर शांताराम काशीनाथ, तिवारी अशोक सूर्यदेव, प्रशांत भगवंतराव पालांडे, बेचवी रेनॉल्ड गिल्बर्ट, युनिस विल्यम मनवेल, रेवणकर विद्याधर गोपीनाथ, श्यामराव शिवराम मदन, सुरेश मारोतराव येवले, संगीता (सुनिता) कैलास पाटील हे १२ सदस्य परिवहन समितीवर निवडून आले. ते मा. महापौरांच्यावतीने जाहिर करतो.

मा. महापौर :-

परिवहन समितीवर निवड झालेल्या सदस्यांचे हार्दिक अभिनंदन करते.

रतन पाटील :-

आम्हीसुध्दा परिवहन समितीवर निवड झालेल्या सदस्यांचे हार्दिक अभिनंदन करतो.

मा. महापौर :-

सर्वातर्फे हार्दिक अभिनंदन करण्यात यावे.

प्र. सचिव :-

निवडून आलेल्या सदस्यांचे महापौरांच्या हस्ते पुष्पगुच्छ देउन सत्कार करण्यात येत आहे.

मोहन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो की मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या नवीन धोरणानुसार परिवहन सेवा समिती स्थापन करण्याचा मागच्या सभेत निर्णय घेण्यात आला. त्यावेळी सन्मा. सदस्यांनी जे सहकार्य केले. त्याबद्दल मी या सन्मा. सदस्यांचे अभिनंदन करतो. त्यांचे आभार व्यक्त करतो. शहराला आपण जे काही दिले पाहिजे त्यासाठी तात्विक मतभेद असू शकतात आणि होतात. त्याच्यामधून ही परिवहन समिती निर्माण झाली आणि आज सर्व शहरामध्ये लवकरच आपली स्वतःची बस सेवा सुरु होईल असा विश्वास आपण ठेवलेला आहे. आज या ठिकाणी जे बारा नवनिर्वाचित सदस्य निवडून आले. त्या सर्वांचे नाव मी या ठिकाणी घेत नाही. परंतु, त्या सर्वांचे राष्ट्रवादी काँग्रेस पार्टीतर्फे मी सर्वांचे हार्दिक स्वागत करतो.

अशोक पाटील :-

संपूर्ण सभागृहाच्यावतीने स्वागत करावे.

मा. महापौर :-

त्यांचा सत्कार करूया.

मोहन पाटील :-

मी माझ्या अभिनंदनाची दुरुस्ती करतो. सर्व सदनाच्या सदस्यांच्यावतीने सर्व पक्षाच्यावतीने यांचे हार्दिक स्वागत करित आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या परिवहन समितीमध्ये एकमात्र महिला नगरसेविकांचा सत्कार केला जात आहे. सत्ताधारी कोण आहे का? पहिला मान आमचा आहे.

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

सत्ताधारी बराबर जाता है ।

प्रभात पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, या सगळ्या आनंदाच्या प्रक्रियेमध्ये उस्मान नुरले यांना आपण एक विनंती करूया की ते इथे एक छानसा शेर पेश करतील.

उस्मान नुरले :-

सरपे एक सायबान है अभी और अपना टुटा मकान है अभी। वक्तने पर कतर दिये लेकिन अपनी उँची उड़ान है अभी।

(लंच टाईम दु. २.३० ते दु. ३.२० वा.)

सुरेन्द्रप्रसाद तिवारी :-

(ठरावाचे वाचन केले.)

नयना म्हात्रे :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

मा. महापौर :-

सचिव, सभा सुरु करावी. ठरावाचे काय वाचन केले ते मला महिती नाही. त्यांनी काय वाचले? त्यांनी सभेत परवानगी विचारली नाही, काही नाही आणि ठराव वाचायचे चालू केले.

मिलन म्हात्रे :-

आपण बेल रितसर मारली.

मा. महापौर :-

बेल मारली पण मी सचिवांना सभा सुरु करा म्हणून सांगितले नाही. त्यांचे बोलणे चालू होते. मी पण विचार करत होते की हे काय वाचतात? आम्हाला इथे कळत नाही काय बोलतात.

मिलन म्हात्रे :-

अभिनंदनाचा प्रस्ताव वाचून दाखवितो असे त्यांनी सांगितलेले आहे. आपले हयाच्यावर लक्ष नव्हते. त्यांनी आपल्याला विचारले की मी आपल्या हा अभिनंदनाचा प्रस्ताव वाचतो.

मा. महापौर :-

ते काय बोलले ते मला ऐकायलासुद्धा आलेले नाही. म्हणून हयांना विचारले काय बोलतात?

मिलन म्हात्रे :-

तुम्ही तुमच्या सदस्यांना गप्प करायला पाहिजे.

मा. महापौर :-

परत वाचू दे. असे काही नाही. मी कुठे बोलली वाचू नका.

संजय पांगे :-

महापौर मॅडम, मला एक हरकतीचा मुद्दा उपस्थित करायचा आहे. करू शकतो का?

सुरेन्द्रप्रसाद तिवारी :-

महापौर मॅडम, अभिनंदन ठराव का क्या हुआ? उसका क्या रुलिंग दिया क्या?

मा. महापौर :-

अभिनंदनाचा ठराव मंजूर आहे.

अभिनंदन ठराव क्र. ७१ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या स्वतःच्या मालकीच्या ॲम्बार्सेडर व कॉन्टेसा या गाड्या तत्कालिन नगरपरिषद असतांना पासून जिल्हाधिकारी तसेच राज्यमंत्री, नगरविकास, महाराष्ट्र शासन यांच्या ताब्यात होत्या. सदर गाड्या ताब्यात घेणेबाबत प्रशासनाने पत्रव्यवहार करून देखिल सदर गाड्या संबंधितांनी दिल्या नाहीत. परंतू याबाबत श्री. मिलन वसंत म्हात्रे, नगरसेवक यांनी प्रशासनाकडून सर्व गाड्या परत घेण्याकरीता पत्रव्यवहाराच्या प्रती उपलब्ध करून स्वतः जिल्हाधिकारी व राज्यमंत्री, नगरविकास यांच्याकडे तसेच सचिव नगरविकास विभाग व सचिव विभाग यांच्याकडे पत्रव्यवहार व स्वतः जाऊन केलेल्या पाठपूराव्यानुसार जिल्हाधिकारी यांच्याकडून दोन गाड्या (१ ॲम्बार्सेडर व १ कॉन्टेसा) तसेच राज्यमंत्री यांच्याकडून १ ॲम्बार्सेडर अशा तीन गाड्या महानगरपालिकेकडे सुस्थितीत परत दिल्या आहेत. तसेच जिल्हा निवडणूक अधिकारी, ठाणे यांच्याकडील १ ॲम्बार्सेडर गाडी २८ फेब्रुवारी २००५ रोजी परत येणार आहे. श्री. मिलन म्हात्रे यांच्या प्रयत्नाने सदर गाड्या परत आलेल्या आहेत. तरी त्यांचे या सभागृहाच्या वतीने अभिनंदन करण्यांत येत आहे असा मी ठराव मांडीत आहे.

सुचक :- श्री. सुरेन्द्रप्रसाद मु. तिवारी.

अनुमोदन :- सौ. नयना गजानन म्हात्रे.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

**सही/-
महापौर
मिरा भाईंदर महानगरपालिका**

जयंत पाटील :-

मॅडम, अर्थसंकल्पावर चर्चा करायची असेल तर विषय घेऊच नका. अर्थसंकल्पावर चर्चा करायची आहे. त्याच्यामुळे हरकतीचे मुद्दे कसे घेता येतील.

संजय पांगे :-

साहेब, मला हरकतीचा मुद्दा घ्यायचा आहे. माझे ऐकून तर घ्या. मी एक-दोन मिनिटात हरकतीचा मुद्दा मांडतो. एक मिनिटामध्ये हरकतीचा मुद्दा मांडतो. सन्मा. पीठासीन अधिकारीसाहेब, मी आजच्या महासभेच्या संदर्भात हरकतीचा मुद्दा उपस्थित करित आहे. मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ प्रकरण क्र. ३ महानगरपालिका आणि अन्य संस्था यांचे कामकाज कलम ४३ मधील पोटकलम ५ अन्वये आयुक्त आणि त्यांच्या अनुपस्थितीतील त्यांनी याबाबत प्राधीकृत केलेल्या उपायुक्तास किंवा सहाय्यक आयुक्तास उपस्थित राहण्याचा आणि त्यात होणा-या चर्चेत सहभागी होण्याचा अधिकार आहे. परंतु, मला मा. सचिवांकडून असे स्पष्टिकरण हवे आहे की आयुक्त या महासभेत उपस्थित नाहीत. त्याऐवजी मा. उपायुक्त श्री. रणखांबसाहेब आयुक्तांच्या खुर्चीवर विराजमान झालेले आहेत आणि मा. आयुक्तांनी रणखांबसाहेब यांना प्राधीकृत केल्याचे पत्र सचिवसाहेबांना दिलेले आहे का?

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर महोदया, इनकी तरफसे जो सदस्य चुने गये है । उनको जरा कॅन्सल कर दिजिए। क्योंकि इनके आयुक्त महोदय नहीं है । यहाँपर अपने पीठासीन अधिकारी है । इनको हरकत का मुद्दा है । इनको जो मेंबर है उनको कॅन्सल किया जाए । बाकी सारे लोगों के लिए कुछ नहीं है।

संजय पांगे :-

मी आयुक्त म्हटलेले आहे.

मा. उपमहापौर :-

ठिक है । इस बारे में उपायुक्त साहबसे हम खुलासा करते है । आप शांत रहिए ।

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सा.) :-

सन्मा. सदस्यांनी जो मुद्दा उपस्थित केला. तो सेक्शन जो आता वाचून दिलेला आहे. त्याच्यामध्ये एक मुद्दा असा की आयुक्त रजेवर नाहीत. ते कार्यालयीन कामकाजासाठी आहेत. तर त्यांच्या अनुपस्थितीमध्ये उपायुक्तांनी काम पहायचे आहे. आपल्याला इच्छा नसेल तर मला तसे सांगा मी काम बघत नाही.

संजय पांगे :-

प्राधीकृत केल्याचे तसे पत्र दिलेले आहे का?

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

साहब, यह बराबर नहीं है । इसको इस बारेमें आपको पुछने का इनको अधिकार नहीं है ।

मा. महापौर :-

ते रजेवर नाहीत. ते कामासाठी गेलेले आहेत.

संजय पांगे :-

पीठासीन अधिकारी उसके उपर निर्णय देंगे ।

मा. महापौर :-

आयुक्त हे शासकीय कामासाठी बाहेर गेलेले आहेत. ते रजेवर नाहीत.

संजय पांगे :-

सचिव साहेबांना प्राधीकृत केल्याचे पत्र दिलेले आहे काय? मला एवढेच विचारायचे आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सा.) :-

जर आयुक्तसाहेब रजेवर गेले असते तर त्यांनी पत्र दिले असते.

संजय पांगे :-

आता आयुक्तसाहेब अनुपस्थित आहेत. आजच्या घडीला, आता ते अनुपस्थित आहेत. मग त्यांनी प्राधीकृत केल्याचे पत्र आहे काय?

मुक्ता रांजणकर :-

साहेब, अर्धी सभा झालेली आहे.

मा. महापौर:-

अख्खा दिवस गेला. तुम्ही आता झोपेतून उठले काय?

संजय पांगे :-

मी कधीही विचारू शकतो. मी हरकतीचा मुद्दा कधीही उपस्थित करू शकतो.

मुक्ता रंजणकर :-

अर्धी सभा झालेली आहे. अर्धी सभा झाल्यानंतर आता हे हरकतीचा मुद्दा उपस्थित करित आहेत.

शानु गोहील :-

सन्मा. सदस्य को बहुत जल्दी याद आया । आधी मिटींग हो चुकी है ।

संजय पांगे :-

मला एवढेच हवे आहे प्राधिकृत केल्याचे पत्र दिलेले आहे काय?

मा. महापौर :-

तुम्ही सकाळी बोलायला पाहिजे होते.

रोहिदास पाटील :-

आता तुम्ही झोपेतून उठले असे तुम्ही बोलू नका. हे योग्य नाही.

मा. महापौर :-

मी परवानगी दिलेली आहे. माझे बोलणे झालेले आहे. मी त्यांना परवानगी दिलेली आहे.

रोहिदास पाटील :-

निवडणुकीची प्रक्रिया ह्या विषयावर वेगळी आहे आणि पत्राचा विषय वेगळा आहे. याच्यात त्यांनी उत्तर मागितले ते उत्तर द्यायचे आहे. तुम्ही पुढचे कामकाज चालू करा. उत्तर का देत नाही. झोपेतून उठले असे कसे बोलतात.

मा. महापौर :-

मग आता किती वेळाने बोलतात. अख्खा दिवस गेला. सगळे बोलतात मी एकटी बोलली नाही. तुम्हाला समजत नाही काय? आता सकाळ झाली. मिटींग झाली आणि आता तुम्ही उठले. तुम्हाला पण कळत नाही.

रोहिदास पाटील :-

ती वेगळी प्रक्रिया होती. निवडणुकीची प्रक्रिया आणि कामकाजाची प्रक्रिया वेगळी आहे. सभागृहाचे कामकाज वेगळे आहे.

लिओ कोलासो :-

परिवहनचा विषय वेगळा आहे आणि पत्राचा विषय वेगळा आहे असे काही बोलू नका.

मुक्ता रंजणकर :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलू इच्छिते इथे परिवहन समितीचे सभासद आहेत.

आसिफ शेख :-

मा. महापौर साहेब, आपल्या परवानगीने या ठिकाणी बोलतो, सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील आणि सन्मा. सदस्य संजय पांगे यांनी जो मुद्दा उपस्थित केलेला आहे. तरी आपले सन्मा. उपायुक्त मुख्यालय श्री. रणखांबसाहेब यांनी याचा खुलासा केलेला आहे. जेव्हा मा. आयुक्त सुट्टीवर असतील तेव्हा त्यांच्या अनुपस्थितीमध्ये उपायुक्त किंवा त्यांना ज्यांना प्राधिकृत करतील त्यांनी महासभेचे कामकाज पहायचे अशी तरतुद कायदयात आहे. सन्मा. आयुक्त हे कार्यालयीन कामकाजासाठी बाहेर आहेत. त्यामुळे त्यांना तसे उक्त अधिनियमान्वये पत्र देण्याची आवश्यकता भासत नाही. उपायुक्त मुख्यालय हे असल्यामुळे ते सभागृहात कामकाज पाहू शकतात.

संजय पांगे :-

सन्मा. सदस्य आसिफ शेखजी आपण पुन्हा एकदा हे वाचा. याच्यामध्ये असे म्हटलेले आहे सभेमध्ये जर अनुपस्थित असतील.

आसिफ शेख :-

सभेमध्ये रजेवर असतील तर असे पुढे उपायुक्त मुख्यालयांना तर संपूर्ण चार्ज असतो.

संजय पांगे :-

जर सभेमध्ये अनुपस्थित असतील तर उपायुक्त मुख्यालयाला.

आसिफ शेख :-

उपायुक्त मुख्यालयाला संपूर्ण चार्ज आहे. त्यामुळे उपायुक्त मुख्यालय संपूर्ण सभा चालवू शकतात. दुसरी गोष्ट म्हणजे महापौर या ठिकाणी आहेत.

रोहिदास पाटील :-

सन्मा. सदस्य आसिफ शेख तुम्ही कशाला या ठिकाणी खुलासा करता? सचिव करतील. हया सभागृहाचे जे सचिव आहे ते सचिव खुलासा करतील. तुम्ही कशाला करता? आमची समजूत ते काढतील.

आसिफ शेख :-

सभागृहाची दिशाभुल होउ नये यासाठी मी मत मांडतो. त्यांना अधिकार आहेत. महापौर हे पीठासीन अधिकारी असल्यामुळे त्यांना अधिकार आहे.

मा. महापौर :-

मी महापौर असल्यामुळे त्यांना मी हे दिले.

परशुराम पाटील :-

सन्मा. सदस्य आसिफ शेखसाहेब आणि सन्मा. सदस्य संजय पांगे साहेब आपल्याला विनंती करण्यात येत आहे की आयुक्त साहेब नसल्याने त्यांच्याकडे जो चार्ज दिलेला आहे. मग ही सभा जर अशी चालवायची असेल तर मग कुठल्या अधिकाराने सभा चालवावी हे नियम तुम्हाला माहिती आहेत का?

संजय पांगे :-

मी फक्त प्राधिकृत केले आहे की एवढाच प्रश्न विचारला मी सभेच्या कामकाजाप्रमाणे हा प्रश्न विचारलेला आहे. तशी तरतुद आहे काय?

परशुराम पाटील :-

तशी तरतुद आहे. त्या तरतुदीप्रमाणे उपायुक्तांनी सभा चालवावी. जो काही विषय असेल तो विषय घेण्यात यावा.

संजय पांगे :-

मी सभेच्या कामकाजाच्यावतीने हरकतीचा मुद्दा मांडलेला आहे.

परशुराम पाटील :-

पुढील विषय घेण्यात यावा.

मा. महापौर :-

पुढील विषय घ्या.

संजय पांगे :-

मला याचे उत्तर हवे आहे की प्राधिकृत केले आहे काय?

मा. महापौर :-

महापौर म्हणून मी त्यांना परवानगी दिलेली आहे.

संजय पांगे :-

तसे उत्तर असु शकत नाही. तसे पत्र नसेल तर असे त्यांनी सांगावे.

मुक्ता रांजणकर :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलू इच्छिते की, या सभागृहामध्ये ७९ नगरसेवक आहेत. ७९ सदस्य आहेत. एखादया सदस्यांने जर का हरकतीचा मुद्दा उपस्थित केला आणि बाकीच्यांना जर मान्य असेल तर उपायुक्त साहेब हया सभेचे कामकाज पाहु शकतात.

मा. महापौर :-

हरकतीचा मुद्दा फेटाळण्यात येत आहे.

संजय पांगे :-

मा. उपमहापौरसाहेब मला उत्तर हवे आहे.

मा. उपमहापौर :-

सचिवसाहेब, उत्तर देतील.

रोहिदास पाटील :-

सभागृहात माहिती देताना सचिवसाहेबांनी उत्तर द्यायला पाहिजे. होय किंवा नाही. प्राधिकृत केलेले आहे की नाही. नंतर तुम्ही काम चालवा. असे कसे तुम्ही बहुमतावर काम चालू करता हे काही नवीन नाही किंवा ते पत्र दिलेले आहे अधिकार दिलेला आहे.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील साहेब आणि सन्मा. सदस्य संजय पांगे साहेब सकाळपासून सभा व्यवस्थित सुरु होती आणि पुढच्या तासिकेमध्ये एक परिवहन व्यवस्थापक हा विषय सोडल्यानंतर आपल्याला मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या बजेटवर चर्चा करायची आहे. या शहराच्या विकासासाठी

आपल्या पुढची बांधणी कशी आहे याबाबत चर्चा करायची असताना आपण मध्येच असा हरकतीचा मुद्दा घेउन सभेच्या विषयाला कलाटणी देण्याचा प्रयत्न करू नका. कमिशनरसाहेब यांनी कुठल्याही प्रकारचा लेखी आदेश किंवा कुठलेही खाते उपायुक्त मुख्यालय यांना दिलेले नाही. परंतु, मौखिक आदेश दिलेला आहे. मी जाताना त्यांच्याशी व्यक्तिशः महापौर मॅडमना भेटलो. महापौर मॅडमकडे कमिशनरसाहेबांना बोलावले आणि त्यांना सांगितले आपल्या गैरहजेरीमध्ये काही काम करणार आहे. आपण कोणाला प्राधीकृत करणार त्या सहाय्यक आयुक्ताला चार्ज देणार की उपायुक्त मुख्यालय यांना चार्ज देणार की अन्य कोणाला देणार की बाहेरून कोणत्या अधिका-याला आपण जबाबदारी देणार आहात का? त्यांनी सांगितले तशी काही आवश्यकता नाही. उपायुक्त मुख्यालय हे मुख्यालय सांभाळतच असतात. एखाद्या आर्थिक बाबतीतदेखील चर्चा झाली होती. त्यावेळेला त्यांनी सांगितले की महापालिकेचे लेखाधिकारी आहेत. त्यांना एक सही करण्याचा अधिकार आहे. तशा आशयाचे पत्र मी बँकेला दिलेले आहे. इलेक्शन ड्युटीवर जाताना इलेक्शन अँक्ट प्रोव्हिजनमध्ये कुठे इलेक्शनमध्ये त्यांचे गैरहजेरीमध्ये दुसरा अधिकारी बसविण्याची प्रोव्हिजन नाही. त्यांनी मला हे महापौरांच्यासमोर सांगितले होते. आजची सभा उपायुक्त मुख्यालय हे चालवू शकतात. त्यात गैर काही नाही. मौखिक आदेश मा. आयुक्तांनी निवडणुक कामाकरिता दिलेले आहेत. या सभेला आता पुढच्या विषयाला आपण चालना द्यावी.

संजय पांगे :-

म्हणजे आपले प्रशासन मौखिक आदेशावर चालते का?

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य संजय पांगे आपला हा हरकतीचा मुद्दा फेटाळण्यात आलेला आहे. आपण शांत रहावे.

संजय पांगे :-

म्हणजे तुम्ही काहीही करू शकता. सचिव, तुम्ही मला उत्तर द्या. दिले आहे की नाही विषय संपला.

संजय पांगे :-

मी ठराव मांडत नाही. मी फक्त हरकतीचा मुद्दा मांडला आहे. मै हरकत का मुद्दा मांड रहा
होय ।

रोहिदास पाटील :-

मला एक समजत नाही. तुम्ही पाच वर्षे कॉपमध्ये काढली तेव्हा काहीच वाटले नाही. सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहाण आपने पाच साल कॉप मे निकालते टाईम कुछ नहीं लगा ।

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

मुझे मत बोलिए । मॅडम को बोलिए ।

संजय पांगे :-

आप जवाब दो । आपने पाँच साल निकाले है ।

रोहिदास पाटील :-

त्यांनी या सभागृहात पाच वर्षे काढली तेव्हा त्यांना काही वाटले नाही.

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

आधा दिन काम किया । खाना खाने के बाद याद आया ।

संजय पांगे :-

स्वीकृत सदस्यांनी काही बोलायचे नाही असे आहे का? आम्ही हरकतीचा मुद्दा मांडू शकत नाही का?

मा. उपमहापौर :-

स्वीकृत सदस्यांनी बोलू नये असे काही नाही. आपण बोलावे. आपल्याला पूर्ण अधिकार आहेत.

संजय पांगे :-

मी काय ठराव मांडलेला आहे का?

रोहिदास पाटील :-

लेखी उत्तर दिलेले आहे की नाही. एवढे सांगितले असते तर हा विषय संपला असता.

संजय पांगे :-

होय.

मा. उपमहापौर :-

विनोदाचा भाग म्हणून बोलले असतील एवढे मनाला लावून घेऊ नका.

रोहिदास पाटील :-

लेखी तसा आदेश नाही दिले असे उत्तर दिले असते तर प्रश्न संपला असता.

संजय पांगे :-

मग असे मौखिक आदेशावर आपले प्रशासन चालवा.

प्र. सचिव :-

लेखी आदेश दिलेले नाही. तोंडी आदेश दिलेले आहेत.

संजय पांगे :-

लेखी आदेश दिलेले नाहीत ना.

मिलन म्हात्रे :-

आपल्याला पगार तोंडी दिला तर चालेल का? उदयापासून मानधन पण तोंडी देऊ या.

संजय पांगे :-

जर त्यांना प्राधीकृत केलेले नाही तर ते आयुक्तांच्या खुर्चीवर बसू शकतील का? मग पगार तोंडी द्या. सचिवसाहेब, मला एवढेच उत्तर द्या जर प्राधीकृत केलेले नसेल तर आयुक्तांच्या चेअरवर बसू शकतील का?

प्र. सचिव :-

तरतुद वाचून दाखवतो. कलम ४३ (५) मा. आयुक्तास व त्यांच्या अनुपस्थितीत त्यांनी त्याबाबत प्राधीकृत केलेल्या उपआयुक्तास किंवा सहा. आयुक्तास आणि परिवहन व्यवस्थापकांस त्यांच्या अनुपस्थितीत त्यांनी याबाबत प्राधीकृत केलेल्या कोणत्याही अधिका-यास परिवहन समिती किंवा उपसमितीच्या सभेस उपस्थित राहण्यास व तीत होणा-या चर्चेत भाग घेण्याचा.

संजय पांगे :-

प्राधीकृत केलेल्या असे लिहिलेले आहे हे व्यवस्थित बघा.

मा. उपमहापौर :-

लेखी प्राधीकृत असे लिहिलेले नाही हे लक्षात घ्या. लेखी असे लिहिलेले नाही.

संजय पांगे :-

साहेब, असे चालत नाही. प्रशासन सर्व लेखीवर चालते.

मा. उपमहापौर :-

आपण फार टोकाला जाऊ नका.

संजय पांगे :-

साहेब, प्रशासन मौखिक चालत नाही. प्रशासन लेखी चालते.

प्रफुल्ल पाटील :-

मा. महापौर मॅडम आणि उपमहापौरसाहेब प्राधीकृत म्हणजे त्याचा अर्थ लेखी होतो. पण त्याची अशी तरतुद आहे की कुठल्याही महासभेमध्ये सभा चालविण्याचे अधिकार हे पीठासीन अधिका-यांचे असतात. त्याच्यामुळे त्याच्यामध्ये कमिशनरसाहेबांनी उपस्थित राहिलेच पाहिजे अशी कुठल्याही प्रकारची सक्ती नसते ही एक बाब आहे. दुसरी बाब अशी की जर ते अनुपस्थित राहिले तर त्याच्यासाठी त्यांच्यावतीने हे राहिले असा त्याचा अर्थ धरायचा नाही. तुम्हाला जर काही प्रशासनाच्यावतीने निवेदन करायचे असेल तर रणखांब या ठिकाणी उपायुक्त म्हणून उपस्थित आहेत. म्हणून त्यांचा जो प्रश्न आहे तो कायदेशीररित्या प्राधीकृत लेखी केलेले नसेल तरी आज आयुक्त हे अनुपस्थितच आहेत असे समजून चालणार आहे आणि प्रशासनाच्यावतीने रणखांबसाहेब हे प्रशासनाच्यावतीने आयुक्तांच्यावतीने नव्हे प्रशासनाच्यावतीने आज या ठिकाणी हे निवेदन करायला कायदेशीररित्या पण खरे म्हणजे पीठासीन अधिका-यां शिवाय इतर कोणाचादेखील अधिकार तिथे नसतो. दोघांचाही असतो. कृपया प्रश्न मिटवा.

संजय पांगे :-

तसे घोषित करावे.

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

इनको कितना समझा दिया । फिरभी क्या प्रॉब्लेम है? अभी इतना सबकुछ बता दिया । फिरभी क्या तकलीफ है ।

संजय पांगे :-

आप चुप बैठिये । मैं वहाँ जवाब माँग रहा हूँ । आप मुझे जवाब क्यों दे रहे है ।

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

हमारे एक साथीने साफसुधरे ढंगसे समझा दिया । फिरभी आपको तकलीफ है ।

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य संजय पांगे खुलासा झालेला आहे. बस झाला. खाली बसा.

संजय पांगे :-

मग सर्व काही मौखिक चालवा.

प्रकरण क्र. ६४ :-

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील प्रकरण २ चे कलम २५(२) अन्वये परिवहन समितीवर एकूण १२ सदस्यांची नेमणुक करणे.

ठराव क्र. ७२ :-

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील प्रकरण २ नियम २५(२) अन्वये परिवहन समिती सदस्य नेमणुक करण्यासाठी निश्चित केलेल्या तारखेस व वेळेत नामनिर्देशन पत्रे मागविली असता एकूण २४ सदस्यांनी २७ नामनिर्देशन पत्रे दाखल केली. यापैकी नामनिर्देशन पत्रे दाखल केलेल्या उमेदवारांनी आपली नामनिर्देशन पत्रे मागे घेण्याच्या तारखेस व वेळेत एकूण ०४ एवढी नामनिर्देशन पत्रे मागे घेतली. परिवहन सदस्य पदे १२ (बारा) असल्याने शिल्लक राहिलेले सदस्य २० इतके होते. प्रत्यक्ष मतदानास सुरुवात होण्यापुर्वी एकूण ०८ उमेदवारांनी आपले उमेदवारी अर्ज मागे घेतल्याने एकूण १२ उमेदवार शिल्लक राहिले.

परिवहन समिती सदस्य पदे १२ (बारा) असल्याने व उमेदवार १२ (बारा) शिल्लक राहिल्याने पुढीलप्रमाणे सदस्यांची परिवहन सदस्य पदी बिनविरोध निवड झाल्याचे मी जाहिर करीत आहे.

अ.क्र.	सदस्यांचे नांव
१	उमा श्याम पाटील
२	उस्मान हुसेन नुरले
३	चंद्रकांत भिकालाल मोदी
४	ठाकुर शांताराम काशिनाथ
५	तिवारी अशोक सुर्यदेव
६	प्रशांत भगवंतराव पालांडे
७	बेचरी रेनॉल्ड गिल्बर्ट
८	मुनिस विल्यम मनवेल
९	रेवणकर विद्याधर गोपीनाथ
१०	श्यामराव शिवराम मदने
११	सुरेश मारोतराव येवले
१२	सुनिता कैलास पाटील (संगिता कैलास पाटील)

सही/-

महापौर/पिठासिन अधिकारी
मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ६५ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो ह्यांनी सभागृहामध्ये ठरावाचे वाचन केले.)

मिलन पाटील :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम, आता जो ठराव वाचून दाखविला. त्याच्यामध्ये व्यवस्थापक म्हणून कोण आहे?

मा. उपमहापौर :-

सध्या शेख साहेब काम करतात.

मिलन म्हात्रे :-

त्यांना नेमका कुठला चार्ज दिलेला आहे. काहीतरी पत्र त्यांना दिलेले आहे का?

संजय पांगे :-

पत्र कशाला तेसुध्दा तोंडी आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आपण त्यांना आज कुठला चार्ज दिलेला आहे.

मा. उपमहापौर:-

त्या पदासाठी आपण शासनाकडून प्राधीकृत केलेला अधिकारीच दयायचा ठरविलेले आहे. आपण तसा अधिकारी मागवणार आहोत. राज्यशासनाकडून तात्पुरत्या सध्या कार्यालयामध्ये उपायुक्त म्हणून काम करित असतात. ते या समितीचे काम पाहतात.

मिलन म्हात्रे :-

मान्य आहे. मला त्याचा विरोध नाही. पण आपण त्याला कुठला चार्ज दिलेला आहे.

मा. उपमहापौर :-

परिवहन व्यवस्थापक म्हणून सध्या आपल्याकडेचा पण शासनाच्या मंजूरीने जो येईल त्याप्रमाणे असणार आहे.

मिलन म्हात्रे :-

या ठरावात अजून एक असा बदल आहे अॅक्टमध्ये पण बदल आहे. सेक्शन ४० महापालिकेने परिवहन उपक्रम संपादन केल्यास हयाच्या इथे आपल्याकडे स्थापन आहे. सेक्शन ४० च्या १ हे बरोबर वाचून तशी नोंद करून घ्या. दुरुस्ती करून घ्या. पुढे आपल्याला टेक्निकल प्रॉब्लेम येईल.

प्रकरण क्र. ६५ :-

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील कलम ४० अन्वये परिवहन व्यवस्थापक पदनिर्मिती करणे.

ठराव क्र. ७३ :-

प्रकरणे अहवाल पाहता मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील प्रकरण २ कलम ५० अन्वये मिरा भाईंदर महानगरपालिका परिवहन उपक्रमाकरीता "परिवहन व्यवस्थापक" हे पद पुढील तरतुदीप्रमाणे निर्माण करण्यास ही सभा मंजूरी देत आहे.

पदाचे नांव	वेतनश्रेणी	अर्हता
परिवहन व्यवस्थापक	रु. ८०००-२७५-१३५००	पुढील क्र. १ व क्र. २ पैकी अर्हता असणे आवश्यक आहे. १. राज्य शासनाच्या सेवेमधील अधिकारी (राजपत्रातील) यांची प्रतिनियुक्तीने नेमणुक, अ) रु. ८०००-२७५-१३५०० या वेतन श्रेणीतील अधिकारी, किमान ८ वर्षे प्रशासकीय अनुभव तसेच मनपामधील प्रशासकीय सेवेचा अनुभव असणा-यांना प्राधान्य. किंवा ब) रु. ६५००-२००-१०५०० या वेतन श्रेणीतील अधिकारी, किमान १० वर्षे प्रशासकीय सेवेचा अनुभव आणि किमान उपआयुक्त मनपा या पदापेक्षा कमी नसलेल्या पदावर काम केलेचा अनुभव. किंवा २. मनपा सेवेतील समतुल्य पदावरील अधिकारी व किमान १२ वर्षांचा प्रशासकीय सेवाचा अनुभव प्राप्त अधिकारी यांची प्रतिनियुक्तीने नेमणुक.

तसेच या पदावर सद्यस्थितीत प्रशासकीय कामकाज पार पाडण्यासाठी श्री. अजीज शेख उपायुक्त यांची नेमणुक करणेस ही सभा मंजूरी देत आहे. सदरहु ठराव नियमाप्रमाणे राज्य शासनाकडे मंजूरीसाठी पाठविण्यांत यावा. याकामी ही सभा मंजूरी देत आहे.

परिवहन उपक्रमाचे मुख्य कार्यालय हे नगरभवन येथील इमारतीत करण्यांत यावे. त्यामध्ये परिवहन समितीचे पदाधिकारी तसेच अधिकारी / कर्मचारी यांच्या करीता कार्यालयीन व्यवस्था करण्यात यावी. या खर्चास व तत्सम अनुषांगिक खर्चास ही महासभा मंजूरी देत आहे. सदरचा ठराव वाचून कायम करण्यांत आला.

सुचक :- श्री. लिओ इ. कोलासो.

अनुमोदन :- श्री. मिलन गो. पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजुर

**सही/-
महापौर
मिरा भाईंदर महानगरपालिका**

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ६६ चे वाचन केले.)

मा. उपमहापौर :-

मा. महापौर मॅडम, सर्व सन्मा. सदस्य प्रकरण क्र. ६६ आणि प्रकरण क्र. ६७ असे दोन विषय आहेत. या दोन विषयामध्ये सन्मा. सदस्यांनी प्रकरण क्र. ६६ मध्ये सन्मा. सदस्यांनी शिफारस केलेल्या वाढीव दरास मंजूरी देणे. स्थायी समिती दि. ५/२/२००५ रोजीचा ठराव क्र. १५० आणि ठराव क्र. १५१ त्यानंतर मा. स्थायी समितीने शिफारस केलेले मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे सन २००४-२००५ सुधारित आणि सन २००५-२००६ चे मुळ अंदाजपत्रकास मान्यता देणेबाबत दोन विषय आहेत. दोन्ही विषय बजेटशी संलग्न आहेत. जर आपण एकत्रितरित्या त्याच्यावर चर्चा केली तर त्यात काही फार फरक पडणार अशातली काही बाब नाही. सर्व सन्मा. सदस्यांना विनंती करित आहे की दोन्ही विषय आपण संयुक्तरित्या घ्यायला हरकत नाही अशी मी आपल्याला विनंती करतो. कोणाला त्याबद्दल हरकत असेल तर तसे करावे. कारण बजेटशी निगडित दोन्ही विषय आहेत.

जयंत पाटील :-

ठराव वेगळे होतील ना.

लिओ कोलासो :-

ठराव वेगळे करावे लागतील.

मा. उपमहापौर :-

दोन्ही चर्चा संयुक्तपणे करू आणि ठराव वेगवेगळे करू. अर्थसंकल्प सादर होऊ दे. अर्थसंकल्प सादर झाल्यानंतर आपण ह्या विषयाला सुरुवात करू.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

शिक्षण कर जे वाढविलेले आहेत.

मा. उपमहापौर :-

प्रथम अर्थसंकल्प सादर होऊ दे. तो सादर झाल्यानंतर आपण बोला.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

पहिला विषय म्हणजे जो शिक्षण कर वाढविलेला आहे. तो नंतरचा विषय आहे. या महापालिकेच्या सत्ताधारी पक्षाने जे शिक्षण कर वाढीव केलेले आहेत.

मा. उपमहापौर :-

आपण दोन्ही विषय संयुक्तरित्या चर्चेला घेणार आहोत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुम्ही दोन्ही विषय बरोबर घ्या. आम्हाला काही हरकत नाही. शिक्षण कराला जे वाढीव केलेले आहे. त्यामध्ये भारतीय जनता पक्षाचा आमचा विरोध आहे. म्हणून या विषयावर आम्हाला जी दरवाढ केलेली आहे. एवढा काय खर्च वाढला की शिक्षण करामध्ये वाढ केली पाहिजे. हे प्रशासन चालू शकत नाही काय? म्हणून मी तुम्हाला हे विचारतो ह्या शिक्षण वाढीची जे स्थायी समितीने वाढ दिलेली आहे. त्याच्यावर आपल्याला स्थायी समितीचे सभापती यांनी खुलासा करावा की, ही वाढ आम्हाला का करावी? याबाबत खुलासा व्हावा.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल मी तुम्हाला विनंती करतो की, आपण समजावून घ्या. हा विषय पहिला महासभेमध्ये सादर होऊ द्या. महापौरांकडे सादर केल्यानंतर आपण त्या विषयावर चर्चा करणार आहोत. तेव्हा आपण या विषयावर बोला. या विषयामध्ये सगळ्यांना बोलण्याची संधी आहे. अजून अर्थसंकल्प सादर केला नाही. तोपर्यंत आपण बोलू नका.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

याचा ठराव कधी घेणार?

मा. उपमहापौर :-

अर्थसंकल्प सादर होऊ दे. मग चर्चा करू.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आमचा ह्या शिक्षण कर वाढीला विरोध असेल.

मा. उपमहापौर :-

तुम्ही नंतर विरोध नोंदवा. आपल्याला त्याच्यावर सर्वांना सर्वमान्य तोडगा काढायचा आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आताच करा. सर्वमान्य तोडगा काढायचे आताच करा.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौरसाहेबा, सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी या ठिकाणी जो मुद्दा उपस्थित केलेला आहे की, दोन्ही एकत्र घ्या. हयाच्यामध्ये आमच्या भारतीय जनता पार्टीचा विरोध वगैरे आहे असे त्यांनी या ठिकाणी त्यांचे मत नोंदविले आहे. स्थायी समितीमध्ये जेव्हा या विषयावर चर्चा झाली. तेव्हा ठराव करण्यात आला. सन्मा. भाजपाचे सर्व सदस्य याच्यामध्ये होते. जो ठराव झालेला आहे. याला सुचक हॅरल बोर्जीस आणि अनुमोदन अनंत पाटील यांचे होते. ठराव सर्वानुमते मंजूर झालेला आहे. भाजपाच्या सर्व सदस्यांनी स्थायी समितीमध्ये त्याला मंजुरी दिलेली आहे. म्हणजे स्थायी समितीमध्ये वेगळा अर्थ झाला आणि इथे वेगळा अर्थ झाला असे होते.

जोजफ घोन्सालवीस :-

भाजपाने त्याला अनुमोदन दिले असा अर्थ होत नाही. आम्ही स्थायी समितीमध्ये प्रत्येक ठरावाला विरोध केला होता. प्रत्येक कराला आम्ही ऑब्जेक्शन घेतले होते.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, स्थायी समितीची प्रोसीडिंग मागवा. आमच्या सदस्यांनी विरोध नोंदविलेला आहे. तुम्ही या गोष्टीला टिव्स्ट करू नका.

आसिफ शेख :-

साहेब, बरोबर आहे. पुरावा आहे.

गजानन भोईर :-

मा. महापौर मॅडम परवानगीने बोलतो, विशेष शिक्षण कराची व्याख्या विचारली होती. ती व्याख्या विचारल्यापासून आमच्या विशेष शिक्षण कराला विरोध होता.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्यांनी या ठिकाणी ज्या विषयावर चर्चा सुरु केली तरी कृपया मी सर्वांना अगोदर विनंती करतो की आपण पहिल्यांदा अर्थसंकल्प या ठिकाणी सादर करूया आणि सादर केल्यानंतर आपल्या सन्मा. सदस्यांनी ज्याच्यावर सुचना केलेली आहे. त्या सुचनेचे उत्तर मी आपल्याला देऊ शकेन. तर कृपया मी सर्व सन्मा. सदस्यांना विनंती करतो की आपला अर्थसंकल्प आपण पहिल्यांदा सादर करूया. अर्थसंकल्पाच्या संदर्भामध्ये हा विषय असल्या कारणाने त्या विषयावर आपल्याला विस्तृतपणे चर्चा करता येईल.

रोहिदास पाटील :-

सभापती महोदय, सदस्य काय सांगतात. तुमच्याही लक्षात आहे. तुम्ही विषयपत्रिकेवर विषय दिलेला आहे. बजेटचा विषय हा नंतरचा विषय आहे. प्रकरण क्र. ६६ पूर्ण करा. तुमचा गुंतागुंत करण्यामध्ये काय उद्देश आहे का? समजा हया दोन्ही विषयावर चर्चा झाली. कोणी विरोध करणे, एखाद्या पक्षाने, भुमिका मांडणे, एखादया सन्मा. सदस्यांनी भुमिका मांडणे हा विषय होउन जाईल. नंतर बजेट सादर होईल. असे कसे तुम्ही कार्यक्रम पत्रिका काय दिली की सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी सांगितले म्हणजे याच्यात काय चुक आहे का?

मोहन पाटील :-

सन्मा. उपमहापौर यांनी आपल्याला एकतर पीठासीन अधिकारी या नात्याने पीठासीन अधिका-यांनी परवानगी दिल्यानंतर सन्मा. उपमहापौरांनी सांगितले की आपण या बजेटच्या संदर्भात आपल्याला दोन विषय एकत्र घ्यायचे आहेत. आपण अर्थसंकल्प सादर करूया आणि नंतर त्याच्यावर चर्चा करूया असे त्यांनी सांगितले सभागृहाला सांगितले होते आणि आपण ती विनंती मान्य केली नाही किंवा मान्य केली याची कल्पना मला नाही.

रोहिदास पाटील :-

मान्य केली नाही. हे स्पष्ट आहे की जेव्हा वेगळा सबजेक्ट आहे. तो सबजेक्ट वेगळा आहे. याच्यावर चर्चा होउन जावू दे. चर्चा झाली की सन्मानाने बजेट सादर करा. फोटो काढा.

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ६६ चे वाचन केले.)

(सन्मा. विरोधी पक्ष नेते श्री. परशुराम पाटील ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले.)

मुक्ता रंजणकर :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने स्थायी समितीने जी शिक्षण उपकरामध्ये वाढ सुचविलेली आहे आणि सन्मा. विरोधी पक्ष नेते यांनी तीन टक्क्याऐवजी एक टक्क्याचा प्रस्ताव दिलेला आहे. सत्ताधारी पक्षाची ही भूमिका आहे की सन्मा. विरोधी पक्ष नेत्यांनी जी सुचना सुचविलेली असली तरी पण या सभागृहामध्ये या विषयावर सांगोपांग चर्चा होऊनच ती तीन असावी की ती एक असावी की ती सव्या दोन असावी की दोनच्या खाली असावी याचा पुन्हा विचार करण्यात यावा कारण हे बजेट बनविताना आपण हायेस्ट रेट ग्राह्य धरलेले आहेत. त्याचाही विचार सभागृहाने करावा अशी मागणी सत्ताधारी पक्षाच्यावतीने आपल्याला विनंती आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, आताच सभागृहनेते, विरोधी पक्ष नेते यांनी उल्लेख केला की आपण यापूर्वी दोन करवाढी केल्या होत्या. घरपट्टी आणि पाण्यामध्ये जर आपण प्रत्येकवेळी ठाणे महापालिका, मुंबई महापालिकेचा उल्लेख करित आहोत. माझ्या माहितीप्रमाणे ठाणे महानगरपालिकेने पाच वर्षांपर्यंत कुठलीही वाढ केलेली नाही. आपल्या महापालिकेला फक्त अडीच वर्षे झालेली आहेत. आपण या आधी घरपट्टीमध्ये पाणीपट्टीमध्ये डबल वाढ केलेली आहे. म्हणजे पाणीपट्टी रु. ३.८० प्रति हजार लीटर होते. ते रहिवाश्यांना ते आपण सात रुपये केलेले आहे. म्हणून त्याचा तोटा जात नाही आणि ज्या इंडस्ट्रिज आहेत त्यांना आपण सात रुपयांच्या जागी २८ रुपये केलेले आहे अशा दरवाढीला पब्लिकने विरोध केलेला नाही. कारण शेवटी ती एक गरजेची बाब आहे. आपण आज शिक्षण सर्वांनी शिकले पाहिजे. या देशाचा प्रत्येक नागरिक साक्षर झाला पाहिजे. ही आपली भूमिका नाही. महाराष्ट्र शासनाची आणि राज्य शासनाची पण ही भूमिका आहे. अनेक अनुदाने महापालिकातर्फे, महाराष्ट्र शासनातर्फे, राज्य शासनातर्फे, केन्द्र सरकारतर्फे दिली जातात. एवढी वाढ करण्याच्या मागचा उद्देश सभापतींनी सांगायचा की १ टक्का वाढ करण्याची आज का गरज वाढली आहे? आज महापालिकेला एक टक्का फार मोठा फरक पडणार नाही. आपण महापालिकेच्या खर्चामध्ये जर कपात केली तर तुम्हाला माहिती आहे भुईभाडे. एवढे भुईभाडे अजून बाकी आहे. प्रशासन अजून वसूल करित नाही. आज हे एक टक्का वाढायचे जे तुमच्याकडे लाखो रुपये थकबाकी आहे. ती तुमची वसूल करण्याची क्षमता नाही. हा अधिक भार या महापालिकेच्यावतीने नागरिकांवर लादतो. हे अन्यायकारक आहे. म्हणून पहिल्या स्थायी समितीचे सभापती यांच्या मागे आपल्या एक टक्का वाढविण्याचा उद्देश काय आहे? म्हणजे एक टक्का वाढविला असेल किंवा आपण तीन टक्के शिफारस केलेली आहे. त्याच्या मागचा उद्देश आम्हाला सांगा. आम्हाला पण पटेल की हे वाढले पाहिजे की नाही वाढले पाहिजे. आपण फक्त प्रस्ताव दिलेला आहे. त्याच्यामध्ये प्रशासनाची भूमिका किंवा आपली भूमिका काय आहे शिक्षण कर वाढविण्याच्या मागे? ती आम्हाला क्लिअर करा.

मिलन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, आतापर्यंत जो शिक्षण कर जात होता. तो आपल्या महानगरपालिकेच्या फंडातून जात होता आणि याला ऑडिटरने ऑब्जेक्शन घेतलेले आहे. कारण हा शिक्षण कर आपल्याला लावण्याची प्रोव्हिजन असतानासुद्धा हा तुम्ही याच्यातून का लावता? तुम्ही का स्वतंत्र वसूल करित नाही. म्हणून ऑडिटरचा याचा फरक आहे. ऑडिटरने याच्यात ऑब्जेक्शन घेतले असल्या कारणाने आयुक्तांनी सुचविलेले आहे आणि स्थायी समितीनेसुद्धा ते मान्य केलेले आहे. आज आम्ही शिक्षणाच्या बाबतीत आपला दर्जा उंचावला पाहिजे. आज मुलांना संगणकीकरण शिक्षण द्यायला पाहिजे. ते देत असताना खर्च आहे. आज शिक्षकांना पगारवाढ करतानासुद्धा आपल्याला खर्च होतो. त्या सगळ्याचा विचार करून आपण पहिले अनुदान देत होतो. ते अनुदान आता बंद झाले होते. ते अनुदान आपण चालू करणार आहोत. याचा सगळ्यांनी सर्वस्वी विचार करून स्थायी समितीने हा निर्णय वाढविण्याचा घेतला होता आणि हा शिक्षण कर लावण्याची आमच्या अध्यक्षांनी सुचविल्यानंतर त्याला आम्ही सर्वांनी मान्यता दिलेली आहे. हा शिक्षण कर त्याकरिता वाढवायचा आहे. याला आपण प्रयोजन आणि मान्यतासुद्धा दिलेली आहे. याचे कारण हे आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सभापती साहेब, मी प्रश्न विचारलेला आहे आपण खुलासा करावा.

गजानन भोईर :-

महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो, विशेष शिक्षणकर वाढविण्याबाबत आम्ही विरोध केला होता. कारण आजच्या परिस्थितीमध्ये महानगरपालिकेच्या ज्या शाळा आहेत. त्या शाळांमध्ये मी मागे सांगितले होते माशाच्या पाडयामध्ये आपण एक अॅक्वागार्डची मशिन बसविली होती. ती मशिन का बसविली होती? कोणाच्या सांगण्यावरून बसविली होती. तिथे साधी पॉवरही नव्हती. म्हणजे अशी

परिस्थिती असते की आपल्या महानगरपालिकेचे जे अधिकारी आहेत. त्यांचे या शहरावर किती लक्ष आहे हे समजते. आज तुम्ही मराठी शाळा नं. १३ या शाळेमध्ये नवघरला गेलात तर परिस्थिती बघा. मुले बाथरूममधून बाहेर पडतात, तेथे पाणी साचलेले असते. किती शाळांमध्ये बाकडे नाहीत. त्याला पंखे नाहीत, लाईट नाही अशी कुठली शाळा आहे ज्याच्यात आपण दोन कोटी वाढवून ज्या प्रायव्हेट शाळा आहेत. त्या प्रत्येक विद्यार्थ्याकडून पाच ते सहा हजार रुपये डोनेशन घेतो. प्रत्येक विद्यार्थी डोनेशन देउन शाळेत जातो. मग आपले हे नक्की दोन कोटी हे कशासाठी वापरणार आहे आणि त्याच्यातून म्हणजे आपली महानगरपालिका शाळेला काय काय देणार आहे? याचे जरा स्पष्टीकरण करावे.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी सन्मा. सदस्य गजानन भोईरजी प्रथम मी तुम्हाला या विषयाबाबत सांगेन की स्थायी समितीमध्ये असताना जो ठराव झाला होता. त्या ठरावाला आपला विरोध नव्हता असे प्रोसीडिंग बोलले परंतु, मला त्या विषयाकडे जायचे नाही. आपल्यासमोर जो ठराव आलेला आहे. तो ठराव सर्वानुमते आलेला आहे. त्यानंतर त्याला अनुमोदनाविषयी आपली चर्चा झालेली होती. त्याचे अनुमोदन आपल्याकडून सन्मा. सदस्य अनंत पाटील यांनी दिलेले होते.

गजानन भोईर :-

सन्मा. सदस्य अनंत पाटील यांनी अनुमोदन स्वतःच्या चर्चेने दिलेले होते. आमच्याकडून नव्हते.

मोहन पाटील :-

पूर्ण संमती दिलेली होती. आपण त्या ठिकाणी त्यांचा विरोध नोंदविलेला नाही. याचे दुःख नाही. कारण मी स्थायी समितीची सभा चालवत असताना आपल्याला बजेटच्या मिटिंगमध्ये आपल्याला सहकारी पक्ष म्हणून मी आपल्याशी चर्चा करून आपण आपला अर्थसंकल्प बजेट आपल्यासमोर आणलेला आहे.

गजानन भोईर :-

त्याप्रमाणे आपल्याला सहकार्य केलेले होते.

रतन पाटील :-

साहेब, तो ठराव असेल तर तो वाचून घ्या. ठराव आणा. ठरावाचे वाचन करा. आम्हाला कळू द्या.

मोहन पाटील :-

शहराचा विकास होताना वेगवेगळ्या कराच्यासमोर आपल्याला जावे लागते. सन्मा. सदस्य अग्रवालजीनी आपल्याला या अगोदर सांगितले की ठाणे आणि मुंबईच्या कराची जी पध्दत आहे. आपण मागच्या वेळेला जे कर लावले त्या कराचा आपण मागच्या वेळेला विरोध केला होता आणि आता पण केला गेला. तसेच, त्याबद्दल त्यावेळेला स्वागत करता आले नाही म्हणून आता स्वागत करतो. कारण त्यावेळेच्या महासभेमध्ये आपण अर्थसंकल्पाच्या बजेटमध्ये आपण या कराला विरोध केलेला आहे. परंतु, आता जर आपण मागचा कर वाढविल्याबद्दल आपण त्याचे स्वागत केले. त्याबद्दल मी अग्रवालजी आपले या ठिकाणी धन्यवाद देतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुम्ही या विषयाला टिवस्ट का करता? आम्ही अजून स्वागत केलेले नाही. स्वागत हा शब्द त्यांनी मागे घ्यावा मी कुठलेही स्वागत केलेले नाही.

मा. महापौर :-

मी तुम्हाला बोलायची परवानगी दिलेली नाही. नंतर काय बोलायचे ते बोला.

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

आप स्वागत करेगेही नही । इनकी आदत पड गयी है ।

रतन पाटील :-

साहेब, ठराव कसा झालेला आहे? यासंबंधी आम्हाला माहिती द्या.

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

महापौर महोदय, जब मिरा भाईंदर महानगरपालिका का बजेट था। आज तक इन्होंने स्वागत नहीं किया । जब नगरपालिका आयी थी । तब हम लोग ७० करोड पर थे । आज महानगरपालिका होने के बाद २८० करोड पे है । यह लोग स्वागत करनेकी बात करते है ।

शिवप्रकाश भुदेका :-

सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहाणसाहेब आपको सब विषय मे ज्ञान है । यह हमको मालूम है । महापौर मॅडम रुलिंग देंगी । आपको बीचमे बोलने की जरूरत नहीं है ।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मॅडम, फिगर होती. त्यांची नोटिस आली. नोटिशीमध्ये हा शब्द बोलले नाही. गप्प बसलेले होते. सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहाणसाहब आप पुरे विषय मे चुप बैठे थे ।

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

७० करोड था । अभी २८० करोड तक आया है ।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहाणसाहब दिखाने के दात अलग होते है और खाने के दात अलग होते है ।

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

अभी २८० करोड का बजेट हो गया है। तो भी स्वागत नहीं करेंगे।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आप चुप बैठिये। हा माणूस जेव्हा पब्लिकचा विषय होता. संपूर्ण सभागृह बोलत होते तेव्हा चुप होता. जब पुरा पब्लिकका विषय था तब चुप बैठा था।

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

आप तबियत का ध्यान रखिए। गला खराब है। हमको भी बोलने दिजिए।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहाण साहब, दिखाने के दात अलग होते है और खानेके दात अलग होते है । इसलिए आप पब्लिककी सेवा किजिए ।

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल मी काय सांगतो ते ऐका. मा. महापौर मॅडमना आपल्या तब्येतीची आणि गळ्याची काळजी आहे. त्या आपल्याला रिक्वेस्ट करतात की तुम्हाला जे काही बोलायचे आहे ते महापौरांच्या दिशेने बोला. सन्मा. सदस्यांना बोलू नका. सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहाणसाहब तुम्ही पण जे काही बोलाल ते महापौरांना उद्देशून बोला. सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांना उद्देशून बोलू नका.

मा. महापौर :-

त्यांचे एकमेकांवर प्रेम आहे. मला माहिती आहे. पण आता खाली बसा. सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल आपण खाली बसा.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी आपल्याला मागेच सांगितले की हे बजेट वाढविल्यानंतर या शहराचा विकास झाला. त्याच्यात त्यांनी उद्घोष केला की एवढा टॅक्स वाढविला होता. तर आम्ही ते मान्य केले आणि आम्ही त्यांना सांगितले शहरामध्ये जर कोणतेही विकास काम करायचे असेल तर मी किती संसदीय बोलू शकतो असे बोलून शहराचा विकास होउ शकत नाही. कारण जेव्हा संसदीय बोलल्यानंतर त्या संसदीय आपल्याला विकासाच्या कामाला फायनान्शिअली जोड असावी लागते. जर आपल्याला विविध कराच्या माध्यमातून महसुल प्राप्त झाला नाही. तर या शहराचा विकास करण्यासाठी आपल्याला ब-याचश्या अडचणी येतात. कारण ज्यावेळेला मिरा भाईंदर नगरपालिका झाली त्यावेळेला असलेला आपला अर्थसंकल्प. आपल्याला त्यावेळी ग्रामपंचायतीमध्ये वाटले नव्हते की एवढी कामे बजेटमध्ये आपला विकास होउ शकेल. तदनंतर मिरा भाईंदर महानगरपालिका स्थापन झाल्यावर आपण ज्या पध्दतीने आपले बजेट बघितले ते बजेट बघितल्यानंतर आपल्याला या शहराचा विकास करता येणार नाही. हे आपल्याला जाणवले होते. परंतु, मागे का होईना आपण विरोध केला असेल तरी का होईना आज या शहरामध्ये आपण उड्डाणपुल देउ शकलो. या शहराला आपण ३० ते ३२ कोटीचा छत्रपती शिवाजी मार्ग देउ शकलो. ११० कोटीची पाण्याची पूर्णपणे योजना राबवून त्याचे इम्प्लिमेंटेशन करु शकलो. आपण खाली जो संगणकीकरणाचा सेतू बांधला. तो सेतू करु शकलो आणि अशापध्दतीने अद्ययावत विकास कामे या शहरामध्ये बजेटच्या अनुषंगाने सुरु झाली. म्हणून आज मघाशी सन्मा. सदस्य गजानन भोईर यांनी उल्लेख केला की अमुक एका शाळेमध्ये पाण्याची व्यवस्था नाही. जागेची व्यवस्था नाही अशापध्दतीची व्यवस्था नाही. हे आपण बोलतात आणि हया भावनेची कदर, त्या भावनेचा आदर. आपण बघितले की शैक्षणिक कामांमध्ये शाळांमध्ये आपली जी अवस्था आहे. जर आपण हया वेळेला शाळा आपल्याला चांगल्या प्रमाणात झाल्या पाहिजे. कारण ब-याच वेळेला आपण बघतो की हया शाळा आपल्या महानगरपालिकेच्या आहेत. म्युनिसिपाल्टीच्या शाळा असल्याने त्यांचा शैक्षणिक दर्जा किंवा अन्य काही बाबींवर आपली बरीच चर्चा होती. परंतु, आपण कुठेतरी मानसिकता निर्माण केली पाहिजे की आपल्या शाळेचा सुधार व्हायला पाहिजे. आपल्या शाळा

चांगल्या पध्दतीने लोकांसमोर आल्या पाहिजेत. जनतेसमोर आले पाहिजे. संगणकीकरण झाले पाहिजे. चांगले अॅक्वागार्ड आपण बोलल्याप्रमाणे लागले पाहिजेत. टाण्याचा त्या ठिकाणी पाण्याची व्यवस्था झाली पाहिजे अशी विविध विकास कामे करण्याच्या दृष्टिकोनातून आपल्या शहराचा विकास झाला पाहिजे. त्याकरिता आपल्या बजेटमध्ये आपल्या १९४९ च्या कायदयामध्ये कलम क्र. १४८ (अ) नुसार आपण पाच टक्के विशेष शिक्षण कर घेऊ शकतो. त्याच्यावर आपली विस्तृत चर्चा झाली आणि त्या चर्चेप्रमाणे आपण हा शैक्षणिक विकास व्हावा या दृष्टिकोनातून आपण तीन टक्के वाढ त्या ठिकाणी सुचविली होती. त्या वाढीतून आपल्याला हा शैक्षणिक विकास करायचा आहे. हयापुढे आपल्याला विशेष अनुदानासाठी एक कोटीची तरतुद केलेली आहे. म्हणजे मिरा भाईंदर महानगरपालिकेला असे वाटते की शिक्षणामध्ये दर्जा सुधारला पाहिजे. तो विषय आणि हा विषय जरी वेगळा असला तरी भावना ती आहे. म्हणून त्याकरिता दुसरी गोष्ट अशी आहे की माध्यमिक विभाग आपल्याला सुरु करायचा आहे. तशा प्रकारची प्रोव्हिजन आपण या अर्थसंकल्पामध्ये घेतलेली आहे. त्याकरिता आपल्याला सन्मा. सदस्यांनी सांगितले की शैक्षणिक विकास, शाळेचा विकास हा झाला पाहिजे आणि त्याकरिता आपल्याला अमुक एक रक्कम मिळायला पाहिजे. आपण तीन टक्के वाढ दाखविली होती. त्या तीन टक्याप्रमाणे आपल्याला २ कोटी ४६ लक्ष आपल्याला रेव्हेंयु मिळणार होता. परंतु, सन्मा. विरोधी पक्ष नेते परशुराम पाटील यांनी या ठिकाणी असे प्रस्तावित केले की आपण या ठिकाणी एक टक्का वाढ करायची तर याकरिता आपण शैक्षणिक दर्जा वाढविला पाहिजे, सुधारला पाहिजे. शाळा व्यवस्थित झाल्या पाहिजेत. म्युनिसिपाल्टीच्या शाळा आहेत, महानगरपालिकेच्या शाळा आहेत. सुधारणा होणार नाही अशी मानसिकता आपण दाखविली तर आपण या मानसिकतेपुढे आपण काहीच करू शकत नाही. शेवटी आपण आपली चांगली मानसिकता दाखविली तर आपण या शहराचा विकास आपण जरूर करू शकतो. त्याप्रमाणे अकाउन्ट जनरलनीच सुचविलेले आहे. आपल्याकडे पाच टक्के आहे. आपण त्या पध्दतीने कर घ्यायला पाहिजे आणि त्यानुसार आपण या ठिकाणी पाच टक्क्यामधून तीन टक्के करवाढ सुचविलेली होती. तर मी कृपया आपल्याला विनंती करतो की या ठिकाणी शाळांचा दर्जा सुधारला पाहिजे. शैक्षणिक विकास झाला पाहिजे. म्हणून विरोधी पक्ष नेते परशुराम पाटील यांनी एक टक्का वाढ सुचविलेली आहे. आपण जरूर त्या एक टक्का वाढीचा विचार करावा आणि सन्मा. सभागृहाला मी विनंती करतो की शाळा आपल्या आहेत. विरोधाला विरोध केला पाहिजे. कारण जर त्यावेळेला रेव्हेंयु वाढला तरी रेव्हेंयु वाढल्यानंतर तुम्ही असे बोलायला तयार नाही की हा विकास केला काय? हा विकास आमचा नाही. हया विकासामध्ये आम्ही सहभागी नाही कारण जेव्हा जेव्हा कर वाढतो. त्या त्यावेळेला विरोधी पक्षाची भूमिका असते की या करवाढीला आमचा विरोध आहे. आपले आदय कर्तव्य आहे. आपले आदय कर्तव्य पार पडावे. परंतु, मी त्यावेळेला स्थायी समितीमध्ये विरोधी पक्ष म्हणून नव्हे तर सहकारी पक्ष म्हणून मी आपल्याशी सुसंवाद साधला होता. आजही मी जो आपल्याशी सुसंवाद साधतो की विरोधापेक्षा सहकारी पक्ष म्हणून अर्थसंकल्पावर आपली संपूर्ण विकासाची इमारत उभी आहे. कृपया आपण या अर्थसंकल्पामधील शैक्षणिक आपला दर्जा उंचावला पाहिजे. त्याकरिता ही दरवाढ सुचविलेली आहे. ही दरवाढ आपण सुचविली ती दरवाढ झाली अशी मी सभागृहाला आणि सन्मा. सदस्यांना विनंती करतो.

धनराज अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम की अनुमतीसे बोलता हूँ । अभी सभापती महोदयने कहाँ की शिक्षण कर इसलिए लगाया है की दर्जा सुधारना चाहिए । कौनसा दर्जा? शिक्षण का दर्जा सुधारना चाहिए । लेकिन हमारे पालिका की जो स्कूल है । उनके लिए आप क्या करेंगे? आपने कहाँ हमने एक करोड रुपये की प्रोव्हिजन की किसके लिए की । प्रायव्हेट स्कूलोंके लिए की । प्रायव्हेट स्कूलों के लिए

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य धनराज अग्रवालजी मैने पहले ही बताया यह सबजेक्ट करोडो रुपयोंका अलग है । हमारी मानसिकता है की स्कूलोंका दर्जा सुधारना चाहिए और जो स्कूल मिरा भाईंदरमे है । उनको अच्छी शिक्षा प्राप्त होनी चाहिए । इसलिए एक करोड का अनुदान रखा है । मैने यह एक करोड के अनुदान की बात और इसकी बात अलग अलग की है । मैने आपको पहलेही बताया और अपने जो स्कूल है । उस स्कूलका दर्जा सुधारना चाहिए । म्युनिसिपाल्टी की जो स्कूल है । उनका शैक्षणिक दर्जा सुधार के अभी जैसे सन्मा. सदस्य गजानन भोईरने बताया उधर अॅक्वागार्ड नहीं है । तो अॅक्वागार्डभी कम से कम लगायेंगे । संगणकीकरण करेंगे । इसलिए मैने आपको ऐसे अपिल किया है ।

धनराज अग्रवाल :-

अभी आप जो बढ़ायेंगे उसमे से एक करोड देंगे ना ।

मोहन पाटील :-

नहीं देंगे ।

धनराज अग्रवाल :-

फिर आपके पास और कौनसा पैसा है? शिक्षण कर मे आपके अब पास कौनसा पैसा है? आप प्रायव्हेट स्कूलोंको क्या हिसाब से करना चाहते है? यह मुझे बताईये । आपका प्रायव्हेट स्कूल या कोई भी इंग्लिश स्कूल मे आप कही भी जायेंगे तो रु. ५,०००/- से रु. १०,०००/- तक डोनेशन है । उसको महापालिका फिरसे डोनेशन देने का ।

मोहन पाटील :-

अपने मिरा भाईदरमे जो खाजगी संस्थायें स्कूल चलाते है । उनको मैंने शैक्षणिक अनुदान बोला ।

धनराज अग्रवाल :-

शैक्षणिक अनुदान नहीं है । महापालिका मे प्रोव्हिजन नहीं है । आयुक्तसाहबने तीन टाईम बोला । महापालिका मे प्रोव्हिजन नहीं है । आप क्या हिसाबसे उसको लागू कर रहे है ।

आसिफ शेख :-

महापौरसाहेबा, या ठिकाणी सन्मा. सभापतीसाहेब यांनी सांगितलेले आहे की मा. स्थायी समितीमध्ये प्रकरण क्र. १३९ आणि ठराव क्र. १५० अन्वये जो विषय आज आपल्या या महासभेत आलेला आहे आणि तो ठराव सर्वानुमते पारित झालेला आहे आणि आपण आता सांगितले की आपल्याकडे अधिनियमामध्ये १९४९ चे कलम ११ आणि कलम १४८ (अ) नुसार आपल्याला पाच टक्के उपकर आपण लावू शकतो. तशी कायदयात तरतुद आहे. आपण तीन टक्के स्थायी समितीमध्ये प्रस्तावित केले. आपण ज्या पध्दतीने स्थायी समितीचे सदस्यांबरोबर सुसंवाद साधून या ठिकाणी तीन टक्के मान्य करून घेतले. त्याचप्रमाणे आपल्याला विनंती आहे की आपण स्थायी समितीच्या सर्व सदस्यांनी मिळून जी शिफारस केली. आपले सहकार्य केले. आपल्या सुसंवाद साधला. तसा सुसंवाद आपल्याला विनंती आहे की आपण विरोधी पक्ष नेत्यांशी सुसंवाद साधा की जेणेकरून आपला जो तीन टक्क्याचा प्रस्ताव आहे. तो चांगला प्रस्ताव आहे कारण आपण ज्याप्रमाणे सांगितले की आपण जे शैक्षणिक अनुदान खाजगी शाळांना दयायचे त्यापेक्षा आपण काय करा की आपल्या महानगरपालिकेच्या शाळांमध्ये लॅबोरेटरी नाहीत, वाचनालये नाहीत. त्यांना अॅक्वागार्ड लावायचे आहेत. त्यांना चांगले शिक्षण मिळायला पाहिजे. शैक्षणिक दर्जा उंचावला पाहिजे. जसा खाजगी शाळेचा विद्यार्थी सन्मानाने आपण विद्यार्थ्यांना खाजगी शाळेत पाठवितो. महापालिकेतील शाळेत पाठविणा-यांची संख्या कमी असते. महापालिकेत विद्यार्थी शिकतात. ते गोरगरिब, झोपडपट्टीमध्ये, मागासवर्गीय, मध्यमवर्गीय लोकच शिकतात. परंतु, मॅक्झिमम जे आहेत ते खाजगी शाळेतच जातात. तेव्हा प्रत्येकाला असे वाटते की माझा मुलगा चांगल्या इंग्लिश माध्यमात शिकला पाहिजे. जिथे चांगले शिक्षण मिळते. तिथे शिकले पाहिजे अशी सगळ्यांची भावना असते. त्या दृष्टिकोनातून माझी आपणास अशी विनंती आहे की प्रत्येकाने असा विचार केला पाहिजे की महापालिकेच्या शाळांचा दर्जा चांगला कसा उंचावेल. आपली मुले महापालिकेच्या शाळेत पाठवून आपण त्यांना किती चांगल्या पध्दतीने शिक्षण देऊ शकतो. या दृष्टिकोनातून आपण प्रयत्न करायला पाहिजे. उदाहरणार्थ आपल्याला जसा निधी तीन टक्के मिळणार आहे. तो निधी महापालिकेच्या शाळांसाठी खर्च करण्यात यावा अशी मी विनंती करित आहे.

रोहित सुवर्णा :-

या विषयाबाबत सन्मा. सदस्य धनराज अग्रवालजीसुध्दा बोलत होते की महापालिकेच्या शाळांना दया. प्रायव्हेट शाळांना जे बोलतात. त्याचा विरोध आहे.

मोहन पाटील :-

मी आपल्याला पहिल्यांदा बोललो की जे एक कोटी अनुदान आहे. तो वेगळा विषय आहे. जो विशेष शिक्षण कर आपण लावतो. हा शिक्षण कर आपल्या शाळांचा दर्जा सुधारला पाहिजे. म्हणून आपण तो केलेला आहे. आपल्याकडे तशी तरतुद आहे. आपण पाच टक्के तो शिक्षण कर लावू शकतो. आपल्याला अकाउन्टन्ट जनरलकडून अशा सुचनासुध्दा मिळालेल्या आहेत की आपण हा कर आजपर्यंत का आकारत नाही. पाच टक्के कर सोडून दया. आपण तीन टक्के कर केला होता. त्यांचे म्हणणे असे आहे की आपण असा कर आकारला पाहिजे. हा जो कर आपण आकारू हया करातून आपल्याला त्या शाळांना अनुदान दयायचे नाही. हया करातून आपल्या महानगरपालिकेच्या ज्या स्वतंत्र शाळा आहेत. त्या शाळांचा विकास करण्याच्या दृष्टिकोनातून हा कर आपण घेतो. हा पूर्ण पैसा आपल्या इथे खर्च होणार आहे.

धनराज अग्रवाल :-

सभापती महोदय, अभी सन्मा. सदस्य आसिफ शेखने कहाँ की सुसंवाद साधके आपने सबको मिलके बढ़ाया । आपके सहकारी है । अभी जो राज्य करते है । आप सहकारी काँग्रेस पार्टीने तीन टक्के की जगह एक टक्का मांडा है । वह कैसे साथमे हुआ । अभी आप बोलते है सबका एक मत से हुआ है । अभी इन्होने कहाँ तीन टक्का नही एक टक्का है । तो आपका संवाद कैसे हुआ ।

आसिफ शेख :-

उन्होने एक टक्का करना चाहिए ऐसा सुझाव दिया है ।

धनराज अग्रवाल :-

आपने कहाँ सबकी संमतीसे हुआ है । फिर बादमे मालूम पडा कोई भी संमती नही है ।

आसिफ शेख :-

सदनमे प्रस्ताव रखा है । अभी पास किधर हुआ । उसपर रुलिंग हुआ नही है । साहेब, अजून रुलिंग झालेले नाही. तुम्ही विषयपटलावर या ठिकाणी ठराव ठेवलेला आहे. अदयापी मंजूर झालेला नाही. सभापतीसाहेबांना माझी अशी विनंती होती की आपण जसा सुसंवाद स्थायी समितीच्या सदस्यांशी साधलेला आहे. तसाच सुसंवाद आपण साधून घ्या. म्हणजे तीन टक्के वाढेल. आपल्याला जसा पैसा उपलब्ध होईल आणि आपल्याला तो पैसा महापालिकेच्यासाठी खर्च होईल.

रिटा शाह :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलते की आता प्रायव्हेट शाळा आणि म्युनिसिपाल्टीच्या शाळाविषयी चर्चा झाली. माझी शाळा आहे म्हणून बोलते असे काही नाही. मिळणार तर सर्वांना मिळणार. पण आता इथे बसलेले, आपल्याबरोबर बसलेले नगरसेवक अभिनव शाळा, जे.एच. पोद्दार शाळा, अवर लेडी ऑफ नाझरेथ, शंकर नारायण कॉलेज हया चार मोठमोठया शाळा आहेत. जिथे पाच पैशाची गरज नाही. त्यांनी नगरपालिकेमधून अनुदान घेतलेले आहे. तर इथे ठराव मांडायचा असेल तर अशा मोठया मोठया शाळा आहेत. ज्या डेव्हलप आहेत. त्यांना पैशाची गरज नाही. ज्या लाखो रुपयाचे डोनेशन गोळा करतात. कुठल्याही शाळेबद्दल माझा विरोध नाही. त्या शाळेला आपण अनुदान दयायला पाहिजे. पण जेव्हा शाळेचे काढले आणि मी जर यासंबंधी जोडलेली आहे कारण माझी पण शाळा मी स्वतः ट्रस्टने चालविते. तर अशा लहान लहान शाळा आहेत. जेव्हा अनुदान दयायचा प्रश्न येतो. तेव्हा शिकणारी मुले ते मिरा भाईंदर नगरपालिकेच्या क्षेत्राच्या बाहेरची मुले नाहीत. ती आपल्याच क्षेत्राची मुले आमच्या शाळेत शिकत आहेत. ज्या लहान लहान शाळांमध्ये शिकत असतील त्या शाळांचा दर्जा वाढण्यासाठी आपण अनुदान देणार आहोत. आपण मागेसुध्दा अनुदान दिलेले आहे. आज का विरोध आहे? असा विरोध करा, असा ठराव मांडा. अशा ज्या मोठया शाळा आहेत. सेंट झेवियर्स, सेंट फ्रान्सिस, हॉलीक्रॉस, ईस्टमध्ये सरस्वती विद्यालय या शाळा आहेत. या शाळांना डोनेशन आणि अनुदानाची गरज नाही. असा तुम्ही ठराव मांडा आणि लहान लहान शाळेला ठरावात असे असु दे की मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची स्वतःची शाळा असु दे. त्या शाळांचा शिक्षणाचा दर्जा वाढविण्याची कोशीश करा. तिथे शिकणारी मुले कुठलेही असु दे. ती आपल्या मिरा भाईंदर क्षेत्राची असणार आहेत. आपण जो शिक्षण कर वाढविलेला आहे तीन टक्केवारी आपण त्या शिक्षण करामध्ये त्या शिक्षणावर लावणार आहे. ते मान्य आहे. पण आपण जेव्हा स्थायी समितीची बजेटवर सभा लागली तेव्हा आपण साधकबाधक चर्चा वगैरे विरोधी पार्टी आणि रुलिंग पार्टी सर्वांनी मिळून केली. तेव्हा आपल्याला आपल्या क्षेत्रामध्ये प्रोग्रेससुध्दा पाहिजे. महापौर मॅडम, आपल्या क्षेत्रामध्ये आपल्याला प्रोग्रेससुध्दा पाहिजे की आपल्याला ओव्हरब्रीज बनवायचा आहे, अंडरग्राउन्ड गटारे बांधायची आहेत, कॉलेज बांधायचे आहे, हॉस्पिटल बांधायचे आहे आणि नाटयगृह बांधायचे आहे. आपण हे सर्व शिफारस पण करतो. आपण हे करायचे आहे. तर आपण हे करायचे. हयाच्यामध्ये आपण जेव्हा खर्चाची बाजू मांडतो. तेव्हा जमा कुठून आणणार तीसुध्दा बाजू मांडायची आपल्याला गरजेचे असते. जेव्हा आपण घर घेउन बसतो. तेव्हा जमा आणि खर्च हे दोन्ही बघतो. मग आपण विशेष शिक्षण कर लावत होतो आणि तेव्हा तो नाकाडीसाहेबांना विचारले होते की हा विशेष शिक्षण कर म्हणजे काय? तेव्हा त्यांना सांगितले की ती आपल्या कायदयात तरतुद आहे. आपण शिक्षण कर पाच टक्के लावू शकतो. स्थायी समितीमध्ये शिक्षण कर तीन टक्के लावावा असे सर्वानुमते पास झाले होते. विरोधी पक्ष नेत्यांनी ठराव मांडलेला आहे. त्याच्यावर रुलिंग झालेले नाही. परंतु, एक टक्का किंवा किती टक्के ते महापौरांवर राहणार. हा शिक्षण कर लावला आणि विरोधी पक्ष नेत्यांनी ठराव मांडला. त्याच्याशी मी सहमत आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, तीन टक्के करावे अशी सुचना बजेटमध्ये स्थायी समिती सभापती यांनी केलेली आहे. या सुचनेच्या सपोर्टसाठी सन्मा. सदस्य मिलन पाटील यांनी ऑडिटरने असा रिमार्क

दिलेला आहे असे या ठिकाणी निवेदन केलेले आहे. आपण तशी माहिती या ठिकाणी दिली की ऑडिटरने जसा रिमार्क दिला की आपण हा शिक्षण कर लागू करावा. दुसरी बाब शिक्षण कर रिबेट आणि शाळा-इमारत भाडे या संदर्भात प्रशासनाने या ठिकाणी निवेदन करावे किंवा प्रशासनाच्यावतीने स्थायी समितीच्या सभापतींनी निवेदन करावे की शिक्षण कर रिबेट आम्हाला किती मिळाले पाहिजे आणि किती मिळत आहे. शाळा, इमारत भाडे आम्हाला किती किती मिळायला पाहिजे आणि प्रत्यक्षात किती मिळाले आहे. कारण आज या ठिकाणी हयाच्यावर नगरसेवकांचा असा समज झालेला आहे. मॅडम, की आम्ही जो काही शिक्षण कर वसूल करणार आहोत. तो सगळा शाळांवर खर्च करणार आहोत. प्रत्यक्षात तशी बाब नाही. उत्पन्नाच्या मार्गात जे नविन उत्पन्नाचे मार्ग स्रोत शोधायचे असतात. त्याच्यामध्ये शिक्षण कर हा एक मार्ग आहे. शिक्षण कराच्या माध्यमातून जे काही उत्पन्न मिळेल ते काही सगळे शिक्षणावर खर्च होणार आहे अशातला काही भाग नाही. आपण जर बजेट पाहिले तर ६० ते ७० लाखाची फक्त प्रोव्हिजन शाळांच्या म्हणजे मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या शहराच्या खर्चासाठी केलेली आहे. म्हणून या ठिकाणी जो काही उल्लेख सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांनी केला की, कुठल्या संस्थांना अनुदान देतात. त्यांच्यासुद्धा संस्थांना अनुदान नगरपालिका असताना दिलेले आहे. तो भाग महापालिकेचा आहे आणि ती स्वेच्छा बाब आहे म्हणजे महापालिकेला वाटेल तर देउ शकतात. परंतु, या ठिकाणी महत्वाची बाब म्हणजे शिक्षण कर, रिबेट, शाळा इमारत भाडे आपल्याला शासनाकडून किती मिळते आणि मिळायला पाहिजे. हयाचे जरा निवेदन करावे आणि ऑडिटरने शिक्षण कराच्या संदर्भातील काय रिमार्क दिलेला आहे. तो या ठिकाणी वाचून दाखविण्यात यावा.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटीलजी यांनी या ठिकाणी आपल्याला शाळांची जी भाडी येणी आहेत. त्याबद्दल इथे विचारणा केलेली आहे. ३ कोटी ७१ लाख आपल्याला अंदाजे भाडे मिळणार आहे. त्याप्रमाणे दोन टक्के त्यांचे रिबेट आपण हे करणार आहोत.

प्रफुल्ल पाटील :-

सभापती साहेब, ही बाब बघा. फार महत्वाची बाब आहे. उत्पन्नाचे स्रोतात नगरपालिकेच्या परिसरात राहणाऱ्या नगरसेवकांकडून किती अधिभार लावून टॅक्स वसूल करायचा आणि शासनाकडून आम्हाला मिळणारे जे काही फायदे आहेत. ते कसे उचलायचे. मी शिक्षण कराला विरोध करतो अशातला भाग नाही. पान क्र. ७ नंबरवर बजेटवर त्यांनी क्लिअर म्हटलेले आहे की ३ कोटी ७२ लाख रुपये शासनाकडून आम्हाला गेल्या वर्षी शाळा इमारत भाड्यापोटी यायला पाहिजे होते. जेवढ्या संस्था चालवतात. त्यांना विचारा. त्यांनी सगळ्यांनी शासनाकडून भाडे वसूल केलेले आहे. खाजगी संस्थांना पण मिळते. महानगरपालिकेच्या शाळांना शासनाने शाळा इमारतीचे भाडे दिले पाहिजे. फक्त दुर्दैवाने ८० म्हणजे ८५ हजार फक्त ३ कोटी ७१ लाखांमधून आम्हाला मिळाले. प्रशासन याबाबत काय करते. जर हे ३ कोटी ७१ लाख आम्हाला मिळाले असते. तर कदाचित आम्हाला शिक्षण कराचा विचार करावा लागला नसता. सभापती साहेब, दुसरी बाब म्हणजे आम्ही त्यांच्याशिवाय ज्या नविन इमारती बांधल्या. त्याच्यानंतर हे ३ कोटी ७१ लाख जेव्हा आपल्याकडे जिल्हा परिषदेने नगरपालिकेला शाळा ताब्यात दिल्या. तेव्हा आता आपण या नवीन शाळा बांधल्या. त्याच्या भाड्याची मागणी रितसर केलेली आहे का? शासन भाडे कसे देत नाही. मला कमाल वाटते की, खाजगी संस्था कोटयावधी रुपये भाडे घेते. तुमच्या मतदार संघातील शाळा आहेत. सरस्वती विद्यालय त्यांना एक कोटी रुपये भाडे येते. त्या संस्थेला भाडे. महापालिकेचे ३ कोटी ७१ लाख रुपये बुडतात. परंतु, प्रशासनाचे या ठिकाणी लक्ष नाही. आपण दुसरीकडे शिक्षण सेवा कर लावतो आणि तो कर लावावा. चर्चा झाल्यानंतर किती टक्के ठेवावा याला माझा विरोध नाही. कारण शेवटी उत्पन्नाचे स्रोत हे महापालिकेला पाहिजे. परंतु, तसे करित असताना आपण एकदम पब्लिकवर टॅक्स वाढवितो. त्याऐवजी आम्हाला जे गव्हर्नमेंटकडून येणे आहे. त्याची मागणी आम्ही केलीच नाही तर आमच्या उत्पन्नात घट होणार आहे. आपण शिक्षण रिबेट कर बघा. एकही पैसा गेल्या वर्षात आलेला नाही. तुम्ही प्रोव्हिजन दाखविली याच्या संदर्भात बोलणार आहे. पण हया शिक्षण कराच्या बाबतीमध्ये आपण आपले धोरण थोडे सौम्य ठेवा आणि तुम्हाला थोड्या अॅडजेस्टमेंट कराव्या लागतील. कारण तुमचे उत्पन्न कमी झाले की सभापतीसाहेब तुम्हालाच खर्चाच्या बाबीसुद्धा कमी कराव्या लागतील. याची आम्हाला पूर्ण खात्री आहे. सभागृहाचे मत बघून आपण त्याप्रमाणे करावे. जसे त्यांनी म्हटले की, लेखा परिक्षकांचा जर काही अहवाल असेल आणि लेखा परिक्षकाचे कारण सांगताना ते आले नाहीत. मला वाटते की ऑडिटरने आपल्याला काही पॉइन्ट आउट केलेले नाही. कारण ते मला मागून खुणवतात की आम्ही केलेले नाही. त्यांनी सांगितल्यानंतर माझे लक्ष तिकडे गेले. हरकत नाही. पण जर लेखा परिक्षकांचा असा अहवाल असेल तर सभागृहापुढे तसे

सभापतीसाहेब मांडा की लेखा परिक्षकांने असे दिल्यामुळे आम्हाला हे करणे भाग आहे तर आपण निश्चित विचार करु.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)साो.) :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो की, सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी आता दोन-तीन मुद्दे या ठिकाणी उपस्थित केलेले आहेत. त्याच संदर्भात ज्यावेळेस स्थायी समितीसमोर बजेटची चर्चा चालू होती. त्यावेळेस विशेष शिक्षण कराचा प्रश्न ज्यावेळेस आला. त्यावेळेस प्रशासनाच्यावतीने त्याच्यामध्ये अडीच टक्क्याची वाढ सुचविलेली होती. स्थायी समितीने ती वाढ तीन टक्के केली. साहेब, याच्यामध्ये शिक्षण कर आणि विशेष शिक्षण कर मी स्थानिक स्वराज्य संस्थेमध्ये बऱ्याच ठिकाणी चांगल्या महत्वाच्या पदावर काम केले आहे. त्यामुळे आपल्याला माहिती आहे की, शिक्षण कर हा तुम्ही वसूल करून शासनाकडे भरला जातो. त्यावर आपल्याला दोन टक्के रिबेट मिळते. आपण जानेवारी २००५ पर्यंत सहा लाख रुपये अॅडजेस्टमेंट वजा करूनच शासनाकडे भरलेले आहेत. त्यानंतर शाळेच्या भाडेपोटी ३ कोटी ७६ लाख महानगरपालिकेला येणे आहे. आपल्याला त्याच्यापैकी फक्त ८५ हजार जमा झालेले आहेत. बाकीची रक्कम येणे आहे. पण आपण बोलल्याप्रमाणे त्याचा खरोखर पाठपुरावा करणे अत्यंत गरजेचे आहे. या संदर्भामध्ये दोन महिन्यापूर्वी मा. पालकमंत्री गणेशजी नाईक यांच्या कार्यालयामध्ये ज्यावेळेस काही महत्वाच्या विषयावर चर्चा झाली. त्यावेळेस मा. सभापती साहेबांनी हा प्रश्न उपस्थित केलेला होता की, आमच्या शाळेच्या भाडयाबद्दल जी मोठी रक्कम आहे. ती देण्यासाठी आपण संबंधित खात्याला आदेश द्यावेत आणि ती रक्कम जर आपण दिली तर आम्ही आपले आभारी राहू. त्याप्रमाणे मा. पालकमंत्र्यांनीदेखील आश्वासन दिलेले आहे की, या संदर्भात मी तसे निर्देश आणि कार्यवाही करण्याचा प्रयत्न करिन. त्यामुळे या ठिकाणी ह्या दोन गोष्टी क्लिअर होउन जातील आणि आक्षेपाबाबतचा जो प्रश्न आहे. महानगरपालिकेच्या लेखा परिक्षकांनी आक्षेप काढलेला नाही. तर आपले जे ऑडिट झाले. त्या ऑडिटमध्ये तेदेखील आपल्याला त्यांनी लेखी दिलेले नाही. परंतु, त्यांनी आपल्यावर आक्षेप ठेवलेला आहे की, महानगरपालिकेने हा विशेष शिक्षण कर अजूनपर्यंत का लावलेला नाही? तो लावायला पाहिजे. तर त्याचा आधार घेउन आणि सध्याच्या परिस्थितीमध्ये आपल्या शिक्षण क्षेत्रामध्ये महानगरपालिकांच्या शाळांमध्ये ज्या अॅक्टिव्हिटी करायच्या आहेत. त्या डोळयासमोर ठेउन आणि भाडयापोटी येणारी रक्कम आपल्याला ती येणारच आहे. परंतु, ती किती लवकर मिळेल याची कुठलीही शक्यता नाही. परंतु, आपण रक्कम मिळविण्यासाठी प्रशासन प्रयत्न करणारच आहे. तर या सगळ्या अनुषंगाने यांचे प्रस्तावित केलेले आहे. मला वाटते आपल्या शंकांचे निरसन होईल अशी माझी आशा आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

आपण अगदी योग्य बोललात. जितके आम्ही शिक्षण कर वसूल करतो. तो सगळा शासनाला भरतो. म्हणजेच शिक्षण कर किती भरतो तर आम्ही अर्थसंकल्पात जेवढे नमुद करतो. तेवढा शिक्षण कर आम्ही वसूल करतो आणि तेवढा भरतो. त्या जर रक्कम तुम्ही पाहिल्या तर ३७ कोटी रुपये गेल्या वर्षी तुम्ही वसूल केले. ३७ कोटीवर दोन टक्क्याने किती रिबेट मिळायला पाहिजे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)साो.) :-

आता याच्यामध्ये त्यांनी अशी अॅडजेस्टमेंट केली की तो दोन टक्के आपण वजा करूनच आपण पाठवितो. २००५ मध्ये आपण ६ लाख वजा करून बाकीची रक्कम भरली. ६ लाख वजा करून म्हणजेच आपल्याकडे जेवढी वसुली होती. तेवढ्या वसुलीची रक्कम आपण शिल्लक घेउन म्हणजेच समायोजन करून पाठवितो.

प्रफुल्ल पाटील :-

म्हणजेच तुमची ३७ याच्यावर दोन टक्क्याने म्हणजेच ७.४० एवढी ही तुमच्या उत्पन्नाची बाब झाली. ही उत्पन्नाची बाबसुध्दा लक्षात घ्यायला पाहिजे. जसे शाळा इमारतीचे भाडे तुम्ही लक्षात घेता त्याच्यावर वाढीव भाडे. कारण तुम्हाला पूर्ण वर्ष पडलेले आहे. एका वर्षात तुम्हाला भाडे म्हणजेच मागचे बाकी आहे ते मिळून ज्या तुम्ही प्रस्तावित शाळा इमारती बांधलेल्या आहेत त्याचे धरून तुम्हाला आहे. मागता येईल मग आता जे भाडे तुम्ही मागच्या वर्षाला एवढेच मागत आहात. बघा, मागच्या वर्षी तुम्ही ३ कोटी ७९ लाख एवढे भाडे नमुद केलेले आहे आणि या वर्षीसुध्दा ३ कोटी ७९ लाख एवढे म्हटलेले आहे. मग गेल्या वर्षभरात शाळेचे बांधकामे ही झालेली आहेत. त्याची उद्घाटने ही आपण केली आहेत. त्या इमारतीचा प्रत्यक्ष आपण वापर सुरु केला आहे. मग त्या इमारतीच्या भाडयासाठी क्लेम करण्यास काय हरकत आहे. स्थायी समिती आतासुध्दा सभापतीसाहेब तुम्ही यांच्यामध्ये तरतुद करू शकता. सगळ्या शाळेच्या इमारतीच्या भाडेवाढीचा प्रस्ताव आतासुध्दा नमुद करा व प्रस्ताव हा

पुढच्या महिन्यात, फेब्रुवारी किंवा मार्च, एप्रिलमध्ये सादर करा. म्हणजेच तेवढी तुमचा शिक्षण करामधला तेवढा ताण हा पडणार नाही. जरा टक्केवारी ही कमी करता येईल.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटीलजी या ठिकाणी आपल्यासमोर अनुदानाबद्दल समोर ज्या काही बाबी आणल्या. त्याच्यामधून एक गोष्ट माझ्या नक्की लक्षात आली की, आपण जे ३ कोटी ७१ लाख लावलेले आहेत. ते २००४ पर्यंतची आहेत. म्हणजे आपल्याला याच्यामध्येसुध्दा ८० लाख वाढ होउ शकते. दुर्दैवाची बाब अशी आहे की आपल्याला ज्या पध्दतीने फॉलो आप करुन घ्यायला पाहिजे होता. तो फॉलो अप झाला नाही. त्याच्यामुळे आपल्याला ती अनुदाने, शिक्षण विभागाकडून भाडे प्राप्त झालेली नाहीत. आपल्याला जसे उपायुक्तांनी सांगितले की, खरे म्हणजे पालकमंत्र्यांच्या दालनामध्ये जाउन चर्चा झाली. सबवेची जी मिटींग ज्यावेळेला लावली होती त्यावेळेला ही चर्चा झाली की, आपल्या शाळेचे भाडे किंवा जी थकबाकी आहे. आम्हाला ती थकबाकी मिळायला पाहिजे. आपण जो शिक्षण कर वसुल करतो, आपल्याला त्याच्यामध्ये जो रिबेट मिळतो. तो अतिशय अल्प प्रमाणाचा आहे. आपण आता या ठिकाणी ३ कोटी ७१ लाख रुपयामध्ये ८० लाख रुपये या वर्षीमध्ये अॅड केले आणि मला वाटते की आपण त्याच पध्दतीचा फॉलो अप केला की, जो आपल्याला टक्केवारीमध्ये सभा जी मंजुरी देणार आहे. ती या ठिकाणी पुन्हा होउ शकते आणि इतर गोष्टी त्यामध्ये अॅडजेस्ट होउ शकतात. उपायुक्त साहेब, म्हणून मी या अगोदर आपल्याला सांगू इच्छितो की, आपल्याला अशा पध्दतीने प्रशासनाकडून ना. मा. पालकमंत्री साहेब बोलले की तुमचे जे भाडे बाकी आहे. ते भाडे मी तुम्हाला मिळवून देतो. तुम्ही तसा योग्य प्रस्ताव माझ्याकडे आणा. मी नाशिकच्या सर्व अधिका-यांना बोलावून घेतो. ते असेसुध्दा बोलले. आपण हया वर्षी त्या अनुषंगाने प्रयत्न का होईना पण आणायचा पूर्णपणे प्रयत्न करु शकतो. आजपर्यंत आदरणीय गणेश नाईकसाहेब यांनी आपल्याला जे सांगितले ती ती आश्वासने त्यांनी पूर्ण केलेली आहेत असे मला वाटते. त्यामुळे हे आश्वासनसुध्दा पूर्ण होउ शकते. आपण सन २००५-०६ च्या हयाच्यामध्ये ८० लाखाची वाढ करु शकतो. नवीन इमारती आहेत. तर आपल्याला सर्व्हे करुन ते भाडे मिळू शकते. धन्यवाद.

मदन उदितनारायण सिंग :-

मा. महापौर महोदय के अनुमतीसे बोलना चाहता हूँ । सभापती महोदय, आपने जो शिक्षण मे विशेष कर लगाया है । जैसे हमारी भारतीय जनता पार्टी और हमारे हिसाबसे किसीभी चीजमे अनावश्यक विशेष कर लगाना या कर को बढ़ाना महानगरपालिका के जनता के स्वास्थ्य के हिसाबसे तो हानीकारक है । लेकिन फिरभी अगर प्रशासन और शासन को लगता है की बढ़ाना चाहिए तो जो बढे हुए कर से जो बढी हुई राशी आयेगी । उसका सदुपयोग होना चाहिए । जैसे आप विशेष कर लगा रहे है । इससे जो राशी आयेगी । इसको किसी चंद लोगोंको खुश करने को नही दिया जाए । आज जैसे महानगरपालिका मे पुरे मिरा भाईदर महानगरपालिका हद्दमे हिन्दी भाषीय लोगोंकी आबादी कम से कम आधी आबादी है और आज हिन्दी भाषीय महानगरपालिका के सिर्फ दो स्कूल है । आपके पास विशेष कर लगाने से जो ज्यादा राशी आती है । तो मै यह सुचना करना चाहता हूँ की जो हिन्दी भाषीय बहुतसे विद्यार्थी है । प्रायव्हेट स्कूल की फीज भरने के कारण वह शिक्षासे वंचित रह जाते है । महानगरपालिका हद्दमे जैसे काशिमिरा हुआ, मिरा रोड हुआ । इन भागोंमे हिन्दी भाषीय नगरपालिकाके स्कूल नही है । वहाँ हिन्दी मिडीयम के नगरपालिका के स्कूल चालू किये जाए । यह मेरी सुचना है ।

अशोक पाटील :-

आता भाडे प्रस्तावाबाबत जो खुलासा केला. आपल्या शासनाकडून हा जो भाडे प्रस्ताव येणार आहे. हा भाडे प्रस्ताव किती सालापासून आहे? सन १९९४ साली आपण झेड.पी. कडून नगरपालिकेकडे या शाळा हस्तांतरीत करण्यात आल्या. त्यावेळेपासूनचा हा भाडे प्रस्ताव आहे की आता लेटस दोन-तीन वर्षाचा हा भाडे प्रस्ताव आहे. या प्रस्तावाचा पाठपुरावा कोण करतो? बांधकाम विभाग या प्रस्तावाचा पाठपुरावा करतो की शिक्षण विभाग या प्रस्तावाचा पाठपुरावा करतो.

मोहन पाटील :-

आपल्या भाड्याचा सन १९९४ ते २००३ पर्यंतचा प्रस्ताव आहे असे आपण त्याच्यामध्ये नमुद केलेले आहे. फक्त ८५ हजार आलेले आहेत.

अशोक पाटील :-

हे ८५ हजार कुठल्या वर्षाचे आलेले आहेत?

मोहन पाटील :-

ते सन २००३-०४ च्या नंतरचे आहेत.

अशोक पाटील :-

सन २००१-०२ चे आलेले आहेत का?

मोहन पाटील :-

आपले भाडे टोटल रक्कम १९९४ पासून ते २००३ पर्यंत आलेली नाही.

अशोक पाटील :-

सन १९९४ पासून कुठल्या वर्षाचे भाडे प्रस्ताव आलेले आहेत. म्हणजे शासनाकडून भाडे आलेले आहे.

मोहन पाटील :-

आपल्याला कुठलेच भाडे आलेले नाही.

अशोक पाटील :-

तुम्ही ८४ हजार कुठले दाखविता?

प्रफुल्ल पाटील :-

३ कोटी ७१ लाख ही आवश्यक तरतुद आहे.

अशोक पाटील :-

शासनाने अजूनपर्यंत आपला भाडे प्रस्ताव मंजूर केलेलाच नाही. तुम्ही प्रशासनाकडे चौकशी करा. शासनाने भाडे प्रस्ताव मंजूर केलेलाच नाही. एकही पैसा अजून आलेला नाही. बांधकाम विभाग त्याचा पाठपुरावा करतो. परंतु, शिक्षण विभाग त्याचा पाठपुरावा करित नाही. ही ८५ हजाराची फिगर कुठली आहे?

मोहन पाटील :-

आपल्याला शासनाकडून आजपर्यंत एक पैसा भाडे आलेले नाही.

अशोक पाटील :-

आपले शिक्षण अधिकारी काय करतात? यांचे कर्तव्य काय आहे? आपण शिक्षण विभागासाठी ही तरतुद करतो. शिक्षण विभागाचे शिक्षण अधिकारी काय करतात?

मोहन पाटील :-

आपण ८५ हजार दाखविले आहेत. त्याच्यामध्ये शाळा, इमारती भाडे, मॅरेज हॉल हे आपण एकत्र केले. ते दाखविलेले आहे.

अशोक पाटील :-

आपल्याला हयांच्याकडून हॉलचे भाडे आलेले आहे. शाळेच्या जागेचा एकही पैसा अजून शासनाकडून आलेला नाही. हे तुम्ही त्याच्यामध्ये नमुद करा.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय)सां.) :-

मी परत खुलासा करतो की सन्मा. सदस्य अशोक पाटील यांनी विचारल्याप्रमाणे हे ८५ हजार रुपये दाखविलेले आहेत. हे शाळा भाड्यापोटी दाखविलेले नाहीत. आपण जी मागणी १९९४ पासून करत आहोत. त्याचे पूर्ण पैसे मिळालेले नाहीत. आपण आता जो प्रस्ताव करतो. तो प्रस्ताव आपण सांगितल्याप्रमाणे आता मंजूर नाही. आपल्याला ते मंजूर करून ३ कोटी ७६ लाख रुपये मिळावेत. प्लस आता पुढच्या वर्षी त्याचे जे रेग्युलर भाडे होईल. हे मिळण्यासाठी आपण प्रस्ताव करतो. आपण त्यांच्या मंजूरीचा प्रयत्न करतो. ती मंजूरी एकदा मिळाली की आपल्याला रूटिनमध्ये प्रत्येक वर्षाचे भाडे मिळेल. ही जी ८५ हजार रुपये रक्कम दाखविलेली आहे. यामध्ये ही नगरभवनच्या भाड्यापोटी प्राप्त झालेली त्या वर्षाची प्रत्यक्ष रक्कम आहे.

अशोक पाटील :-

ते ८५ हजार रुपये फक्त मॅरेज हॉलचे भाडे आहे. आपल्या शैक्षणिक शाळेच्या भाड्याचा प्रस्ताव शासनाने अजून मंजूर केलेला नाही. आपण १९९४ सालापासून त्याचा पाठपुरावा केलेला आहे की नाही. ते माहिती नाही. परंतु, आज एकही पैसा आपल्याकडे शासनाकडून आलेला नाही. दहा वर्षे झाली. खाजगी शाळांना आज एक-एक करोड रुपये मिळू शकतात. म्हणजे आपला शिक्षण विभाग काय करतो? शिक्षण अधिकारी नक्की त्या विषयावर काय करतो? प्रस्ताव मंजूर नसताना तुम्ही रक्कम दाखविलेली आहे. म्हणजे आपल्याला ही रक्कम वसुल होणार आहे का?

मोहन पाटील :-

आपल्याला रक्कम वसुल करायची आहे. मी आपल्याला मघाशी बोललो.

अशोक पाटील :-

ही जी रक्कम दाखविलेली आहे. ती रक्कम शासन मंजूर करणार आहे का?

मोहन पाटील :-

आपल्याला ती रक्कम मंजूर करायची आहे.

रोहिदास पाटील :-

सभापती महोदय, आपण एक वेळा, दोन वेळा, तीन वेळा, चार वेळा सभापती झाले आणि परत सांगता आम्ही सक्षम आहोत. हया इकडे सक्षम बसलेले आहेत. मग तुम्ही कशात सक्षम आहात.

लिओ कोलासो :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील, ते सक्षम आहेत. ते सक्षम नाहीत असे तुम्ही बोलू नका. त्यांच्या पाठीमागे एवढे सभागृह आहे. एवढा सत्ताधारी पक्ष आहे. तुम्ही असे कसे म्हणता?

रोहिदास पाटील :-

तुम्ही ऐकून घ्या. तुम्ही एकदम मुद्दयावर बोट ठेवले तर तुम्हाला कळ कशी लागते?

तुळशीदास म्हात्रे :-

भाडेपट्टीचा प्रस्ताव आतापर्यंत महानगरपालिकेने वसुल केलाच नाही. प्रस्तावसुध्दा पाठविलेला नाही असे माझे ठाम मत आहे. कारण आम्हीसुध्दा संस्था चालवितो.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील आपण याचे प्रस्ताव पाठविलेले आहेत.

रोहिदास पाटील :-

या सभागृहात मी सांगतो की काही गोष्टी आम्हालासुध्दा समजतात. आवश्यकता वाटली तर आमची मदत घ्या. पण हे बोलून होत नाही. यासाठी कष्ट करायला लागतात आणि ते कष्ट करतेवेळी तुम्ही ज्या ठिकाणी मेहनत करायची आहे. त्या ठिकाणी मेहनत करित नाही. तुम्ही लोकांकडून पैसे वसुल करण्याऐवजी तुम्ही वसुलीचे मास्टर होऊ नका. लोकांकडून पैसे वसुल करण्यामध्ये मास्टर होऊ नका. सरकारकडून पैसे काढा. जे आपल्या हक्काचे आहे. ते पैसे काढत नाही. तुम्ही लोकांकडून पैसे वसुल करता. याला आमचा विरोध आहे. जे पहिल्यांदा सांगितले की भारतीय जनता पार्टी विरोध करते. आम्ही शहर विकासाला कुठेही विरोध केलेला नाही. वाढीव कराला विरोध केलेला नाही. पण तुमचे काम पालथ्या घडयावर पाण्यासारखे काम चालले आहे. फक्त वसुली करिता वसुल करतो. तेसुध्दा नागरिकांकडून वसुली करतो. सत्ता तुमची आहे असे म्हणता इथेसुध्दा सत्ता तुमचीच आहे. तिथे तुमचीच आहे.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील तसा प्रकार नाही. प्रस्ताव पाठविलेला आहे. सत्ता आमची आहे तर आमचा प्रस्ताव आहे. त्याचा पुरेपुर उपयोग करण्यासाठी मा. नामदार गणेश नाईकसाहेबांशी या विषयात चर्चा केलेली आहे आणि त्यांनी आपल्याला पूर्णपणे आश्वासित केलेले आहे. आपल्याला ती रक्कम मिळणार यात कुठल्याही प्रकारचे दुमत नाही. ती रक्कम आपल्याला मिळणार हे निश्चित झालेले आहे.

रोहिदास पाटील :-

मी पहिल्यापासून नाईकसाहेबांना बोलतो. आज बोलत नाही. तुम्ही चर्चेवर विषय नेऊ नका.

मा. उपमहापौर :-

हे चर्चेचा भाग नाही. आपण ज्या पध्दतीने सांगता की फॉलो अप केलेला नाही. फॉलो अप केलेला आहे.

रोहिदास पाटील :-

आम्ही अपु-या माहितीवर विषय आणलेला नाही. आम्ही पु-या माहितीने विषय आणलेला आहे. जिथे वसुली करायची आहे. तिथे तुम्ही वसुली करित नाही. नको त्या ठिकाणी वेळ घालवता. तुम्ही कशासाठी वेळ घालवता?

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

अभी सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटीलने कहाँ की सत्ता आपकी है । हमारे रहनेवाली है ।

संजय पांगे :-

सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहाणसाहब, आपको मॅडमने बैठने को बोला है । महापौरसाहेबांनी त्यांना बसायला सांगितलेले आहे. आप नीचे बैठो ।

मोहन पाटील :-

आपण तत्कालीन नगरपालिका असताना मंजुरी घेतली होती. आपल्याला भाडे मिळावे म्हणून आपण तसे लेखी प्रस्ताव पाठविलेले आहेत. आपण ज्या पध्दतीने बोललात सत्तेचा भाग वेगळा आहे. परंतु, ही रक्कम कोणत्याही पध्दतीने आपल्याला यावेळी मिळवायची आहे. आपले सहकार्य घ्यायला

आम्ही तयार आहोत. आपण आम्हाला सहकार्य द्या. ही रक्कम आपण पूर्णपणे वसूल करून घेऊन आपल्या शहराचा आपल्याला विकास करायचा आहे. विकासाच्या कामामध्ये आम्ही कधीही तुम्हाला आडवे आलो नाही आणि येणार नाही.

अशोक पाटील :-

सभापती महोदय, प्रस्ताव नक्की किती साली पाठविण्यात आलेला आहे ते बांधकाम विभागाला विचारा.

दिपक खांबीत :-

नगरपालिका असताना ठराव झाला. दि. ३१/१०/२००१ च्या मिटींगला ठराव झाला.

रोहित सुवर्णा :-

सभापतीसाहेब, आता ठराव करायचा आणि मंजूर करून घ्यायचा असे जरी असेल

दिपक खांबीत :-

तत्कालीन नगरपरिषदेने दि. ३१/१०/२००१ च्या मिटींगला विषय आणला होता आणि ठराव मंजुरीनुसार आपण पी.डब्ल्यू.डी. ठाणे यांच्याकडून सगळे दर मागवून त्या दरानुसार आपण सन २००२ ला प्रस्ताव पाठविलेला आहे.

अशोक पाटील :-

म्हणजे आपण सन १९९४ ला शाळा हस्तांतरित केल्या. सन २००२ ला प्रस्ताव पाठविण्यात आलेला आहे. त्याचा पाठपुरावा कोण करतो?

दिपक खांबीत :-

त्याच्यानंतर पत्रव्यवहार सुरु आहे. नाशिकला उपसंचालकांचे ऑफिस होते. आता ते मुंबईला आले. त्यांनी ज्या क्युरिज काढल्या त्याची आपण पूर्तता केलेली आहे.

अशोक पाटील :-

आता तो प्रस्ताव शासनाकडून कुठल्या स्थितीत पेन्डींग आहे. जरा सभागृहाला कळू दे. तो प्रस्ताव शासनाकडे कुठल्या स्थितीत आहे.

रोहिदास पाटील :-

पैसे येणे हा नंतरचा विषय आहे. पहिले मंजूर तर व्हायला पाहिजे. आमच्या ठरावाची अजून मंजुरी झाली नाही. ठराव मंजूर होऊन पडून राहणे हा विषय वेगळा आहे.

मा. महापौर :-

पुढचा विषय घ्या.

रतन पाटील :-

सभापती महोदय, महापालिका हद्दीतील सर्व शाळांचे प्रस्ताव पाठविलेले आहेत का? तर आताच घ्या.

मोहन पाटील :-

आपण सर्व शाळांचे प्रस्ताव पाठविलेले आहेत.

रतन पाटील :-

आपण प्रस्ताव बघून घ्या.

मोहन पाटील :-

प्रस्ताव बघून घेतलेला आहे. मला आपल्याला एकच विनंती करायची आहे की या ठिकाणी विरोधी पक्ष नेते परशुराम पाटील यांनी ठराव मांडलेला आहे. त्याचे अवलोकन झालेले आहे. आता पुढचा विषय घेण्यात यावा.

प्रफुल्ल पाटील :-

सभापती साहेब, एक प्रश्न असा आहे की अजून प्रशासन तुम्हाला क्लिअर बाबी काही सांगत नाही. ३ कोटी ७१ लाख हा वार्षिक भाड्याचा प्रस्ताव आहे का?

मोहन पाटील :-

ती थकबाकी आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

मग प्रशासनाने आता या ठिकाणी निवेदन करावे की पुढच्या बजेटमध्ये ३ कोटी ७१ लाख तुम्ही कसे काय म्हटले आहे? जे ज्या वर्षामध्ये उत्पन्न अपेक्षित असते. तेच आले पाहिजे. तुम्ही ३ कोटी ७१ लाख कसे म्हणाले? मग तुम्ही या ठिकाणी स्पष्ट करा की तुम्हाला वार्षिक भाडे किती मिळायला पाहिजे. ३ कोटी ७१ लाख हे तुमच्या शिल्लकीमध्ये राहिले. जे मागचे येणे होते ते आता तुम्हाला

अर्थसंकल्पात दाखविता येणार नाही. प्रशासनाने कुठेतरी हे कबुल करा. तुम्ही सभापती कशाला हे करता?

मोहन पाटील :-

साहेब, आपण ही थकबाकी केलेली आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

साहेब, तशी थकबाकी बजेटमध्ये घेता येत नाही. बजेटची जी प्रोव्हिजन आहे. ते हया वर्षीचे जे तुमचे इन्कम अपेक्षित आहे. तेच इन्कम तुमचे धरले जाणार आहे. आता तुमचे बजेट अडीच कोटीने कोलमडणार आहे आणि प्लस तुमचे तीन टक्क्याचे दोन कोटीने झाले नाही तर तुमचे बजेट पाच कोटीने कोलमडणार. तुमचे आणि आमचे सदस्य परत तेच म्हणणार की विकासासाठी पैसा नाही. कारण आयुक्त लगेच सांगतात की बजेटमध्ये तरतुद नाही. म्हणून आपण या ठिकाणी असे स्पष्ट करा की ५० लाखाचेच आम्हाला हया वर्षी अपेक्षित भाडे आहे. मागचे जे भाडे येईल त्यावेळी तुम्ही करा. मग त्या पत्रकात तसे नमुद करा. कारण हे सगळे चुकीच्या पध्दतीने चाललेले आहे आणि शिक्षण कर आहे. हा कुठल्याही पध्दतीत तुम्ही तीन टक्के न करता जर ३ कोटी ७१ लाख रुपये उत्पन्न तुम्हाला मिळणारच आहे. प्लस हया वर्षी जर ५० लाखाचा तुमचा प्रस्ताव असेल तर तुमचे उत्पन्न ४ कोटी २० लाख तुम्हाला मिळणार आहे. तर तुम्ही जो २ कोटीचा प्रस्ताव आणला आहे. तीन टक्का वाढीचा आहे. तो एक टक्क्यावर करा. म्हणजे तुम्हाला सगळ्या गोष्टी मिळून जातील. तुम्ही २ कोटी अपेक्षित धरता आणि सव्वा चार कोटी आमचे ऑलरेडी बुडालेले आहेत.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील आपली ही जी शैक्षणिक तरतुद आहे. आपले जे भाडे बाकी आहे. आपली जी थकबाकी बाकी असेल ते बरोबर आहे. हा विषय पुढे येतो. त्यावेळी आपण हा विषय चर्चेला आणू या. आपण जी एक टक्क्यांनी वाढ दिलेली आहे. मागचा जो विषय होता. तो विषय पूर्ण करुया आणि बजेट सादर केल्यानंतर आपण ही चर्चा करुया.

रोहिदास पाटील :-

मॅडम, एक विषय बाकी राहिलेला आहे. घाई कशाला करता? एक विषय राहिलेला आहे. तो पूर्ण करा.

शशिकांत भोईर :-

अग्निशामक दलाचा एक विषय राहिलेला आहे. नागरिकांवर एक टक्का कर लादला जाणार आहे. त्याबद्दल विचारणा व्हावी. त्याच्याबद्दल चर्चा करायला पाहिजे की एक टक्का कर वाढवायचा सर्वाना मंजूर आहे का?

रोहिदास पाटील :-

चर्चा नंतर करा. प्रथम बजेट सादर करा.

जयंत पाटील :-

बजेट सादर केल्यानंतर चर्चा करा.

शशिकांत भोईर :-

बजेटचा विषय हा नंतरचा विषय आहे. तुम्ही त्याच्यात संलग्न पकडु नका.

प्रेमनाथ पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, अग्निशामकवर एक टक्का दर वाढविण्यासाठी आपण एक टक्का दर वाढविणार आहोत. कारण की अग्निशामक सन २००५-०६ साठी त्यांचे खर्च अंदाजे २ कोटी ५७ लाख ५१ हजार आहे. सध्या त्यांची जमा बाजू फक्त ५० हजार आहे. त्यांना आता एक टक्का दर वाढविल्याने ८० लाख वाढणार आहेत. त्याच्यामध्ये त्या लोकांना आपल्या म्हणजे केन्द्र सरकारच्या स्टॅपिंग फायर, अँडव्हरटाईझिंग काउन्सिलच्या निर्देशाप्रमाणे त्यांना प्रति १० चौ. कि.मी. एक स्थानक असे त्यांना हे पाहिजे. मिरा भाईंदरचे एकूण ८०.४० चौ.कि.मी. पर्यंत क्षेत्र असून त्याला आठ स्थानकाची गरज आहे. सध्या आपल्याकडे फक्त एकच स्थानक आहे. आणखी सात स्थानक वाढविण्यासाठी त्यांना कमीत कमी एक स्थानकासाठी ३० लाखाचे कर्ज म्हणजे २ कोटी १० लाखाची आवश्यकता आहे. तसेच, मनपा सन २००१ प्रमाणे ५ लाख ५० हजार अशी लोकसंख्या आहे. त्यासाठी आपल्याला एकूण अकरा वाहने पाहिजेत. अकरा वाहनांच्या अनुषंगाने आपल्याकडे फक्त तीनच वाहने आहेत. त्यात आणखी आठ वाहनांची गरज आहे. म्हणजे एक वाहनाची किंमत ३० लाख रुपये पकडली तर २ कोटी ४० लाख रुपयाचा खर्च आहे. रेस्क्यू वाहनासाठी ३ लाख ते ५ लाख लोकसंख्येमागे एक वाहनाची गरज आहे. पण आपल्याकडे सध्या एकही नाही. त्यामुळे एकूण ४ कोटी ९४ लाखाची

आवश्यकता आहे. दोन टक्के म्हणजे आपल्याला फक्त १ कोटी ३० लाख मिळणार आहेत आणि एकाचे उत्पन्न हे ५० हजाराचे आहे. त्यासाठी हे एक टक्का वाढविणे हे माझ्या मते बरोबर आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, याच्यामध्ये कलम २६३ आणि कलम ३८६ चा उल्लेख केलेला आहे. कलम २६३ आणि कलम ३८६ बद्दल प्रशासनाने त्याचे क्लेरिफिकेशन करावे. आयुक्तसाहेब, जे कलम २६३ आणि कलम ३८६ दिलेले आहे. याचा जरा प्रशासनाने खुलासा करावा.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौरसाहेबा, प्रकरण क्र. ६६ (ठरावाचे वाचन केले.)

दिनेश नलावडे :-

सदर ठरावास मी अनुमोदन देत आहे.

आसिफ शेख :-

ठराव मांडलेला आहे. अनुमोदन झालेले आहे.

धनराज अग्रवाल :-

कलम ३८६ चा खुलासा करा.

रोहित सुवर्णा :-

मॅडम, कॅपिटेशन फीच्याबद्दल कल्याण डोंबिवली महापालिका काय म्हणते? ठाणे महानगरपालिका व नवी मुंबई महानगरपालिका काय म्हणते? असे बायफरगेशन नाही. ठाणे महानगरपालिका आणि नवी मुंबई महानगरपालिका असे याच्यात खाली लिहिलेले आहे.

लिओ कोलासो :-

कल्याण डोंबिवलीला विरोधाची काही आवश्यकता नाही.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, या ठिकाणी पॉईन्ट नं. ३ मध्ये शैक्षणिक, समाज मंदिर आणि दवाखाने. दवाखाना म्हणजे परत कमर्शियल आले. दवाखान्यामध्ये चॅरिटेबल आहे का? तो पार्टनरशिप बिझनेसमध्ये आहे का? हयाच्यावर सगळी चर्चा झाल्याशिवाय याच्यावर कॅपिटेशन फी कशी काय ठरविणार? काही शाळा कमर्शियल नाहीत. काही शाळा चॅरिटेबल संस्था चालवितात. ज्यांच्याकडे बॉम्बे पब्लिक ट्रस्ट ॲक्टचे सर्टिफिकेट आहेत. ज्यांच्याकडे सोसायटी रजिस्ट्रेशन ॲक्ट आहे आणि ते रिबेट देतात. आपण त्यांना टॅक्समध्ये रिबेट देतो अशा संस्थाबद्दल विचार करावा लागेल.

मा. महापौर :-

तुमचा याला विरोध आहे काय?

रोहित सुवर्णा :-

आमचा विरोध आहे असे मी म्हणत नाही. मॅडम, पण चर्चा करा. कॅपिटेशन फीवर चर्चा तर करावी लागेल.

रोहिदास पाटील :-

त्या ठरावाबद्दल माहिती मागितली. तुम्ही माहिती देऊ शकत नाही आणि तो तुमचा विषय नाही. अधिका-यांना माहिती द्यावी.

धनराज अग्रवाल :-

उपायुक्तसाहेब, कलम २६३ आणि कलम ३८६ ची माहिती द्या.

संभाजी पाणपट्टे (मा. उपायुक्त सा.):-

मा. महापौरसाहेब, उपमहापौर आपल्या परवानगीने बोलतो, कलम ३८६ खाली वेगवेगळे परवाने देतो. त्यासाठी वेगवेगळ्या फीची आकारणी केलेली आहे. आपण जेव्हा कलम २६३ कम्लिशन घेतो. त्यावेळेस अग्निशामक व्यवस्था पूर्ण केलेली आहे की नाही त्या संदर्भात अग्निशामक अधिकारी तिथे जाणार अग्निशामक व्यवस्था पूर्ण केल्यानंतर अग्निशामक ना हरकत दाखला देणार. त्या संदर्भात आम्ही कॅपिटेशन आकारणार.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्या लक्षात आणून देतो की या महापालिकेमध्ये सर्व बांधकाम अनधिकृत आहेत.

संभाजी पाणपट्टे (मा. उपायुक्त सा.) :-

आम्ही याच्यापुढे नवीन बांधकामाला कॅपिटेशन फी सुरु करणार आहोत.

मिलन पाटील :-

सर्व बांधकाम अनधिकृत नाहीत. आपण आपले शब्द मागे घ्यावेत.

गजानन भोईर :-

सन्मा. सदस्य मिलन पाटील सर्व बांधकामे अनधिकृत नाहीत असे तुम्ही लिहून देता का? कशावरून तुम्ही लिहून देता.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुमचे स्वतःचे बांधकाम अनधिकृत आहे.

मा. महापौर :-

विषयाला धरून बोला.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, आज मिरा भाईंदरमध्ये जे बांधकाम आहे. कोणीही बिल्डर भोगवटा दाखला घेत नाही. जुन्या बिल्डरने घेतला असेल तर मी अपवाद सांगतो. अधिकारी अनधिकृत बांधकामांवर भोगवटा दाखला देत नाहीत. मग तुम्ही कॅपिटेशन फी कुठून गोळा करणार? आपण लायसन्स फीबद्दल बोललो. आपल्याला माहिती आहे की मागच्या बजेटमध्ये आपण ४ कोटी लायसन्स फी दाखविली होती. सभापतीसाहेब, त्यावेळेला प्रशासनाने ही दिलगिरी व्यक्त केली की लायसन्स फी देऊ शकत नाही. कारण ते बांधकाम अनधिकृत आहे.

(सभागृहात गोंधळ)

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

इन्तजाम करणे जा रहे है । तो यह विरोध कर रहे है । इन्होंने दो साल पहले बोला था ।

शिवप्रकाश भुदेका :-

पहले बिल्डर खडा हुआ । उन लोगोंका नाम लेते ही फिर बिल्डर का ठेकेदार खडा हो गया ।

मा. महापौर :-

तुम्ही कितीही आवाज केला तरी एकटा माणूस बस आहे. त्याला माईकसुध्दा लागत नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मॅडम, आज जो बजेट सादर होणार आहे. त्याच्यामध्ये आयुक्तांनी ५० लाख रुपये लायसन्स फी दाखविलेली आहे.

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

महापौरसाहेब, एकही आदमी सुबहसे बोलेगा तो हम लोग क्यों आये है? इन्हे हम बोलने नहीं देंगे ।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, आज बजेटमध्ये आयुक्तसाहेबांनी फक्त ५० लाख रुपये लायसन्स फी दाखविलेली आहे. आपल्या सभापतींनी २ कोटी दाखविलेली आहे. मागच्यावेळेलासुध्दा हा प्रश्न उपस्थित राहिलेला आहे. लोक लायसन्स फी द्यायला तयार आहेत व लायसन्स घ्यायला तयार आहेत. पण महापालिकेच्या अनधिकृत बांधकामामध्ये अधिकारी त्यांना लायसन्स देत नाहीत. आता तुम्ही सांगतात हा जो विकासकर्ता आहे. हा विकासकर्ता इथे बिल्डिंग बनवितो आणि पळून जातो. शेवटी तोसुध्दा बोजा तिकडच्या राहणा-या लोकांवर येणार आहे. आज भाईंदरमध्ये एक पध्दत चालू आहे. एन.ए.टॅक्सच्या अधिका-यांकडून सुचना आलेली आहे. कोण भरणार आहे. आता तुम्ही हा लागू करता एकतर अनधिकृत बांधकाम चालू आहे. कोणी बिल्डर विकास कर भरणार नाही. मग कुठून वसूल होणार आहे? तुम्ही हा दंड फक्त नंतर नागरिकांवर वसूल करणार आहेत. हया बजेटमध्ये फक्त दाखवायचा असेल तर तुम्ही काहीही दाखवा. पण ही पध्दत चुकीची आहे. जे शासन करू शकत नाही. त्या पैशाला तुम्ही कुठून वसुली करणार?

लिओ कोलासो :-

मा. महापौरसाहेबांच्या परवानगीने बोलतो, मला वाटते की तीन महिन्यापूर्वी झालेल्या सभेमध्ये सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी फायर ब्रिगेड विभागाच्याबद्दल चर्चा उपस्थित केली होती. फायर विभागामध्ये साहित्य नाही, हे नाही, मॅन पॉवर नाही. ड्रायव्हर डबल ड्युटी करतो असे सांगितले होते त्यामुळे अशा स्वरूपाचे त्यावेळेला असे व्यक्त झाले होते की फायर ब्रिगेड विभागाच्या कामकाजात सुधारणा व्हायला पाहिजे आणि ती सुधारण होतानाच हया कामाचे आणि शहराच्या व्याप्तीप्रमाणे ज्या आवश्यक इन्फ्रास्ट्रक्चर फॅसिलिटी आहेत. मशिनरी आहे. हे मिळणे आवश्यक आहे. सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल आपण जवळजवळ सकाळपासून दहा ते पंधरा वेळा बोललात. त्यामुळे सत्ताधारी पक्षाच्यासमोर प्रश्न आहे की तुम्हाला किती वेळ द्यायचा. आता आम्ही आपले बरेचसे ऐकलेले आहे. आपण जरा शांतपणे बसाल तर बरे होईल. आपण बसावे अशी मी तुम्हाला विनंती करतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुम्ही मला ऑर्डर देणारे कोण? माझे गटनेते हे इथे बसलेले आहेत. मला ते ऑर्डर देतील. तुम्हाला बोलायचा अधिकार नाही.

लिओ कोलासो :-

मी बोललोच नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुम्हाला बोलायचा हक्क आहे. तुम्ही त्यांना बोला.

लिओ कोलासो :-

मी तुम्हाला बोलतो कारण तुम्ही सकाळपासून दहा वेळा बोललात. तर आपण आमच्या सभासदांवर अन्याय करित आहात. अन्याय अशाकरिता करित आहात की सत्ताधारी पक्ष असुन आपले निमुटपणे ते ऐकत आहेत. आपण सभागृहामध्ये दिशाभुल करणारे काम करत आहात.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल तुम्ही खाली बसा. तुमची तब्येत बरी नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

लायसन्स देण्याचे काम आहे आणि भोगवटा दाखला देण्याचेही काम आहे.

लिओ कोलासो :-

कॅपिटेशन फीचे वगैरे प्रश्न आलेले आहेत.

रोहिदास पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, एकतर सभागृहाचे कामकाज रिवाजाप्रमाणे चालण्याच्या दृष्टिने जेव्हा सदस्य सुचना करतात. ते ऐकायला जड का वाटते ते मला समजत नाही. यांच्या काय सुचना आहेत? ज्यावेळेला सभापतींनी जे प्रशासकीय बजेट होते. त्याच्यामध्ये २ कोटी रुपये वाढविले. आपल्याला दरवेळेला अनुभव येतो की पाटीलसाहेब सभापती झाले की त्यांना अशी एक हौस असते की आयुक्तांनी दिलेल्या बजेटमध्ये पंधरा ते वीस कोटी वाढवायचे. ते वसुल होऊ दे अगर नको. गेल्यावेळेला त्यांनी हायवेवर जाहिरातीचा टॅक्स लावायचा सांगितले. एक रुपयाही मिळाला नाही. त्याच्याहीपेक्षा अशी छी तू झाली की तुम्हाला जे अधिकारच नाहीत. ते तुमच्या बजेटमध्ये प्रोव्हिजन कुठे करता? हे सत्ताधारी पक्षाचे अपयश नाही. त्यांना त्याच्यात हा सन्मान वाटतो की आपले बजेट फेल गेले. प्रशासकीय अधिकारी जे आहेत. ते अनुभवी आहेत. त्यांच्याकडे काहीतरी अनुभव आहे. त्यांनी या शहराची नाडी नक्की बघितलेली आहे. त्यामुळे त्यांनी दिलेली फिगर नुसती वाढवुन काही फायदा नाही आणि वाढवायची असेल तर आम्हीही समर्थन करू. पण समर्थन कधी करू की त्यांचे काहीतरी फिजीबिलिटी असायला पाहिजे. तुमची वास्तविकता तुम्ही सांगू शकत नाही. शैक्षणिक कव्हरची वास्तविकता सांगू शकले नाही. अग्निशमन दलाची वास्तविकता सांगू शकले नाही. तर अग्निशामक दल सुधारायचा असेल तर फक्त टॅक्स हे त्याला उत्तर नाही. त्या जागी वेगळी प्रोव्हिजन आहे.

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर मॅडम, मुझे बोलने दिजिए । यह लोग बहुत देरसे बोल रहे हैं । सन २००९ मे सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील थे । इन्होंने बजेट बढ़ाया था । यह भी पी. पी. पाटील है । यह भी मोहन पाटील है । आपभी रोहिदास पाटील है । उन्होंने जो बजेट बढ़ाया था । पुरा करके दिखाया । कहाँ बढ़ाया था बताईये । आपने कौनसा टॅक्स लिया था । सारे कनेक्शन के दस करोड आपने कहाँ से वसुल किया । चुकीका है ऐसे यह बोलते हैं । भारतीय जनता पार्टीकी तरफ से हमेशा उनका विरोध रहता है । सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यहाँ पर बैठे हैं । इन्होंने दस करोड का बजेट बढ़ाया था । हम लोगोने थोडा बहुत विरोध किया था । मन मे विरोध हुआ था । लेकिन दस करोड का तेरा करोड रुपये मि. नाईकने वसुल करके बताया । किसको बताया था । इललिगल कनेक्शन लगाये थे । जो भारतीय जनता पार्टी डेली बैठके फॉर्म भर भरके लेके जाती थी । तेरा करोड रुपये बढ़ाके दिये थे । इस नगरपालिका मे हमने १९८४ से सात करोड का बजेट था । आज २८८ करोड का बजेट पेश किया । आज हमने बात किया । पसंद नही है । आज बजेट दिया है । उसको पुरा करके बतायेंगे ।

रोहिदास पाटील :-

कधी कधी वय झाले, उमर होने के बाद कुछ याद नही आता है । आज जब सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटीलजी का समर्थन करते हैं । सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटीलने यह क्या किया था । मुझे मालूम नही ।

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

मा.महापौरने आपको बोलने का मौका दिया । अभी आप मेरा सुनिये । सन १९८४ मे सात करोड के बजेट मे हम २८८ करोड की बजेट को पहुँचे । शहर का विकास किया । रोड बनाये और जो बजेट बढ़ाने की बात है । इन्होंने मेरे सामने बढ़ाया था । ६५ करोड का था । ९० करोड किया । दस करोड की जो इन्होंने बढ़ाने की बात की वह तेरा करोड रुपये बढ़ा । आज इन्होंने सात करोड रुपये की जगह डेव्हलपमेन्ट चार्जेस बारा करोड रुपये की बात की । बढ़ाके दिखायेंगे टाउन प्लानिंग क्या करता है? उनका पैसा बढ़ाके दिखायेंगे । आज लिखा है सात करोड । ठिक है । हम आगे बढ़ाये । हमने बारा करोड का एस्टिमेट दिया । आज टॅक्स है । टॅक्स के लिए जो ऑक्ट्रॉय का फायदा हो रहा है । उन्होने ३६ करोड का अभी ४२ करोड लिखा है । अगर उसको नुकसान होता तो कब का भाग जाता । कहने का मतलब एक तरफ शहर का विकास भी करता है । फायर ब्रिगेड मे पानी भी चाहिए । इनको ऐसा अधिकारी भी फायर ब्रिगेड मे चाहिए । वह भी चाहिए और पैसा बढ़ाने का नहीं । शहर मे किसीको विरोध नहीं है । यह सभी भुमिपुत्र है । इनको किसीको प्रॉब्लेम नहीं है । लेकिन प्रॉब्लेम सिर्फ भारतीय जनता पार्टी को टेन्डन्सी को है । सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील को भी नहीं है । लेकिन इनकी प्रवृत्ती उससे खराब है । यह विरोध करना चाहते है । मै आपसे फिर बोलता हूँ की इक्विस साल के जीवन मे बजेट हमेशा साफसुधरा रहा है । शहर जनहित का और विकास का बजेट हमने दिया । सन्मा. सदस्य मोहन पाटील को आपने बोला तीन साल मगर यह तेरा सालमे बारह बार सभापती बने और उन्होने करके दिखाया । हमने इसका विरोध नहीं किया । लेकिन विरोध करने की प्रवृत्ती बन गई है उसे छोडीये । हमने शिक्षा की दो चीज बढ़ाई । शिक्षा इसलिए बढ़ाई की आप लोग ढाई सालमे कितने शानसे ऐसा रोड बनाया दिया । १९८४ मे चलके आते थे तो पेट का पानी इनका खाया पिया हजम हो जाता था । आज देखिए आप पाँच मिनट मे हायवे पहुँचते है । पुरे भाईदर परिसर मे आप महानगरपालिकासे चलिए । लेकिन बंबई महानगरपालिकासे निकलके लगता होगा की आप मिरा भाईदर महानगरपालिका मे आये । उसी की तरफ जाईये लगता है की कितना बदबुदार शहर है । लेकिन भाईदर आतेही आपको कमसे कम.....

रोहिदास पाटील :-

यह तुम्हारे राज मे नहीं हुआ है । हमारे राज्य मे हुआ है । यह ध्याने मे रखो । अभी आपको बस हो गया ।

रोहित सुवर्णा :-

सन्मा. सदस्य मोहन पाटीलसाहब तेरा बार सभापती बने । आप एक बार तो बनिये ।

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

मेरे कहने का मतलब है की मुझेभी पार्टीसे बोलने का मौका चाहिए। पार्टीसे बोलने का । यह हमेशा सुबह से बोल रहे है । आज बजेट का दिन है । शहर के लिए हम क्या दे रहे है? यह बताने की बात है । हम क्या क्या लेके आये है । क्या क्या विकास करेंगे । मै यह फिर दुबारा नहीं बोलना चाहता हूँ । लेकिन शहर के विकास मे अगर कोई रोड बनेगा । उसका विरोध करना चाहता हूँ ।

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांनी ठराव मांडलेला आहे आणि सदर ठरावास सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे यांनी अनुमोदन दिलेले आहे. तो ठराव मला मंजूर आहे. पुढचा विषय घ्या.

रोहिदास पाटील :-

चर्चा करायची नाही का?

रोहित सुवर्णा :-

महापौर मॅडम, इथे लिहिलेले आहे की ठाणे महानगरपालिकेने जो ठराव सोबत जोडलेला आहे. याच्यामध्ये आहे का? ठाणे महानगरपालिकेचा ठराव. आपण विषयपत्रिकेमध्ये काय लिहिलेले आहे ते बघा. वेळोवेळी केल्या जाणा-या छाननीसाठी व हद्दीबाहेर देण्यात येणा-या सेवेसाठी आकारण्यात येणा-या फीचा आढावा घेउन सोबतच्या तक्त्याप्रमाणे जो तक्ता आहे. तो सोबत जोडत आहे.

रोहिदास पाटील :-

पेपर देतात. ते उत्तर देउ शकत नाहीत. हा कोणता ठराव जोडलेला आहे? कोणते कागद जोडलेले आहेत. तुमच्या मनात येईल तसे कामकाज चालवित असाल तर सांगा. बजेटवर चर्चा करण्याचे कारण नाही. इथे पंचेचाळीस लोक बसलेले आहेत. त्याला अनुमोदन देतील. चर्चा करण्याचे काहीच कारण नाही.

मा. महापौर :-

खूप चर्चा झाली. तुम्ही कधीपासून बोलतात. चर्चा झाली नाही असे काय बोलतात?

रोहिदास पाटील :-

प्रश्न वेळीच येत नाही. ज्या मुद्दयाची चर्चा व्हायला पाहिजे. ती चर्चा झालीच नाही. ठाणे महापालिकेचा कोणता ठराव आहे. तुम्ही सोबत जोडले म्हणून लिहिलेले आहे.

रोहित सुवर्णा :-

याच्यावर सन्मा. सभापतीसाहेबांची सही नाही.

रोहिदास पाटील :-

सभापती महोदय, तुम्ही टिपणी देता. एका टिपणीवर तुमच्या ठरावावर सही आहे. दुस-यावर सही नाही. विसरलात की काय हे माहिती नाही.

रोहित सुवर्णा :-

सभापतीसाहेबांना ते मंजूर नाही असा त्याचा अर्थ झाला.

रोहिदास पाटील :-

मी तुम्हाला प्रेमाने विचारतो. कुठेही अडचणीत आणत नाही. तुम्ही कुठे विसरलात ते फक्त सांगा. एकावर तुमची सभापती म्हणून सही आहे. दुस-यावर सही नाही. काय कारण आहे?

मोहन पाटील :-

दोघांचीही एकत्र मिळून सही झालेली आहे.

रोहित सुवर्णा :-

तसे चालणार नाही.

रोहिदास पाटील :-

काहीतरी चांगले उत्तर द्या.

मोहन पाटील :-

मुळ ठरावावर सही झालेली आहे.

संजय पांगे :-

तेसुध्दा तोंडी दिलेले आहे.

रोहित सुवर्णा :-

ठराव क्र. १५० वर आपली सही आहे आणि ठराव क्र. १५१ वर आपली सही नाही.

मोहन पाटील :-

मुळ प्रतीवर सही आहे.

रोहित सुवर्णा :-

पण ह्याच्यावर नाही. आम्ही काय समजावे? तुम्ही आम्हाला ज्यावेळेला ठाणे महानगरपालिकेचे उदाहरण देता. त्याच्यामध्ये त्याचा ठराव नाही.

संजय पांगे :-

सर्व प्रशासन मौखिकवर चालते.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, आपण आम्हाला बोलू देत नाही. आपण माझी पॉइन्ट ऑफ ऑर्डर नोंद करून घ्यावी. ठाणे महानगरपालिकेचा ठराव नसताना आम्हाला हा ठराव मान्य नाही. मा. महापौर मॅडम, ह्या विषयपत्रिकेमध्ये अपुरा आहे. कुठल्याही नगरसेवकाने ते सांगावे. ठाणे महानगरपालिकेचा ठराव त्याच्याबरोबर आहे का? मा. महापौर मॅडम, आपण विषयपत्रिकेमध्ये काय लिहिले ते बघा. तुम्ही आम्हाला चर्चा करू देणार नाही का? तर असे सांगावे आम्ही सगळे जातो. आम्ही कशाला बसायचे?

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौरसाहेब, आपण बजेट सादर करण्यापूर्वी बजेटवर चर्चा सुरु करा.

रोहित सुवर्णा :-

मॅडम, विषयावर चर्चा होऊ दे. ठाणे महानगरपालिकेने ठरावावर काय केले?

(सभागृहात गोंधळ)

रोहित सुवर्णा :-

सन्मा. सदस्य सभागृहनेते साहेब, माझी विनंती आहे की आपण विषयपत्रिकेवर लिहिलेले आहे की ठाणे महानगरपालिकेचे ठराव सोबत जोडलेले आहेत. आम्हाला ठाणे महानगरपालिकेचे रेट माहिती नाही.

आसिफ शेख :-

आमचे परममित्र सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश गाडोदिया, आमचे वरिष्ठ सहकारी मार्गदर्शक सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहाण या दोघांचे प्रेम आहे. तुझं माझं जमेना, तुझ्याशिवाय करमेना. मा. महापौर मॅडम, या ठिकाणी बजेटचा विषय प्रकरण क्र. ६७ या बजेटवर कृपया चर्चा करण्यात यावी.

रोहित सुवर्णा :-

मॅडम, ठराव क्र. १५१ वर आम्हाला रुलिंग पाहिजे. यावर आपले काय मत आहे ते आम्हाला माहिती पडले पाहिजे. त्याशिवाय तो विषय पुढे जाऊ शकत नाही. सभागृहनेतेसाहेब, आपण आमचे वरिष्ठ आहात. आपण आम्हाला सांगा. तुम्हीच सांगा. ठराव तुमच्या सेटमध्ये आहे का? ठाणे महानगरपालिकेने काय निर्णय घेतला? आम्हाला कसे समजणार? तुम्ही आमच्यासमोर जे काही रेट, कॅपिटेशन फी दाखविले ते सगळे नवी मुंबईचे आहेत. तुम्ही सभागृहाची दिशाभुल करता. कृपा करुन आपण आमची पॉईन्ट ऑफ ऑर्डर नोंद करुन घ्यावी. या विषयावर माझा विरोध आहे. कृपया आपण हे नोंद करुन घ्यावे. तुम्ही ठराव क्र. १५१ वर निर्णय घेत नाही. मॅडम, तुम्ही रुलिंग देत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

ही नोटिस आणून सभागृहाच्या पटलावर ठेवा आणि त्याचे वाचन करा.

रोहित सुवर्णा :-

त्याच्यामध्ये कॅपिटेशन नं. १४ काय आहे तो बघा. आपण ही जी कॅपिटेशन फीची माहिती देता. ही फक्त नवी मुंबईची आहे. तुमच्या सेटवर पान गेले की उडाले ते मला माहिती नाही. सत्ताधारी पक्षाच्या लोकांनी बघावे पान उडाले की गेले. मॅडम, आपल्या विनंतीला मान देऊन आपल्या सभागृहाने कबुल केले की दोन ठरावावर आपण आधी चर्चा करु आणि आपण नंतर बजेटमध्येही घेऊ. दोन्ही विषयावर निर्णय झालेला नाही. सत्ताधा-यांनी वन साईड निर्णय करुन घेतलेला आहे.

धनराज अग्रवाल :-

काय मंजुर झाले?

रोहित सुवर्णा :-

सत्ताधारी पक्ष उत्तर देत नाही. मॅडम गप्प आहेत. आपण तरी आम्हाला सांगा की, प्रशासनाने अशी काय चुक केली?

मा. महापौर :-

विषय झालेला आहे.

रोहित सुवर्णा :-

मग मला सभागृहाने वाचून दाखवावे. ठाणे महानगरपालिकेचा काय ठराव आहे तो मला वाचून दाखवावा.

मा. महापौर :-

विषय झाला. ठराव मांडला. सगळे झाले.

प्रकरण क्र. ६६ :-

मा. स्थायी समितीने शिफारस केलेल्या वाढीव दरांस मंजूरी देणे. (स्थायी समिती दि. ०५/०२/२००५ रोजीचे ठराव क्र. १५० व १५१)

ठराव क्र. ७४ :-

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे प्रकरण ११ कलम १४८(अ) नुसार शिक्षण उपकर मालमत्ता कराच्या करयोग्य मुल्यावर जास्तीत जास्त ५% आकारण्याची तरतुद आहे. याबाबत स्थायी समितीमध्ये साधक बाधक चर्चा होऊन स्थायी समिती सभा दि. ०५/०२/२००५, ठराव क्र. १५० अन्वये करयोग्य मुल्यावर ३% शिक्षण उपकर आकारणेंस मा. स्थायी समितीने शिफारस केलेली होती.

मात्र मा. महासभेने सदर प्रकरणी चर्चा करुन स्थायी समितीने शिफारस केलेल्या करयोग्य मुल्यावर ३% ऐवजी १% शिक्षण उपकर आकारणेंस मंजूरी देत आहे. त्यानुसार लेखा शाखेने सदर दुरुस्तीची नोंद अर्थसंकल्पात करण्यांत यावी. तसेच कर विभागाने सदर कराची अंमलबजावणी दि. ०१/०४/२००५ ह्या आर्थिक वर्षापासून करण्यांत यावी.

सुचक :- श्री. परशुराम पाटील.

अनुमोदन :- श्रीम. मुक्ता रांजणकर.

ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

प्रकरण क्र. ६६ :-

मा. स्थायी समितीने शिफारस केलेल्या वाढीव दरांस मंजूरी देणे. (स्थायी समिती दि. ०५/०२/२००५ रोजीचे ठराव क्र. १५० व १५१)

ठराव क्र. ७५ :-

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम १२९(सी), १२७(१), ६३(५) नुसार अग्निशमन कर मालमत्ता कराच्या करयोग्य मुल्यावर जास्तीत जास्त २५ आकारण्याची तरतुद आहे. तसेच कलम २६३ व ३८६ प्रमाणे बांधकाम चालू असलेल्या इमारतीच्या व बांधकाम पूर्ण झालेल्या परंतु वापर परवाना प्राप्त न झालेल्या निवासी तसेच अनिवासी इमारतीस मंजुर क्षेत्रफळावर कॅपिटेशन फी आकारणे शक्य आहे. अग्निशमन दलाकडून सुरुवातीच्या वेळी देण्यांत येणा-या नाहरकत दाखल्याच्या वेळेस सदर फी घेण्यांत येईल.

याचप्रमाणे वेळोवेळी केल्या जाणा-या छाननीसाठी व हद्दीबाहेर देण्यांत येणा-या सेवेसाठी आकारण्यांत येणा-या फीचा आढावा घेऊन सोबतच्या तक्त्याप्रमाणे दर लावणे आवश्यक आहे. सोबत ठाणे महानगरपालिकेच्या मा. महासभेने केलेला ठराव व नवी मुंबई घेत असलेले दर जोडत आहे. उपरोक्त प्रस्तावित दर मा. स्थायी समिती दि. ०५/०२/२००५, ठराव क्र. १५१ अन्वये मान्य करण्यांत आला असून सदर ठरावास मा. महासभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. आसिफ शेख. अनुमोदन :- श्री. दिनेश नलावडे.
ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

अ.क्र.	महसुलीचा प्रकार	तपशिल
१.	कॅपिटेशन फी	अ) १. १६ मिटर ते २४ मिटर उंच निवासी इमारतीसाठी प्रती मंजुर चौ. मी. क्षेत्रफळासाठी रु. ५/- प्रमाणे कॅपिटेशन फी आकारण्यांत यावी. परंतु, मंजुर क्षेत्रफळ १००० चौ.मी. पेक्षा कमी असल्यास कमीत कमी रु. ५०००/- कॅपिटेशन फी घेण्यांत यावी २. १६ मिटर ते २४ मिटर उंच अनिवासी इमारतीसाठी प्रती मंजूर चौ.मी. क्षेत्रफळासाठी रु. १०/- प्रमाणे कॅपिटेशन फी आकारण्यात यावी. परंतु मंजुर क्षेत्रफळ १००० चौ.मी. पेक्षा कमी असल्यास कमीत कमी रु. १०,०००/- कॅपिटेशन फी घेण्यांत यावी. ३. शैक्षणिक, समाज मंदिर व दवाखाने इत्यादी इमारतीसाठी प्रती चौ.मी. मंजुर क्षेत्रफळासाठी रु. ५/- प्रमाणे कॅपिटेशन आकारण्यांत यावी. परंतु मंजुर क्षेत्रफळ १००० चौ.मी. पेक्षा कमी असल्यास कमीत कमी रु. ५,०००/- कॅपिटेशन फी घेण्यांत यावी. ४. लॉजिंग बोर्डिंग, हॉटेल इत्यादी इमारतीसाठी प्रति चौ.मी. मंजुर क्षेत्रफळासाठी रु. १०/- प्रमाणे कॅपिटेशन फी आकारण्यांत यावी. परंतु, मंजुर क्षेत्रफळ १००० चौ.मी. पेक्षा कमी असल्यास कमीत कमी रु. १०,०००/- कॅपिटेशन फी घेण्यांत यावी.
		ब) १. २४ मी. ते ४५ मी. उंच निवासी इमारतीसाठी प्रति मंजुर चौ.मी. क्षेत्रफळासाठी रु. २०/- प्रमाणे कॅपिटेशन फी आकारण्यात यावी. परंतु मंजुर क्षेत्रफळ १००० चौ.मी.

अ.क्र.	महसुलीचा प्रकार	तपशिल	
			<p>पेक्षा कमी असल्यास कमीत कमी रु. २०,०००/- कॅपिटेशन फी घेण्यांत यावी.</p> <p>२. २४ मी. ते. ४५ मी. उंच अनिवासी इमारतीसाठी प्रति मंजुर चौ.मी. क्षेत्रफळासाठी रु. ५०/- प्रमाणे कॅपिटेशन आकारण्यात यावी.</p> <p>३. ४५ मी. पेक्षा उंच निवासी इमारतीसाठी प्रति चौ.मी. क्षेत्रफळासाठी रु. ५०/- प्रमाणे कॅपिटेशन फी आकारण्यांत यावी. परंतु मंजुर क्षेत्रफळ १००० चौ.मी. पेक्षा कमी असल्यास कमीत कमी रु. ५०,०००/- कॅपिटेशन फी घेण्यांत यावी.</p> <p>४. ४५ मी. पेक्षा उंच अनिवासी इमारतीसाठी प्रति चौ. मी. क्षेत्रफळासाठी रु. १००/- प्रमाणे कॅपिटेशन फी आकारण्यांत यावी. परंतु मंजुर क्षेत्रफळ १००० चौ.मी. पेक्षा कमी असल्यास कमीत कमी रु. १,००,०००/- कॅपिटेशन फी घेण्यांत यावी.</p>
		क)	कारखाने, गोडाऊन, वेअरहाऊस, सिनेमागृह, नाट्यगृह व पेट्रोल पंप इत्यादी इमारतीसाठी प्रति मंजुर चौ.मी. क्षेत्रफळासाठी रु. २५/- प्रमाणे कॅपिटेशन फी घेण्यांत यावी.
२.	उंच इमारतीमधील कायमस्वरूपी आग विझविण्याच्या यंत्रणेची निरीक्षण शुल्क	अ)	१६ मी. पेक्षा उंच निवासी इमारतीमधील कायम स्वरूपी आग विझविण्याच्या यंत्रणेची वार्षिक तपासणी शुल्क कॅपिटेशन फीच्या १/१० पट घेण्यांत यावे.
		ब)	१६ मी. पेक्षा उंच अनिवासी इमारतीमधील कायम स्वरूपी आग विझविण्याच्या यंत्रणेची वार्षिक तपासणी शुल्क कॅपिटेशन फीच्या १/४ पट घेण्यांत यावे.
		क)	कारखाने, गोडाऊन, वेअरहाऊस, सिनेमा थिएटर, नाट्यगृह इत्यादीसाठी नाहरकत दाखला वार्षिक तपासणी शुल्क कॅपिटेशन फीच्या १/४ घेण्यांत यावे.
३.	फायर रिपोर्ट फी		मिरा भाईंदर क्षेत्रातील किंवा क्षेत्राबाहेरील निवासी, अनिवासी व औद्योगिक कारखान्यात आग विझविल्यानंतर त्यांना आवश्यकता भासल्यास फायर रिपोर्ट दिला जातो. सदर फायर रिपोर्टची फी रु. ५००/- घेण्यांत यावी.
४.	उपहारगृह, केरोसिन डेपो, व्हिडीओ सेंटर व फरसाणमार्ट इतरसाठी नाहरकत दाखला शुल्क		उपहारगृह, केरोसिन डेपो, व्हिडीओ सेंटर व फरसाणमार्ट व इतरसाठी नाहरकत दाखला देतांना रु. ५००/- शुल्क आकारावे. तसेचव नाहरकत दाखल्याची वार्षिक नुतनीकरण शुल्क रु. २००/- आकारण्यात यावे.

अ.क्र.	महसुलीचा प्रकार	तपशिल	
५.	प्रदर्शनीय मेळा, फटाका, विक्रीसाठी व इतरसाठी नाहरकत दाखला शुल्क		प्रदर्शनीय मेळा, फटाका, विक्रीसाठी व इतरसाठी नाहरकत दाखला देताना रु. २००/- शुल्क आकारण्यात यावे.
६.	सर्कस फनफेअर व इतरसाठी नाहरकत दाखला शुल्क		सर्कस, फनफेअर व इतरसाठी नाहरकत दाखला देताना रु. ५००/- शुल्क आकारण्यात यावे.
७.	कारखाने, गोडाऊन, वेअरहाऊस, सिनेमा गृह, नाट्यगृह व पेट्रोल पंप इत्यादी साठी नाहरकत दाखला शुल्क		कारखाने, गोडाऊन, वेअरहाऊस, सिनेमा गृह, नाट्यगृह व पेट्रोल पंप इत्यादी साठी व्यवसाय करणे कामी नाहरकत दाखला शुल्क रु. २,०००/- व वार्षिक नुतनीकरण शुल्क रु. १,०००/- आकारण्यात यावे.
८	फायर इंजिन, वॉटर टँकर, रेस्क्यु टेंडर	अ)	मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्राच्या बाहेर अग्निशमन सेवेसाठी ३ तासापर्यंत रु. ४,०००/- व त्यानंतर प्रत्येक तासाला २५९ प्रमाणे वसूल करण्यात यावे. तसेच रासायनिक आग विझविण्यासाठी वापरण्यात येणारा फोम कंपाऊंड त्यावेळेच्या खरेदी दराप्रमाणे वसूल करण्यात यावे.
		ब)	मिरा भाईंदर मनपा क्षेत्रात अग्निशमन सेवेसाठी कोणत्याही प्रकारचे सेवा शुल्क आकारू नये परंतु रासायनिक आग असल्यास फोम कंपाऊंड वापरल्यास वरीलप्रमाणे रक्कम वसूल करावी.
९.	कर्मचारी देयक		अग्निशमन अधिकारी रु. २५०/- लीडींग फायरमन रु. ७५/- वाहन यंत्रचालक रु. ७५/- फायरमन रु. ५०/- अनु. क्र. ८ मधील अग्निशमन सेवा शुल्क वसूल करण्यात आलेल्या रकमेतून अधिकारी व कर्मचारी यांना सदरची रक्कम आगीचा भत्ता म्हणून अदा करणेत यावी.
१०.	पोर्टेबल पंप व ट्रेलर पंप भाडे तत्वावर देणेबाबत.		१ तासासाठी रु. २,०००/- व त्यानंतर प्रत्येक तासासाठी २५९ प्रमाणे वसूल करण्यात यावी.
११.	वॉटर टँकर पोर्टेबल पंपासहित		प्रत्येक फेरीला रु. १,०००/- प्रमाणे भाडे वसूल करण्यात यावे व नादुरुस्त झाल्यास दुरुस्ती करण्यास येणारा खर्च संबंधितांकडून वसूल करण्यात यावा.
१२.	बंदोबस्त ड्युटी		१. खाजगी कार्यक्रमासाठी व्ही.आय.पी. आले असल्यास कार्यक्रम आयोजकाकडून अनु. क्र. ८ प्रमाणे शुल्क वसूल करण्यात यावे. २. शासकीय कार्यक्रम असल्यास शुल्क आकारू नये.

अ.क्र.	महसुलीचा प्रकार	तपशिल
१३.	पेट्रोल चैन सॉ	खाजगी कामासाठी चैन सॉ भाड्याने दिल्यास ३ तासापर्यंत रु. २,५००/- व त्यानंतर प्रत्येक तासाला २५९ प्रमाणे भाडे वसूल करण्यांत यावे व नादुरस्त झाल्यास दुरुस्ती करण्यास येणारा खर्च संबंधिताकडून वसूल करण्यांत यावा.
१४.	फायर टॅक्स	मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील कलम क्र. १२९(क) च्या तरतुदीचा एकत्रित विचार करुन अधिनियमातील कलम ६३(५) च्या पुर्ततेकामी सर्वसाधारण मालमत्ता कराच्या करयोग्य मुल्यावर १९ अग्निशमन सेवा शुल्क आकरण्यांत यावे.

सुचक :- श्री. आसिफ शेख. अनुमोदन :- श्री. दिनेश नलावडे.
ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-
महापौर
मिरा भाईंदर महानगरपालिका

रोहित सुवर्णा :-

सत्ताधारी पक्षाचे सर्व नगरसेवक गप्प बसलेले आहेत. त्यांना माहिती आहे की हा ठराव यामध्ये नाही.

मा. महापौर :-

सत्ताधारी नेहमी गप्प बसतात.

मिलन पाटील :-

त्यांचे पान गेलेले आहे.

रोहित सुवर्णा :-

मा. उपमहापौरसाहेब, मा. महापौर मॅडम, सभापतीसाहेब आणि उपायुक्तसाहेब कृपया आपण सभाशास्त्राच्या नियमाचे पालन करित नाही हे आम्हाला म्हणावे लागेल. सगळ्यांना मान्य आहे तरी आपण वनसाईड निर्णय घेता. तुम्ही हे बजेट २६ जानेवारीला ओपन केलेले आहे.

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

आपको बोलने का अधिकार नहीं है ।

प्र. सचिव :-

सन्मा. सभापती मा. महापौरांना बजेट सादर करित आहेत.

रोहित सुवर्णा :-

हे २६ जानेवारीला केलेले आहे. मा. सभापतीसाहेबांनी ऑलरेडी सांगितलेले आहे.

आसिफ शेख :-

यह मिठाई का डिब्बा है ।

दिनेश नलावडे :-

बीजेपी को जहर का डिब्बा दिखता है । उनको इधर विकास का कुछ दिखताही नहीं । उनको जहरका डिब्बाही दिखता है । सन्मा. सदस्य शिवप्रकाश भुदेकाजी को वह जहर का डिब्बा ऐसे कैसे दिख रहा है ।

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

यह विकास कहाँ देखनेवाले है ।

मा. महापौर :-

बजेटच्या चर्चेला सुरुवात करावी. बजेटच्या संदर्भात सुचना स्विकारल्या जातील.

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ६७ चे वाचन केले.)

आसिफ शेख :-

मा. महापौरसाहेब, सन्मा. स्थायी समितीचे सभापती श्री. मोहन पाटीलसाहेब आपण २५८ कोटीचे जे बजेट सादर केलेले आहे. त्याबद्दल या ठिकाणी आपले अभिनंदन करतो. आपण चांगले बजेट सादर केलेले आहे आणि या ठिकाणी फार सक्षमतेने आपण मेहनत घेउन स्थायी समितीच्या सर्व सदस्यांबरोबर सुसंवाद साधून पूर्णपणे शहराच्या विकासाच्या दृष्टिकोनातून आपण येथून ज्या चांगल्या योजना ज्या बजेटमध्ये प्रस्तावित केलेल्या आहेत. त्याबद्दल या ठिकाणी मी आपले अभिनंदन करतो. धन्यवाद.

मोहन पाटील :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे अंदाजपत्रक मी आताच मा. महापौर मॅडमकडे मा. महासभेपुढे सुपुर्द केलेले आहे. मा. आयुक्तसाहेबांनी रु. २०७ कोटी ६८ लाख ४८ चे बजेट सादर केलेले होते. त्याच्यावर सन्मा. स्थायी समितीचे सदस्य यांच्यामध्ये विकास कामांच्या बाबतीमध्ये चर्चा करून सर्व पक्षाने विचार करून सर्व सदस्यांची सल्लामसलत घेउन २५८ कोटी ५५ दशलक्ष आणि ३४ चे अंदाजपत्रक आपल्यासमोर सादर केलेले आहे. मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे तिसरे बजेट आपल्यासमोर देताना मला अतिशय आनंद होत आहे. माझे मनोगत आपल्या सदर बजेटच्या प्रतीवर जरी लेखी असले तरी या बजेटमध्ये आपण प्रामुख्याने ब अंदाजपत्रकामध्ये परिवहन समितीचे दीड कोटीचे बजेट आपल्यासमोर ठेवलेले आहे. क अंदाजपत्रकात ३४ कोटी ५९ लाख रुपयाचा अंदाज आपल्यासमोर सादर केलेला आहे. वृक्ष प्राधीकरण समितीचे १ कोटी ५० लाखाचे अंदाजपत्रक आपल्यासमोर आहे. या सर्व अंदाजपत्रकामध्ये आपण यावेळी आपली विविध विकास कामे हाती घेतलेली आहेत. सदर अंदाजपत्रकामध्ये ३८ कोटी ५० लक्ष मालमत्ता कर ४५ कोटी जकात कर, ५० लक्ष जाहिरात कर, ५० लक्ष पे अॅन्ड पार्क, १५ लक्ष अग्निशामक सेवा कर आणि कॅपिटेशन फी मिळून १ कोटी ३० लक्ष, बाजार लिलाव रु. २ कोटी ५० लक्ष, इमारत परवाना फी विकास आकार १२ कोटी, लायसन्स फी परवाना यासाठी स्वतंत्र विभाग सुरु करणेबाबत स्थायी समितीने ठराव पारित केलेला आहे. या पोटी २ कोटी रुपये जकात चुकविणे दंडात्मक वसुली १ कोटी १५ दशलक्ष शासनाकडून येणे अनुदान, अंशदाने ९ कोटी गुंतवणुकीवरील व्याज २ कोटी, शाळा, इमारत भाडे ३ कोटी ७१ लक्ष, विशेष शिक्षण कर ३ टक्क्याप्रमाणे २ कोटी ४८ लक्ष होता. आपण एक टक्काप्रमाणे जी अमाउन्ट येईल ती अमाउन्ट डी. पी. रस्त्याकरिता ४५ कोटी भुयारी गटार योजना कर्ज २५ कोटी आणि सबवेकरिता ५ कोटी ही आपण या ठिकाणी खर्चाची तरतुद केलेली आहे अशाप्रकारे मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या नगरसेवक निधीमध्ये वाढ झालेली आहे. खर्चाच्या बाजूने प्रामुख्याने लाईट बिले आणि इतर ६ कोटी ३८ लक्ष, आस्थापना खर्च १८ कोटी ८२ लक्ष कर्ज परतफेड ७ कोटी ५० लक्ष, दुर्बल घटक ५५ लक्ष, नगरसेवक निधी २ कोटी २९ लक्ष, आरोग्य सोयी ११ कोटी, परिवहन सेवा १ कोटी ५० लक्ष, वृक्ष प्राधीकरण १ कोटी ५० लक्ष आहे. कर्मचारी सानुग्रह अनुदानाकरिता ७० लक्ष, ५० टक्के शाळा अनुदाने, २ कोटी १० लक्ष अशाप्रमाणे आपण मागच्यावेळेला खर्चामध्ये पाणीपुरवठा, आरोग्य विभाग, वाहन विभाग, भांडार विभाग अत्यावश्यक बाबींकरिता तसेच बांधकाम तरतुद करण्यात आलेली आहे. शाळांकरिता १ कोटी शैक्षणिक अनुदान म्हणून ठेवण्यात आलेले आहे. संगणकाकरिता १ कोटी ५० लक्ष संगणकीकरण, नगरसेवक मानधनाकरिता ४० लक्ष. विविध वाहनांची दुरुस्ती, घोडबंदर रस्त्यावर ठाणे जकातनाका ते फाउन्टन हॉटेलपर्यंत स्ट्रीट लाईट बसविण्याकरिता एम.एस.आर.डी.सी. ने परवानगी दिलेली असून ५० दशलक्षची तरतुद करण्यात आलेली आहे. तसेच ज्या रस्त्यांवर म्हणजे दहा फुटापेक्षा कमी रुंदीच्या रस्त्यावर रिलायन्स पोल बसवत नाही अशा ठिकाणी आपण स्ट्रीट लाईट बसवून रिलायन्सकडून मीटरद्वारे घेणार आहोत. त्याकरिता तरतुद केलेली आहे. घन कच-याकरिता ५ कोटी ८० लक्ष, वॉर्ड सफाईकरिता ८ कोटी ६० लक्षची तरतुद आहे. स्मशानभूमी दुरुस्ती, मार्केट, नगरभवन इमारत, सार्वजनिक कार्यालये, उद्याने, गटार, शौचालय, कार्यालये, शाळा, तळी, विहिरी दुरुस्तीकरिता व खाजगी भाडे वाहनाकरिता ३० लक्षाची तरतुद केलेली आहे. खरेदीकरिता ३५ लक्षाची तरतुद केलेली आहे. त्याचप्रमाणे, नागरी सुविधा केन्द्रा अंतर्गत कामांकरिता १ कोटी ५० लक्षाची तरतुद केलेली आहे. सर्व प्रभागांमध्ये, सर्व विभागांमध्ये संगणकाद्वारे एक मशिन जोडणार जाणार आहे. त्याकरिता संगणकीकरण होणार आहे. नवीन फायर फायटरसाठी १ कोटीची तरतुद केलेली आहे. साधनसामुग्रीसाठी ५० लक्ष तसेच हॉस्पिटल, इमारतीकरिता १ कोटीची तरतुद आहे. स्मशानभूमी विकासाकरिता ६५ लक्षची तरतुद आहे. मार्केट बांधण्याकरिता ५० लक्षची तरतुद केलेली आहे. त्यामधून उत्तन तसेच गोडदेव, नवघर, खारीगाव येथे मार्केटची पुर्नबांधणी करायची आहे. उद्यानांकरिता ८५ लक्षची तरतुद आहे. त्यामधून शिवार उद्यान, गांधी तलाव राई, मुर्धा राम मंदिर उद्यान विकास करायचा आहे. डी.पी. रोडकरिता ४५ कोटी. मनपा फन्डातून ८ कोटी रुपये ४५ कोटी

रुपये कर्ज आहे आणि मनपा फन्डातून ८ कोटी रुपये तरतुद ठेवलेली आहे. आपल्याला त्यामधून एकूण अकरा डी.पी. रस्ते करायचे आहेत. विकास आराखड्यातील जागा संपादन करणे आणि विकास करण्याकरिता २ कोटीची तरतुद आहे. चौपाटी विकसित करण्याकरिता १ कोटीची तरतुद आहे. सी. आर. झेड. आणि मेल्लियम बोर्डाची परवानगीकरिता या ठिकाणी आपण प्रशासनाचा पाठपुरावा सुरु केलेला आहे. भुयारी गटार योजनेकरिता कर्जातून २५ कोटी, मनपा फन्डातून २ कोटीची आपण तरतुद ठेवलेली आहे. खारीगाव शाळा, इमारत, हॉल, प्रभाग कार्यालय इत्यादीकरिता बांधकामाकरिता तसेच मुर्धा, मिरागाव, प्रभाग कार्यालयाकरिता, शाळा आणि प्रभाग कार्यालयाकरिता १९ लक्षची तरतुद आहे. क्रिडा संकुलन विकासाकरिता ५० लक्षची तरतुद ठेवलेली आहे. नवीन रस्त्यांच्या कामांना ७ कोटी तर गटारे, नाले यांना १५ कोटीची तरतुद केलेली आहे. तलावाच्या विकासाकरिता २५ लक्ष, अग्निशमन बांधणे, इमारत बांधणे हा होणारा सर्व खर्च ग्राह्य धरून ३० लक्षची तरतुद केलेली आहे. सिने यंत्रणा २० लक्षची तरतुद आहे. नगरभवन इमारत आणि तलावाची बी.ई.ओ.टी. तत्वावर क्लब हाउसमध्ये रुपांतरण करणे. बी.ई.ओ.टी. तत्वावर नाट्यगृह आणि तरण तलाव विकसित करण्याचे प्रस्तावित केलेले असून महापालिकेला काही खर्च करायला लागल्यास टोकन अमाउन्ट म्हणून १० लाख आणि नगरभवन विकास ४१ लाख मिळून ५१ लक्ष खर्च ठेवण्यात आलेला आहे. या वर्षात मुर्धा, चेणे येथील शाळा, जुन्या शाळा इमारती, आर.सी.सी. बांधण्याकरिता चालू वर्षात ५० लक्ष एवढी तरतुद ग्राह्य धरलेली आहे. अंदाजपत्रक ब मध्ये सांगितल्याप्रमाणे आपण १ कोटी ५० लक्षची तरतुद केलेली आहे अशा प्रकारे मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या सर्व बजेटच्या माध्यमातून आपल्याला बी.ई.ओ.टी. तत्वावर तरण तलाव, उद्याने विकास, परिवहन सेवा, संगणकीकरण अशा पध्दतीची अनेक विविध विकास कामे आपण या बजेटमध्ये ठेवलेली आहेत. त्या बजेटमध्ये काही त्रुटी राहिल्या असल्यास आपल्या सुचनांचा जरूर विचार केला जाईल. शेवटी बजेटचे जे अंदाज बांधलेले आहेत. त्या अंदाजपत्रकामध्ये आपण अंदाज बांधतो. तो अंदाज बांधताना आपल्याला काही गोष्टी अपेक्षित ठेवायला लागतात. त्या पध्दतीने आपण बजेटमध्ये काही फिगर अपेक्षित ठेवलेली आहे. या सर्वांचा विचार करून आपल्या सुचना जरूर मांडाव्यात. हा सदर अर्थसंकल्प मंजूर करायला आपण सहकार्य द्यावे ही विनंती.

प्रफुल्ल पाटील :-

सन्मा. महापौर मॅडम, सभागृहाचा फार थोडा कालावधी बाकी आहे. मघापासून सदस्यांची चर्चा व्यवस्थित व्हावी अशी मागणी आहे. काही सदस्यांनी असा मनोदय केला की जर चर्चा करायला देत नसाल तर आम्ही उठून जातो. पण मला वाटते की आपण कधी कोणाला चर्चा करायला दिलेली नाही. आपण भरपूर वेळ दिलेली आहे. आपल्याला वाटल्यास कारण ह्या चर्चेतून निश्चितपणे कोणावर आरोप केला जात नाही. काही गोष्टी ज्या आपल्याला माहिती नसतात. प्रशासनाच्या बाबतीत कधी जाणूनबुजून, हेतूपुरस्परपणे कधी कधी सांगितले की किंवा कळत, नकळत काही गोष्टी राहून गेलेल्या असतात. उदाहरणार्थ ३ कोटी ७१ लाख रुपये आपले भाडे बाकी आहे. आपल्या सर्वांचा चांगला संबंध शिक्षण खात्याशी आहे. आपण हे करू शकतो. पण ही बाब आता आपल्या निदर्शनास आल्यानंतर आपण निश्चितपणे ते मिळविणार अशा अनेक गोष्टी कदाचित सत्ताधारी पक्षाकडून किंवा विरोधी पक्षाकडून आपल्याला सांगितल्या जातील आणि त्या सांगण्यासाठी पण वेळ द्यावा अशी मी विनंती करतो. त्यानुसार आपल्याला जर सभेच्या कामकाजाची वेळ वाढवायची असेल तर वेळ वाढवा किंवा मग अजून दुसरी वेळ द्यायची असेल तर द्यावी. ते आपल्यावर आहे. तो आपला निर्णय आहे. परंतु, ब-याचश्या बाबी जसे आपण बजेट तयार केलेले आहे. ते बजेट १०० टक्के यशस्वी करण्यासाठी फक्त ती सभापतींची एकट्याची जबाबदारी नाही किंवा सत्ताधारी पक्षाची जबाबदारी नाही तर बजेट १०० टक्के यशस्वी करण्यासाठी या सभागृहामध्ये बसलेल्या सगळ्या नगरसेवकांची ती जबाबदारी आहे. कारण बजेटनुसार आपल्याला जर उत्पन्न प्राप्त झाले तर आपली सर्व विकासाची कामे होतील असे अंदाज धरून काही बाबी या सभागृहापुढे आपल्या निदर्शनास आणतो की आपण सगळ्यात पहिल्यांदा ते महसुल उत्पन्न दाखविलेले आहे. ते मालमतेच्या कराच्यापोटी आपण महसुल उत्पन्न दाखविलेले आहे. आपण पान क्र. १ वर पाहिल्यानंतर आपल्याला एक लक्षात येईल की सन २००१-०२ ला साडे सतरा कोटी आम्हाला मालमत्ता कर मिळालेला आहे. सन २००२-०३ ला २१.६१, सन २००३-०४ ला २६.०२ करोड आणि सन २००४-०५ ला ३७ करोड तर आपण मागचा आलेख पाहिला तर सन २००१-०२ आणि पुढच्या वर्षात ४ कोटी वाढले. त्याच्या पुढच्या वर्षात ५ कोटी वाढले. त्याच्या पुढच्या वर्षात ११ कोटी रुपये वाढलेले आहेत. आता ही ११ कोटी रुपयाची वाढ आहे. याच्यामध्ये चार महिन्याचे, आठ महिन्याचे रकमांमध्ये बराचसा फरक आहे. सकाळी या विषयावर बरीच चर्चा झाली की आपण आता संगणकीकरणाचे चांगले काम केलेले आहे. त्याच्यामध्ये वसुली दिसेल, वसुली दिसली म्हणजे आपले

११ करोड रुपये वसुल होणार आहेत. जी एक्स्ट्रा घरपट्टी लागणार आहे अशी जर आपण अपेक्षा केली तर ३७ करोड जे आम्हाला घरपट्टीद्वारे सन २००४-०५ ला मिळणार आहेत. तर मग जो आलेख आपण वाढीचा ५ कोटीचा धरला. मागच्या वर्षाचे ११ कोटीचा धरला आणि या सगळ्याचा अॅव्हरेज करुन आपण जर एक अॅव्हरेज काढला तर कमीत कमी आम्हाला यावर्षी ६ ते ७ कोटी रुपये घरपट्टीचा टॅक्स वाढला पाहिजे. परंतु, दुर्दैवाने मला हे कळले नाही की, २००४-२००५ जेव्हा ३७ कोटी रुपये आम्ही अंदाजपत्रकात लिहिले तेव्हा आयुक्तसाहेबांनी ३ कोटी रुपये कसे काय केले? म्हणजे अर्थसंकल्पात आम्ही सगळे बोलतो आपला अर्थसंकल्प वाढत गेला पाहिजे आणि वाढायला पाहिजे, वाढला पाहिजे. पण ३७ कोटी जेव्हा गेल्या वर्षी होते. तेव्हा आयुक्तसाहेबांनी ३४ कोटी रुपये केले. म्हणजे ३ कोटी रुपये कमी केले. त्यावर स्थायी समितीचा अंदाज चुकलेला आहे. कारण त्यांनी फक्त ३८.५० कोटी रुपये म्हणजे जे मुळ ३७ कोटीचे उत्पन्न सभापती साहेब आपण धरले होते. त्याचे आपण फक्त दीड कोटी रुपये वाढ दाखविली. म्हणजे मागच्या वर्षीचा जो आलेख होता. तो ४ ते ५ कोटीने आणि ११ कोटीने हा आपण कुठेही लक्षात घेतलेला नाही किंवा प्रशासनाने तसे आपल्या निदर्शनास आणलेले नाही. आपण या ठिकाणी कमीत कमी ५ कोटी रुपये, ११ कोटी रुपये नको. आपले मागच्या वर्षी ११ कोटी वाढले. आपण कदाचित नवीन प्रॉपर्टी सोडली नव्हती. त्या मागच्या वर्षी सोडल्या म्हणून आपले वाढले असेल तर मागच्या आलेखाप्रमाणे कमीत कमी ५ कोटीची वाढ अर्थसंकल्पात दाखविली पाहिजे. आपले बजेट वाढते. त्यामुळे तुम्ही त्याला नाही म्हणणार नाही. सभागृह नाही म्हणणार नाही. माझे म्हणणे सर्वांना पटलेच पाहिजे अशातला भाग नाही. कारण अंदाजपत्रक ही आकडेवारी असते. परंतु, आकडेवारी करताना आपण मागची काही पार्श्वभूमी बघत असतो. मागच्या आकडेवारीवरून आपण पुढची आकडेवारी ठरवितो. आपण जरी ते अंदाज काढले असतील ते मागेच पाहिले असतील. त्यानुसार आपण मालमत्ता करामध्ये ३८.५०च्यावरती वाढ करावी. जेणेकरुन आपण जो मागे विशेष शिक्षण कर कमी झालेला आहे. तो आपल्याला वाढविण्यात येईल. जकात कराच्या बाबतीतसुद्धा आपले थोडेसे गणित चुकलेले आहे. मागचे आपण सगळे पाहिले तर शासनाच्या नियमानुसार जकात कर हा २० टक्के वाढ ही अपेक्षित असते.

मा. उपमहापौर :-

१० ते २० टक्के.

प्रफुल्ल पाटील :-

आपण १० ते २० टक्के वाढ धरुया. कारण आपण जेव्हा अंदाजपत्रक करतो. तेव्हा जास्तीत जास्त वाढ लक्षात घेतो. झाले नाही तर कोणी कोणाला पनिशमेंट करित नाही. पण एक सेफ साईड म्हणून आपण त्यांना जास्तीत जास्त वाढ करतो. आपल्याला २० टक्क्याप्रमाणे ४६.४८ कोटी रुपये आपण वाढ दाखविली पाहिजे. याच्यामध्ये एक तांत्रिक अडचण अशी निर्माण होणार आहे की जर आपण वाढीचे काम दाखविली तर आपली एवढीच मागणी नाही. म्हणून आपण टेन्डर काढतेवेळी आपल्याला अडचण येणार आहे. म्हणजे टेन्डर भरणारे म्हणणार तुमची ४६ कोटीची मागणीच नाही आणि तुमची ४० कोटी मागणी आहे. टेन्डरच्या आपल्या काही अटी शर्ती ठरवायला प्रॉब्लेम होईल. या ठिकाणी एकूण ४६.४८ ची वाढ करण्यात यावी. विशेष शिक्षण कराला या मागच्या ठरावाला जो काही परिणाम होईल म्हणजे एक टक्का येणार. आपण तो तीन टक्के धरला होता. तर एक टक्क्याने जे काही कमी जास्त होईल तर तो या ठिकाणी इफेक्ट देण्यात यावा याच्यानंतर बाजार लिलावाच्याबाबतीत आपण जास्त वाढ सुचविलेली आहे. पान क्र. २ वर उदाहरणार्थ शेवटी मागच्या वर्षी आपण जवळजवळ १ कोटी ३० लाख रुपये बाजार लिलाव अपेक्षित धरला होता. प्रत्यक्षात जमा ९४ लाख झालेले आहेत. ३५ लाख कमी आहेत. कदाचित त्याच्यात डेफिशिएट होऊ शकते. आयुक्तसाहेबांनी दीड कोटी रुपये सुचविलेले आहेत. आपण अडीच कोटी रुपये सुचविलेले आहेत. या संदर्भात मी अडीच कोटी कमी करा असे म्हणणार नाही. स्थायी समितीच्या सभापती महोदयांनी नक्कीच याच्यामध्ये फार मोठा विचार केला असेल की आपण बाजारातून जास्त उत्पन्न घेऊ शकू. तर त्यांनी त्यावर निवेदन करायचे आहे की, दीड कोटीचे अडीच कोटी कसे होणार आहेत? ते आम्हाला पटले तर या वाढीला आम्हाला मंजूरी द्यायला काही हरकत नाही आणि सभागृहाचीसुद्धा हरकत नाही. यामध्ये अग्निशामक मागच्या ठरावाप्रमाणे अग्निशामक फी वाढ असा इफेक्ट दिलेला आहे. त्याला हरकत नाही. या ठिकाणी एक फार मोठी महत्वाची बाब अशी आहे की इमारत परवाना फी विकास आकार, बाल्कनी बंदिस्त फी जी पान क्र. ३ वर आहे. अनुक्रमांक ९ ला त्या ठिकाणी १० कोटी रुपये आपण मागच्या वर्षी अपेक्षित धरली होती. परंतु, प्रत्यक्षात आठ महिन्यामध्ये फक्त २.७० कोटी रुपये आपल्याला उत्पन्न मिळालेले आहे. उरलेले चार महिन्यासाठी ७ कोटी ३० लाख रुपये अपेक्षित होते. हे ७ कोटी ३० लाख रुपये मिळणार आहेत की नाही. यासंबंधित नगररचना विभागाने निवेदन करणे

आवश्यक आहे. कारण नगररचना विभागाने जर आपल्याला खोटी माहिती दिली. एक टक्का असे कोणीही स्वप्न बघू शकणार नाही की या वर्षी आमच्याकडे विकास परवान्यासाठी २ हजार प्रस्ताव प्राप्त झाले आणि पुढच्या वर्षी तीन हजार होतील. पण त्या रेशोने गेल्या आठ महिन्यांमध्ये जे प्रस्ताव प्राप्त झाले. त्याच्यावर तुम्ही परवानगी दिली. त्याच्यावर फक्त २ कोटी ७० लाख रुपये मिळाले. तुम्ही चार महिन्यात ७ कोटी ३० लाख रुपयाची अपेक्षा कशी केली? हे जर बरोबर असेल तर १० कोटी रुपये मागच्या वर्षीचे उत्पन्न आहे. तर या वर्षी तुम्ही १२ कोटी अपेक्षा केली. हा स्थायी समितीचा अंदाज अजिबात चुकलेला नाही. पण १० कोटीचा जर तुमचा मुळ अंदाज चुकलेला असेल तर या वर्षी १२ कोटी शक्य नाही. कदाचित आयुक्तांना याची माहिती असावी किंवा आयुक्तांनी नगररचना विभागाकडून बरोबर माहिती घेतली असावी. त्यांनी १० कोटीचे बजेट ७ कोटीवर आणले. तसे टॅक्स वाढविण्याच्याबाबतीत आपण सगळे इच्छुक असतो. विरोध करायचा म्हणून आम्ही करतो. आमच्यातले काही करतात. शेवटी आम्ही सत्ताधारी असताना आम्ही टॅक्स वाढविण्याच्या गोष्टी केलेल्या आहेत आणि केलेल्यासुद्धा आहेत. त्या यशस्वीसुद्धा झाल्या. पण टॅक्सच्याबाबतीत मा. महापौर मॅडम दोन गोष्टी महत्वाच्या आहेत. आपल्या पिरियडमध्ये म्हणजेच मुळ हा शेवटचा बजेट आहे असे मी म्हणणार नाही. अजून आणखी बजेट आपल्या कालावधीत यावीत. अजून आपल्याला आणखी वेळ मिळावा. याबद्दल आमच्या नेहमी सदिच्छा राहतील. कारण शेवटी त्या ठिकाणी बसणारा माणूस हा काही स्वतःसाठी काम करित नसतो. तो जनतेसाठी काम करित असतो. सगळे पक्षाच्या आदेश वगैरे असतात. पण त्याच्यामध्ये तुम्हाला काय कधी फारसा फरक पडलेला नाही. कारण तुम्ही सर्वांची मने मिळविलेली आहेत. जनतेची मने मिळविण्यासाठी तुम्हाला काही ठराविक गोष्टी या बजेटच्या सत्रात आम्ही हा चांगला निर्णय घेतला. मा. महापौर म्हणून तुम्हीही पीठासीन अधिकारी या नात्याने हा निर्णय घेतला आणि उपयुक्त ठरला असे चित्र कुठे निर्माण होण्यासाठी आपण ह्या बजेटवर थोडासा गांभीर्याने विचार करा की प्रत्यक्ष कर लोकांवर, जनतेवर लादण्यापेक्षा आज आमची जनतेमध्ये प्रतिमा आहे. त्या प्रतिमेच्या जोरावर आम्ही या सत्तेमध्ये येतो किंवा विरोधामध्ये बसतो. ती प्रतिमा कुठे डागाळू नये म्हणून जनतेवर जास्त कर आपण जसा मालमत्ता कर सुचविला. अग्निशमनसाठी कॅपिटेशन फी किंवा अतिरिक्त शिक्षण कर हा बिल्डरच्या बाबतीमध्ये जे डेव्हलपमेंट चार्जेस आहेत. हे का वसूल केले जात नाहीत किंवा हे घडते कसे? उलट मिरा भाईंदरमध्ये आता कन्स्ट्रक्शन अॅक्टिव्हिटीज शहरात इतक्या सुरु झालेल्या आहेत की मला वाटते बेटरमेंट चार्जेस विकास कर का घटावा. परंतु, आयुक्तसाहेबांनी १० कोटीवरून ७ कोटी रुपये म्हणजे आमचे उत्पन्न ३ कोटी का घटले. याच्या संदर्भात आम्हाला काही निश्चित स्वरूपाची माहिती या ठिकाणी मिळत नाही. या ठिकाणी नगररचना विभागाने विशेषतः याबाबत माहिती दिली तर १२ कोटी रुपये आम्हाला वाढ अपेक्षित धरायला काही हरकत नाही. जर मागच्या वर्षी १० कोटी रुपये कोलमडले तर १२ कोटी रुपये होणार नाही. कृपया मी जी माहिती देतो. सचिवांनी याची नोंद करा. आयुक्तसाहेब, आपण ही नोंद करून यावर निवेदन करायचे आहे. या ठिकाणी पीठासीन अधिकारी किंवा स्थायी समितीचे सभापती किंवा उपमहापौर साहेब हे कोणी याला जबाबदार नाहीत. याला तुम्हालाच निवेदन करावे लागणार आहे. कारण ह्या सगळ्या बाबी, ही जी अकाउन्ट्स आहेत. जी स्टेटमेंट तुम्ही दिलेली असतात. त्याच्यावर स्थायी समितीचे सभापती एक धोरण ठरवितात की आम्हाला हे टॅक्स वाढवायचे आहेत. हे टॅक्स कशासाठी वाढवायचे आहेत? तर आम्हाला ही नवीन विकासाची कामे करावयाची आहेत आणि म्हणून या ठिकाणी प्रशासनाने ही तयारी केली पाहिजे अशा मताचा मी आहे. सर्व प्रकारचे परवाने फी जी आहे. आपण यामध्ये २ कोटी रुपयाची फार मोठी वाढ दाखविली तर सभापतीसाहेब, आपल्याला सांगू इच्छितो की मागचा जो आलेख आहे. त्याच्यामध्ये जेमतेम ७ लाखाच्यापेक्षा आपल्याला कधीही परवान्याच्यापोटी पैसे मिळालेले नाहीत. या ठिकाणी पान क्र. ४ क (२) मी आता एकदमच मांडतो. क (२) मध्ये आपण सर्व प्रकारच्या परवाना फी ७ लाख रुपये धरलेली आहे, मिळालेली आहे. १५ लाख रुपये अपेक्षित होती. आयुक्तांचा अंदाजसुद्धा १५ लाखाचा होता. परंतु, आपण तो २ कोटी रुपये केलेला आहे. आता १ कोटी ८५ लाख रुपये आपण परवान्याची फी कशी मिळविणार म्हणजे जसे मघाशी सन्ना. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी सांगितले पण त्यांच्या भाषेमध्ये जे सांगणे होते की, त्या अनधिकृत बांधकामाला तुम्ही परवानग्या देणार नाही. म्हणजे आम्ही एकदा पॉलिसी मॅटर ठरविले की २ कोटी परवाने जे मिळाले पाहिजे म्हणजे परवाना देण्याची जी पध्दती आहे. त्याच्यामध्ये ज्या अटीशर्ती आहेत. त्याचे शिथिलीकरण करायचे. तुम्ही जर शिथिलीकरण केले नाही तर प्रशासन काय आहे? म्हणजे टांग अडविणे बोलतात तसा प्रकार प्रशासनाच्यामार्फत करण्यात येतो. कोणालाही परवाना दिला जात नाही. पहिल्यांदा सांगतात परमिशन आहेत का? आणा. तुम्ही टॅक्स भरलेला आहे का? आणा. टॅक्स ठिक आहे. परंतु, जुन्या बिल्डींगला आता कुठलीही परमिशन नाही. त्यांना तुम्ही परवाना देणार नसाल तर तुमचे २ कोटी रुपये वसूल

होणार नाही. कृपया स्थायी समितीचे सभापती या नात्याने परवाना देण्याच्या अटीशर्तींवर आपण शिथिल करण्याची जबाबदारी आपण स्वतः स्विकारा. तरच २ करोड रुपये आम्ही मान्य करतो. कारण जर तुम्ही स्थायी समितीने तसा निर्णय घेउन जर तुम्हाला आयुक्तांना कन्व्हेन्स करावे लागेल. कन्व्हेन्स हा शब्द मी वापरतो. कारण कायदयाने आयुक्त हे कन्व्हेन्स होणार नाहीत. ते म्हणतील ते अनधिकृत आहे. याला मी कसा परवाना देणार? तुमचे परवाने दिले जाणार नाहीत. तर तुमचे बजेट २ कोटी रुपयांनी कोलमडणार आहे. तेव्हा हया सगळ्या एक्सरसाईज करण्याची आपली जबाबदारी आहे असे समजून २ कोटी रुपयाला आम्ही मान्यता देऊ. पण आपण त्याचे अगोदर निवेदन करा. मुद्रांक शुल्क अनुदानाचा विषय या ठिकाणी पान क्र. ४ वर आहे. गेल्या वर्षामध्ये आपण १ कोटी रुपये मुद्रांक शुल्क. याच्यामध्ये मुद्रांक शुल्क म्हणजे आपण जी काही स्टॅम्प ड्युटी भरतो. याच्यावर अनुदान आहे. म्हणजे सर्वसाधारणपणे व्यवहाराच्याबाबतीत, फ्लॅटच्या अॅग्रीमेन्टच्याबाबतीत बरोबर आहे. माझे काही चुकत असेल तर प्रशासनाने क्लिअर करावे. गेल्या वर्षी १ कोटी रुपयाचा आम्ही अंदाज केला होता. परंतु, त्या एक करोडमध्ये अनुदान एकही पैसा मिळाला नाही. याला जबाबदार मा. पीठासीन अधिकारी नाहीत किंवा मा. स्थायी समिती सभापती नाहीत. याला जबाबदार प्रशासन आहे की मुद्रांक शुल्काच्या अनुदानाचा प्रस्ताव तुम्ही पाठविलाच नाही. तुम्ही मागणीच केलेली नाही. तर आपल्याला मिळणार नाही. कारण गेल्या वर्षीचा आपल्याला जर अनुभव राहिला तर १ कोटी रुपये आम्हाला अनुदान मिळायला पाहिजे होते. ते मिळाले नाही. म्हणून यंदासुध्दा आम्ही १ कोटी रुपये अनुदान मिळेल अशी अपेक्षा केलेली आहे. तर यावरसुध्दा आपण निवेदन करा. त्याच्यानंतर एक महत्वाची बाब अशी आहे की, आपल्या हया विभागामध्ये ही बाबसुध्दा प्रशासनाने आपल्यापासून लपवून ठेवलेली आहे की एका विशिष्ट केन्द्र सरकारच्या योजनेबाबतची आहे. वाल्मिकी आवास योजना म्हणून केन्द्र सरकार काही निधी आपल्याला देत असते. हा निधी ज्या ठिकाणी झोपडपट्टया या मिरा भाईंदर क्षेत्रामध्ये आहेत. त्या झोपडपट्टया ज्या अधिकृत म्हणून गणल्या जातात. त्याची शिरगणती म्हणजे सेन्सेस तर त्याची लोकसंख्या किती? जर तुमच्या ज्या झोपडपट्टयांची संख्या १५ हजार आहे. त्या किती आहेत? प्रशासनाने आता ते निवेदन करा की आमच्या २० हजार झोपडपट्टया आहेत. २० हजार लोकांच्या एकाही व्यक्तीला रु. ४००/- या प्रमाणे वाल्मिकी आवास योजनेचे आपल्याला अनुदान मिळेल आणि ते अनुदान जर त्यांनी आकडा सांगितला तर रु. ४००/- प्रती माणसी अनुदानाची नोंद घ्या. अंदाजपत्रक याच्यामध्ये नोंद घ्या आणि झोपडपट्टया विकसित करण्यासाठी तो निधी तुम्हाला वापरता येईल. त्याच्यानंतर वाल्मिकी आवास योजना किंवा झोपडपट्टी पुर्नवसन घ्या आणि कर्ज परतफेड निधीतून अंशदान.

रोहित सुवर्णा :-

वाल्मिकी आंबेडकर आवास योजना असे त्याचे नाव आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

वाल्मिकी आंबेडकर. माझ्यापेक्षा सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णा साहेबांना या विषयी जास्त डिटेल्स माहिती आहे. ते तुम्हाला याच्यामध्ये पुढे मिळण्यासाठी सहकार्य करतील का मिळाले नाही. ते मिळणार आहे की मिळणार नाही. याचेसुध्दा प्रशासनाने या ठिकाणी निवेदन करणे गरजेचे आहे. ते जर मिळणार नसेल तर यावर्षीच्या अंदाजपत्रकात ते ४ कोटी रुपये धरायला पाहिजे. जर मिळणार नसेल तरच ४ कोटी रुपये आम्हाला या अंदाजपत्रकातून कमी करावे लागतील. नगरपालिकेचे आम्ही जे फिक्स डिपॉझिट आहे. ती नगरपालिकेची गुंतवणूक आहे. या गुंतवणुकीवर नगरपालिकेला व्याज मिळते अशा व्याजाची रक्कम सन २००४-०५ साली आपल्याला ४३ लाख रुपये मिळणार होती. आम्हाला त्याच्यात फक्त २५ लाखच मिळाले. मात्र एकदम सन २००५-०६ मध्ये आम्हाला २ कोटी रुपये व्याज कसे मिळणार? म्हणजे जर आम्हाला आता २५ लाखाचे व्याज गेल्या वर्षीचे मिळाले तर या वर्षीत २ कोटी व्याज मिळायला आम्हाला किती कोटी रुपये गुंतवणुक करावी लागणार आहे. तर तशी गुंतवणुक करणे महापालिकेला शक्य आहे का? हे या ठिकाणी लेखा विभागाने स्पष्ट करायला पाहिजे. २ कोटी रुपये व्याज मिळणार याचा अर्थ कुठेतरी पाच किंवा सहा टक्क्यांनी जर कोणाला कंटाळा आला तर हरकत नाही. मी एक जोक सांगतो की एक दिवस काय झाले? कोणाच्या विरोधात बोलत नाही. एका मोठ्या पदावर बसलेल्या माणसाला खूप अडचणी आल्या. अडचणी आल्यानंतर ते एक विचारवंत माणसाकडे गेले आणि सांगितले की कधीही जावे तर सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल नुसते बॉबलत असतात, बोलतच असतात. सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील नेहमी बडबडत असतात. यांचा प्रॉब्लेम काय आहे? ते तुम्ही आम्हाला सांगावा. म्हणजे उपाय किंवा कानमंत्र त्या अधिकाऱ्यांनी काय केले? दोन पत्रे दिली. उदाहरणार्थ तुम्हाला दोन पत्रे दिली. त्यांनी सांगितले की, जर आता पुढे काय झाले की पहिले एक पत्र खोला. त्याच्यात जे काही लिहिले असेल त्याप्रमाणे तुम्ही चाला. तो थोडासा सन्मा. सदस्य

महेन्द्रसिंग चौहाण यांच्या मताचा आहे. मी टिका करित नाही. जेव्हा ती अडचण आली तेव्हा मॅडम तुम्ही ते पत्र खोलले, पाकिट खोलले. त्या पाकिटात काय लिहिलेले होते की जेवढे काही दोष आहेत ते मागच्या नगराध्यक्षावर टाका. त्यांनी तसे करून ठेवले. म्हणजे सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहाण चांगले बोलले की आपण १३ कोटी मिळविले. शेवटी हे करताना सगळ्यांचा विरोध होताच. पण शेवटी जनमताचा आणि नंतर परत प्रॉब्लेम झाला. त्यानंतर सांगितले की जर पुन्हा असे प्रॉब्लेम झाले तर दुसरे पाकीट उघडा. पण प्रॉब्लेम सुरु व्हायला लागले. आता कदाचित ती वेळ पाकिट उघडायची तुमच्यावर आली की नाही माहिती नाही. पण आली तर हे तुम्हाला सांगतो हा प्रसंग वाईट नाही. खरी सत्य बाब आहे की दुसरे पाकिट उघडले तर त्याच्यात असे लिहिलेले होते की पुढच्या येणा-या माणसासाठी अशीच दोन पाकिटे तयार करा. दुसरे महत्वाचे असे की पाणीपुरवठ्याच्याबाबतीत पाणीपट्टी म्हणून आपण या ठिकाणी रु. १६ कोटीचा उल्लेख केलेला आहे. सभापतीसाहेब, आपण पाणीपुरवठ्याचा उल्लेख केलेला आहे. पान क्र. ४० वर ह्या पाणीपट्टीचे आपण १६ कोटीचा अंदाज केलेला आहे. त्या संदर्भात मी बोलतो बघा. मागच्या वर्षी आपण १४ कोटी रुपयाचा अंदाज धरला होता. या वर्षी आपण २ कोटी रुपये एक्स्ट्रा धरलेले आहेत. आता आपण पाणीपट्टीच्या प्रत्यक्ष करावर जर विचार करायला गेलो तर आयुक्तसाहेब आणि महापौरसाहेब ८१ एम.एल.डी. पाणी आमच्या शहराला येते असे आपण या ठिकाणी नमुद केलेले आहे. त्यामुळे सभागृहाचे असे मत आहे की आपल्याला ८१ एम.एल.डी. पाणी या शहरामध्ये येते. ८१० लाख लीटर पाणी या शहरात येते. त्याचे वितरण केले जाते आणि आता कुठेही अनधिकृत कनेक्शन नसल्यामुळे सगळ्याच कनेक्शनला आपण बिलिंग करतो असे धरायला हरकत नाही. मग ८१० लाख लीटर पाणीपुरवठा जेव्हा या शहरामध्ये होतो. तर ७ रुपये प्रती हजाराला जर आम्ही बिल दिले. तर दिवसाला ५६ हजारच्यावर ती फिगर येते. दिवसाचे आमचे पाणीपुरवठ्याचे जे दिवसाचे उत्पन्न आहे. ते ६४ हजार ८०० लीटर हे २० टक्के आम्ही गळती धरून काढलेले आहे. ८१० लाख लीटर पाणी वसुली येते. तर त्याच्यामध्ये तुम्ही २० टक्के गळती काढा ६४ हजार ८०० याला ७ रुपयाने गुणले तर ४ लाख ५३ हजार ६०० असे एकंदरित उत्पन्न वर्षाचे १६.५५ करोड २० टक्के गळती काढल्यानंतरसुद्धा ८१ एम.एल.डी.च्या पाण्यातून २० टक्के गळती काढल्यानंतरसुद्धा १६.५५ कोटी रुपये उत्पन्न आम्हाला पाणीपट्टीचे मिळाले पाहिजे. हे जर मिळत नसेल तर आमचे प्रशासन काहीच काम करत नाही. कारण कुठल्याही नव्या योजनेमध्ये जास्तीत जास्त गळती ही २० टक्के धरली जाते. खरे म्हणजे आताच योजनेमध्ये कास्टीगचे पाईप काढून एम.एस. आलेले आहेत. त्याच्यामुळे गळती १० टक्क्यावर आलेली आहे. २ टक्क्यापेक्षा जास्त गळती होऊ नये असे शासनाचे आदेश आहेत. त्याची आपण निश्चितपणे काळजी घ्यायला पाहिजे. प्रशासनाने जर थोडी जास्त दक्षता घेतली तर आम्हाला जवळजवळ २० कोटी रुपये या ठिकाणी पाणीपट्टीचे उत्पन्न होईल. तरी २० टक्के गळती धरली तरी १६ कोटी ५५ लाख रुपये उत्पन्न हे पाणीपट्टीचे मिळाले पाहिजे. परंतु, ह्या ठिकाणी १४ ते १५ कोटीपर्यंतच आलेले आहे. फक्त हे मी तुम्हाला सांगितले. पाणीपुरवठ्याच्या अधिका-यांनी जर ही माहिती दिली की ८१ एम.एल.डी. पाण्यातून २० एम.एल.डी. पाणी औद्योगिक वापराकरिता जाते. तर आपल्याला ६४ पटीने हा महसुल मिळाला पाहिजे. यावेळी तुमचा अंदाज चुकलेला आहे. पाणीपुरवठा विभागाने त्याचे विवरण केले तर बरे होईल आणि आम्ही ८१ एम.एल.डी. पाण्यातून ६१ एम.एल.डी. पाणी निवासी वापरासाठी देतो आणि २८ रुपये आणि ७ रु. दराने त्याचा गुणाकार करून या ठिकाणी हे उत्पन्न ठरवा आणि बजेटमध्ये मा. सभापती साहेब मी आपणांस वाढ करून देतो आणि त्या वाढीमध्ये आम्ही काही मागत नाही.

आसिफ शेख :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो की प्रत्येक पक्षाचे गटनेते त्यांना जर आपण बजेटविषयी बोलायला १५ मिनिटांचा अवधी दिला आणि संधी दिली तर ते अधिक चांगले होईल.

मा. उपमहापौर :-

प्रत्येक पार्टीच्या लोकांना थोडे थोडे बोलू द्या. याच्यामध्ये आपल्याला जेवढ्या सुधारणा देता येतील आणि नवीन सुचना करता येतील तर त्याचे स्वागतच राहिल. सन्मा. सदस्य श्री. प्रफुल्ल पाटील साहेब आपण आपले बोलणे हे पूर्ण करून घ्या.

रोहित सुवर्णा :-

बजेटविषयी एका तासामध्ये सगळ्यांचे बोलणे हे संपणार नाही. याबाबत सविस्तर निवेदन हे द्यावे लागेल.

उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णा तुम्ही त्याबाबत तुमची वेळ घ्या.

प्रफुल्ल पाटील :-

याच्यात महत्त्वाची बाब अशी आहे की, पालिका अनाधिकृत बांधकामावरती जेव्हा अशी कारवाई होते तेव्हा त्याच्याकडून वसुली केली जाते. अतिक्रमण विभागाने आतापर्यंत जी काही अशी बांधकामे तोडलेली आहेत. आता आपण नेहमीच म्हणतो की अनाधिकृत बांधकाम हे लगेच तोडण्यात तेवढे ते तत्पर आहेत तर त्याची ती तत्परता त्या लोकांना बिले पाठविण्यामध्ये आहे असे दिसून येत नाही कारण तुम्ही जर बघितले पान क्र. ३ वरती मा. सभापती साहेब आणि मा. महापौर मॅडम ३ वरती अतिक्रमण बांधकाम तोडणे वसुली एकही पैसा नाही आणि मा. आयुक्तांनाही काही महत्त्वाचे वाटले नाही कारण मा. आयुक्तांना पक्की खात्री आहे की, एकही अनधिकृत बांधकाम होणार नाही. आणि मघाशीच मा. आयुक्तांनी सकाळी तसे सांगितले. काहीपण झाले तरी आम्ही कनेक्शन हे तोडणारच म्हणजेच जी अनाधिकृत बांधणार करणार असेल त्याचे बहुतेक काहीतरी तोडण्याचे नक्कीच ठरवले असेल. त्याच्यामध्ये ते होणार नाही जसे अतिक्रमण वसुली ही ह्या ठिकाणी बांधकाम वसुली पाच लाखाचा अंदाज मा. स्थायी समितीने ठेवलेला आहे तरी तो अंदाज याठिकाणी थोडा बदल करायला पाहिजे. रस्ता नुकसान भरपाईबाबत आपण जर पाहिले तर अंदाज २ कोटी २९ लाखाचा आहे आणि प्रत्यक्षात जमा २५ लाख झालेले आहेत. मा. महापौर मॅडम एक गोष्ट महत्त्वाची आहे की, बी.एस.ई.एस. चे बील आपण जर भरले नाही म्हणजेच रिलायन्स आता तर लगेच ताबडतोब ते कनेक्शन कापायला येतात. म्हणजेच सगळ्याच लोकांची कापतात. परंतु बी.एस.ई.एस. रस्ते खोदते. एम.टी.एन.एल. रस्ते खोदतात आणि ते लोक मात्र आपले पैसे लवकर देत नाही असे जर होत नसेल तर जेव्हा आम्ही २ कोटी २९ लाख रुपये गेल्या वर्षी आम्हाला मिळणार होते तर ते आम्ही दुरुस्तीच्या प्रस्तावात पाठविले नाही किंवा अशी दुरुस्ती जेव्हा त्यांनी मागितली की आम्हाला खड्डा खोदायचा आहे. तेव्हा त्याचे आपण अॅडव्हान्स पैसे घेतले नाही म्हणून आम्हाला फक्त २५ लाख रुपये मिळाले. २ कोटी २९ लाख रुपये मिळायला पाहिजे होते. त्याच्या जागेवर फक्त २५ लाख रुपये मिळाले. याठिकाणी नक्कीच प्रशासनाकडून योग्य ती कारवाई झालेली नाही आणि आता ती वसुली पुन्हा कमी होणार असे आयुक्तांचे म्हणणे आहे रु. दिड कोटीचे आणि त्याच्यावरती थोडीशी टक्केवारी वाढवायची म्हणून मा. सभापतींनी २०० केले किंवा काय ते माहिती नाही. तरी ते टक्केवारी तशी न करता गेल्या वर्षीचे २ कोटी २९ लाखाचे जे उत्पन्न ग्राह्य धरले होते तर त्याच टक्केवारीने ते वाढविले पाहिजे ते तुम्ही कमी करायला नको. म्हणजेच २ कोटी २९ लाख हे बरोबर आहेत किंवा नाही ते तुम्ही ठरविले पाहिजे. आणि त्याच्यावरती वाढ सुचविली पाहिजे. त्याचप्रमाणे बिनशेती सारा अनुदान फार महत्त्वाची बाब आहे. एन.ए. टॅक्स जो आहे हा एन.ए. टॅक्स कशासाठी वापरला जातो. पुर्वी काय होते लोक हे एन.ए. हे करतच नव्हते आता आपल्या नगररचना विभागाने मात्र एवढे बरे केले की एन.ए. परमिशन असल्याशिवाय सी.सी. देत नाही. जे बांधकाम करतात ते वेगळे त्याच्याशिवाय परंतु कमीत कमी जे एन.ए. करतात. त्या लोकांची प्रकरणे संयुक्तपणे आपण नगररचना विभागाने ही जबाबदारी घ्यायला पाहिजे की अशा एन.ए. झालेली सर्व प्रकरणे ह्या विभागाकडे पाठवायला पाहिजे. जी लोक अनुदान जमा करतात कारण जितके एन.ए. परमिशनचा पैसा बिल्डर भरतो. त्याच्या साडेसात टक्के अनुदान जे आहे ते जिल्हा परिषद आणि नगरपालिका/ महानगरपालिकांना द्यावे असे शासनाचे नियम आहेत. याठिकाणी आम्ही अपेक्षाच करत नाही. बिनशेती सारा अनुदान १ लाख ८८ हजार फक्त मिळाले म्हणजेच एन.ए. चे प्रस्ताव किती झाले आणि फक्त १ लाख २८ हजार आम्हाला मिळाले. सहा लाखाचे उत्पन्न आम्ही अपेक्षित केलेले होते आणि यावर्षी आम्ही एकदम दीड लाखावर आलो कारण यावर्षी काही एन.ए. हे होणार नाहीत काय? बिगर एन.ए. चे आपण परमिशन देणार आहात काय? ही सुद्धा बाब नगररचना विभागास फार मोठी गांभीर्याची आहे. तुम्हाला जर असे वाटते की एन.ए. न करता जर बिल्डींग बांधत असतील लोक तर तसे करायला लावा. तर त्याचे जे अनुदान आहे. ते तुम्ही या ठिकाणी लक्षातच घेतलेले नाही. रस्ते खोदण्यामध्ये गेल्या वेळेला जवळ जवळ २३ लाख ४३ हजार रुपये वसुली बाकी होती. ती २००४/२००५ साली. पण त्या ठिकाणी रस्ता खोदण्याबाबतच्या कुठल्याही डिटेल्स याठिकाणी दिलेल्या नाहीत. आपला जो रस्ता खोदला जातो. तर तो रस्ता बनवण्याबद्दल आपला जो सर्वांचा आकस असतो. परंतु तो रस्ता ज्या संस्थेने खराब केला त्याच्याकडून आपण अॅडव्हान्स म्हणून पैसे घेतले पाहिजे. त्याशिवाय त्यांना रस्ता बनवु देता कामा नये. आणि अशा प्रकारे येणारे इन्कमचे कुठेतरी तारतम्य लावून अमुक ह्या टक्केवारी ठरवूनच आपण अंदाजपत्रकामध्ये त्यांची नोंद केली पाहिजे. भुईभाड्याच्या संदर्भामध्ये आपण हे केलेले आहे. शाळा इमारत भाड्यामध्ये आता जे आपण तीन कोटी एकाहत्तर लाख रुपये म्हटलेले आहे. तो विषय झाला. फक्त ५० लाख रुपये आपण दरवर्षीचा प्रस्ताव आणला आहे. म्हणजेच दरवर्षी येणारे भाडे कारण प्रस्ताव हा तुमचा एकदाच मंजूर होणार. मागचे जे भाडे येईल ते तुमचे अतिरिक्त उत्पन्न होणार आहे. जसे तुमचे अतिरिक्त खर्च

वाढविण्यासाठी रिअॅप्रॉप्रिएशन करणार आहेत. तेव्हा ते तुमच्या कामाला येईल. बजेटमध्ये त्याची तरतुद तुम्हाला दाखवता येणार नाही. कृपया बजेटमध्ये यावर्षी जे अपेक्षित उत्पन्न आहे. तेच तुम्हाला दाखवावे लागेल. तर यावर्षीचे जे अपेक्षित उत्पन्न आहे ते सार्वजनिक बांधकाम विभागाने म्हणजेच मुळ प्रस्ताव आमचा जो मंजूर झाला आणि दरवर्षी ६० लाख रुपये मिळणार आहेत आणि ह्यावर्षी आम्ही ज्या शाळेचे नवीन भाडे मागणार आहोत ते अॅड करून ८० लाख ते १ कोटी रुपयापर्यंत जे काही होत असेल त्याची तशी आपण याठिकाणी अंदाजपत्रकामध्ये तरतुद घ्यावी. भाईदर पुर्व पश्चिम भुयारी मार्ग योजना याच्यामध्ये आपण आणखी अॅड करा जसे मा. सभापतींच्या वार्डामधला तो पुलाचा एक्सटेन्शन आहे. रेल्वेपुलाचे या ठिकाणी मा. सभापती साहेब तुम्हीच मोठे मन करून त्याच्यावरती १ कोटी रुपयाचे साधारणतः वाढ करा. कारण लोकांची त्याठिकाणी फारच परवड होते. रस्त्याच्या पलीकडच्या त्या बाजुला तो ब्रिज उतरला पाहिजे कारण या ठिकाणी मा. आयुक्त साहेबांनी तसा प्रकारचा मनोदय केला होता. पान क्र. ७ वरती शेवटचे आहे आणि दोन गोष्टी जरा महत्वाच्या सांगायच्या म्हणजे याच्यामध्ये उल्लेख केलेला नाही. आपण जेसलपार्कचा एक्सपरिमेंट केला होता की तिथला मला निःत्सारण प्रकल्प आपण हाती घेतला होता. त्या बिल्डरकडे जे ऑफिशिअली पैसे खात्यावर जमा होते ते घेऊन त्या पैशातुन आपण तो मलनिःसारण एस.टी.पी. प्लॅन आपण दुरुस्त केला आणि दुरुस्त केल्यानंतर आपण ती सेवा आपल्यावतीने द्यायला लागल्यानंतर तिथल्या लोकांना १२ टक्के दराने विशेष स्वच्छता कर लावला आणि तेथील लोक सेवा मिळत असल्यामुळे आनंदाने ते पैसे भरत आहेत. आता या ठिकाणी भाईदरमध्ये आपली स्वतःची एस.टी.पी. प्लॅन बांधण्याची योजना आहे आणि ती चांगली आहे. परंतु सध्या जे एस.टी. प्लॅन इतर ठिकाणी जे चालू आहेत. कार्यरत आहेत. उदा. शांतीनगर, ब्रॅडवे अॅन्ड व्ह्यू आणि सृष्टी तर ह्या तीन ठिकाणी आपण जसे बिल्डरांना तिथे पाणीपुरवठ्याबाबत सहकार्य करतात. तसे इतर बाबीसुद्धा त्यांनी बरोबर ठेवल्या नाहीत म्हणुन त्या सेवा आपण आपल्या ताब्यात द्याव्यात आणि त्या संबंधिचे जेवढे अॅसेट असतील तेवढे सर्व आपण ताब्यात घ्या. कृपया आपल्याला तसा निर्णय घ्यायला लागेल. आणि ते असे ताब्यात घेतल्यानंतर ते पुर्णपणे सेवेत आहेत की नाहीत कारण बऱ्याचशा तक्रारी आहेत की एस.टी.पी. प्लॅन बरोबर चालत नाही. तुम्ही एक नगरसेवक या नात्याने तेथील लोकांना त्या सुविधा देऊ शकत नाही आणि म्हणुन ते एस.टी.पी. प्लॅन ताब्यात घेऊन त्या प्लॅनवर त्याचा जो निर्धारित खर्च आहे त्याची सुद्धा रक्कम आपण ताब्यात घ्या. जशी जेसलपार्कच्या बिल्डरने दिली होती. आणि ते एस.टी.पी. प्लॅन ताब्यात घेऊन येणारा खर्च म्हणजेच एस.टी.पी. प्लॅनवर येणारा खर्च साधारणतः वीस लाख रुपये खर्च पकडा. तीन एस.टी.पी. प्लॅनचा आणि तेथील पॉप्युलेशनच्यावरती १२ टक्के दराचा जो दर आहे तो दर आपण प्रस्तावित करा. त्यामध्ये आपल्याला जी तुट येईल आणि जे सभागृहाच्या लोकांचे मत आहे की, अशाप्रकारे सर्वावरती टॅक्स न लावता ज्यांना विशेष योजना देतो त्यांच्यावरती टॅक्स लावला तर लोकांना त्याच्यातुन काही त्रास होणार नाही. शेवटी तुमच्या प्रभागातील प्रतिनिधीचा अधिकाराचा प्रश्न आहे. मी काही त्याच्याबद्दल हट्ट धरणार नाही. परंतु उत्पन्नाची बाब म्हणुन हा एक विषय आपल्याला घेता येईल. तिसरा टोल टॅक्स बाबतीत विचार करता येईल तो पुन्हा करा. असे काहीही नाही की बजेटमध्ये आज काही घेतले पाहिजे. तीन महिन्यांनंतरसुद्धा ह्या पुर्नविचारासाठी बजेट पुन्हा आणु शकतात. त्याच्यामध्ये दुरुस्तीसाठी आणु शकतात अशी कायद्यामध्ये प्रोव्हीजन आहे. चार महिन्यांनंतर कदाचित त्याच्यानंतर लेखाधिकारी सुद्धा तुम्हाला माहिती देतील तर आपण जो पोलिस स्टेशनपासुनचा रस्ता पुढे मेन्टेन करतो. आपल्या ताब्यात नाही परंतु आपल्या उत्तन भागातुन म्हणजेच आपल्या क्षेत्रातुन गोर्राईकडे जो प्रोजेक्ट एस्सेलवर्ल्डचा आहे त्या एस्सेलवर्ल्डच्या जाणाऱ्या गाड्यांवरती जर आपण टोल टॅक्स लावला तो टोल वसूल करण्याचे ठिकाण हे आपल्या क्षेत्राच्या बाहेर ठेवायचे म्हणजेच जेणेकरुन आपल्या नागरीकांना टोल टॅक्स भरावा लागणार नाही आणि एस्सेलवर्ल्डच्या प्रवेशद्वारावरती आपण टोल टॅक्स लावला तर आपल्या काशिमिरा रोडचा बराचसा भाग आपल्याला वसूल करता येईल. आणि प्रवासी लोकांना काय फार जास्त भुर्दंड पडणार नाही अशाप्रकारे हे दोन तीन उत्पन्नाचे स्रोत आहेत. तर ह्या ठिकाणी सन्मा. पिठासीन अधिकारी मा. उपमहापौर आणि आयुक्त साहेबांनी हे ज्या गोष्टींचे निवेदन ऐकुन घेतले. त्यानुसार आपण ती दुरुस्ती करायला परवानगी द्यावी असे मी या ठिकाणी ठराव मांडतो कृपया याच्यावरती सविस्तर निवेदन करावे.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य श्री. प्रफुल्ल पाटील साहेब आपण एक चांगले अभ्यासपूर्वक असे मार्गदर्शन करुन ह्या मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या बजेटच्या अजुन थोडेसे मोठे करण्याचा प्रयत्न केला. आपल्या सुचनांचे स्वागत. यानंतर ज्यांना बोलायचे असेल तर मला वाटते एक विनंती की, आपल्या पक्षाच्या एका प्रतिनिधीने बजेटमध्ये आपल्याला कुठे नवीन वाढ सुचविता येईल किंवा आपण कुठे जी प्रोव्हीजन

केली त्याच्यात कमजोर आहात अशाच बाबींवरती बोलायचे आणि प्रत्येक गटाच्या किंवा पक्षाच्या एकाच नगरसेवकांने जर निवेदन केले तर चांगले राहिल.

शशिकांत भोईर :-

सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी जो ठराव दुरुस्तीसह मांडलेला आहे. त्यास माझे अनुमोदन आहे.

धनराज अग्रवाल :-

मा. महापौर महोदय २००५-२००६ चा बजेट महासभेपुढे मंजुरीसाठी ठेवलेला आहे. त्याबद्दल मी ह्या सभेच्या निर्देशनास आणु इच्छितो की उत्पन्न नसताना वाढीव अर्थसंकल्प जो सादर केला आहे तो मला चुकीचा वाटत आहे. उदा. २००४-०५ वर्षी १८१ कोटी ७३ लाख रुपयाचा अर्थसंकल्प सादर केला होत त्यात ३० कोटीचे कर्ज दाखविले होते. यावर्षी प्रशासनाने २६०.६८ कोटी रुपयाचा अर्थसंकल्प दिला आहे. परंतु मा. स्थायी समितीने २५८ कोटी ५५ लाख रुपयाचा केला होता आणि हे परत वाढवुन केलेले आहे. २००४-२००५ ह्या अंदाजपत्रकाप्रमाणे जी मिळकत दाखविली गेलेली होती ती प्रत्यक्षात कमी आली असुन त्या वर्षाच्या अंदाजाने मा. आयुक्तांनी थोडेसे वाढवुन अर्थसंकल्प मा. स्थायी समितीपुढे ठेवला होता. परंतु मा. स्थायी समितीने त्याच्यात परत ५० कोटी ८६ लाख रुपयाची वाढ केलेली आहे आणि ते महासभेपुढे मंजुरीसाठी ठेवलेले आहे. अर्थात गेल्यावर्षीपेक्षा एकुण वाढ ७६ कोटी ७८ लाखाची एवढी ठेवलेली आहे. मा. आयुक्तांनी मालमत्ताकर ३७ कोटी ऐवजी ३४ कोटी ठेवलेली आहे. परंतु मा. स्थायी समितीने ३८ कोटी ५० लाख ठेवलेली आहे. म्हणजेच ४ कोटी ५० लाख एवढी ठेवलेली आहे म्हणुन मी या विषयाबाबत कर निरीक्षकांना विचारु इच्छितो की आपला कर हा अनुमानित किती कर झालेला आहे किंवा किती डिमांड केलेले आहे आणि किती आपल्याकडे वसुल झालेला आहे. ते तुम्हाला माहित असले पाहिजे. मा. सभापती साहेब सांगतात की ३८ कोटी ५० लाख रुपये आणि मा. आयुक्त साहेब सांगतात की, ३४ कोटी. तर हा ४ कोटी ५० लाखाचा फरक कसा काय? याबाबत नीट मार्गदर्शन केले पाहिजे होते व आता तरी तुम्ही सांगा. की हा ३८ कोटी ५० लाखाचा आकडा बरोबर आहे का? तुम्ही गेल्यावर्षीचे आकडे हे काढलेले असतील तर तुम्ही कितीचे बिल दिलेले आहे आता तर आपले संगणीकरण हे झालेले आहे. तरी तुम्ही आकडे आम्हाला द्या. त्याबाबत नंतर आम्ही बोलु शकतो. श्री. विजय पाटील साहेब तुमच्याकडे आकडे असतील तर बोला.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य श्री. प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी काही प्रस्ताव जे दिलेले आहेत किंवा सुचना मांडलेल्या आहेत. आपण सुद्धा तशा काही सुचना असतील त्या मांडा. त्या सुचनेचे सर्वानाच एकदम उत्तर मिळेल.

धनराज अग्रवाल :-

ठीक आहे. मी पण सुचना मांडतो. परंतु हे जे काही चुकीचे दिलेले आहे असे मला वाटते म्हणुन ज्याच्यात यावर्षी ३८ कोटी ८२ लाख ऐवजी ४५ कोटीची वाढ दाखविलेली आहे. त्याच्यात थोडी पुढील जर मा. महासभेत जकात कर वाढवणार आहात असे दिसुन येते. मुळातच जकात चालु असल्यानंतर ५० टक्के कारखाने हे बाहेर गेलेले आहेत. जर कारखाने बाहेर जाणार असतील आणि लोकांना त्रासच होणार असेल तर परत जे जकात कर तुम्ही वाढवणार आहात त्यास आमचा विरोध असणार आहे ते जे २० टक्क्याप्रमाणे जे येत असेल त्या हिशोबाने ती जकात कर वाढ ठेवली पाहिजे होती. विशेष शिक्षणकर जे तीन टक्के ऐवजी एक टक्क्याने झालेली आहे. त्याच्यात तुम्ही २ कोटी ४८ लाख रुपयाची वाढ दाखविलेली होती. तसेच अग्नीशमन सेवेचे कॅपिटेशन फी ५० लाख व अग्नीशमन सेवा मुल्य ८० लाखचा प्रस्ताव तुम्ही केलेला आहे. विकास आकार हा १२ कोटी दाखविलेला आहे. एन.ओ.सी. या प्रस्तावाने २ कोटीचे उत्पन्न दाखविलेले आहे तर विकास आकार जसा आता सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी सांगितले की, ७ कोटी २००३-२००४ मध्ये होता २००४-२००५ मध्ये १० कोटी त्याच्यामध्ये वसुली २.६९ एवढीच झालेली आहे तर एवढा विकास आकार मिळणार आहे का? ए.टी.पी. चे श्री. शेंडे साहेब हे बसलेले आहेत. त्याच्याकडे याबाबतची माहिती पाहिजे होती की, किती विकास आकार हा आपल्याला मिळणार आहे. तर नुसताच आपण हा बजेट फुगवुन दिला आहे १२ कोटी जर नसणार तरी आपण हा १२ कोटी ठेवु या. आणि आपण वसुल करु या. त्याचप्रमाणे बाजार लिलावात तुम्ही १ कोटीची वाढ व रस्ता तुट फुट याच्यात २ कोटीची वाढ दाखविलेली आहे. माझ्याप्रमाणे हे पण चुकीचे आहे ही जी वाढ दाखविलेली आहे ती वाढ नागरिकांना जाचक आहे. त्यापेक्षा पाणीखात्याच्या बजेटमध्ये हे अंदाजपत्रक पाहिले तर त्याच्यात आता सन्मा. सदस्य श्री. प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी सांगितले की, ८१ एम.एल.डी. पाणी येते. ते सरासरी आपल्याला ४ रुपयाने येते आणि आपले रेसिडेन्शियलला ७ रु. आणि कमर्शियलला २८ रु. या दराने देतो यांनी अलग अलग

दाखविले तरी सरासरी आपण जर ९ रु. दराने पकडले तर ८१ एम.एल.डी. पाण्याचे कॅलक्युलेशन वर्षाचे केले तर २५ कोटी ९२ लाख उत्पन्न हे होऊ शकते. तर त्यात २० टक्के जर कमी केले तर २० कोटी ७३ लाख ६० हजार एवढे होते. परंतु हे १६ कोटी तुम्ही दाखविलेले आहे. तर याच्यातच आपले पाच कोटी वाढतात. हे पाणी खात्याची कूटेतरी चुक आहे. तेव्हा आपले हे बिल तर देत नाही आणि त्याच्यात चोरी चाललेली आहे असे माझे मत आहे. तरी पाणी खात्याची तपासणी करून ते पुर्ण बिलं द्यावे आणि ती वसुली व्हावी. म्हणून आपला बजेट हा पाच कोटीने वाढणार आहे. आपल्या अंदाजपत्रकामध्ये १५ कोटी मा. आयुक्तांनी व मा. स्थायी समितीने ते १६ कोटी केलेले आहे. ते चुकीचे आहे. आमच्या मते २६ कोटी पाणी विक्रीतुन मिळाले पाहिजेत २६ कोटी नाही. परंतु २० कोटी तसे मिळाले पाहिजेत. तर पाच कोटी आपण याच्यात वाढवू शकतो. उदा. शिक्षणकराच्या बाबतीत डिस्कशन हे झालेले आहे. तर शिक्षणकर जे आपण वाढीव केलेले आहे. ते काही फार वाढीव येत नाही आणि जे तुम्ही अग्निशमन कर त्याच्यात पण ५० लाख आणि ६० लाख ही काही फार मोठी वाढ नाही. परंतु त्याबद्दल नागरिकांना त्रास होतो. म्हणून आपण पाण्याचे याच्यात जर ध्यान दिले आणि ५ कोटी रुपये त्याच्यात वाढविले तर तो आपला बजेट हा पुर्ण होतो. एकतर याच्या ह्या बजेटमध्ये ७५ कोटीचे कर्ज घेऊन तुम्ही ४५ कोटी डि.पी. रोडसाठी ५ कोटी सर्व्हेसाठी व २५ कोटी भुयारी गटार योजनेसाठी तरतुद केलेली आहे. परंतु ज्याठिकाणी अजुन वस्तीच नाही. त्या ठिकाणी ४५ कोटीचा डि.पी. रोड बांधून त्याची काही आपली प्रॉडक्युरी नाही आणि त्याचे पैसे येणार नाहीत. तर ते ४५ कोटीचे लोनचे आपण दरवर्षी ४ ते ५ कोटी व्याज चुकवायचे आहे. तरी हे काही बरोबर दिसत नाही. आपली महानगरपालिका एवढी काय श्रीमंत नाही की आपण सर्व काही लोन घेऊन पहिलेच आपण सर्व रस्ते, डि.पी. रोड बांधू या. माझ्या मताप्रमाणे जर बिल्डर ज्या जागेला विकास करतो. ज्याठिकाणी वस्ती नाही त्याठिकाणी कर्ज घेऊन रोड करणे हे चुकीचे आहे. वास्तविक पहाता रोड बांधून विकासकर्त्याने मनपाला दिला पाहिजे. परंतु मिरा भाईंदरमध्ये बिल्डरला मदत करण्याचे काम मनपा करत आहे. याचा अर्थ असा आहे की मेहनत करे मुर्गा और अंडा खाये फकीर. तरी शेंडे साहेबांना विचारतो हे जे तुम्ही ४५ कोटी डि.पी. रोडसाठी ठेवलेले आहेत तर विकासकर्त्याकडून तुम्ही रोड का बनवून घेत नाही. जे विकासकर्ते आपल्याकडून प्लॅन पास करून घेतात. त्यांना आपण रोड बनवले पाहिजे असे आपण लिहून देतो. परंतु आपण पहिल्यांदा रोड बनवतो आणि विकासकर्ता नंतर येणार आहे आणि बिल्लिंग बांधणार आहे. म्हणजेच आपण बिल्डर्ससाठी ४५ कोटीचे लोन घ्यायचे आणि नगरपालिकेने प्रत्येकवर्षी त्यांना व्याजाच्या रुपाने पैसे द्यायचे हे चुकीचे आहे. भुयारी गटारी योजनेचा प्रस्ताव तुम्ही आणला. २५ कोटीच्या भुयारी गटार योजना ही झाली पाहिजे. परंतु महाराष्ट्र सरकारने हा प्रस्ताव अजुन पास केलेला नाही. म्हणून या बजेटमध्ये ते आणून फायदा नाही. ते २५ कोटी कर्ज घेऊन काही आपला फायदा होणार नाही. ७५ कोटीचे जर कर्ज आपण घेतले तर प्रतिवर्षी आपल्याला ८ कोटी हे व्याज भरावे लागेल. आपल्या सारख्या महानगरपालिकेला हे परवडणार नाही. आपल्यावर अजुन ८६ कोटीचे कर्ज अजुन बाकी आहे. दोन्ही कर्ज जर आपण मिळविले तर १६१ कोटीचे कर्ज आपल्यावर होते. गरज नसलेल्या कामासाठी कर्ज घेणे हे अयोग्य आहे. म्हणून आम्ही ह्या प्रस्तावाचा विरोध करतो. डि.पी. रोडचा वास्तविक मार्केट, हॉस्पिटल, गार्डन जसे सन्मा. स्थायी सभापती बोलले. परंतु ते प्रत्यक्षात काही होत नाही. मार्केट आज किती वर्षे झाली. मार्केटसाठी आपण प्रोव्हीजन करतो परंतु मार्केट बांधत नाही, गार्डनसाठी प्रोव्हीजन करतो आणि गार्डन बांधत नाही. प्रोव्हीजन सुद्धा कमी केलेली आहे. हॉस्पिटलसाठी प्रोव्हीजन आपण ५० लाख केलेली आहे. परंतु हॉस्पिटल हे ५० लाखाच्या प्रोव्हीजनमध्ये होत नाही. तर प्रोव्हीजन आपण करत नाही. कमी प्रोव्हीजन करतो ज्या वस्तू आपल्याला पाहिजेत त्याची प्रोव्हीजन ह्या बजेटमध्ये नाही. मार्केटचे प्रोव्हीजन याच्यात आहे का?

मा. उपमहापौर :-

बजेटमध्ये मार्केटचे प्रोव्हीजन आहे ते नंतर आपल्याला निवेदनात सांगितले जाईल.

धनराज अग्रवाल :-

आता सन्मा. सदस्य श्री. प्रफुल्ल साहेबांनी एक गोष्ट ध्यानात आणून दिलेली आहे की अतिक्रमण जे आपण तोडतो.

मा. उपमहापौर :-

त्याच्यात वाढ करायची का?

धनराज अग्रवाल :-

त्याच्यात वाढ नाही. परंतु जे अतिक्रमण आपण तोडतो. त्याचे पैसे आपण घेत नाही. किंवा वसुली करत नाही.

मा. उपमहापौर :-

अतिक्रमण जे आपण तोडतो त्याची वसुली कोण देतच नाही.

धनराज अग्रवाल :-

देत नाही म्हणजेच जे इल्लिगल काम करतात व परत आपण त्यांना परवानगी तरी कसे देतात. आपण त्यांची बिल्लिंग तोडली आणि तोडल्यानंतर सुद्धा त्यांना परवानगी कसे काय देता? आता एन.ए. प्रमाणपत्र जे बोलले त्याला आमची मंजूरी आहे. त्याला आमचा विरोध नाही. त्या हिशोबाने आपण बजेट हे सादर केलेले आहे. ते माझ्या मताप्रमाणे फुगवले आहे. त्याच्यात प्रत्यक्षात एवढे उत्पन्न नाही. भाईदरच्या जनतेवर अन्याय करणारा आहे. आपला टॅक्स वाढवु नये. तुम्ही जर दुसरे टॅक्स जर वसूल केले तर तुमच्याकडे काही त्रुटी ह्या होणार नाहीत. त्या हिशोबाने बजेट मी मांडत आहे.

मा. उपमहापौर :-

जनता दलपक्षातर्फे सन्मा.सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे किंवा सन्मा. सदस्य श्री. रोहित सुवर्णा यांच्यापैकी एकाने बजेटविषयी सुचना कराव्यात ज्या सुचना केलेल्या आहेत. त्या सोडुन आपण नवीन काही असेल तर त्या कराव्यात आणि जर त्या सुचनांना पाठींबा असेल तर त्या विषयाबाबत बोलायची आवश्यकता नाही.

रतन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो आहे की, आज अंदाजपत्रक २००५ व २००६ मा. महासभेपुढे चर्चा करण्यासाठी व त्यावर सर्वतोपरी विचारविनिमय करण्यासाठी महासभेपुढे ठेवला गेलेला आहे. अर्थसंकल्प म्हणजे फक्त आकड्याची करामत नसावी. स्पंदन जनसामान्यांच्या संवेदना त्यामध्ये प्रतिबिंबित झाल्या पाहिजेत. परंतु असे काही त्या अर्थसंकल्पामध्ये नागरीकांना दिसत नाही. महापालिकेच्या प्रत्येक नागरिक प्रकल्पाचा लाभ सर्वप्रथम सामान्य नागरीकांना मिळणे तसेच प्रत्येक मुलभूत नागरी सेवा जनमाणसांपर्यंत पोहचविणे हे अर्थसंकल्पाचे मुळ उद्दीष्ट असणे आवश्यक आहे. सदर अंदाजपत्रक २००४ व २००५ मध्ये मुळ अंदाजपत्रकाची नोंद नसल्याकारणाने किंवा ह्या अंदाजपत्रकाच्या अर्थसंकल्पीय पुस्तिका न दिल्याने प्रत्यक्ष खातेवाइज सन २००४ आणि २००५ वर्षामध्ये किती तरतुद केलेली होती याचे अवलोकन होत नाही. त्यामुळे कुठे कुठल्या खात्यामध्ये किती रक्कमेचे पुर्नविनियोजन केले गेले याची कुठलीही माहिती नाही. अर्थसंकल्प सादर करताना पारदर्शकता असावी. पुढील वर्षापासुन अंदाजपत्रकात मुळ अंदाजपत्रक असणे आवश्यक आहे. सदर महापालिकेचे अंदाजपत्रक हे इतर अन्य महापालिकेच्या अंदाजपत्रकाप्रमाणे सुटसुटीत असणे आवश्यक आहे. जेणेकरुन सामान्य नागरिकांना समजण्यासाठी सोपे जाईल. हा अर्थसंकल्प लोकाभिमुख नाही. आजच्या ह्या अंदाजपत्रकाबाबत आम्ही शिवसेना म्हणुन ह्या अंदाजपत्रकाला सहमत नाही. फक्त ह्या अंदाजपत्रकाच्या संदर्भात आजचे जे महापालिकेमध्ये उत्पन्नाच्या स्त्रोतासंबंधात मला काही निवेदन करावयाचे आहे आणि मी जे काही महापालिकेच्या उत्पन्नामध्ये भर होईल असे काही जे स्त्रोत आहे. त्याबाबत मी थोडेसे निवेदन करतो. महापालिका हद्दीत महापालिकेने मा. महापौर साहेब महापालिकेने मी जे निवेदन करतो आहे त्याबाबत अभ्यासु गटाने प्रशासनाबरोबर चर्चा करुन महापालिकेचे उत्पन्न कसे वाढेल याबाबत विस्तृत चर्चा करावी. नंतर त्याच्यावर विचारविनिमय करावा. महापालिका हद्दीत अनेक भ्रमरध्वनी सेवाचे जे टॉवर आहेत. एम.टी.एन.एल., बी.पी.एल., ऑरेंज, एअरटेल, रिलायन्स व अन्य कंपन्याचे टॉवर मिरा भाईदर महापालिकेच्या हद्दीत अनेक इमारतीवर उभे राहिलेले आहेत. कंपन्या त्या इमारतींना भाडे लाखापासुन ते दोन लाखापर्यंत एक-एक इमारतींना वर्षाला भाडे दिले जाते. परंतु महापालिकेला त्या संदर्भात कुठलेही भाडे हे दिले जात नाही. कारण की ते व्यवसाय करतात आणि त्या पोटी त्यांना भाडे दिले जाते आणि त्यातुन महापालिकेला कुठलेही उत्पन्न मिळत नाही. माझी प्रशासनाला विनंती आहे की, महापालिकेला त्यातुन कुठलाही कर किंवा मोबदला हा मिळत नाही. त्यामुळे महापालिकेचे उत्पन्न बुडीत जात आहे. तरी महापालिकेच्या महसुल उत्पन्न वाढविण्यासाठी सदर भ्रमरध्वनी टॉवरवर कर आकारावा व जेणेकरुन महापालिकेच्या उत्पन्नात १० ते १५ लाखाची भर पडेल. चालु वर्षीय अंदाजपत्रकामध्ये तरी मी हे सुचवित आहे आणि त्याबाबत महापालिका प्रशासनाने त्वरीत याबाबत निर्णय घेउन कारवाई करावी. दुसरे असे आहे की, मिरा भाईदर महापालिका हद्दीतील शासकीय इमारतीवर महापालिकेने अजुन काही कर लावला गेलेला नाही. तरी शासकीय ज्या इमारती असतील त्या शासकीय इमारतीला कर आकारणी करुन जेणेकरुन महापालिकेचे उत्पन्नात चालु वर्षीय ५ लाखाची भर पडेल किंवा त्याच्यापेक्षाही अधिक भर पडेल अशी माझी मागणी आहे. अशा शासकीय इमारतीची नोंद महापालिकेकडे असावी. जसे एम.टी.एन.एल. आहे, पोर्ट ट्रस्ट व कस्टम अशा सार्वजनिक बांधकाम विभागाच्या इमारती आहेत. पोलिस स्टेशन, रेल्वे अशा ज्या शासकीय इमारती आहेत. त्यावर कर आकारणी करावी. जेणेकरुन महापालिकेच्या उत्पन्नात निश्चितच भर पडेल व

महापालिकेच्या विकासात आपल्याला त्या मालमत्ता कराचा उपयोग होईल. शहराचा विकास होत असताना महापालिका निवासी दाखले व आराखडे मंजूर करते. बिल्डर्स त्यांना निवासी कर लावून घेतात व कर लावून घेतल्यानंतर त्याचे व्यावसायीकरण केले जाते. त्यामुळे महापालिकेच्या उत्पन्नात घट येते. महापालिकेचे उत्पन्न जर वाढवायचे असेल. तर अशा व्यावसायिक मालमत्तेचे सर्व्हे करणे हे गरजेचे आहे. जेणेकरून महापालिकेचे उत्पन्न वाढले पाहिजे. तसेच मिरा भाईंदर महापालिकेच्या हद्दीत अजुन अशा बऱ्याचशा निवासी इमारती कर आकारणी न केल्यामुळे तशाच आहेत. कर आकारणी न केल्याने महापालिकेचे अतोनात नुकसान होत आहे. बिल्डर्स लोक टॉवर्स उभे करत आहेत. जे राहिलेले टॉवर्सवर आपल्या महापालिकेने किंवा प्रशासनाने त्याच सर्व्हे करून त्या अर्धवट किंवा पुर्ण झालेल्या टॉवर्स इमारतीवर त्वरीत कर आकारणी करावी व महापालिकेच्या उत्पन्नावर जेणेकरून ३ कोटीचे किंवा ५ कोटीचे उत्पन्न वाढेल असा मी अंदाज व्यक्त करतो. महापालिकेचे आणखीन एक उत्पन्नाचे स्त्रोत आहे. महापालिकेचे उत्पन्न वाढेल तरच महापालिकेचा विकास होईल. महापालिकेच्या हद्दीत जमा होणारा कचरा आपण दिलेल्या डंपींग ग्राऊंडवर टाकला जातो आहे व त्याचे तिथेच विघटन होऊन काही कचरा जाळला जातो आहे. महापालिकेला त्यापासून कोणताही नफा न होता तो तिथपर्यंत आणण्याचा तोटा होत आहे. आज या घनकचऱ्यावरती मिथेल गॅस बनविण्याचे नविन यंत्र अवगत झालेले आहे. आपण त्याचा वापर करून स्मशानभूमीमध्ये जर अशा पद्धतीचे तंत्रज्ञान वापरून आणि ह्या मिथील गॅसवर त्याचा दहनविधीसाठी उपयोग केला तर निश्चितच महापालिकेला त्याचे फायदे होतील. आज एका प्रेताचे दहनविधी करण्यासाठी १००० ते १२०० पर्यंत किंवा त्याहीपेक्षा जास्त खर्च येतो. परंतु घनकचरा यापासून बनविलेला मिथील गॅसद्वारे त्याचा अंदाजित खर्च २८० रुपये ते ३०० पर्यंत जातो. दररोज ८ ते १० टन घनकचराचे विघटन सुद्धा आणि विल्हेवाट सुद्धा लागेल व महापालिकेला कचऱ्यापासून होणारा असा मिथील गॅस प्रकल्प उभा केला तर महापालिकेचे प्रेत दहनाच्या माध्यमातून वर्षाकाठी ५ ते १० लाखापर्यंतचे उत्पन्न वाढू शकेल. या प्रकल्पात १५ लाख रुपये अंदाजित खर्च असून येत्या अर्थसंकल्पामध्ये त्यासाठी २५ लाखाची तरतुद करावी. मा. महापौरांना विनंती करून सांगतो की, मा. खासदार प्रकाशन परांजपे यांच्या खासदार फंडातून अशा निधीसाठी आम्ही निश्चितच ह्या प्रकल्पासाठी आणि मिरा भाईंदर महापालिकेसाठी आम्ही प्रयत्न करत आहोत.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य रतन पाटील खासदार आपलेच आहेत. प्रयत्न करू नका. घोषणा करा. बजेटमध्ये आपल्याला तरतुद करता येईल. १ कोटीची तुम्ही घोषणा करा.

रतन पाटील :-

मा. खासदाराशी बोलून आपल्याकडे याबाबत निश्चितच आम्ही प्रयत्न करू. कारण मा. खासदार आमचेच आहेत. आम्ही खासदार निधी उपलब्ध करू.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य श्री. रोहीदास पाटील यांनी घोषणा केली होती. रु १ कोटीची चौपाटीसाठी तरी सन्मा. सदस्य श्री. रतन पाटील तुम्हीसुद्धा घोषणा करा.

रतन पाटील :-

आपल्याला जर आमचे निवेदन मान्य नसेल तर आम्ही सभात्याग करत आहोत.

उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य श्री. रतन पाटील साहेब तो आपल्या इच्छेचा प्रश्न आहे. आपण गेलात तरी चालेल. परंतु सन्मा. सदस्य श्री. रतन पाटील आपण जे बोलतात. ते मी सांगतो ते नीट ऐका. तुम्ही भाषण करण्यापेक्षा फिगरमध्ये सांगितले तर बरे होईल. कारण की आपल्याला कुठे कुठे वाढ प्रस्तावित करता येईल आणि कुठे कुठे चुकीचा निर्णय घेतला आहे ते सांगा.

रतन पाटील :-

हे माझे निवेदन म्हणजे भाषण झाले का? याबाबतीत याच्यात आहे तरी काय?

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य श्री रतन पाटील साहेब मिरा भाईंदर हद्दीमध्ये शासकीय इमारती किती आहेत. तुम्ही सांगितले की शासकीय इमारतीवर कर लावावा. तर शासकीय इमारती किती आहेत ते सांगा.

रतन पाटील :-

महापालिकेला माहित असेल की मिरा भाईंदर हद्दीत शासकीय इमारती किती आहेत? एम.टी.एन.एल कोणाची आहे? ज्या शासकीय इमारती असेल त्याच्यावर कर आकारणी करावी.

आसिफ शेख :-

मा. महापौर साहेब सन्मा. सदस्य श्री. रतन पाटील हे एवढे अभ्यासपूर्वक बोलत आहेत. तर त्याचे जरा ऐकून घ्यावे.

रतन पाटील :-

तुम्हाला वाटत असेल की, आम्ही नुसते असेच बोलत आहोत.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य श्री. रतन पाटील साहेब बोला बाकी सर्व सोडून जे बोलायचे ते बोला. महापालिकेच्या उत्पन्नाच्या संदर्भातच बोलत आहे.

रोहीदास पाटील :-

मा. स्थायी समिती सभापती काय बोलले की, रोहीदास यांनी १ कोटीबद्दल काय बोलले ते मा. उपमहापौर साहेब. ते असे बोलले की, श्री. रोहीदास पाटील यांनी १ कोटी रुपयाची फिगर दिली होती. परंतु आम्ही घेऊ शकले नाहीत असे बोलावे.

मा. महापौर :-

लवकरांत लवकर निवेदन संपवावे.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम अजून विषय बाकी आहेत. जरी कामकाजाची वेळ संपली. तरी आम्ही विषयपत्रिका पुढे चालु ठेवणार आहोत. लवकर संपवायला सांगा. आमची सुद्धा वेळ बाकी आहे.

रतन पाटील :-

मिरा भाईंदर महापालिका घनकचरा व्यवस्थापनाच्याबाबत आणि त्या धोरणाशी सुसंगत असलेला बायोमेडिकल वेस्ट हा सुद्धा एका महापालिकेमध्ये होणारा कचरा निरनिराळे हॉस्पिटल आहेत, दवाखाने आहेत यामधून निर्माण होणारा जो कचरा आहे. बायोमेडिकल त्याच्या विघटनाच्या संदर्भात महापालिकेने आजमितीस कुठलेही आणि त्या संदर्भात यामध्ये कुठलीही तरतुद जमेमध्ये दाखविली नाही. आपल्याला बायोमेडिकल वेस्ट या संदर्भात आपल्याला किती मिळते आणि उत्पन्न किती आहे हे या महापालिकेच्या अंदाजपत्रकामध्ये नाही. आपल्याला महापालिका हद्दीत आजमितीस छोटेमोठे ३६ हॉस्पिटल आहेत. २३१ दवाखाने आहेत व ०६ मॅटर्निटी नर्सिंग होम आहेत. तसेच लॅब व पॅथलॉजी लॅब आहेत. दिवसाकाठी या ठिकाणी निघणारा बायोमेडिकल वेस्ट याची विल्हेवाट लावावी लागते. महापालिकेकडे अशी सोय नाही. त्यामुळे महापालिकेचे उत्पन्न हे बुडीत जाते. ज्या संस्थेकडून हे बायोमेडिकल वेस्ट उचलले जाते तो आपला नफा कमवित आहेत. महापालिकेकडे तशी सोय नसल्याकारणाने आपल्या महापालिकेचे उत्पन्न बुडीत जात आहे आणि हॉस्पिटलला तसेच दवाखान्याला कमीतकमी त्याच्याकडून रु. १०००/- हे बायोमेडिकल वेस्ट उचलण्यासाठी त्याची बिले पाठविली जातात आणि हे आपल्या महापालिकेच्या हद्दीत असूनसुद्धा हे महापालिकेचे नुकसान होत आहे आणि अशा पद्धतीने आपण जर ही व्यवस्था महापालिकेने राबवली तर महापालिकेचे निश्चितच उत्पन्न वाढेल आणि हे उत्पन्न महापालिकेच्या बजेटच्या दृष्टीने कमीत कमी ५ ते १० लाखाच्या पेक्षाही जास्त आपल्या महापालिकेच्या उत्पन्नात भर पडेल म्हणून बायोमेडिकल वेस्ट गोळा करण्यासाठी याबाबत सुद्धा आपण निश्चितच धोरण ठरवा.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य श्री. रतन पाटील आपले बोलणे बरस झाले. सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे यांना बोलुद्या. तुम्ही आता बसा. जे काही असेल ते आपण लेखी द्यावे.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम मी आपला मान ठेवतो. तरीसुद्धा बजेटविषयी आम्हाला अजून बोलायचे आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम पान क्र. १४ वरती विजबीलाचा खर्च स्ट्रिटलाईट ४ कोटी २० लाखाची जी प्रोव्हिजन केलेली आहे. त्यामध्ये ३.७० अशी नोंद करून त्याच्याखाली आकस्मिक खर्च त्याच्यावरती नविन खर्च पान क्र. १४ यामध्ये आपण एक रु. ५० लाखाची तरतुद केलेली आहे. परंतु आता नविन धोरणानुसार छोट्या गल्लीमध्ये ५० लाखाचे जे आपल्याला प्रोव्हिजन करायचे आहे. पान क्र. १४ वरती ५० अधिक ५० अशी एक लाखाची तरतुद अशी करावी.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम मला अजून अर्थसंकल्पीय बजेटवरती महापालिकेच्या उत्पन्नाचे यांच्यावरती बोलायचे असून बोलायला देत नसाल तर ठिक आहे.

आसिफ शेख :-

सन्माननीय मा. महापौर साहेबा सन्मा. सदस्य आपले याठिकाणचे ज्येष्ठ नगरसेवक श्री. अनंत पाटील साहेबांनी या बजेटला मान्यता दिलेली असुन अनुमोदन म्हणुन त्यांनी सही केलेली आहे हे असे लहान मुलासारखे काय करतात. हे मला कळतच नाही.

रतन पाटील :-

परंतु मला बोलायला देत नाही.

आसिफ शेख :-

सन्मा. सदस्य श्री. रतन पाटील साहेब आपणांस याबाबत बोलायला दिले.

रतन पाटील :-

आपण मला बोलायला देतच नाही. मा. स्थायी समिती मध्ये काय चालते हे मला माहित आहे.

आसिफ शेख :-

सन्मा. सदस्य श्री. रोहीत सुवर्णा साहेब आपण लेखी सवरुपात द्या.

डि.डी. नलावडे :-

मा. महापौर मॅडम हे गटनेते सांगतात की, बोलायला देत नाही तर ते आतापर्यंत काय करत होते.

रतन पाटील :-

शिवसेना या गोष्टीचा निषेध करीत आहे.

(सन्मा. सदस्य श्री. रतन कृष्णा पाटील, सौ. प्रियंका करंबेळे, सौ. शुभांगी नाईक हे सभात्याग करुन सभागृह सोडुन गेले.)

आसिफ शेख :-

लोकांना याबाबत चुकीचा संदेश जातो आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम पान क्र. १४ विजबिलाचा खर्च स्ट्रीटलाईट या सदराखाली ४ करोड २० लाख आपण तरतुद केलेली आहे आणि त्याच्याखाली नविन स्ट्रीट ह्या सदराखाली फक्त रु. ५० लाख दाखविले आहे. तरी आपल्या नविन याच्यामध्ये अंतर्गत जे छोटे रस्ते तिकडे रिलायन्स ही काही सर्व्हिस देणार नाही. अशा ठिकाणी स्ट्रीट लाईट ही स्वतःला लावायची आहे आणि तशी केलेली तरतुद ही कमी पडते. माझी अशी विनंती आहे की आपण खालच्या याच्यात अजुन ५० लाखाची तरतुद भरावी. नविन स्ट्रीटलाईट रु. ५० लाख केलेली आहे. ती कमी पडणार आहे. कारण मला अजुन रु. ५० लाखाची वाढ सुचवायची आहे. म्हणजेच रु. १ करोड होईल.

मोहन पाटील :-

६० लाखाची तरतुद करु या. रुपये ३० लाखाची वाढ करु.

मिलन म्हात्रे :-

नाही कसे आहे बघा. शहरातले स्ट्रीटलाईट त्याचा तुम्ही डि.पी. रोड घेतले आहेत.

रोहित सुवर्णा :-

मा. स्थायी समिती सभापती साहेब कुठल्याही झोपडपट्टीमध्ये अजुन लाईट नाही.

मिलन म्हात्रे :-

याच्यामध्ये असे आहे की, आपले स्वतःचे लाईट असणार आहेत. बी.एस.ई.एस. चे भाडे अधिक बिल हे आपण भरत आहोत.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे याच्यात तीस लाखाची वाढ करा आणि रु. ३ ७० वरच्या याच्यामध्ये करा.

मिलन म्हात्रे :-

तीन सत्तरचे सांगितले बरोबर आहे. ५० लाखाचे सांगितले.

मोहन पाटील :-

चार वीस आहे ना आणि खाली ऐंशी घ्या.

मिलन म्हात्रे :-

होय चालेल. बरोबर आहे. खाली पन्नास हे वाढतात. त्याच्यानंतर पान क्र. ३१ नविन बांधकाम याच्यामध्ये फक्त रु. ३० लाख दाखविलेले आहेत. त्याच्यामध्ये उद्यान वाढविणे, गटाराची कामे हे जे खाली इकडे सदर दिलेले आहे. ते ३० लाख म्हणजे १.३० असे पाहिजे.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे साहेब पान नंबर किती आहे.

मिलन म्हात्रे :-

पान क्र. ३१ वर त्याच्यामध्ये ३० लाखाच्या ऐवजी १०० अॅड करावे लागतील म्हणजेच १ करोड अॅड करावे लागतील आणि पान क्र. ३३ वरून कमी करा. तसेच नविन गटारे आणि नाले त्याच्यामध्ये १५ करोड दाखविलेले आहे.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे साहेब पान क्र. ३१ चे सांगा.

मिलन म्हात्रे :-

अहो पान क्र. ३१ चे सांगितले हे बघा सेक्शन क्र. ५ त्याच्यामध्ये क्र. ४ नविन बांधकाम तिथे फक्त तीस दाखविलेले आहेत. त्याच्यामध्ये आपण रु. १ करोड वाढवावेत आणि हे पान क्र. ३३ वरून कमी करावेत. अॅडजेस्टमेंट करून करावे. पेज क्र.३३.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे रु. ७० लाखापर्यंत आहे. त्याच्यामध्ये ती आता रु. १ कोटी होईल.

मिलन म्हात्रे :-

आता येथे जे दाखविलेले आहे ते मी सांगतो. तसेच पान क्र. ३२ यामध्ये ऐतिहासिक स्मारके, पुतळे, बाबासाहेब आंबेडकर मार्ग असे जे दिलेले आहे. बाबासाहेब आंबेडकर मार्ग हे जरा चुकीचे आहे. परंतु हे जे २० लाखाची तरतुद आहे. त्याच्यात अजुन रु. २० लाख वाढवून रु. ४० लाखाची तरतुद करावी. याच्यामध्ये तुमचे प्रस्ताव आहेत. तुमच्या पक्षातील लोकांचे प्रस्ताव आहेत किल्ला आपल्याला डेव्हलप करावयाचा आहे. हे तुम्हीच म्हणता याला खर्च येणार नाही का? विस लाख काय हे तर फाऊंडेशनमध्येच जातील. म्हणुन रु. ४० लाखाची तरतुद करावी.

मोहन पाटील :-

परंतु ते केलेले आपल्याला ताब्यात मिळतील का?

मिलन म्हात्रे :-

अगदीच झाले तर काहीतरी तुम्हाला सुरु तर करावेच लागेल आता आपल्या महानगरपालिकेला तीन वर्षे झाली मी तुमच्या बरोबर दोन वर्षे स्थायी समितीला होतो. तरी काही झाले नाही. पहिल्या वेळेला रु. ५० लाखाची तरतुद किल्ल्यासाठी केली होती. ते आपण कुठेही वापरले नाहीत.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे परंतु रु. २० लाख आपण निधी हा कुठुन कमी करायचा आहे.

मिलन म्हात्रे :-

पान क्रं. ३३ वर सिरिअल नं. १६ त्याच्यामध्ये जी आपण १५ करोडची जी फिगर दाखविलेली आहे. त्यातून ही अमाऊंट कमी करा. नविन गटारे आणि नाले बांधकाम याच्यामधुन कमी करावी. आमच्याकडे मुद्दे आहेत ते आम्ही सांगत आहोत आणि ते पण थोडक्यात सांगत आहोत. असे नाही म्हणजे आम्ही काहीच करायचे नाही का? आम्ही काही सांगायचे नाही का? अहो आमचा मॅबर आता मा. स्थायी समितीला सुद्धा नाही. तरी आता आम्हाला सांगण्यासाठी हा एकच मार्ग आहे.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेबा सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे साहेबांनी सांगितले मिरारोडची ती फिगर कमी करावी. तरी ती फिगर ही संपुर्ण मिरा भाईंदर शहरासाठी आहे.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम पान क्र. ३२ वर चुकून १० कोटी जी दाखविलेली आहे. इमारत बांधकाम प्रभाग कार्यालय सहा नंबरवर दाखविलेली आहे ती रक्कम १ कोटी आहे. तसेच डी.पी. रोड आहे. चार नंबरला त्याच्यातून ती अमाऊंट कमी करुन रु. ९० लाख ६० लाख डि.पी. आणि प्रभाग कार्यालय इमारत बांधकाम रु. १ कोटी आहे.

मिलन म्हात्रे :-

स्मशानभूमीमध्ये जे बांधकामाची तरतुद ही फारच कमी आहे. आमच्या इकडे भाईंदर वेस्ट चे जे स्मशान आहे. त्याची जी संरक्षण दगडी भिंत आहे. ती तुटायला आलेली आहे आणि ती कोसळुन अपघात होण्याची शक्यता आहे. तरी त्याच्यामध्ये आपण रु. ३० लाखाची वाढ करावी.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे पान क्र.

मिलन म्हात्रे :-

सर्व स्मशानभुमीला पंधरा अधिक तीस अशी वाढ करावी. कारण मा. आयुक्तांनी सुचविलेले आहे. तेवढेच तुम्ही सुचविलेले आहे.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रेजी आपण नविन बांधकाम रु. ४० लाख दिली.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब आता बघा पेणकरपाड्याची स्मशानभुमी आपण डेव्हलप केली. त्याचे कितीचे टेंडर निघाले. त्यापेक्षा आमच्या इकडे भरपुर रस असतो हे शहराचे मेन स्मशानभुमी आहे आणि गेल्या दोन अडीच वर्षापासुन ती भिंत बांधत आहोत. आपण आमचा पत्रव्यवहार सुरु असुन अजुनपर्यंत त्याचे काम झालेले नाही.

मोहन पाटील :-

चाळीस लाखा रुपयांची तरतुद बरोबर आहे.

मिलन म्हात्रे :-

त्याच्यामध्ये २० लाख हे तर त्या भिंत बांधण्यामध्येच जातील. नंतर तरतुद नाही असे आपण नेहमी सांगत असता हे आम्ही दोन वर्षापासुन ऐकत आहोत. तरी त्याच्यात वाढ करुन घ्या.

मोहन पाटील :-

जे दुरुस्तीमध्ये आहे. ती फिगर बरोबर आहे.

मिलन म्हात्रे :-

स्मशानभुमी विकास खर्चामध्ये ती तरतुद वाढवुन घ्या.

रोहीत सुवर्णा :-

भाईदर वेस्टला एकच स्मशानभुमी आहे.

मोहन पाटील :-

पुढचे काय ते बोला.

रोहीत सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम मी आपल्याला लेखी देणार आहे. आपण मला परवानगी दिलेली आहे. धन्यवाद.

दिपक खांबित :-

पान क्र. १८ वर स्मशानभुमीसाठी रु. ३५ लाख केलेले आहेत.

मा. उपमहापौर :-

आजच्या या बजेटवरती जवळजवळ प्रत्येक सदस्यांनी आपली विविध मते मांडली त्याच्यात मा. माजी नगराध्यक्ष प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी बऱ्याच ठिकाणी आपल्याला वाढ कशी प्रस्तावित करता येईल. त्याच्यामध्ये वाल्मीक आवास योजनेच्या माध्यमातुन आपल्याला कशी वाढ करता येईल. एन.ए. टॅक्स, डेव्हलपमेंट चार्जेस, ऑक्ट्रायमध्ये २० टक्के वाढ सांगितली. परंतु साहेब आपल्याला त्याच्यात १० टक्केच वाढ करता येते. एस. टी. पी. आपण जर रन करायला घेतले तर त्याच्यात सर्विस टॅक्स लावुन त्या माध्यमातुन आपल्याकडे थोडीशी वाढ होईल. बाजार जो आहे त्या बाजारामध्ये देखील आपल्याला थोडीशी वाढही करता येईल. सन्मा. सदस्य रतन पाटील साहेब आहेत त्याचे असे म्हणणे की, आपल्या परिसरात शासकीय इमारती ज्या आहेत त्यांना टॅक्स लावायचा. परंतु, अशा काही शासकीय इमारती नाही. त्यांनी सांगितले की एम.टी.एन.एल. वगैरे ज्या काही आहेत त्यांना टॅक्स लावायचा परंतु ऑलरेडी त्यांना टॅक्स हा लावलेला आहे. मोबाईल टॉवर जे आहेत तर त्याच्यावर आपल्याला काही टॅक्स लावता येईल का? सन्मा. सदस्य धनराज शेठ यांनी काही वाढ आहेत त्या जास्त फुगवल्यासारख्या असे अंदाज त्यांनी वर्तविले आणि त्यांचा जो मनोदय तो त्यांनी व्यक्त केला याच्यामध्ये सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे साहेबांनी खर्चाचे अंग वाढवले परंतु त्याच्यामध्ये आपल्याला आणखीन जमा कुठुन करता येईल त्याची काही सुचना केली नाही. सन्मा. सदस्य श्री. रोहीत सुवर्णा साहेबांनी लेखी द्यायचे सांगितलेले आहे. अजुनही काही सदस्यांना तशा काही सुचना असतील तर त्या द्याव्या. या शहराला काहीतरी चांगले द्यायचे आहे. त्याच्यापैकी चर्चा झाली तर आरोग्य केंद्र, हॉस्पिटलची एक चांगली सोय करायची आहे. पुतळ्याबाबत मागे एक डेलिगेशन आले होते. भारतरत्न महामानव डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचा पुतळा ह्या महापालिकेच्या आवारात असावा आणि तो लावत नसाल तर आम्ही त्याच्यासाठी उपोषणास बसण्यास तयार आहोत. अशा प्रकारचे लेखी पत्र दिले होते. परंतु सन्मा. मा. महापौर मॅडम यांची तब्येत बरोबर नव्हती व त्या येथे नव्हत्या. सन्मा. आयुक्तसाहेब निवडणुकीच्या कार्यक्रमाकरीता बाहेर आहेत. त्यांना तशी विनंती केली होती की याबाबत शासनाचे जे परिपत्रक काढलेले

आहे. त्या परिपत्रकाला अनुसरून आपल्याला जी काही कारवाई करता येईल ती करून आपण राष्ट्रपुरुषाचे पुतळे लावण्याबाबत परिपत्रक शासनाने जाहीर केलेले आहे. सदर परिपत्रक सर्व वृत्तपत्रांच्या माध्यमातून सगळ्यांच्याकडे पोहोचलेले आहे. तरी त्याबाबत आपल्याला निर्णय घ्यायचा आहे. मात्र महामानव डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या पुतळ्यासाठी आपण आपल्या बजेटमध्ये तशा प्रकारच्या विधीचे प्रावधान करून ठेवलेले आहे. सर्व सदस्यांच्या सुचना आलेल्या आहेत. सत्ताधाऱ्यांनी वारंवार मा. स्थायी समिती सदस्यांना मा. स्थायी समिती सभापती मोहन पाटील यांना सुचना केलेल्या आहेत. सत्ताधाऱ्यांकडून काही विशेष सुचना ह्या राहिलेल्या नाहीत. आपल्या सर्व काही त्यांनी जवळजवळ दिलेल्या आहेत आणि एक चांगले बजेट मा. स्थायी समिती सभापती श्री. मोहन पाटील साहेब यांनी या महापालिकेच्या आजच्या सदनसमोर आणलेले आहे आणि मला वाटते सर्वांच्या सांगोपांग चर्चा झाल्यानंतर कुणाचेही त्याचेवर ऑब्जेक्शन असण्याचे हरकत नाही. सन्मा. मोहन पाटील साहेब एक चांगले बजेट आपण सादर केले त्याबद्दल अभिनंदन.

संगीता म्हात्रे :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलते की, मुंबई महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ९४ (१) व (२) व (३) प्रमाणे प्रशासकीय अहवाल व वार्षिक लेख प्रशासनाकडे प्रत्येक नगरसेवकांस पाठविणे आवश्यक होते. परंतु ते न पाठविल्याने महानगरपालिकेचे आर्थिक स्थिती प्रत्येक उत्पन्नाचे मार्ग व विकासाची कामे याबाबतचे कोणतेही बोध होत नाही. त्यामुळे आजच्या अर्थसंकल्पावर वस्तुस्थितीजनक चर्चा करणे शक्य होत नाही. तरी नियमानुसार सर्व वार्षिक व त्रैमासिक लेख प्रशासनाने सर्व नगरसेवकांना द्यावेत अशी मी सुचना मांडत आहे.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेबा प्रकरण क्र. ६७ मा. स्थायी समिती

प्रभात पाटील :-

ठराव मांडण्याअगोदर मला थोडक्यात बोलायचे आहे. मा. महापौर मॅडम ठरावावर बरीच चर्चा झालेली आहे. नेहमी ठरावावर बोलणारे आपले अभ्यासु नगरसेवक प्रफुल्ल पाटील यांनी देखील यावेळेला फारशी विशेष टिकेची झोड न उठवता काही चांगले मुद्दे उपस्थित केले आणि आर्थिक बाबीमुळे ही महापालिका कशी सक्षम होईल याबाबत मार्गदर्शन केले आणि सर्वांनीच ते ऐकलेले आहे. या अर्थसंकल्पाच्याबाबतीमध्ये मला एक चार ओळी सुचत आहेत. तरी मला आपण बोलण्याची परवानगी द्यावी. असे आम्ही सांगतो. हिरवे डोंगर, निळे सागर, शुभ्र मिठागर, पुढे ऐका ही आपली नेहमीच वाक्ये रचना आहे.

“हिरवे डोंगर, निळे सागर, शुभ्र मिठागर;
या शहराची ओळखच तशी स्वच्छ आणि सुंदर;
देते विकासकामांना गती, घेते सामान्यांच्या भावनाची कदर;
वास्तविकांचे ठेवून भान ठेवली आहे आर्थिक विकासावर भर;
सर्वसामान्यांच्या सुखासाठी, सर्व सामान्यांच्या हितासाठी नेहमीच राहु आम्ही तत्पर!”
हीच देतो ग्वाही मा. महापौरांच्या परवानगीने....

आसिफ शेख :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो की, प्रकरण क्र. ६७ मा. स्थायी समितीने शिफारस केलेल्या मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या सन २००४-२००५ आणि सुधारित अंदाजपत्रकास आणि सन २००५-२००६ च्या मुळ अंदाजपत्रकास मान्यता देणेबाबत मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या सन २००४-२००५ च्या सुधारित व सन २००५-२००६ च्या मुळ अंदाजपत्रकाबाबत कार्यालयीन विवरणपत्र अहवाल मा. स्थायी समिती ठराव क्र. १५२ दि. ५/२/२००५ च्या विचारात घेऊन मा. सदस्यांच्या सुचना व दुरुस्तीसह २००४-२००५ च्या सुधारित व सन २००५-२००६ चे मुळ अंदाजपत्रकास ही महासभा मंजुरी देत आहे असा मी ठराव मांडत आहे.

प्रेमनाथ पाटील :-

सदर ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

आम्ही मांडलेल्या प्रस्तावाच्या दुरुस्तीसह असे म्हणा.

मा. महापौर :-

या ठरावास माझी मंजुरी आहे.

प्रकरण क्र. ६७ :-

मा. स्थायी समितीने शिफारस केलेल्या मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे सन २००४-०५ चे सुधारित व सन २००५-०६ चे मुळ अंदाजपत्रकास मान्यता देणेबाबत.

ठराव क्र. ७६ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या सन २००४/०५ चे सुधारित व सन २००५/२००६ चे मूळ अंदाजपत्रकाबाबत कार्यालयीन विवरण पत्रे अहवाल व मा. स्थायी समिती ठराव क्र. १५२ दि. ०५/०२/२००५ विचारात घेवून व शासनाचे नियमानुसार जकातीची रक्कम कायम करुन मा. सदस्यांच्या सुचनेसह व दुरुस्तीसह २००४/२००५ चे सुधारित व सन २००५/२००६ चे मूळ अंदाजपत्रकास ही मा. महासभा मंजुरी देत आहे. मुळ अंदाजपत्रकाचा तपशिल पुढील प्रमाणे.

२००५/०६

उत्पन्न	“अ” अंदाजपत्रक	२२२६६.२४ लाख	खर्च	“अ” अंदाजपत्रक	२२१००.७७ लाख
	“ब” अंदाजपत्रक	---		“ब” अंदाजपत्रक	१५०.०० लाख
	“क” अंदाजपत्रक	३४५१.१० लाख		“क” अंदाजपत्रक	३४५१.१० लाख
	वृक्षप्राधिकरण अंदाजपत्रक	१३८.०० लाख		वृक्षप्राधिकरण अंदाजपत्रक	१५०.५० लाख
	एकुण	२५८५५.३४		अखेरची शिल्लक	२.९७ लाख

सुचक :- श्री. आसिफ शेख. अनुमोदन :- श्री. प्रेमनाथ पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

प्रकरण क्र. ६७ :-

मा. स्थायी समितीने शिफारस केलेल्या मिरा भाईदर महानगरपालिकेचे सन २००४-०५ चे सुधारित व सन २००५-०६ चे मुळ अंदाजपत्रकास मान्यता देणेबाबत.

दुरुस्तीचा ठराव :-

स्थायी समितीने शिफारस केलेल्या २००५-०६ च्या अंदाजपत्रकात खालीलप्रमाणे दुरुस्त्या करण्यात याव्यात असा ठराव शहर विकास आघाडीतर्फे मांडत आहे.

१) नमुना क्र. ४ भाग १ : सर्वसाधारण (महसुली) लेखा पान नं. १

अ) महापालिका दर व कर :

१) जमिनीवरील आणि इमारतीवरील कर -

अ) सर्वसाधारण कर (मालमत्ता कर) : स्तंभ ११ मध्ये रु. ३८५० लाखांऐवजी ४४५० लाख अशी दुरुस्ती करुन त्याची नोंद स्तंभ क्र. १२ मध्ये घ्यावी.

१) जकात / उपकर : स्तंभ क्र. ११ मध्ये रु. ४५०० लाखांऐवजी रु. ४६४८ लाख अशी दुरुस्ती करण्यात येवून त्याची नोंद स्तंभ क्र. १२ मध्ये घ्यावी.

४) विशेष शिक्षण कर : स्तंभ क्र. ११ मधील रु. २४८ लाख ही रक्कम ३ टक्के दराने गृहित धरली असून, त्याऐवजी १ टक्का दराची कर आकारणी करण्यात यावी व तशी नोंद स्तंभ क्र. ११ व १२ मध्ये घेण्यात यावी.

ब) विशेष अधिनियमांखाली वसुली : पान क्र. २

३) अग्निशमन फी कॅपिटेशन फी : या शीर्षाखाली आकारण्यात येणाऱ्या मालमत्तांमधून व प्रकरण क्र. १३९ च्या गोषवाऱ्यातील अ)३ मध्ये नमूद केलेले शैक्षणिक व समाज मंदिर या इमारती वगळण्यात याव्यात व तसा दुरुस्तीचा फरक स्तंभ क्र. ११ व १२ मध्ये नोंद करावा.

७) रस्ता नुकसान भरपाई (बांधकाम) : पान क्र. ३

स्तंभ क्र. ११ मध्ये २०० लाखांऐवजी २५० लाख अशी दुरुस्ती करुन त्याची नोंद करुन त्याची नोंद स्तंभ क्र. १२ मध्ये करण्यांत यावी.

९) इमारत परवाना फी-विकास आकार, बाल्कनी बंदिस्त फी :

स्तंभ क्र. १२ मधील रु. १२०० लाखांऐवजी रु. १४०० लाख अशी दुरुस्ती करण्यात यावी व त्याची नोंद स्तंभ क्र. १२ मध्ये घेण्यात यावी.

१३) तलाव मक्ता :

मागील वर्ष सन २००४-०५ मध्ये (स्तंभ क्र. ९ मध्ये) रु. २.५० लाख अशी तरतूद आहे. सन २००५-०६ या वर्षात वाढीव उत्पन्न अपेक्षित धरुन स्तंभ क्र. ११ मध्ये व १२ मध्ये तशी दुरुस्ती व नोंद करण्यांत यावी.

ड) **अनुदाने व अंशदाने : पान नं. ४**

शासनाकडून

३) महागाई भत्ता :

या शीर्षाखाली फक्त रु. १०० लाखाची तरतूद केलेली असून, पालिकेच्या कर्मचा-यांना देण्यात येणा-या वेतनातील महागाई भत्त्याच्या रकमेएवढी रक्कम अनुदानापोटी शासनाकडून देय असते. सदर अनुदान हे शासनाने स्थानिक स्वराज्य संस्थांना द्यावयाच्या अनुदानाच्या धोरणाला आधारभूत धरून त्याप्रमाणे मागणीप्रस्ताव सादर करावा व गेल्या सन २००४-२००५ या आर्थिक वर्षात प्रदान केलेल्या महागाई भत्त्याच्या रकमेवर अनुज्ञेय रकमेची दुरुस्तीची नोंद स्तंभ क्र. ११ मध्ये दर्शविण्यांत येऊन त्याप्रमाणे स्तंभ क्र. १२ मध्ये नोंद करावी.

४) बिनशेती सारा अनुदान :

शेतीजमिन, बिनशेती वापरासाठी मंजूरी देतांना आकारण्यात येणा-या बिनशेती सारा ही रक्कम राज्य शासनास मिळते. मिरा भाईंदर क्षेत्रात मोठ्या प्रमाणात शेतीजमिनीवर बांधकामे करण्यात येत असून, त्यासाठी बिनशेती परवाना घेताना बिनशेती सारा मोठ्या प्रमाणात शासनास मिळत आहे. आपल्या क्षेत्रातून वसूल होणा-या व शासनाच्या तिजोरीत जमा होणा-या बिनशेती सा-यातून अनुदानाची रक्कम शासनाकडून धोरणानुसार देण्यात येते. अशा वसूल होणा-या रक्कमेपैकी अनुज्ञेय अनुदानाची रक्कम ही स्तंभ क्र. ११ व १२ मध्ये दर्शविण्यात यावी.

१०) शिक्षण कर रिबेट : पान क्र. ५

स्तंभ क्र. ११ व १२ मधील पालिकेकडून शासनास करवसूल रकमेपैकी प्रत्यक्षात राज्य शासनास अदा करण्यात येणा-या रकमेवरील शिक्षण कर रिबेट हे अनुज्ञेय अनुदानाची रक्कम दर्शविण्यांत यावी.

२२) वाल्मिकी आंबेडकर आवास योजना अनुदान :

या नवीन लेखाशिर्षाची नोंद अंदाजपत्रकात घेण्यांत यावी. सदर अनुदान शासनमान्य झोपडपट्ट्यांतील लोकसंख्येवर आधारित असून, माणशी रु. ४०० प्रमाणे सदर झोपडपट्टीतील आवास व्यवस्थेसाठी वापरावयाचे असते. एकूण लोकसंख्येच्या (.....) प्रमाणात रु. इतकी रक्कम या अनुदानापोटी अनुज्ञेय असून, त्याची नोंद स्तंभ क्र. ११ व १२ मध्ये घेण्यात यावी.

अंदाजपत्रक - अ, पार्ट २ भांडवली जमा

३) शाळा इमारत भाडे / मॅरेज हॉल भाडे : पान क्र. ७

जिल्हा परिषदेकडून तात्कालीन नगरपालिकेस शाळा हस्तांतरीत झाल्या असून, सदर शाळांचे भाडे व पालिकेने बांधलेल्या नवीन शाळांचे भाडे शिक्षण विभाग, महाराष्ट्र शासन यांचेकडून अप्राप्त आहे व त्याची रक्कम रु. ३७१.८३ लाख असून, त्याची रक्कम सुधारित अंदाजपत्रकात (२००४-२००५) स्तंभ क्र. ९ मध्ये दर्शविण्यात आलेली आहे.

त्यामुळे सन २००५-२००६ च्या अर्थसंकलात ह्या विशिष्ट वर्षात अपेक्षित शाळा इमारती भाड्याची रक्कम रु. ८० लाख धरण्यांत यावी व तशी दुरुस्तीची / नोंद स्तंभ क्र. ११ व १२ मध्ये घेण्यांत यावी.

कर्जउभारणीतून : पान क्र. ७

५) भाईंदर - पूर्व / पश्चिम भुयारी मार्ग योजना :

सदर शीर्षाची दुरुस्ती भाईंदर पूर्व-पश्चिम भुयारी मार्ग व केबीन नाक्यावरील रेल्वे पादचारी पुलाची विस्तारीकरण योजना अशी दुरुस्ती करण्यांत येऊन स्तंभ क्र. ११ मध्ये रु. ५०० लाखांएवजी रु. ६०० लाख अशी दुरुस्ती करण्यांत यावी व तशी नोंद स्तंभ क्र. १२ मध्ये करण्यांत यावी.

अंदाजपत्रक अ, पार्ट २ भांडवली खर्च

६) विकास आराखडा अंमलबजावणी / बांधकामे : पान क्र. ३२.

९) ३) केबीन नाका भाईंदर पूर्व-पश्चिम रेल्वे पादचारी पुल विस्तारीकरण या नवीन लेखाशिर्षाची नोंद अंदाजपत्रकात करण्यात येवून स्तंभ क्र. ११ व १२ मध्ये रु. ५० लाखाची तरतूद करण्यात यावी.

कर्ज निधीतून :

५) भाईंदर पूर्व/पश्चिम भुयारी मार्ग : पान क्र. ३४

या शिर्षाखालील तरतूद रु. ५०० लाखांऐवजी रु. ६०० लाख करण्यात यावी व तशी नोंद स्तंभ क्र. ११ व १२ मध्ये करण्यात यावी

अंदाजपत्रक क
पाणीपुरवठा व मलनिस्सारण विभाग

१) महसुली जमा (पाणीपुरवठा)

अ) १) पाणीपट्टी : पान क्र. ४०

मिरा भाईंदर शहराला एकूण न ८१० लाख लीटर्स पाणीपुरवठा होत असून, पालिका पाण्याचे देयक अदा करत आहे. सदर पाणीपुरवठा पूर्णपणे शहरातील नागरिकांना करण्यांत येत असून, रहिवाशांना रु. ७ प्रती हजार व औद्योगिक/व्यापारी वापरासाठी रु. २८ प्रती हजार या दराने आकारणी करण्यांत येते. पालिकेच्या शासकीय इमारतींना निःशुल्क पाणीपुरवठा होत असल्याने औद्योगिक/व्यापारी वापरासाठी मिळणा-या अधिक उत्पन्न विचारत न घेता रहिवाशी वापराची पाणीपट्टी आकारणी विचारात घेऊन सदर आकारणीची रक्कम रु. २०७० लाख इतकी अपेक्षित आहे.

पुर्वीच्या योजनेतील बिडाच्या जलवाहिनीमुळे पाणीपुरवठ्यातील गळती अंदाजे २० टक्क्यांपर्यंत गृहित धरली जात होती. सद्या सुरु असलेल्या योजनेमध्ये जलवाहिन्या एम्.एस्. (माईल स्टील) च्या असल्याने सदर गळतीची टक्केवारी १० टक्क्यांपर्यंत गृहित धरली असता, प्रती दिन ८१० लीटर्स पाणीपुरवठाऐवजी ७२९ लाख लीटर्स पाणी प्रत्यक्षात वितरीत केले जात आहे व रहिवाशी दराने त्याची वार्षिक आकारणी १८६३ लाख (औद्योगिक व व्यापारी दर वगळता) अपेक्षित आहे, त्यानुसार स्तंभ क्र. ११ मधील रु. १६०० लाखांऐवजी रु. १८६३ लाख अशी नोंद करण्यांत यावी व स्तंभ क्र. १२ मध्येसुद्धा अपेक्षित पाणीपट्टीचे उत्पन्न रु. १८६३ लाख दाखविण्यांत यावे.

२) मल:निस्सारण :

अ) २) विशेष स्वच्छता कर : पान क्र. ४१

सदर लेखाशिर्षाखाली पालिकेमार्फत चालविण्यात येणा-या मल:निस्सारण प्रकल्पातून जेसल पार्क येथील रहिवाशांना देण्यात येणा-या आरोग्य सोयीच्या बदल्यात विशेष स्वच्छता कर आकारण्यात येत आहे.

पालिका क्षेत्रात शांतीनगर, शांती पार्क, सृष्टी, ब्रॉडवे अँव्हेन्यू या रहिवाशी संकुलांना विकासकामार्फत उभारलेल्या मल:निस्सारण प्रकल्पातून आरोग्याच्या सोयी दिल्या जात आहेत. सदर रहिवाशी संकुलांना पालिकेने पाणीपुरवठा, वीज, रस्ते व इतर आरोग्याच्या सोयी देणे चालू केले असून, आजमितीस मल:निस्सारण प्रकल्प विकासकामार्फत चालविण्यात येत असून, त्याबदल्यात विकासक रहिवाशांकडून सेवाकर आकारत आहेत. परंतु प्रत्यक्षात वरील सर्व मल:निस्सारण प्रकल्प कार्यरत नसून सेवा न देता तेथील नागरिक असा सेवाकर विकासकास अदा करीत आहेत.

पालिकेने विकासकाने दिलेल्या इतर सोयी (पाणीपुरवठा) पालिका देत असून, मल:निस्सारण प्रकल्प जेसल पार्कच्या धर्तीवर पालिकेच्या ताब्यात घेऊन सदर प्रकल्प कार्यान्वित करण्यात यावेत व त्याबदल्यात तेथील रहिवाशांकडून विशेष स्वच्छता कराची आकारणी करण्यात यावी. सदर आकारणीपोटी पालिकेस रु. १५० लाख इतके जादा उत्पन्न अपेक्षित असून, सदर उत्पन्नाची नोंद स्तंभ क्र. ११ व १२ मध्ये दर्शविण्यांत यावी.

तसेच मल:निस्सारण प्रकल्प कार्यान्वित करण्यासाठी येणा-या भांडवली / महसुली खर्चाची नोंद अनुक्रमांक अ मल:निस्सारण महसुली खर्च (३) मल:निस्सारण केंद्र देखभाल दुरुस्ती या लेखाशिर्षाखाली पान क्र. ४४ वर रु. १०० लाखांची जादा तरतूद करण्यात येऊन स्तंभ क्र. ११ व १२ मध्ये त्याची नोंद करण्यात यावी.

वरीलप्रमाणे सन २००४-०५ च्या सुधारित व २००५-०६ च्या मूळ अर्थसंकल्पात दुरुस्ती करण्यात यावी असा मी ठराव मांडत आहे.

सुचक :- श्री. प्रफुल्ल पाटील. अनुमोदन :- श्री. शशिकांत भोईर.

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

प्र. सचिव :-

या सुचनेद्वारे कळविण्यांत येते की, मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील अनुसुची प्रकरण १ (ज) अन्वये दि. १८/०२/२००५ रोजी आयोजित केलेल्या सर्वसाधारण सभेच्या

विषयपत्रिकेवर पुढील विषय समाविष्ट करण्यांत आलेल्या पुरकघोषणाबाबतचे विषय पुरकघोषणा प्रकरण क्र. ६८ सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे यांनी प्रशासकीय ठराव क्र. ७१ दि. १९/४/२००२ चा ठराव रद्द करून नव्याने पदनिर्मिती करून शासनाची मंजूरी घेणेबाबत.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेब मघाशी सकाळीच परिवहन समिती सभा सर्व सदस्यांच्या बिनविरोध निवडणुका ह्या पार पाडल्या आणि अत्यंत खेळीमेळीच्या वातावरणात आजची अर्थसंकल्पीय सभा ही पार पडलेली आहे. (ज) प्रस्ताव हे ह्या विषयपटलावर आलेले आहेत. तर माझी अशी विनंती आहे की, सर्व सदस्यांना की पुढच्या आगामी महासभेत (ज) च्या सुचना घेण्यांत याव्यात.

सुर्यकांत भोईर :-

याला माझे अनुमोदन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

हे प्रस्ताव फेटाळण्याचे एक नवीन षडयंत्र तर नाही ना.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे हा असा प्रकार नाही. साधारण सभा संपण्याचे ७ वाजण्याचे संकेत आहे आणि ७ वाजायला फक्त ५ मिनिट बाकी आहेत. आपले सर्व प्रस्ताव हे पुढील सभेत घेणार आहोत.

मिलन म्हात्रे :-

प्रस्ताव हे फेटाळता येत नाही. सात वाजायला अजून पाच मिनिट बाकी आहेत. मी ठराव वाचत आहे.

मा. महापौर :-

मा. सचिव साहेब, (ज) चे प्रस्ताव पुढील सभेत ठेवा. सभेस उपस्थित असलेले मा. उपमहापौर, मा. आयुक्त, मा. प्र. सचिव, अधिकारी वर्ग तसेच पत्रकार बंधू आजची सभा खेळीमेळीच्या वातावरणात पार पडली असून सभा संपल्याचे मी जाहिर करित आहे.

सभा संपल्याची वेळ :- सायं. ०७.०० वाजता

सही/-
महापौर,
मिरा भाईंदर महानगरपालिका

नगर सचिव,
मिरा भाईंदर महानगरपालिका